

**УНИВЕРСИТЕТ ПО БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ
И ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ**

70 години Държавен библиотечарски институт – УниБИТ

15 години Студентско научно общество при УниБИТ

ВИРТУАЛЕН
ДЕН НА ОТВОРЕНИТЕ ВРАТИ

**Под знака на 150-годишнината от учредяването на *Българската екзархия*
(28 февруари 1870 г.), с което *Българската православна църква*
се откъсва от зависимостта на Вселенската патриаршия**

**Под Председателството на проф. д.н. Ирена Петева – Ректор на УниБИТ и
проф. д.ик.н. Стоян Денчев – Председател на Общото събрание на УниБИТ**

XVI
СТУДЕНТСКА НАУЧНА
ВИРТУАЛНА
КОНФЕРЕНЦИЯ И ИЗЛОЖБА НА УНИБИТ
С МЕЖДУНАРОДНО УЧАСТИЕ

„ИНФОРМАЦИЯ – ИНФОРМАЦИОННА СРЕДА – ИДЕЯ”
„INFORMATION – INFORMATION ENVIRONMENT – IDEA”

Ежегоден научен форум на
Студентското научно общество (СНО) при УниБИТ
с периодично издание с редовен информационен интервал
„Трудове на Студентското научно общество при УниБИТ”,

провеждан по научноизследователски проект

ПНП-2020-01/04.03.2020

по *НАРЕДБАТА* на МОН

(Обн. – ДВ, бр. 73 от 16.09.2016 г., в сила от 01.01.2017 г.)

на тема:

**„Структуриране на информационни ресурси
на Студентското научно общество при УниБИТ 2005-2020 г.
(Библиометрични и хуманитарни измерения)”**

с ръководител:

проф. д.п.н. Александра Куманова –

Катедра „Библиотекознание и библиография”,

Факултет по библиотекознание и културно наследство при УниБИТ

Девиз: „Или ще намеря пътя, или ще прокарам път” – „Aut inveniam viam, aut faciam”.

3287 публикации на студенти от България, Великобритания, Русия, Унгария за 2005-2020 г.

387 доклада на настоящия форум с участия от България, Великобритания, Израел, Индия, Русия, САЩ

22 май 2020 г., 10:00 ч. – ДИСТАНЦИОННО

транслация на 22.05.2020 г., 10:00 ч.: meet.google.com/rru-bjzy-cka

линк на конференцията (архив): <https://www.unibit.bg/news/important-info/XVI-student-conference>

Посвещава се на:

24 май – национален празник на българската просвета и култура

и на славянската писменост;

120 години от смъртта на капитан Петко войвода;

170 години от рождението на Иван Вазов;

170 г. от рождението на Захарий Стоянов;

140 г. от рождението на Йордан Йовков;

130 г. от рождението на Чудомир (Димитър Чорбаджийски);

100 г. от рождението на Валери Петров;

100 г. от рождението на Леда Милева

Под патронажа на:

Декани на Факултетите при УниБИТ:

доц. д-р Христина Богова

(Декан на Факултета по Библиотекознание и културно наследство при УниБИТ)

проф. д-р Иван Иванов

(Декан на Факултета по Информационни науки при УниБИТ)

Наблюдатели на форума:

проф. д.т.н. Атанас Начев

проф. д.ф.н. Ваня Добрева

Рецензенти на форума:

проф. д.ик.н Владимир Йоцов

проф. д.н. Таня Тодорова

*Експерти-наблюдатели по комплекса от различни аспекти на студентските форуми през всичките им стадии на подготовка и провеждане, които решават редица **научно-приложни казуси** на СНО в годините, са **преподавателите и докторантите на УниБИТ**:*

- **етика на научното творчество**: проф. д.ик.н. Стоян Денчев, доц. д-р Красимира Александрова, доц. д-р Боряна Бужашка, доц. д-р Марина Енчева, гл. ас. Събина Ефтимова, гл. ас. Поли Муканова, гл. ас. д-р Светла Шапкалова-Катърска, гл. ас. д-р Соня Спасова, гл. ас. д-р Надежда Томова, ас. д-р инж. Евелина Здравкова, ас. д-р Искра Цветанска, ас. д-р Ралица Йотова, Анжела Димчева;

- **гражданска позиция на научното творчество**: проф. д.ф.н. Ваня Добрева, проф. д.к.н. Димитър Христозов, проф. д-р Жоржета Назърска, доц. д-р Тереза Тренчева, доц. д-р Силвия Станчева, гл. ас. д-р Калина Минчева, гл. ас. д-р Христо Тутунаров, гл. ас. д-р Елисавета Цветкова, докторант Андреа Пандулис;

- **научна парадигма**: проф. д.ик.н Владимир Йоцов, проф. д.н. Николай Палашев, проф. д.н. Таня Тодорова, проф. д-р Мариела Модева, проф. д-р Галина Панайотова, доц. д-р Магдалена Гарванова, доц. д-р Любомира Парижкова, доц. д-р Калин Стоев, гл. ас. д-р Анна Лозева, докторант Илияна Камбурова;

- **лингвистично ниво**: проф. д.н. Иван Гарванов, проф. д.н. Йорданка Захаријева, проф. д.н. Екатерина Попандонова-Желязова, проф. д-р София Василева, доц. д-р Румелина Василева, доц. д-р Свободна Вранчева, доц. д-р Веселин Чантов, гл. ас. д-р Нина Дебрюне, докторант Цветелина Накова;

- **технологична обезпеченост**: проф. д.т.н. Атанас Начев, проф. д-р Севдалина Гълъбова, проф. д-р Румен Николов, доц. д-р Венцислав Велев, доц. д-р Росица Кръстева, доц. д-р Елена Савова, гл. ас. д-р Добри Бояджиев, гл. ас. д-р инж. Иглика Гетова, докторант Елица Димитрова.

Медици – Специални наблюдатели на форума

от гражданското общество във връзка с пандемията:

Проф. д.м.н. д-р Николай Яръмов

Д-р Георги Катърски

Научни консултанти на форума:

Доц. д-р Никола Казански – Главен експерт на СНО

по клъстър на форумите

(Централна библиотека на БАН)

Гл. ас. д-р Добри Бояджиев – Главен експерт на СНО

по информационното моделиране на форумите

(ALUMNI на УниБИТ)

Дистанционна навигация на форума:

**Ас. д-р Николай Василев – Заместник-ръководител на СНО,
общ, езиков, научен и графически редактор на
„Трудовете на СНО при УниБИТ”
и емблематиката на СНО,**

**Главен експерт на СНО по семантиката и историографията на
информационните ресурси на СНО и когнитивния им контекст
(УниБИТ)**

**Доц. д-р Венцислав Велев – Главен експерт на СНО
по електронизацията на информационните ресурси на СНО,
действителен член на
Международната академия по информатизация при ООН
(УниБИТ)**

**Доц. д-р Красимира Александрова – Главен експерт на СНО
по библиографското моделиране на информационните ресурси на СНО,
действителен член на
Международната академия по информатизация при ООН
(УниБИТ)**

**Доц. д-р Калин Стоев – Главен експерт на СНО
по дефинитивния спектър на форумите (терминология)
и информационното им осигуряване
(УниБИТ)**

**Гл. ас. д-р инж. Иглика Гетова – Главен научен секретар на СНО
(УниБИТ)**

**Гл. ас. д-р Светла Шапкалова-Катърска – Научен секретар на СНО
по архитектурата и стратификацията на форумите
(УниБИТ)**

Гл. ас. д-р Нина Дебрюне – Научен секретар на СНО
по справочно-информационното осигуряване на форумите
(УниБИТ)

Гл. ас. д-р Соня Спасова – Научен секретар на СНО
по визуализацията на информационното осигуряване на форумите
(УниБИТ)

Гл. ас. д-р Надежда Томова – Научен секретар на СНО
по информационното осигуряване на форумите
и научен секретар на проекта
(УниБИТ)

Илиян Илиев (II курс, ред. – спец. ИКН) –
Пилот на форума – Компютърна лаборатория „Джон Атанасов”
(УниБИТ)

Заседателна зала на УниБИТ

ДИСТАНЦИОННО – 22.05.2020 г. – 10:00 ч.:

Тържествено откриване, излъчвано в реално време

на сайта на УниБИТ <www.unibit.bg>

видео на форума <<https://www.youtube.com/watch?v=T73BPhsh258>>

транслация на 22.05.2020 г., 10:00 ч.: meet.google.com/rru-bjzy-cka

линк на конференцията (архив): <https://www.unibit.bg/news/important-info/XVI-student-conference>

В залата присъстват:

- от УниБИТ:

**проф. д.н. Ирена Петева – Ректор на УниБИТ,
първи титулен рецензент на
„Трудовете на СНО при УниБИТ”**

**проф. д.ик.н. Стоян Денчев – Председател на ОС на УниБИТ,
отговорен редактор на
„Трудовете на СНО при УниБИТ”,
действителен член на
Международната академия по информатизация при ООН**

**проф. д.п.н. Александра Куманова – Ръководител на СНО,
главен редактор на
„Трудовете на СНО при УниБИТ”
и ръководител на проекта,
действителен член на
Международната академия по информатизация при ООН**

**гл. ас. Надежда Томова – Научен секретар на СНО
по информационното осигуряване на форумите
и научен секретар на проекта**

**Андреа Пандулис (докторант;
Председател на Програмния комитет на форума)**

**Ангел Георгиев (студент – III курс, ред. – спец. ИРТ;
Модератор на форума)**

**Любов Йовинска (студент – III курс, зад. – спец. ББ;
Председател на Организационния комитет на форума)**

Денислав Кънев (студент – маг. – спец. „Информационни системи и технологии“;

**Навигатор на форума в реално време –
Компютърна лаборатория „Джон Атанасов“)**

Кристиан Боянов (студент – II курс, ред. – спец. ИКН;

**Навигатор на форума в реално време –
Компютърна лаборатория „Джон Атанасов“)**

- почетни гости на форума:

**о. Стефан Пашов
(Българска православна църква)**

**проф. д.м.н. д-р Николай Ярёмов,
действителен член на
Международната академия по информатизация при ООН
(Медицински институт
на Министерството на вътрешните работи на Р. България)**

**проф. д-р Иво Панов
(Софийски университет „Св. Климент Охридски“)**

**Тервел Стилианов
(Министерството на вътрешните работи –
ALUMNI на УниБИТ и Председател на ALUMNI на СНО при УниБИТ)**

СТЕНОГРАМА

„... имаше една книжка с картинки, купена за половин царство”

„... из въздуха се разнесе чудно ухание като от безброй рози, защото всяка главня от кладата пусна корени и вейки и пред очите на всички израсна мигом висок храст, покрит с червени рози. А на самия връх на храста цъфна прекрасно бяло цвете, което блесна като звезда.”

Ханс Кристиан Андерсен

„... there is a picture-book, purchased for half kingdom”

„... in the air permeated the lovely fragrance as from countless roses, because every brand of the bonfire stroke roots and sprouted and in front of all grew up instantly a tall shrub covered with red roses. At the very top of the shrub has blossomed out a beautiful white flower, which glistened as a star.”

Hans Christian Andersen

УЧАСТИЕ	ДУМИ
<p>Ангел Георгиев</p> 	<p>– Здравей, XVI СТУДЕНТСКА НАУЧНА ВИРТУАЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ И ИЗЛОЖБА НА УНИБИТ С МЕЖДУНАРОДНО УЧАСТИЕ „ИНФОРМАЦИЯ – ИНФОРМАЦИОННА СРЕДА – ИДЕЯ” – „INFORMATION – INFORMATION ENVIRONMENT – IDEA!</p> <p><i>Традиционно посвещаваният на 24 май – национален празник на българската просвета и култура и на славянската писменост</i> ежегодният преглед на учебната, научната и извънаудиторната дейност на Студентското научно общество при Университета посвещаваме на 70-годишнината на Държавния библиотечарски институт – Университет по библиотекознание и информационни технологии и 15-годишнината на самото Студентско научно общество!</p> <p>На мен – Ангел Георгиев – студент от III курс – специалност „Информационни ресурси на туризма”, член на Студентски съвет – се падна честта да водя ежегодния научен форум на Студентското научно общество (СНО) при УниБИТ – Виртуален ден на Отворените врати на нашия университет! На кулминацията, която наблюдавате на живо на конференцията, подготвяна традиционно 14 месеца и активирана от м. февруари на настоящата година в традиционния си формат, а от м. март – във виртуален, с всички Вас – участници и делегати от страната и чужбина, с Вас ще бъдат: проф. д.н. Ирена Петева – Ректор на УниБИТ, Председател на форума; проф. д.ик.н. Стоян Денчев –</p>

Председател на ОС на УниБИТ, действителен член на Международната академия по информатизация при ООН, Председател на форума; *проф. д.п.н. Александра Куманова* – Ръководител на СНО, действителен член на Международната академия по информатизация при ООН; *гл. ас. Надежда Томова* – Научен секретар на СНО по информационно осигуряване на форумите и научен секретар на проекта; *Любов Йовинска* (студент – III курс, зад. – спец. „Библиотекознание и библиография“; Председател на Организационния комитет на форума).

Наши почетни гости са: *о. Стефан Пашов* (Българска православна църква); *проф. д-р Иво Панов* (Софийски университет „Св. Климент Охридски“); *Тервел Стилиянов* (Министерство на вътрешните работи на Р. България – ALUMNI на УниБИТ и Председател на ALUMNI на СНО при УниБИТ).

След минути ще се присъединят и *Андреа Пандулис* (докторант; Председател на Програмния комитет на форума).

Оператори на пулт са навигаторите на форума в реално време – Компютърна лаборатория „Джон Атанасов“: *Денислав Кънев* (студент – маг. – спец. „Информационни системи и технологии“; *Кристиан Боянов* (студент – II курс, ред. – спец. „Информатика и компютърни науки“) и *Илиян Илиев* (студент – II курс, ред. – спец. „Информатика и компютърни науки“) – *Пилот* на форума.

Моля – да изслушаме заедно националния химн на Р. България [звучи националният химн] (всички се изправят, остават изправени и след финала на записа);

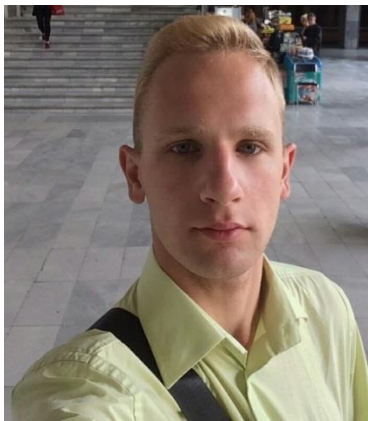
Преподобни Отец Стефан, може ли да Ви помоля да благословите присъстващите, участниците и форума – Виртуален ден на Отворените врати на Университета, провеждан под знака на *150-годишнината от учредяването на Българската екзархия* (28 февруари 1870 г.), с което *Българската православна църква* се откъсва от зависимостта на Вселенската патриаршия (всички са изправени след химна и така изслушват благослова; след финала – седат).

Отец Стефан

[Отец Стефан произнася молитвата – благослов към участниците, форума и Университета по библиотекознание и информационни технологии... Благословът е специален и за 70-годишнината на Университета, и за 15-годишнината на Студентското научно общество при УниБИТ – за всички преподаватели, студенти, служители, консултанти, експерти – от страната и чужбина, които участват в съвместния образователен, научноизследователски и възпитателен процес, обобщаван за 16-та поредна година в навечерието на 24 май – национален празник на българската просвета и култура и на славянската писменост, а през настоящата учебна година – провеждан и под знака на *150-годишнината от учредяването на Българската екзархия*...]

Ангел Георгиев

– **Благодаря Ви, Преподобни Отец Стефан!**

И водещият сяда и с него всички сядат...

Позволете ми да покана Ректора на УниБИТ проф. д.н. Ирена Петева – Председател на конференцията да открие Пленарното заседание и форума с АКАДЕМИЧНО СЛОВО.

Проф. д.ик.н. Стоян Денчев

– **Преподобни Отец Стефан, колеги,** и да поздравим **нашите братя, мюсюлмани** – във връзка с настъпващия **Рамазан байрам!**

Проф. д.н. Ирена Петева

– **ДРАГИ СТУДЕНТИ!
УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ И ГОСТИ!**

Като ректор на нашата Алма матер имам честта и удоволствието да открия поредната студентска научна конференция на тема **„Информация – информационна среда – идея”**. Всъщност се сещам, че думата *„информацио”* на латински означава именно „идея” или „концепция”. Замислям се и над нейния девиз **„Или ще намеря пътя, или ще прокарам път”** и считам за напълно логично, когато не можеш да намериш пътя – да се опиташ да го прокараш.

За наше щастие този път е бил очертан вече преди 70 години от нашите предходници – създателите на **Държавния библиотечарски институт**, известен като **ДБИ**. Даже кратката историческа ретроспекция поражда с мащабите на това начинание. Тогава страната ни е една от най-бедните в Европа и като излиза от поредната национална катастрофа – влиза в сложния свят на Студената война. Въпреки всичко това е създаден **БИБЛИОТЕЧЕН ИНСТИТУТ** в епоха, когато още има купонна система и стават доста нелицеприятни неща в много отношения. Най-лошото, от

	<p>които е силната информационна изолация – напълно противоположна за нашите науки. Но само след 25 години ДБИ има една от малкото нови сгради на висше училище в България с 4 аудитории, над 20 семинарни кабинета, 2 читални и библиотека с фонд над 30 хиляди тома. Поддържа тесни контакти с авторитетните институти по културата в Ленинград, Москва и Киев, които имат витално значение предвид наложената, отвън и отвътре, международна изолация.</p> <p>Това, което учудва и досега хората от страната и чужбина, е неизменното високо качество на кадрите на ДБИ. Това не е хвалба, а проста констатация, която се потвърждава от техния висок авторитет в Русия, Германия, в Съединените американски щати и по целия свят, където те осъществяват професионални контакти...</p> <p>Това наследство се актуализира с пълна сила в новите, не по-малко сложни, условия на съвременната информационна среда след 2002 г. благодарение на мъдрото и енергично ръководство, което е пример за цялата система на висше образование в страната. Дори и това – един библиотекарски институт да прерасне в Университет.</p> <p>Това е повече от <i>приказката за грозното патенце</i>, което се превръща в красив лебед, защото зад това стоят огромните усилия и воля на най-добрите специалисти в държавата ни, събрани и окрилени от една благородна идея.</p> <p>Един от най-ярките плодове на това възходящо развитие е Студентското научно общество, което е първото и единственото със собствен постоянен форум и с уредено периодично издание с постоянен редовен информационен интервал в цялата страна, а в света – аналозите са единични, епизодични и със спорадични продължителни прекъсвания.</p> <p>Ежегодните научни конференции с международно участие на Студентското научно общество са именно проявата на високо професионално качество и демократичност в университетската наука. И накрая, но не на последно място, ще направя всичко по силите си да продължа успешните традиции на нашето библиотечно и информационно образование с нови идеи в новата информационна среда.</p>
<p><i>Ангел Георгиев</i></p> 	<p>– Благодаря Ви, <i>Госпожо Ректор!</i></p> <p>Следва: АКАДЕМИЧНО СЛОВО на Председателя на Общото събрание на УниБИТ проф. д.ик.н. Стоян Денчев – Председател на конференцията!</p>

Проф. д.ик.н. Стоян
Денчев

– СКЪПИ СТУДЕНТИ!
УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ И ГОСТИ,

От висотата на житейския ми и професионален опит, придобит както се казва „в седем царства” и „през девет планини” ще се опитам да направя една нелека равностметка. Когато преди почти двацет години дойдох сред вас, имах напълно ясна представа за **значимостта на информационната парадигма в съвременния технологичен свят.**

Това породи у мен и идеята за **информационната среда като модус вивенди на образователната и научна действителност** у нас въпреки множеството обективни и субективни обстоятелства, които не благоприятстваха тогава развитието на този „второстепенен” – според някои тогава – научно-практически отрасъл.

Трябва да призная, че бях приятно изненадан от – според изтъквания бюрократичен израз – „кадровия потенциал” на тази дотогава пренебрегвана система, чиито наистина **висококвалифицирани специалисти** не искаха нищо повече от **признание и добра организация.**

Да кажа, че беше лесно или просто – няма да е нито вярно, нито честно.

Но сега напълно осъзнавам значението на здравите темели, положени в основата на **Държавния библиотечарски институт (ДБИ).**

Като се вземат предвид, разбира се, и традициите на неговия вдъхновител – **Българския библиографски институт** – с такива колоси като **академик Никола Михов** и **професор Тодор Боров.**

Именно *от техните „обличия”* (според известния **афоризъм на Фьодор Михайлович Достоевски: „всички ние сме излезли от шинела на Гогол”** – букв.: всички руски писатели) произхожда и тази плеяда от **библиотечни и информационни труженици**, които са в основата на **успеха на библиотечно-информационните науки** и в **ДБИ – днес: Университет по библиотекознание и информационни технологии**, и в **Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий”,** и в **Софийския университет „Св. Климент Охридски”,** и в **Българската академия на науките**, а така също и в цялата страна.

Специално създаването на **Студентското научно общество** през 2005 г. със *свой ежегоден форум – научни конференции с международно участие* и със *свой ежегодник с редовен информационен интервал „Трудове на Студентското научно общество при УниБИТ”* (2008-) – е важен *научен, практически и граждански хуманизиращ обществото знак* за разкрепостяването на нашата образователна система и преодоляването на нейната закостенялост в резултата на исторически сложилите се условия. Тази *първа птичка* наистина доведе до *пролет*, която не може да бъде спряна дори от *извънредните обстоятелства на текущия момент.*

Смея да се надявам, че като цяло имам макар и скромнен принос за развитието на семената, посети преди десетилетия от нашите славни предходници.

... Имах изключителния шанс да общувам отблизо с дейци на

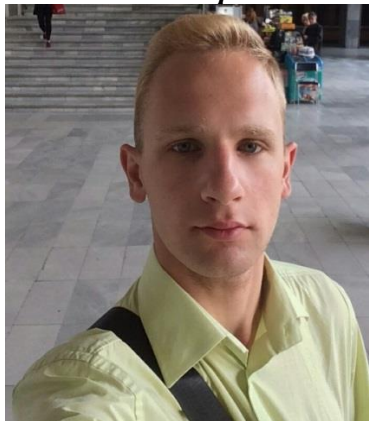
бизнеса и науката на световно ниво и затова мога от висотата на опита ми да споделя, че стигнах до извода за **ЕДИНСТВОТО НА СВЕТА** не само в **икономически смисъл**, а преди всичко в неговия **духовен, интелектуален и хуманистичен аспект**.

Затова още повече оценявам заветите на бащите – основатели на библиотечно-информационното образование и наука в България, които те ни завещаха преди 70 години.

Уверен съм, че **всички ние ЗАЕДНО** сме напълно достойни за тях.

– Благодаря Ви, Господин Председател на ОС при УниБИТ!

Ангел Георгиев

Колеги!

Приятно ми е да Ви съобщя, че пристигна приветствие към форума от Негово Светейшество
+ Неофит I, Патриарх Български и Митрополит Софийски.

ИЗХ. №. к. 35.....

ДАТА: 11.05.2020 г.

ДО ПРОФ. ДН ИРЕНА ПЕТЕВА
РЕКТОР НА УНИВЕРСИТЕТА ПО БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ
И ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ
ГР. СОФИЯ

УВАЖАЕМА Г-ЖО РЕКТОР,
УВАЖАЕМА АКАДЕМИЧНА ОБЩНОСТ,
СКЪПИ СТУДЕНТИ, ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

С радост Ви приветстваме с изпълващата се през настоящата година благословена 70-годишнина от основаването на Университета по Библиотекознание и информационни технологии, както и 15-годишнината на Студентското научно общество, като Ви пожелаваме крепко здраве, много сили и творчески вдъхновения във Вашите трудове на тази наша културна институция, която от самото си начало съхранява и разгръща богатото ни духовно и културно книжовно наследство.

Българската православна църква, която през столетията се е утвърдила като пазителка на високата ни православна духовност, книжовност и култура, винаги е ценила и благославяла мисията и разностранната научна дейност в обичната ни Родина.

В дейността на университетите намираме нещо много повече от преподаването на нови знания, а заедно с това виждаме градивната апостолска мисия по подобие на светите равноапостолни братя Константин-Кирил и Методий, като крайната цел на тази свята и от Бога благословена мисия е просвещаването на всички със светлината на богопознанието.

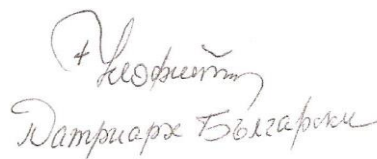
Приветстваме настоящата XVI Студентска научна виртуална конференция и изложба на УниБит с международно участие „Информация - Информационна среда - Идея“ с девиз „Или ще намеря пътя, или ще прокарам път“. За всички човеци, които полагат началото на своя академичен път пожелаваме здраве и многолетни успехи в научното поприще, като им пропоямяме думите на Свещеното Писание, в което ясно се посочва кой е *пътят, истината и животът* – Господ Иисус Христос.

По молитвите и небесното застъпничество на светите равноапостолни братя Всещедрият Бог да Ви укрепва и благославя във Вашите трудове, та ръководеният от Вас Университет да продължава да се развива и утвърждава още повече като един от стълбовете на българската духовност и култура!

Честита годишнина!

С отеческа в Христа обич и благословение,

22.05.2020 г.
София

Патриарх Български

Официално приветствие пристигна и от министъра на културата на Р. България Боил Банов, в което той отправя поздравления към УниБИТ по случай двойния юбилей.

Република България
Министерство на културата

ДО
ПРОФ. Д.Н. ИРЕНА ПЕТЕВА
РЕКТОР НА УНИБИТ

ДО
ПРОФ. ДИК.Н. СТОЯН ДЕНЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА УНИБИТ

ДО
ОРГАНИЗАТОРИТЕ И УЧАСТНИЦИТЕ НА
XVI СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ

Уважаеми преподаватели,
Скъпи студенти,

За мен е удоволствие да Ви приветствам по повод началото на шестнадесетата ежегодна научна конференция на УниБИТ с международно участие, която тази година е обединена от общата тема: „Информация – информационна среда – идея“.

Вярвам, че девизът, който сте си избрали за настоящия форум - „Или ще намеря пътя, или ще прокарам път“, стои в основата и на впечатляващата научна продукция на университета, създадена не само от научните работници и преподаватели, но и от докторантите, постдокторантите и студентите. Несъмнено академичната общност би оценила високо факта, че конференцията за пореден път не само ще популяризира пълни електронни публикации на всички ангажирани участници, но и ще се превърне в открита платформа за представянето на поредица от интердисциплинарни изследвания.

Радвам се, че в чест на празника на българската просвета и култура и на славянската писменост, като верни последователи на онези учители, за които просвещението е въпрос на дълг и на чест, на форума със свои доклади и експозета се представят едни от водещите в страната ни учени и научни институции, а сред рецензентите се открояват изявени имена от различни университети в страната, научни институти на БАН, културни и образователни институции.

В навечерието на най-светлия български празник – 24 май, отправям и специален поздрав към преподавателите, студентите и докторантите в УниБИТ. Въпреки трудностите, през които преминаваме, всички Вие продължително образователния и научен процес, доказвайки, че с общи усилия можем да вървим напред. Че спазвайки завета на нашите първоучители, уповавайки се на вярата, традициите и нашата писменост, можем да устоим на всичко. И днес, с Вашите идеи в новата информационна среда, Вие доказвате именно това.

Честит празник на великия и несломим български дух, на който Вие сте наши посланици! Дух, който ни е давал сили в годините, да вървим уверено по намерения или прокаран от нас път, въоръжени с най-силното през вековете оръжие срещу мрака – словото.

Пожелавам успех на Конференцията.

22 май 2020 г.

БОИЛ БАНЗОВ
Министър на културата

**Поздрав към форума пристигна и от Директора на
Централната библиотека при БАН д-р Силвия Найденова.**

ЦЕНТРАЛНА БИБЛИОТЕКА НА БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ

ул. "15 ноември" №1; 1040 София; Тел. +359-02-9878966

WebSite: <http://www.el.bas.bg>

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

от Централна библиотека на Българска академия на науките

по случай

70 годишнината на

Университета по библиотекознание и информационни технологии

и 15 годишнината на Студентското научно общество

До
Проф. Ирена ПЕТЕВА
Ректор на УНИБИТ

До
Проф. Стоян ДЕНЧЕВ
Председател на Общото събрание
на УНИБИТ

Уважаеми колеги,

От името на Централната библиотека на БАН ви поздравявам най-сърдечно със **70 годишнината на вашия Университет** и **15 годишнината на Студентското научно общество** при него.

Като първото българско специализирано висше учебно и научноизследователско учреждение в областта на библиотечните и информационните науки, УНИБИТ заема заслужено своето авторитетно място сред академичната общност на България. Ярък пример за това е пионерската дейност на Студентското научно общество при вашия Университет, която обхваща над 3200 публикации на студенти за периода 2005–2020 г. и над 300 доклада на настоящия му форум с участници от България, Великобритания, Израел, Индия, Русия и САЩ.

Плодотворното сътрудничество между нашите институции започва още в началото през 1950 г. като много от нашите сътрудници са били преподаватели и възпитаници на Държавния библиотекарски институт – днес вече Университет. Ние сме горди с това дългогодишно сътрудничество въз основата на споделените високи професионални критерии и морални ценности.

Лично от мое име и от името на библиотечната общност на Академията ви желая по стара българска традиция „*На многая и благая лета!*“.

Сърдечни поздрави,

Д-р Силвия Найденова,
Централна библиотека на Българска академия на науките

18.05.2020 г.

Получи се приветствие и от ген.-майор д-р Груди Ангелов – началник на Военна академия „Г. С. Раковски“.

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

ДО
РЕКТОРА НА УНИВЕРСИТЕТА ПО БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ
И ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ – СОФИЯ
ПРОФЕСОР Д.П. ИРЕНА ПЕТЕВА

УВАЖАЕМА ПРОФЕСОР ПЕТЕВА,

Изключително ми е приятно от името на ръководството и академичния състав на Военна академия „Г. С. Раковски“ и от свое име най-сърдечно да поздравя Вас и целия личен състав със 70-годишния юбилей на Университета по библиотекознание и информационни технологии!

Седемдесет години са не само история. Те са и настояще, и преди всичко бъдеще. Бъдеще, защото миналото е в основата на настоящето, а днешният ден не може да бъде осмислен, ако той не се проектира в бъдещето. Тези години са безспорно свидетелство за зрелост, развитие и растеж, за приемственост и уважение към традициите на българското висше образование и наука.

За този период университетът се утвърди като авторитетна образователна институция с нова европейска философия, в средите на идеи за развитие и обновление на българското образование, в пример за научна и преподавателска всеотдайност и професионализъм, за академична почтеност.

Уверен съм, че и напред ще продължавате да работите за развитието на младите хора, учейки ги да бъдат мислещи личности, способни да правят своя избор и да бъдат полезни на обществото.

От сърце ви пожелавам крепко здраве, енергия и амбиции за осъществяване на високоотговорната ви дейност в името на нашата обща благородна мисия – образованието на младите българи и утвърждаването на образователните и научните ценности, които са по-трайни и значими от изпитанията на днешното трудно ежедневие. А на вашите студенти – творческо дръзновение и полет на мисълта, жажда за знание и упоритост при осъществяване на своите най-смели мечти.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

С уважение,

A handwritten signature in dark ink, likely belonging to General-Major Dr. Gundi Angelov.

ГЕНЕРАЛ-МАЙОР Д-Р ГРУДИ АНГЕЛОВ
НАЧАЛНИК НА ВОЕННА АКАДЕМИЯ „Г. С. РАКОВСКИ“

април 2020 г.
София

Още от 19.05. сутринта започна да се появява информацията за днешния форум:

- в масовия периодичен печат – в. *Труд*:

<https://trud.bg/%D1%83%D0%BD%D0%B8%D0%B1%D0%B8%D1%82-%D0%B8%D0%B7%D0%BB%D1%8A%D1%87%D0%B2%D0%B0-%D0%BD%D0%B0-%D0%B6%D0%B8%D0%B2%D0%BE-%D0%BE%D0%BD%D0%BB%D0%B0%D0%B9%D0%BD-%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%84%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BD%D1%86%D0%B8%D1%8F/>

- в социалните медии – facebook: <https://www.facebook.com/SofiaArsNet/>

В нашата Стенограма по форума ще Ви бъдат предоставени линковете към публикациите...

АКАДЕМИЧНО СЛОВО – поздравление към УниБИТ и неговите студенти на консултанта на университета по аспектите на философската натовареност на информацията *проф. д-р Иво Панов*, специалист по персийска литература и култура в Софийския университет „Св. Климент Охридски“, ръководител на специалност „Иранистика“ от създаването ѝ през 1993 г., преподавател по персийски език и различни иранистични дисциплини в Нов български университет, Бургаски свободен университет, Академията на Министерство на вътрешните работи; за първи път превежда четиристишията на Омар Хайям от персийски оригинали на български и английски език; научен редактор на „Българско-персийски речник“, за който получава лично от президента на Иран Голямата световна награда „Книга на годината“ в областта на иранистиката.

Проф. д-р Иво Панов

– ПОЗДРАВТЕЛНО АКАДЕМИЧНО СЛОВО

Да си припомним и сентенцията на френския философ от XVI век Мишел дьо Монтен, че: „Сами по себе си нещата не са нито мъчителни, нито трудни; нашата слабост и малодушие ги правят такива”.

Можем да бродим още дълго из гъстата широколистна гора на философско-нравствените учения и да откриваме поразяващи със своята правдоподобност обяснения за случващото се днес. Но да не пропускаме друг един момент от характеристиката ни на мислещи същества. Мъдрецът на Изтока Омар Хайям е написал, че тежките изпитания стават причина някои хора да се извисят, да проявят едни от най-високите нравствени добродетели като смелост, доблест, величавост, себеотрицание, но у други могат да извадят на показ най-нелицеприятни черти като страхливост, подлост, дребнавост, малодушие, егоизъм... И все пак Хайям е убеден в благородството на човешката природа:

След изтърпените страдания човек свободен става!

Капката във бисер се превръща, на мидата затвора изтърпи ли!

Кое то отново ни навежда на мисълта, че в този древен кервансарай, що именуваме свят, духовността неизменно е била на почит през вековете. За България това важи два пъти повече!

Разбира се, една подобна екстрена обстановка, в каквата сме днес, неминуемо поражда десетки екзистенциални въпроси, търсещи своя отговор.

	<p>Не се налага обаче да търсим отговор на въпроса къде е мястото на Националния ни празник 24 май в битието на българина. Защото отговорът отдавна е даден. 24 май е величав символ на просветеността и пребъдността на българския народ, 24 май е празник на старовековната българска култура, 24 май – това е БЪЛГАРИЦИНАТА!</p> <p>Честит празник скъпи колеги! Проф. д-р Иво Панов Директор на ЦИЕК при ФКНФ в СУ „Св. Климент Охридски“</p>
<p><i>Ангел Георгиев</i></p> 	<p>– Благодаря Ви, <i>професор Панов!</i></p> <p>Колеги! Бяхме предвидили АКАДЕМИЧНОТО СЛОВО – поздравление към УниБИТ и неговите студенти на консултанта на университета по естественонаучните аспекти на информацията <i>проф. д.м.н. д-р Николай Ярмов</i>, водещ републикански хирург в онкохирургията и в спешната хирургия, професор в Медицинския институт на Министерството на вътрешните работи – София, дългогодишен ръководител на катедра по хирургия и началник на клиниката по хирургия във Втора хирургия на Университетска болница „Александровска” – Медицински университет в София – Българи, специален наблюдател на форума от гражданското общество във връзка с пандемията, но проф. Ярмов е призван на много тежка хирургическа операция в момента, но успя да ни предостави словото си.</p> <p>Ще зачета само фрагмент от него:</p>
<p><i>Проф. д.м.н. д-р Николай Ярмов</i></p> 	<p>– ПОСЛАНИЕ</p> <p>УВАЖАЕМА Г-ЖО РЕКТОР НА УНИВЕРСИТЕТА ПО БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ И ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ (УниБИТ)! УВАЖАЕМИ ПРЕПОДАВАТЕЛИ! СКЪПИ СТУДЕНТИ!</p> <p>Позволете ми да Ви поздравя с отбелязването на 70-годишнината на Вашия университет и 15-годишнината на Студентското научно общество при УниБИТ.</p> <p>Вашият форум е посветен на 24 МАЙ – НАЦИОНАЛЕН ПРАЗНИК НА БЪЛГАРСКАТА ПРОСВЕТА И КУЛТУРА И НА СЛАВЯНСКАТА ПИСМЕНОСТ.</p> <p>Нашите предци, през всичките и мрачни и светли години на България, са защитавали и опазили безценния дар на първоучителите – четмо и писмо. Благодарение на техния духовен подвиг е оцелял българският народ. Делото на двамата братя поставя основите на славянската култура.</p> <p>Величието на двамата първоучители е в това, че са ни дали нещо, което не ни разделя, а обединява всички.</p> <p>Денят на Св. Св. Кирил и Методий е празник на знанието, културата и науката.</p> <p>Днес основна задача е да запазим екологията на природата и</p>

	<p>живота на хората. Културата осъществява приемствеността между миналото, настоящето и бъдещето на човечеството. България е преминала през много препятствия. Благодарение на силния ни геном, стриктно спазвания имунизационен календар, защитната роля на <i>Lactobacillus bulgaricus</i>, виреещ по нашите земи и усилията на българските лекари ще преодолеем и пандемията – коронавирус.</p> <p>Това е ново начало! Ще бъдем по-добри, ще се обичаме и ще имаме силна вяра и надежда!</p> <p>Скъпи студенти, пожелавам Ви творчески успехи в настоящата научна конференция. Знанието и просвещението са велика сила! Благодарение на старобългарския книжовен език и на богослужението на църковнославянски език е оцеляла България.</p> <p>ЧЕСТИТ ПРАЗНИК НА ЦЯЛАТА АКАДЕМИЧНА ОБЩНОСТ НА УниБИТ!</p>
<p>Ангел Георгиев</p> 	<p>– Благодаря на <i>професор Яръмов</i> за тези думи!</p> <p>ВМЕСТО ПЛЕНАРЕН ДОКЛАД – позволете ми да покана ръководителя на СНО при УниБИТ проф. д.п.н. Александра Куманова.</p>
<p>Проф. д.п.н. Александра Куманова</p> 	<p>– Уважаема Госпожо Ректор! Уважаеми Господин Председател на Общото събрание! Уважаемо общество!</p> <p>Много е трудно да взема думата след изключителните слова, които бяха произнесени... Пълният текст на нашия доклад с д-р Николай Василев е въведен в е-платформи на форума.</p>

Моето експозе ще Ви запознае с няколко *съществени акценти на форума*.

Първо: ТЪРЖЕСТВЕНИТЕ ОБРЪЩЕНИЯ към Ректорското ръководство на УниБИТ по случай 70-годишния юбилей на Държавния библиотечарски институт – днес: Университет по библиотекознание и информационни технологии и 15-годишнината на Студентското научно общество при Университета.

Карта 1

Визуализираща справочно-информационна карта на тържествените обръщения към Ректорското ръководство, отправени от нашите консултанти – участници във форума от Европа, Азия и Америка

Днес към нас се обръщат *нашите консултанти*:

- **Александър Субето** (акад., проф. д.ф.н., д.ик.н., канд. на техн. н.) (Президент на Ноосферната обществена академия на науките, гранд-доктор по философия, пълн професор на Оксфорд, заслужил деятел на науката на Руската Федерация, носител на премията на Правителството на Руската Федерация – Санкт-Петербург, Русия) – философ, системолог, метакласификатор, председател на Философския съвет на Руското космическо общество, вицепрезидент на Международната академия за хармонично развитие на човека (ЮНЕСКО), член на президиума на Международния висш научен съвет, действителен член на Руската академия на естествените науки, Европейската академия по естествени науки, консултант на СНО при УниБИТ по декодиране на философската натовареност на информацията;

- **Михаил Бирман** (проф. д.и.н.) (Университет на Ашдод (Израел) – University Central of Ashdod (Israel) – славист и балканист, изследовател на *историята и историографията на България, Югославия (днес: Сърбия, Хърватия, Словения, Северна Македония, Черна Гора, Босна и Херцеговина) и Русия през XVIII-XIX в. – първата четвърт на XX в. и руската научна емиграция на Балканите*, кавалер на българския орден „Св. Св. Кирил и Методий“, удостоен с подкрепата на научните си изследвания с грант на Университета в Тел Авив, консултант на СНО при УниБИТ по райониране и картографиране на информационните

ресурси;

- **Юрий Столеров** – акад., д.п.н., професор на Московския държавен институт на културата, водещ научен сътрудник на Научния център за изследванията на книжовната култура на Руската академия на науките, Президент на секция „Библиотекознание” на Международната академия по информатизация към ООН, консултант на СНО при УниБИТ по райониране и картографиране на информационните ресурси на е-библиотеки;

- **Владимир Ключев** – академик, проф., ръководител катедра за управление на информационно-библиотечна дейност на Московския държавен институт на културата, Почетен работник на висшето професионално образование на Руската Федерация, вицепрезидент на секция „Библиотекознание” на Международната академия по информатизация към ООН, действителен член на Академия по мениджмънт в образованието и културата, действителен член на Гилдията на експертите в сферата на професионалното образование, Заслужил работник на науката и образованието на Руската академия по природни науки, действителен член на Руското географско дружество, консултант на СНО при УниБИТ по райониране и картографиране на информационните ресурси на е-библиотеки;

- **Марина Захаренко** – акад., канд. на педаг. науки, Заместник-директор по научна и методическа работа на Руската държавна библиотека за младежта – Москва, Русия, Научен секретар на секция „Библиотекознание” на Международната академия по информатизация към ООН, консултант на СНО при УниБИТ по райониране и картографиране на информационните ресурси на е-библиотеки;

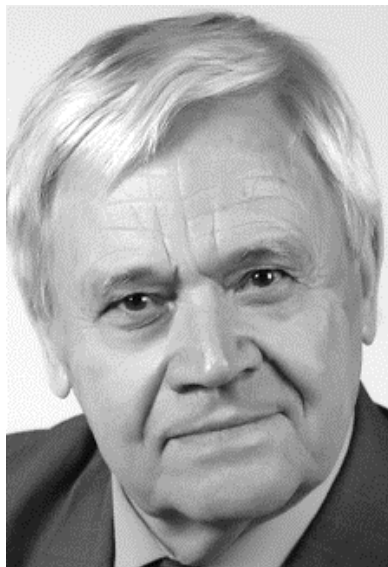
- **Валентина Брежнева** (проф. д.п.н.) – декан на Библиотечно-информационния факултет на Санктпетербургския институт за култура и изкуства – Русия, консултант на СНО при УниБИТ по райониране и картографиране на информационните ресурси на е-библиотеки;

- **Виктор Ярцев** (акад. д.ф.н., действителен член на Международната академия на науките по екология, безопасност на човека и природата, съавтор на програмата „Човекът на бъдещето” – Омск, Русия) – философ, консултант на СНО при УниБИТ по идеалния и материалния пластове на информационно моделиране на е-библиотеки);

- **Надежда Ярощик** (чл.-кор. на Международната академия на науките по екология, безопасност на човека и природата, съавтор на програмата „Човекът на бъдещето” – Омск, Русия) – философ, консултант на СНО при УниБИТ по идеалния и материалния пластове на информационно моделиране на е-библиотеки);

- **Елена Нерлих-Златева** (доц. д-р) (Университет на Йена „Фридрих Шилер” – Германия /„Friedrich-Schiller-Universität” – Jena, BRD/) – литературовед, историограф, специалист по западна литература (научната специалност „Neuere deutsche Literatur und Deutsch-Slawische Literaturbeziehungen”); преподавател в Държавния библиотечарски институт – предшественик на Университета по библиотекознание и информационни технологии

Леонид Писанов

Владислав Писанов

(УниБИТ), където въвежда за първи път в учебно-педагогическия процес библиографско-историографски модел на преподаване на западна литература на база на разработената и внедрена от нея концепция; консултант на Студентското научно общество при УниБИТ по историографско моделиране на информационни ресурси;

- **Наталия Ситникова** (доц. д-р) (Заместник-директор на Челябинската областна универсална научна библиотека – Русия) – библиотековед, библиограф;

- **Анджела Кенън** (Завеждаща руската и южнославянската колекции в Европейския отдел на Конгресната библиотека (2004-), САЩ, изследва българската колекция от старопечатни книги и рускоезичната периодика в САЩ във фондовете на Конгресната библиотека, САЩ) – библиограф, консултант на Студентското научно общество при УниБИТ по историографско моделиране на информационни ресурси;

- **О. Стефан Пашов** (Българска православна църква) – богослов; консултант на Студентското научно общество при УниБИТ по идеалния и материалния пластове на информационно моделиране;

- **Груди Ангелов** (ген.-майор д-р) (Началник на Военна академия „Г. С. Раковски“) – специалист по информационна сигурност; консултант на Студентското научно общество при УниБИТ по архитектура на информационно моделиране;

- **Николай Яръмв** (акад., проф., д.м.н. д-р) (Медицински институт при Министерството на вътрешните работи) – дългогодишен ръководител на катедра по хирургия и началник на клиниката по хирургия във Втора хирургия на Университетска болница „Александровска“ – Медицински университет в София – България, Водещ републикански хирург в онкохирургията и в спешната хирургия; консултант на Студентското научно общество при УниБИТ по естествена научните въпроси на информационно моделиране;

- **Румяна Дамянова** (проф., д.ф.н.) (Институт за литература при БАН – ръководител на направление) – литературен критик, историк и културолог; консултант на Студентското научно общество при УниБИТ по литературата през Българското възраждане;

- **Иво Панов** (проф. д-р) (Софийски университет „Св. Климент Охридски“) – специалист по персийска литература и култура, ръководител на специалност „Иранистика“ от създаването ѝ през 1993 г., преподавател по персийски език и различни иранистични дисциплини и в „Нов български университет“, „Бургаски свободен университет“, „Академията на Министерство на вътрешните работи“; за първи път превежда четиристишията на Омар Хайям от персийски оригинали на български и английски език; научен редактор на „Българско-персийски речник“, за който получава лично от президента на Иран Голямата световна награда „Книга на годината“ в областта на иранистиката; консултант на Студентското научно общество при УниБИТ по семантичните въпроси на информационно моделиране;

- **Стефка Илиева** (гл. библиотекар на Народна библиотека „Иван Вазов“ – Пловдив) – Завеждаща отдел „Методичен“ към тази

Анджела Димчева

**Гл. ас. д-р инж.
Иглика Гетова**

**Доц. д-р
Румелина Василева**

библиотека, библиотекар в Народно читалище „Алеко Константинов – 1954 г.” – Пловдив, председател на Сдружение с нестопанска цел „Писалка и перо”; консултант на Студентското научно общество при УниБИТ по вербализация на семантичните въпроси на информационно моделиране в писмен текст;

- **Мария Младенова** (проф. д.ф.н.) – библиотековед, библиограф и книговед, преподавател в УниБИТ и първи декан на Факултета по библиология, информационни системи и обществени комуникации (днес: Факултет по библиотекознание и културно наследство) на университета;

- **Донка Правдомирова** (проф. д-р) – библиограф и библиографовед, професор, Ръководител на катедра „Библиотекознание и библиография” в УниБИТ;

- **Димитриос Бискас** (II курс, ред. – спец. „Политика, международни отношения и философия” – University of Royal Holloway, Лондон, Великобритания);

- **Ольга Адаменко** (II курс бакалавриата, кафедра информационного менеджмента, библиотечно-информационный факультет – Санкт-Петербургский институт культуры, Россия);

- **проф. Далбир Синг** – Съпредседател на Генералния съвет на Асамблеята на народите на Евразия, Национално управление за развитие на пустеещите земи в Индия – Индия.

Форумът наблюдават и нашите консултанти – журналистите-учени от:

- **Русия** – Леонид и Владислав Писанови и

- **България** – Анжела Димчева.

Библиометрия и визуализация на ресурса – гл. ас. д-р инж. Иглика Гетова.

Второ: Днес поднасяме на вниманието на научната общност пакет от информационни ресурси – в библиометричен ключ и хуманитарни измерения:

Развивайки сертифицираните умения на студентите чрез методологията „учене чрез правене” („learning by doing”) и творческия синтез „учене чрез писане” („learning by writing”), педагогиката на Студентското научно общество при УниБИТ извежда учебния и научноизследователския процес на студентите до дидактиката на **отвореното учене** („open learning”), при което хората са **в състояние да учат самостоятелно, по структуриран маниер, по теми, които ги интересуват** (т.е. създават се трайни интереси към научноизследователска работа по ключови проблеми на съвременното и миналото).

Стратификацията на изследванията в *Трудовете на СНО при УниБИТ* се характеризира с подчертана **интердисциплинарност** и комплексна методология в проучването на проблемите за ценностния геном на българската духовност като част от универсалния цивилизационен модел. С прилагането на ризомно-ретикуларна методология в научноизследователската работа ясно се открояват **взаимовръзките** между явленията от разнообразни научни области – **библиотекознанието, книгознанието, полиграфията, архивистиката,**

Гл. ас. д-р
Соня Спасова

Гл. ас. д-р
Събина Ефтимова

Гл. ас. д-р
Елисавета Цветкова

документалистиката, библиографията, библиографознанието, информатиката, информационните технологии и др. (Гр. 1).

Графика 1

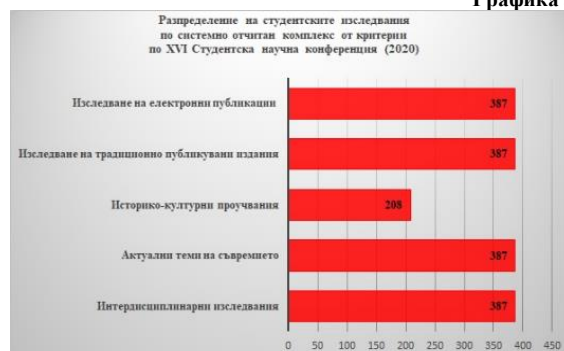
Гр. 1. фиксира появата на тематични е-библиотеки и монографични справочно-информационни ресурси с авторското участие на студентите от Студентските научни форуми на УниБИТ.

Представените данни за разпределяне на студентските изследвания по системно отчитан комплекс от критерии (интердисциплинарни изследвания; актуални теми на съвременето; историко-културни проучвания; изследване на традиционно и електронно публикувани издания) (Гр. 2-3).

Графика 2

Графика 3

На Студентските форуми студентите, докторантите и преподавателите дефинират понятията (вж: томове I-II, IV-XVI на „Трудове на СНО при УниБИТ“): „информация“, „личност“, „ценност“, „свобода“, „истина“, „знание“, „наука“, „творчество“, „памет“, „цивилизация“, „избор“, „комуникация“, „образование“, „идея“ (Гр. 4-5).

Доц. д-р
Калин Стоев

Гл. ас. д-р
Надежда Томова

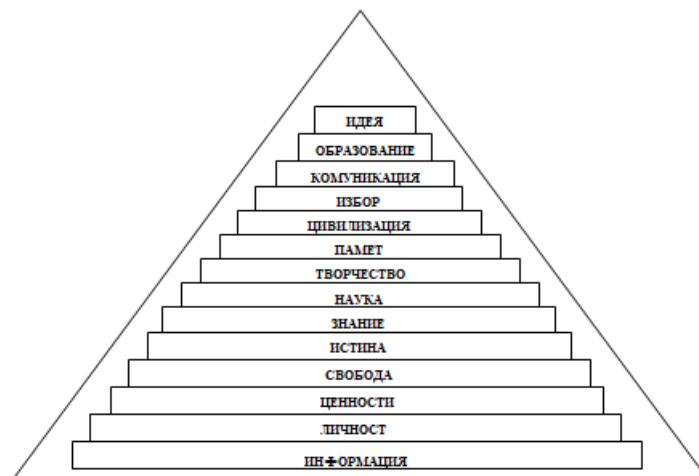

Гл. ас. д-р
Светла Шапкалова

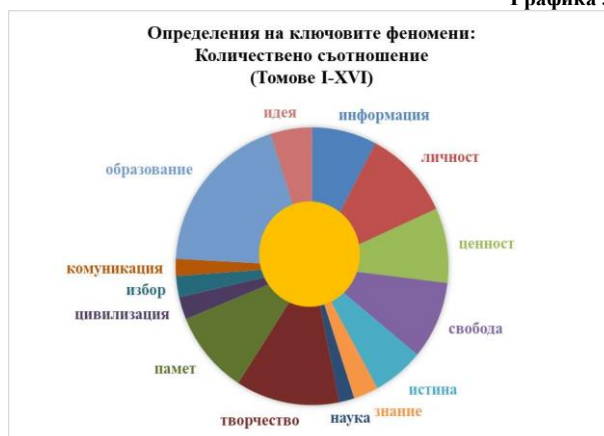

Графика 4

Разработвани понятия по конкурса на Студентското научно общество
„Точно-кратко-изчерпателно определение“ (2005-2020)

Графика 5

Концепция, библиометрия и визуализация на ресурса – доц. д-р Румелина Василева, доц. д-р Калин Стоев, гл. ас. д-р Соня Спасова, гл. ас. Надежда Томова, гл. ас. д-р Светла Шапкалова, гл. ас. д-р Събина Ефтимова, гл. ас. д-р Елисавета Цветкова.

Трето: Дискусиите по време на подготовката на форума родиха интердисциплинарната картина на библио-инфо-ноосферата, защитена в поднесения на вниманието на аудиторията **майсторски клас**:

ЗНАНИЕВИЯТ КЛЪСТЕР (КЛАСТЕР) на трикума БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ – БИБЛИОГРАФОЗНАНИЕ – КНИГОЗНАНИЕ (който от последната четвърт на XX в. се възприема като **ИНТЕРДИСЦИПЛИНАРНО НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКО ЦЯЛО**) към този момент (40-те – 60-те години на XX в.) е с тенденция на **ДИФЕРЕНЦИАЦИЯ**, в която се наблюдават **пресичащите се в библио-инфо-ноосферата вихри на**:

- **библиотекознанието** (научна дисциплина, изучаваща проблемите на създаването, организирането, съхранението и използването на информационните ресурси на библиотеките – традиционни – *днес*: и електронни (дигитални, виртуални, киберфизически, smart), както и теорията и практиката на библиотечното дело;

- **библиографията** (научно-практическа дейност за създаване, съхранение, търсене и разпространение на семантични идентификатори на свързване на *документа* (ръкописен, печатен – *днес*: и електронен) и други данни за неговия контент (отразявани: факти, мета- и философски картини на връзки между нещата) с *адресата* на тази информация);

- **библиографознанието** (наука за теорията, историята, организацията, методиката и практиката на библиографията като научно-практическа дейност /често на повечето места по света феноменът се обозначава в научно-практическото ежедневие лапидарно – с коренното понятие „библиография“ (вж: *по-горе*), но в контекста на изложенията – както е направено и в *настоящия* текст – става въпрос за две същности:

1) *указатели на литература и пр. вторично-документални форми* (библиотеки – *днес*: и е-библиотеки, бази от данни): **библиография и**
2) *науката за дейността по съставянето на тези вторично-документални форми*: библиографознание);

- **книгознанието** (наука за книгата /документа/, разглеждана от различни аспекти – създаване, оформяне, печатане, разпространение и съхранение; *днес*: и електронни форми; психосоциология на възприятието);

- **полиграфията** (технически инструментариум за производство на печатна продукция – книги, периодика и пр.);

- **архивистиката** (научна дисциплина, изучаваща и разработваща теоретичните, методическите и практическите въпроси на архивите и организацията на архивното дело);

- **палеографията** (научно-практическа дисциплина, изучаваща историята на писмото, закономерностите на развитие на графическите форми, а също и паметниците на древни писмености за целите на техния прочит, определяне на автора, времето и мястото на създаване);

- **документалистиката** (научно-практическа дисциплина, изучаваща създаването, размножаването, съхранението, разпространението и оборота на документалните източници на информация – ръкописни, печатни – *днес*: и електронни);

- **информатиката** (научна област, изследваща общите свойства и структури на информацията, както и закономерностите при процесите, свързани с комуникациите в науката и историята, методиката и организацията на научно-информационната дейност);

- **информационните технологии** (съвкупност от средства, методи, процедури и инструментариум за събиране, обработване, съхраняване, възпроизвеждане, разпространяване и обмен на данни, първична и вторична информация) (*Сх. 1*)... ..

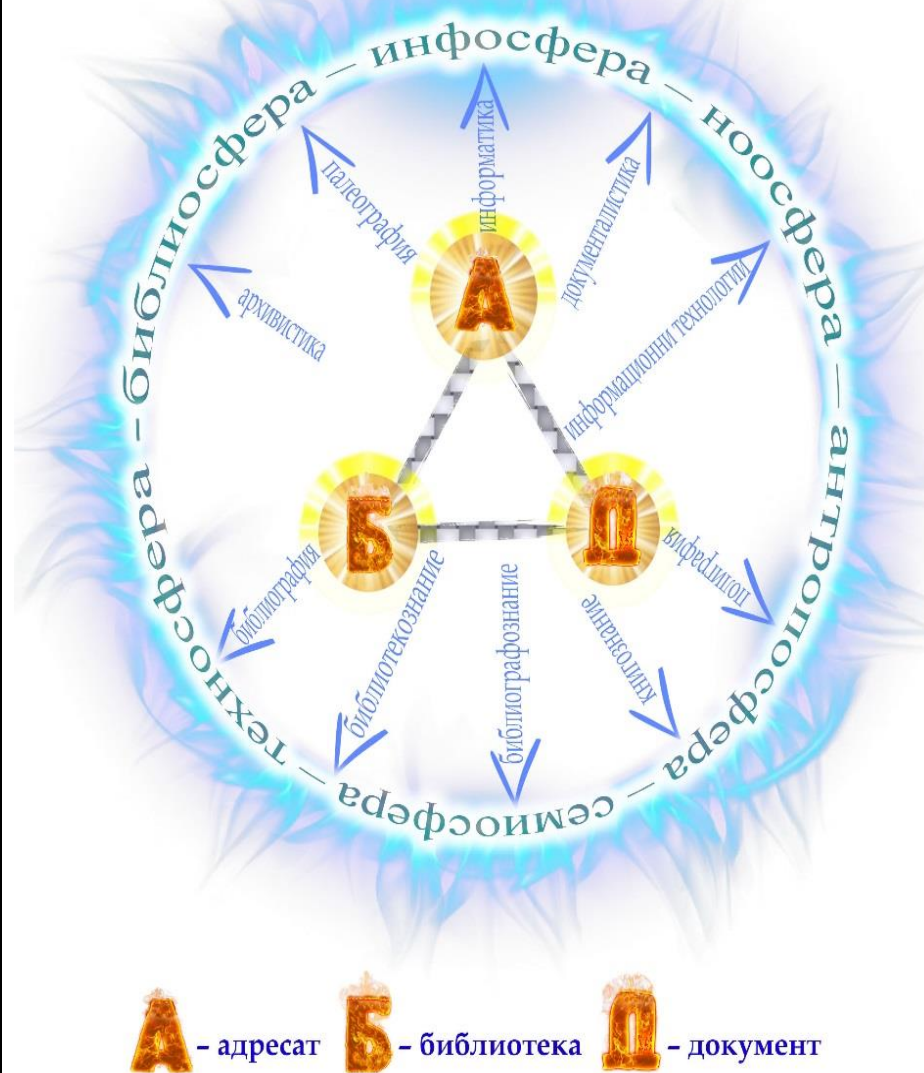
... *Кое на кое е подчинено* от **вихрите** на *този* клъстер зависи от **родовите и дъщерните понятия** (образования) на всеки от вихрите, позициониран от научно-практическите цели и задачи, решавани в един или друг случай...

Посоченият ЗНАНИЕВ КЛЪСТЕР с мощен планетарен обхват за България е **синергия⁵ на Западноевропейската школа в библиотечно-библиографското дело и образование** в лицето на **аванпостата ѝ в Германия** към посочения начален момент на планетарната информатизация (40-те години на XX в.) и **жизненото кредо на последния български енциклопедист – библиографа, библиотековеда и литературоведа професор Тодор Боров** (1901-1993).

Епистемология на знаниевия клъстер:
библиотекознание, библиография, библиографознание, книгознание,
полиграфия, архивистика, палеография, документалистика,
информатика, информационни технологии

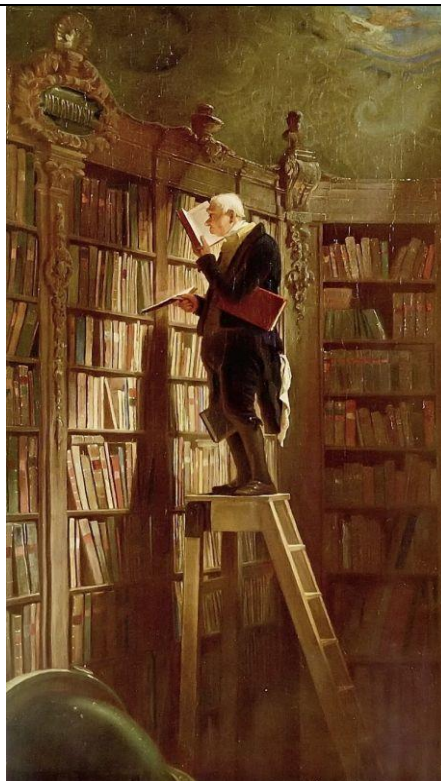
на тривнума: библиотеко-библиографо-книгознание

в триадата: адресат – библиотека – документ
на библио-инфо-ноосферата

Този парадигмален императив България е обозначен и олицетворен чрез професор Т. Боров, въплътил синергията на знаниевия клъстер: библиотекознание, библиография, библиографознание, книгознание, полиграфия, архивистика, палеография, документалистика, информатика, информационни технологии...

Този императив е запечатан и в пророческата и за началото на съвременния за проф. Т. Боров информационен бум на XX в., и за постмодерната неklasическа наша съвременност знаменита негова лекция – завещание „От библиотекаря на Шницвег до съвременния библиотекар“ (прочетена: 12.IV.1943 г.; първа публ.: 1946; препеч.: 7) (Ил. 1)...

Ил. 1. Карл Шницвег. Библиотекарят (1850)

А съвременната на *постмодерното време-пространство* **БИБЛИОТЕКА** все повече прилича на *космически център за управление на полети* – като например новоизградената през 2017 г. публична библиотека Тянжин Бинхай (Tianjin Binhai) в Североизточен Китай (Ил. 2).

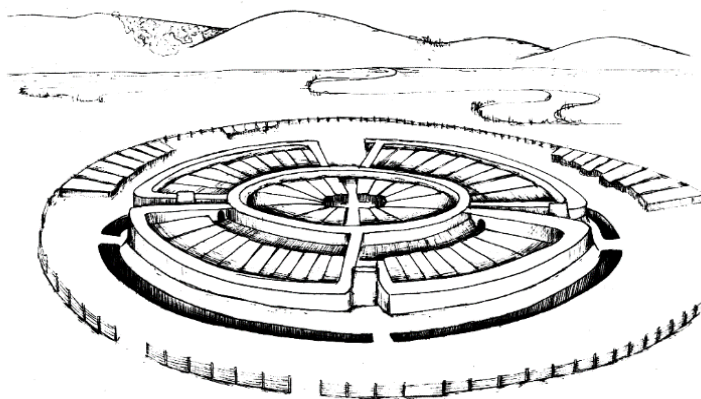
Благодарение на **ПОСТМОДЕРНИЯ БИБЛИОТЕКАР** неговата – нашата **БИБЛИОТЕКА** – чрез терминалите ѝ, които *той навигира*, – всеки отива *там*, където *иска и може* – в съответствие с *разбиранията си*...

ПОСТМОДЕРНИЯТ БИБЛИОТЕКАР не винаги *физически* е на разположение в библиотека от типа на публичната библиотека Тянжин Бинхай... Той се оказва често физически не в *центъра за управление на полети*... Но *чрез ЗНАНИЯТА и РАЗБИРАНИЯТА си, чрез ТЕХНОЛОГИИТЕ* той е в състояние **ДА НАВИГИРА** полета на всеки – да отиде *там*, където *иска и му е необходимо*...

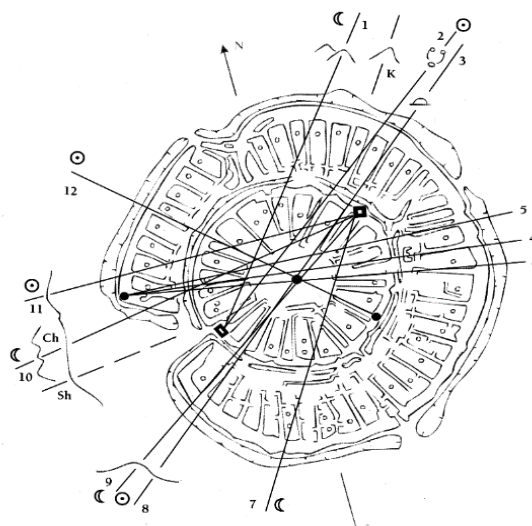
Ил. 2. Публичната библиотека Тянжин Бинхай (Tianjin Binhai) в Североизточен Китай (2017)

В космогоничното в корена си мислене за **постмодерния БИБЛИОТЕКАР и неговата БИБЛИОТЕКА** е встроена цялата световна история на библиотеките, но преди всичко – и историята на знанието, свързващо човека с космоса – като например града-дом (в космоса) в Страната на Градовете в Аркаим (Ил. 3)...

Ил. 3. Аркаим – град-дом в космоса
(схема по изд. „Аркаим : У истоков цивилизации” – 2009)

От учения-жрец на Аркаим, разположен на точка от главните астрономически азимути (Ил. 4), се формира планетарния поглед на библиотекаря на Пергам и Александрия (един от най-великите учени Ератостен /Eratosthenes, 276-194 пр. Хр./ е бил главен библиотекар на Александрийската библиотека)...

Ил. 4. Аркаим – главни астрономически азимути
(схема по изд. „Аркаим : У истоков цивилизации” – 2009)

Концепция и визуализация – проф. д.ик.н. Стоян Денчев, проф. д.п.н. Александра Куманова – лични архиви.

Четвърто: В Юбилейната година Студентското научно общество направи библиометрична картина на рецензиите, създадени съвместно с проф. Стоян Денчев на научната продукция на Университета.

270 са книгите по библио-инфо-ноосферата, които принадлежат на преподавателите и близко стоящите до ДБИ – УНИБИТ за периода 1950 (1930 г. – първ. моногр. тр. на Ц. Цветанов) – 2019 г. (Гр. 1-4).

**Гл. ас. д-р
Соня Спасова**

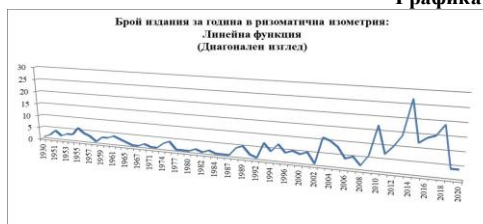
Графика 1

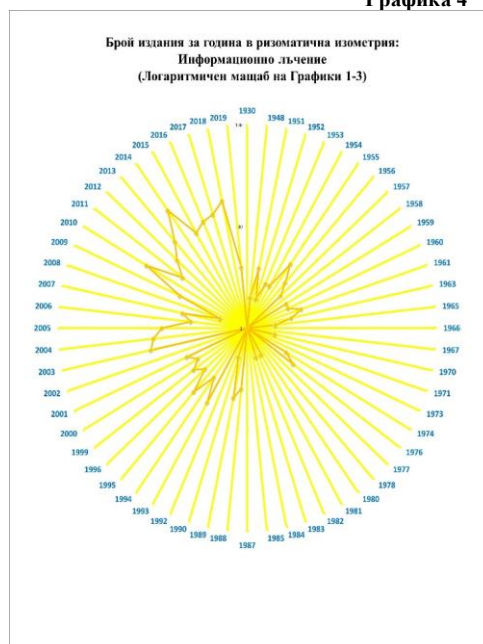
Графика 2

Графика 3

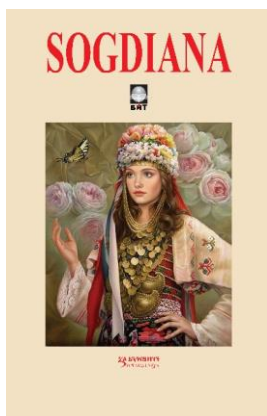

Графика 4

**Библиометрия и визуализация на ресурса – гл. ас. д-р
Соня Спасова.**

Пето: **SOGDIANA** и том XV на **Трудове на Студентското научно общество при УниБИТ**:

ФАКЛОНОСЦИ XXVI

SOGDIANA

СТОЯН ДЕНЧЕВ

**Game- и play-феноменология
на информационната среда**

**Юбилейна препоръчителна
енциклопедична книга
по информационно моделиране
(Вторично-документална
информационна база
на Студентското научно
общество при УниБИТ)**

*Автор, библиография,
предговор:*

**проф. д.п.н. Александра
Куманова**

Съавтори:

доц. д-р Венцислав Велев

доц. д-р Румелина Василева

гл. ас. д-р Добри Бояджиев

(фотографии)

гл. ас. д-р Елисавета Цветкова

ас. д-р Соня Спасова

Северина Георгиева –

докторант, библиотекар

Иво Георгиев – магистър

Тервел Стилиянов – магистър

Апостол Джерекаров –

бакалавър

Борис Мадолев – бакалавър

Илиян Барзев – студент

Денислав Кънев – студент

(фотографии)

Научна редакция:

проф. д.ик.н. Стоян Денчев

Обща редакция, автор, дейкис:

ас. д-р Николай Василев

Експертна и терминологична

Тези две справочно-енциклопедични издания презентираме днес.

*Тези издания поднасяме на нашите скъпи почетни гости и
консултанти.*

За Вас са и специално взетите от Ботаническата градина 70-годишни бонсай, защото това са **миниатюрни вечнозелени дръвчета**, които най-добре олицетворяват **същността на учения**. За него е необходимо **постоянно внимание към онтологичните свойства на почвата, много светлина и много топлина**.

Нашите издания и бонсай, който тази сутрин цъфна, поднасяме на най-младия участник на днешния форум – изумителната ученичка от **VIII д клас на 9. Френска езикова гимназия „Алфонс дьо Ламартин”** – **София, България, ЖИВЕНА ГАРОВА**.

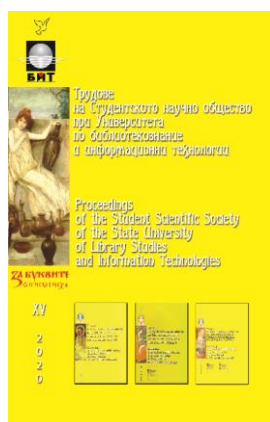
редакция, автор:
доц. д-р Никола Казански

Библиографска редакция:
доц. д-р Красимира
Александрова
Марияна Максимова
(библиография)

Илияна Камбурова –
докторант, библиотекар
Мирослава Траянова –
магистрант, библиотекар
Татяна Милкинска –
магистрант, библиотекар

Рецензенти:

проф. д.н. Ирена Петева
проф. д.н. Иван Гарванов
проф. д.н. Тания Тодорова
проф. д.м.н. д-р Николай
Яръмов
проф. д.н. Екатерина
Попандонова-Желязова
проф. д-р Ирина Линден
проф. д-р Милен Куманов
проф. д-р Стоянка Кендерова
проф. д-р Галина Панайотова
проф. д-р София Василева
доц. д-р Марина Енчева
доц. д-р Калин Стоев

Т Р У Д О В Е

на Студентското научно
общество при Университета по
библиотекознание и
информационни технологии

Том XV, 2020

XV Студентска научна
конференция

P R O C E E D I N G S

of the Student Scientific Society
of the State University of Library
Studies and Information

Написаният от нея роман, воденето на дневник, успехите ѝ в училище станаха причина да я поканим да участва в нашия конкурс „Декамерон”.

Живена Гарова на секундата откликна и изпрати своето есе.

Нея – най-младият участник на днешната конференция – определяме за **НАШ ПОСЛАНИК В БЪДЕЩЕТО**.

Живена!

Моля да приемете моята молба – след 50 години да оцените публично качеството на тези издания – каква е тяхната стойност...

... А що се отнася до **атмосферата на кулминирания днес форум**, уникалното на него е, че много интензивни бяха контактите по време на подготовката, ограничени от ситуацията на пандемията...

Някои от екипа получиха уникални прозвища – **Прометей, Хор** (Денислав Кънев), **Боянският майстор, Орфей** (Кристиан Боянов), **Пилотът, Хермес** (Илиян Илиев)...

... За това говоря, защото **Живена Гарова** е подписала своето есе – освен с името си – и с краткото: **Мечтател...**

Не е ли това смисълът на живота – творчеството – да мечтаеш и да претворяваш мечтите си...

Специално за Живена ще споделя най-съкровеното...

Близкостоящите преподаватели и експерти до Студентското научно общество при УниБИТ начело с Ректора на УниБИТ са убедени в максимата, изведена от Аристотел – метафора и на информационното общество, ориентирано към **метафизичната тежест на реалните (и информационните) – ИДЕАЛНОТО, СТРУКТУРИРАЩО МАТЕРИАЛНОТО:**

*„Висшият смисъл на живота
е преди всичко
в знанията*

*и силата на размишлението,
отколкото в простото оцеляване”.*

Демииургът на екипната работа на Студентското научно общество при Университета по библиотекознание и информационни технологии е **НРАВСТВЕНО-ЕТИЧНИЯТ ПРИНЦИП ЗА ЦЕЛТА НА НАУЧНОТО ТВОРЧЕСТВО** – то да е в съзвучие с хармонията на библио-инфо-ноосферата, да фокусира тази хармония и да я **разпръсква** (а не: да се превъзнеса над нейната естествена геокосмична природа – *срв.*: мит за Арахна)...

Личността и делото на **швейцарския хуманист, педагог, филантроп, философ и реформист Йохан Хайнрих Песталоци** (*нем.*: Johann Heinrich Pestalozzi, 1746-1827), възпитаник на Цюрихския университет и повлиян от идеите на **Жан-Жак Русо** (*фр.*: Jean-Jacques Rousseau, 1712-1778), привличат особено силно стоящият в основата на Студентското научно общество при УниБИТ кръг от педагози.

Създал първата система за начално образование и Педагогическия институт в Бургдорф (Берту), Песталоци по

<p>Technologies</p> <p>Volume XV, 2020</p> <p>XV Student Scientific Conference</p> <p>Отговорен редактор:</p> <p>проф. д.ик.н. Стоян Денчев – дългогодишен Ректор и Председател на Общото събрание на УниБИТ</p> <p>Редакционна колегия:</p> <p>проф. д.п.н. Александра Куманова – главен редактор, съставител</p> <p>Обща, езикова, научна и графическа редакция; емблематика:</p> <p>ас. д-р Николай Василев – зам.-гл. редактор (секционна архитектура), съставител</p> <p>Научни консултанти:</p> <p>проф. д.и.н. Михаил Бирман (Израел)</p> <p>доц. д-р Елена Нерлих–Златева (Германия)</p> <p>д-р Сюлейман Алшухри (Саудитска Арабия)</p> <p>Далбир Сингх (Индия)</p> <p>Научна редакция:</p> <p>доц. д-р Красимира Александрова – зам.-гл. редактор</p>	<p>същество формира УНИВЕРСАЛНИЯ МОДЕЛ НА ОБРАЗОВАНИЕТО КАТО ФЕНОМЕН, КОЙТО ТРЯБВА ДА РАЗГЪРНЕ В ЕДИНСТВО СПОСОБНОСТИТЕ НА ГЛАВАТА, СЪРЦЕТО И РЪКАТА ЗА СЪЗИДАТЕЛЕН ТРУД И БЛИЗОСТ НА ЧОВЕКА С ПРИРОДАТА...</p> <p>В основата на универсалния модел на образованието стои идеята:</p> <p>„Наука без съвест е гибел за душата”.</p> <p>Именно тази идея вбира калейдоскопа на познанието на философите и педагозите, фиксиран в <i>диапазона</i>:</p> <p>- от образното творчество на Франсоа Рабле (<i>фр.</i>: François Rabelais, 1483 или 1494 – 1553) – хуманист, медик, юрист, филолог, археолог, натуралист, богослов, един от най-величествените сатирици на всички времена, „най-универсалният и дълбокият от писателите на Новото време” (израз: Проспер Мериме), „един от авторите, заложил основите на европейската литература” (израз: Михаил Бахтин) –</p> <p>- до популярното уравнение за еквивалентност на масата и енергията на Алберт Айнщайн (<i>нем.</i>: Albert Einstein, 1879-1955) – най-великият физик-теоретик на всички времена, философ и писател, един от най-влиятелните и знаменити учени и интелектуалци в цялата история на човечеството, определян като бащата на съвременната физика, използвал създадената от него обща теория на относителността за формирането на цялостен модел на структурата на вселената, с което поставя началото на релативистичната космология.</p> <p>Именно тази идея – „Наука без съвест е гибел за душата” – разкрива РАЗМЕРИТЕ НА ПРОСТРАНСТВОТО КАТО ОПРЕДЕЛЯНИ ОТ НАШЕТО СЪЗНАНИЕ.</p> <p>... И с нова сила кристализира прозрението на Пиер Теяр дьо Шарден (<i>фр.</i>: Pierre Teilhard de Chardin, 1881-1955) – учен – палеонтолог, антрополог, теолог и философ: https://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%A4%D0%B8%D0%BB%D0%BE%D1%81%D0%BE%D1%84 „Вече овладяхме енергията на вятъра, на морето, на слънцето. Но денят, в който човек успее да овладее Енергията на ЛЮБОВТА, ще е толкова важен, колкото и откриването на огъня” (<i>Подчертаното – наше. – Бел. А. К., Н. В.</i>)...</p> <p>Близкостоящите преподаватели и експерти до Студентското научно общество при УниБИТ гледат на своята работа със студентите съзвучно с изказаната от писателя и авиатор Антоан дьо Сент-Екзюпери (<i>фр.</i>: Antoine Marie Jean-Baptiste Roger de Saint-Exupéry, 1900-1944) ДИДАКТИЧНА МАКСИМА НА ПОРАЖДАЩАТА СЕ АКСИОЛОГИЯ:</p> <p>„Ако искаш да построиш кораб,</p>
--	--

<p>доц. д-р Никола Казански – зам.-гл. редактор</p> <p>доц. д-р Ружа Симеонова – зам.-гл. редактор</p> <p>гл. ас. Диана Ралева – зам.-гл. редактор</p> <p>гл. ас. Татяна Дерменджиева – зам.-гл. редактор</p> <p>ас. Силвия Филипова – зам.-гл. редактор</p> <p>Марияна Максимова – зам.-гл. редактор</p> <p>Справочно-информационна редакция: гл. ас. д-р Нина Дебрюне – зам.-гл. редактор</p> <p>гл. ас. д-р Владимир Манчев – зам.-гл. редактор</p> <p>Техническа редакция: доц. д-р Венцислав Велев – зам.-гл. редактор</p> <p>Илияна Камбурова Денислав Кънев</p> <p>Редакционен съвет: проф. дн Иван Гарванов – редактор (секционна архитектура)</p> <p>проф. д-р София Василева – редактор</p>	<p><i>не викай хората да събират дървета и не им възлагай работни задачи, а ги научи да копнеят за огромното и безкрайно море”.</i></p> <p>... Невероятното развитие на <i>технологичния напредък</i> на човечеството днес създава ситуация, в която всяко дете знае за устройството на света в милион пъти повече от Сократ (Socrates, 470/469 г. пр. н.е. – 399 г. пр. н.е.). Но даже съвременните философи не са в състояние да се ориентират в <i>етичните въпроси</i>, повдигнати от Сократ, за смисъла на безкрайността на познанието като негово онтологично свойство, във връзка с което е знаменитият тезис: „<i>Аз знам, че нищо не знам</i>”.</p> <p>Такава е реалната картина на съзнанието в информационното общество, което е първият стадий на обществото на знанието...</p> <p>Силно контрастира на тази картина съизмеримата на Сократовската – на етичния ум! – позиция в познанието, формулирана от семиотика – литературовед и културолог, космиста Юрий Лотман (1922-1993): „<i>Аз съм малкообразован</i>”.</p> <p>Смисълът на образованието – особено в университетите – е в установяване на пътя към ХАРМОНИЯТА на ТЕХНОЛОГИЧНИЯ и ЕТИЧНИЯ РАЗУМ НА ЧОВЕКА...</p> <p>... Терминът „<i>конференция</i>” идва от <i>латински</i> и означава „<i>събиране на общност за обмяна на мнения</i>”.</p> <p>Тук именно <i>първото</i> – „<i>съборността</i>” е по-важно дори от <i>второто</i> – „<i>обмен на мнения</i>”.</p> <p><i>Съборността</i> като мистично трансцедентно общуване може да се осъществи само и единствено „<i>на ЖИВО</i>”. Реализирането ѝ от разстояние, „<i>дистанционно</i>” е невъзможно, въпреки че изглежда сякаш истинско.</p> <p>Ще дам един съвсем конкретен, макар и драстичен пример.</p> <p>... Ято гарги са накацали на разстояние една от друга и обменят звукова информация, за която се твърди, че е много съдържателна...</p> <p>... Исус Христос събира учениците си на <i>Свещената Тайна вечеря</i> и там те чрез <i>Животворящото ПРИСЪСТВИЕ</i>, ЖЕСТОВЕ и СЛОВО споделят съкровенията енигми на битието, мирозданието и Божествената промисъл.</p> <p>... Ето това е разликата между <i>живото</i> (Божествено) общуване на съборната колегия и неживото (технизирано) сборище от симулакри.</p> <p>... Написаната през 1843 г. от Х. К. Андерсен приказка „<i>Славейт</i>” (<i>дат.</i>: Nattergalen) първа поставя <i>този</i> проблем...</p> <p>В нея се разказва за заплениването от <i>механическата</i> играчка (<i>изкуствен славей</i>), която пренебрегва <i>живата</i> красота на песента на <i>живия</i> славей, когото всички ЗАБРАВЯТ, имайки илюзорната замяна... В механистичното опиянение и техногенната оргия героят на приказката (императорът) – чудно ли е? – е достигнат от</p>
---	---

<p>(секционна архитектура)</p> <p>проф. д-р Галина Панайотова – редактор (модератор)</p> <p>проф. д-р Мариела Модева – редактор (модератор)</p> <p>доц. д-р Диана Стоянова – редактор (модератор)</p> <p>доц. д-р Румелина Василева – редактор (модератор)</p> <p>доц. д-р Елена Савова – редактор (модератор)</p> <p>доц. д-р Росица Кръстева – редактор (модератор)</p> <p>доц. д-р Марина Енчева – редактор (модератор)</p> <p>гл. ас. д-р Поли Муканова – редактор (модератор)</p> <p>гл. ас. д-р Елисавета Цветкова – редактор (модератор)</p> <p>гл. ас. д-р Соня Спасова – редактор (модератор)</p> <p>Секретар:</p> <p>гл. ас. д-р Светла Шапкалова-Катърска</p> <p>Рецензенти:</p> <p>проф. дн Ирена Петева – Ректор</p> <p>проф. д.ф.н. Желязко Стоянов</p>	<p>Смъртта...</p> <p>Но внезапно край умиращия се раздава чудесното пеене на <i>живия</i> славей, завърнал се... Той пеел и пеел до този момент, докато Смъртта не излетила през прозореца... Когато оздравелият император започнал да благодари на <i>живата</i> птица за спасението си, тя отговорила, че <i>сълзите, които видяла в неговите очи в момента на първото ѝ пеене, са най-голямата награда за певеца...</i></p> <p>... Нека не забравяме никога, че най-голямата ценност на студентските конференции е нашето ЖИВО общуване помежду ни... Тази <i>жива</i> онтология ни отвежда и към най-дълбоката същност на феномена на ЖИВИЯ УНИВЕРСИТЕТ...</p> <p>Студентските научни конференции на УниБИТ са израз на гражданска и творческа кауза за формирането на информационната среда в България като част от общия цивилизационен информационно-комуникативен процес. Те са проява и на разбирането за неуморно, всеотдайно и постоянно съдействие за изграждането на такова пространство, което е принципно функциониращо без посредници в осъществявани индивидуални информационно-комуникативни актове. Информационните специалисти, възпитавани в УниБИТ – библиотекари, библиографи, книговеди, архивисти, историографи, информационни технолози, информационни брокери, читалищни дейци, музейни и справочно-информационни работници, мениджъри, специалисти в областта на информационната сигурност – и педагози, и студенти, – които са АРХИТЕКТИ НА ИНФОСФЕРАТА, имат изключителната роля да бъдат строители, пазители, разпространители и творци на социалната информация. Основни системообразуващи съставки на информационно-комуникационната среда са библиотечно-информационната социокултурна сфера, книгоиздателската и книгоразпространителската сфера, информационно-технологичната сфера, читалищната сфера, музейната сфера, сферата на националната сигурност... Тази комплексна информационна среда обхваща подраздели на универсалното хуманитарно знание и естественонаучното – техническото знание като: библиотечно дело, библиография, библиографознание, книгознание, архивистика, читалищно дело, музеология, културно-историческо наследство, информатика, информационни технологии, информационна сигурност..., изведени чрез възгледа за системността на света като единство от много равнища (Лесли Уайт), свойствен за мисленето в началото на ХХІ в. Този възглед е особено близък на младите неофити.</p> <p>Точно по тази причина емблемата на СНО е окото, наблюдаващо и установяващо творчеството и въображението. Тази емблема е създадена от художничката Константина Константинова.</p>
---	--

проф. д.т.н. Димитър
Христозов

проф. д-р Иванка Павлова

доц. д-р Тереза Тренчева

доц. д-р Христина Богова

В оформлението на изданието
са използвани репродукции на
фрагменти от:

платното на В. А. Сурейянци
„Гръцко момиче продава вази”
(1901);

„Книжниците” (образа на
Иисус – дете) от Боянската
църква край София;

миниатюрите от ръкописните
книги от XV в. „Книга за
часовете” („Йоан Евангелист”)
и „Книга за най-простите
лекарствени средства” на
Матеус Платеарий;

символичната творба –
портрет на Иисус от
картината „Христос сред
книжниците” на Албрехт Дюрер
(1506);

образа на Христос Спасителя
от византийската мозаечна
икона от VI в. от църквата „Св.
София” в Истанбул („Христос
между император Константин
IX Мономах и императрица
Зоя”);

картината на Борис Георгиев
„Странстващият пастир”
(1922);

портрета на Аристотел от
фреската „Атинската школа”
на Рафаело Санцио (1509-1511);

образа на ангел Господен,
предшествиц Св. Дева Мария
от фреската „Сватбеното
шестие” (1304) на Джото ди
Бондоне от Капела Скровени в
Падуа;

платното „Мома от
Калотинци” (1929-1930) на
Владимир Димитров –
Майстора;

платното на Васил Стоилов
„Българската Мадона (Памет)”

Студентско научно общество при Университета по библиотекознание и информационни технологии

Student Scientific Society of the State University of Library Studies and Information Technologies

Две творби на монументалната живопис вдъхновяват
преподавателите, съвместно работещи със СНО:

– платното на Васил Стоилов „Българската Мадона
(Памет)” и

– фреската на Рафаело Санцио „Атинската школа”.

Тези два шедевъра са ключови творби за идеята на
изследването на **информационния код на българското изящно
слово.**

(1940);

фреската на почитания от
Православната и
Католическата църква блажен
Йероним Стридонски, автор на
първата през Късната
античност хуманитарна
библиография с универсално
значение – хронологичния
биобиблиографски речник ат
края на IV в. „Книга за
знаменитите мъже” (Джото ди
Бондоне – Папска базилика „Св.
Франциск” в Асизи);

портретите на Платон и
Питагор от фреската
„Атинската школа” на Рафаело
Санцио (1509-1511);

портрета на Хипатия
Александрийска от същата
фреска;

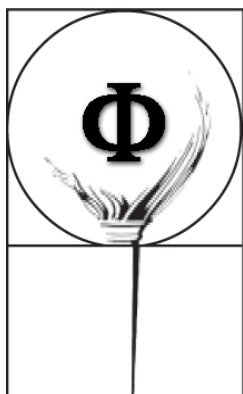
фреската „Рождество
Христово” (1304-1306) на
Джото ди Бондоне от Капела
Скровени в Падуа и кадри от
студентските форуми на
УниБИТ

(XV научна конференция).

Знакът

на серия

„Факлоносци”

Тези художествени творби намират отражение и във
вътрешната електронна страница на СНО при УниБИТ
(www.sno.unibit).

В единна **ризомно-ретикуларна структура на
информацията** – методологията, която е водеща в
научноизследователската продукция на СНО, – изследванията на
студентите са позиционирани в техните ежегодни – вече
четиринадесет на брой – тома на „Трудове на СНО при УниБИТ”.

Студентските изследвания принципно са разработени с цел –
да бъдат въведени в ризомата на „Трудовете на СНО при УниБИТ”,
„Научните трудове на Университета по библиотекознание и
информационни технологии”, както и в други универсални и
специализирани издания – сред които следва да се изтъкнат особено:

- периодичните сборници „Студентски дигитален архив по
религиозно културно-историческо наследство”, „Обществото на
знанието и хуманизмът на XXI век”, „Нови информационни
технологии в образователния процес”;

- списанията „Библиотека”, „Издател”, „Информационния
бюлетин на Централната библиотека на БАН”;

- вестниците „За буквите – О писменехъ”, „Аз Буки”,
„Учителско дело” и др.

Студентските изследвания на УниБИТ демонстрират силата на
ризомно-ретикуларната методология.

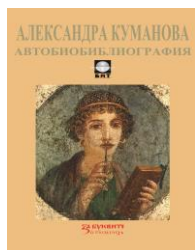
**Основна тема тук е ПРОБЛЕМЪТ ЗА ЦЕННОСТНИЯ
ГЕНОМ НА БЪЛГАРСКАТА ДУХОВНОСТ КАТО ЧАСТ ОТ
УНИВЕРСАЛНИЯ ЦИВИЛИЗАЦИОНЕН МОДЕЛ.**

В структурирането на система от монографични издания –
основно учебна литература, библиографски, историографски и
морфологично базираща студентските изследвания – са
консолидирани усилията на СНО. Именно това са поредните книги
на серия „Факлоносци” – вече 29 на брой.

Важно е да се изтъкне, че отбелязаните монографични издания
поставят и методология за студентските изследвания. Често самите
тези издания са плод и на участието на студентите в съответната
научноизследователска лаборатория.

Ако студентите на СНО от хуманитарните учебни дисциплини
участват основно в изработването на описаната
научноизследователска продукция (серия „Факлоносци”), то
студентите от информационно-технологичните специалности на
УниБИТ са основните двигатели на създадената **серия от
електронни библиотеки** по тези издания, които са първите подобни
феномени, създадени в България, и всички са въведени в сайта на
СНО при УниБИТ:

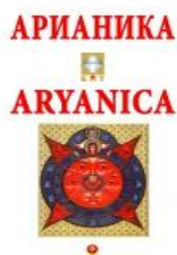
Автобиоблиографика

Антологика

Арианика

Гратулаторика

Евристиана

- **Автобиоблиографика** (автобиоблиография на проф. д.п.н. Александра Куманова като вторично-документална информационна база на СНО, надграждана непрекъснато от библиографиите на видни учени от България и по света, както и от автобиоблиографиите на студентите, докторантите и преподавателите на УниБИТ);

- **Антологика** (за информационния код на българската литература от IX до XXI в.);

- **Арианика** (за разпространението на северния соларен култ);

- **Гратулаторика** (за публикациите на членовете на СНО при УниБИТ);

- **Евристиана** (за научните открития на човечеството);

- **Ековиана** (библиография на У. Еко в България);

- **Етимологика** (за езиковото многообразие на библиосферата на англ., рус. и бълг. ез.);

- **Нестинариана** (за нестинарския феномен);

- **Паисиада** (за личността и езика на Св. о. Паисий Хилендарски);

- **Психологика** (за авторите на психологически концепции за човека);

- **Универсалика** (за генезиса на световната универсална библиография от III в. пр. н.е до XXI в.);

- **Хуманитариана** (за авторите на хуманитарни концепции на човечеството).

Първи и постоянен рецензент на тези електронни библиотеки е проф. д.н. Иван Гарванов.

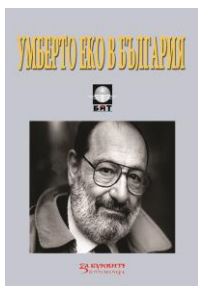
В работата на днешния форум се фокусираме основно върху няколко електронни библиотеки – основно: **Антологика** (за информационния код на българската литература IX-XXI в.).

Вниманието ни е насочено върху коментирането на творби от българския златен фонд на художествената литература – лирика и епос.

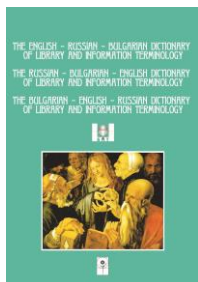
Прецизният отбор на коментарите на творбите на българските писатели, направени от студентите, дължим на авторитетно жури от историци и морфолози на литературата (доц. д-р Елена Томова), литературознание (доц. д-р Петър Велчев), историографията (д-р Николай Василев) и библиографията (проф. д.п.н. Александра Куманова).

Всички издания на СНО на УниБИТ са отпечатани от

Ековиана

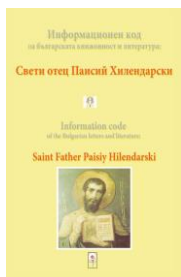
Етимология

Нестинариана

Паисиада

Психология

издателството на УниБИТ „За буквите – О писменехъ”. Тези издания са под отговорната редакция на **проф. д.ик.н. Стоян Денчев**. Главен редактор и автор на продукцията (с кръг от съмишленици) е **проф. д.п.н. Александра Куманова**. Общата семантична редакция на цялата тази продукция принадлежи на д-р **Николай Василев**.

Всички *цит.* издания са въведени в електронното пространство през електронната страница на СНО на УниБИТ.

На рецензирането и коментирането на *Златна христоматия на България: Кн. 1. Оратория; Кн. 2. Антология; Кн. 3. Историография*” са посветени основно X-XV Студентски научни конференции.

Днешният форум е триумф на **научноизследователския метод на ИНФОРМАЦИОННАТА РЕШЕТКА**, въведен в България от нашия университет, и апробиран и в българското училище, за което на сайта на Университета е въведен клип.

Ризомата (*фр.* /rhizome/ *от старогр. и лат.:* rhizoma; *англ.:* rhizoma – корен, коренище; ствол, разклонение; *прен.:* род, поколение, раждане, произход) е устроена така, че в нея всяка пътечка има възможност да се пресече с друга (други).

Това разбиране е в съответствие с концепцията на видните представители на модерната западноевропейска философия **Ж. Делюз** и **Ф. Гуатари**, следвана и въплътена рационално и образно в творчеството на У. Еко.

Веригата от връзки в информационната реалност е наблюдаема по логическата формула: **ПОНЯТИЕ – СЪЩНОСТ – СТРУКТУРА – ИНФОРМАЦИОННА РИЗОМА**.

Информационна ретикула (*лат.:* reticulum – мрежичка) е **мрежата – решетката – фреймът – ретикулата** е *структурна форма, носеща конструкция, каркас* (*ит.:* carcassa) на информацията.

Този **ментален** (*фр.:* mentalisme – мисловен, езиков, основан на умствената дейност) **конструкт** е формообразуващ за **информационната ризома**.

Това разбиране е в съответствие с концепцията на философа – системолог **А. А. Любищев**.

Понятията „**ретикула**” (А. Любищев), „**фрейм**” (М. Мински) и „**ризома**” (Ж. Делюз, Ф. Гуатари, У. Еко, А. Куманова) са разграничими, независимо от това, че на обобщено равнище на разглеждането им и при първо приближаване към същността на разкриваните чрез тях феномени те се употребяват като синоними.

Между тях има видими различия, които са свързани със следните оттенъци на употребата им:

Универсалика

Хуманитариана

- „ретикула” (вж.: по-горе) – за фиксиране на самия принцип на мрежестото построение;

- „ризома” (вж.: по-горе) – за описание на по-свободни мрежести построения от връзки („леки” конструкции);

- „фрейм” (англ.: **frame** – структура за представяне на знания: минимално необходима структурна информация, която еднозначно определя даден клас от обекти) – за обозначаване на по-строги решетки (структури) („тежки” конструкции).

Мрежестите – на ИНФОРМАЦИОННИТЕ РЕШЕТКИ – построения са комбинативни *естествени* – като **ЖИВИЯ ЖИВОТ** – системи.

С тези думи се обръщам към форума и специално към **НАШИЯ ПОСЛАНИК В БЪДЕЩЕТО ЖИВЕНА ГАРОВА...**

Проф. д.ик.н. Стоян Денчев

– Предлагам, *колеги*, и двете справочно-енциклопедични издания – и **SOGDIANA**, и том XV на *Трудове на Студентското научно общество при УниБИТ*, които презентираме днес, да поднесем по случай 24 май на:

- **ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ** на Република България **ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА**;

- **ПРЕЗИДЕНТА** на Република България генерал **РУМЕН РАДЕВ**;

**- МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛЯ на Република
България БОЙКО БОРИСОВ.**

*Бел. на стеногр. Н. Т., С. С., А. Г., Л. Й., А. П.:
Веднага след Пленарното заседание на форума бяха
отправени цит. изд. до адресатите със следния текст:*

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
на Република България
ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА**

*Уважаема
Госпожо Председател на Народното събрание!*

**ДО
ПРЕЗИДЕНТА
на Република България
Генерал РУМЕН РАДЕВ**

*Уважаеми
Господин Президент!*

**ДО
МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
на Република България
БОЙКО БОРИСОВ**

*Уважаеми
Господин Министър-Председател!*

*Позволете да Ви поднесем нашите поздрав и почитание по случай 24
май – национален празник на българската просвета и култура и на славянската
писменост.*

*Под знака точно на 24 май премина **Виртуалният ден на Отворените
врати на Университета по библиотекознание и информационни технологии –
22 май 2020 г.***

*На този ден нашият Университет отбеляза по особено тържествен начин
своята **70-годишнина** и **15-годишнината** на своето **Студентско научно
общество** – финализирахме провежданата **дистанционно** от м. март на настоящата
година **XVI Студентска научна виртуална конференция и изложба на***

**Н. Пр. Мохаммад Али
Кияни**

**Момиче от Узбекистан –
прародина на българите –
в съвременната обл.
СОГДИАНА**

УниБИТ с международно участие „ИНФОРМАЦИЯ – ИНФОРМАЦИОННА СРЕДА – ИДЕЯ” – „Information – Information Environment – Idea” (девиз: „Или ще намеря пътя, или ще прокарам път” – „Aut inveniam viam, aut faciam”).

Форумът протече под знака на 150-годишнината от учредяването на **Българската екзархия** (28 февруари 1870 г.), с което **Българската православна църква** се откъсва от зависимостта на Вселенската патриаршия и на него бяха представени **3287 научни публикации** на студенти от нашия Университет и от други университети от България, Великобритания, Русия, Унгария и **387 доклада** на участници на форума не само от България, но и от Великобритания, Германия, Израел, Индия, Русия, САЩ.

В знак на особена почит Ви поднасяме сигналните е-копия на презентирания на конференцията издания, които предстои да бъдат тиражирани:

- справочно-енциклопедичната книга на нашия Университет по моделиране на съвременната информационна среда „**Sogdiana**” и

- том XV на „**Трудове на Студентското научно общество при УниБИТ**”.

Да се поздравим с това значимо университетско – национално – международно научно събитие!

С най-сърдечен поздрав и с особено уважение,

/Подпис/

Проф. д.ик.н. Стоян Денчев
Председател на ОС

/Подпис/

Проф. дн Ирена Петева
Ректор

... Колеги!

Получи се и информацията, че **Негово Превъзходителство МОХАММАД АЛИ КИЯНИ** – дългогодишен Съветник по културните въпроси към Посолството на Ислямска Република Иран в България, наш консултант по научните експедиции на УниБИТ в района на Северна Месопотамия (свър: Иран и Турция), свързани с **картографирането и историографирането** на соларния култ – култа към **СВЕТЛИНАТА**, фиксиран и като **ПЪТ НА ЗНАНИЕТО**, преминаващ от историческата област **СОГДИАНА – ХОРЕЗМИКА** (свър.: **УЗБЕКИСТАН**) към Армения и Северна Месопотамия – от там – през Мала Азия към Балканския полуостров, и описан и в **SOGDIANA**, и в том XV на **Трудове на Студентското научно общество при УниБИТ**, наблюдава в момента форума.

За публиката на днешната научна конференция „ИНФОРМАЦИЯ – ИНФОРМАЦИОННА СРЕДА – ИДЕЯ” – Виртуален ден на Отворените врати на УниБИТ да уточня: **Негово Превъзходителство Мохаммад Али Кияни** заема в момента много висок пост в Министерството на културата на Ислямска република Иран и поздравява нашия форум.

Ангел Георгиев

– Благодаря Ви, *професор Куманова* и *професор Денчев*!

Моля за експозе – Научния секретар на форума за конкурса „Декамерон” / гл. ас. д-р Надежда Томова.

**Гл. ас. д-р
Надежда Томова**

– Конференцията беше в пълен ход, когато гръмна новината за пандемията. Срочно щабът на форума излезе с идеята за конкурс на тема „Декамерон”, чието раждане обвързваме с едноименното творение на Бокачо, родено по време на чумата във Флоренция. Буквално заваляха есетата за конкурса – и от УниБИТ, и от други университети в страната – Софийския университет „Св. Климент Охридски”, от Великобритания, Русия. Включиха се не само студенти, но и видни учени, академици. Щабът на форума взе експертното решение – да се съхранят всички участия и тяхното многообразие да е спецификата на форума! Така събрани, текстовете са нашият МАНИФЕСТ НА ДОБРОТО, който поднасяме днес. Той е въведен в достъпните платформи на форума.

Теодора Георгиева

Позволете ми да благодаря специално на докторантите от Софийския университет „Св. Климент Охридски” – тях *отличавам особено аз*, поканена от експертната Комисия за оценяване на изпратените ни есета по конкурса „Декамерон”:

- *Теодора Георгиева* (докторант по професионално направление „Журналистика (Вътрешна политика)” към катедра „История и теория на журналистиката” на Факултета по журналистика и масова комуникация в Софийския университет „Св. Климент Охридски”) и

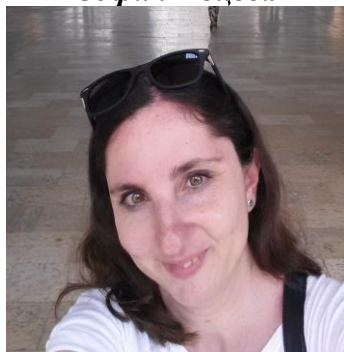
Маргарет Поппетрова

- *Маргарет Поппетрова* (докторант по професионално направление „Съвременна българска история” към катедра „История на България” на Историческия факултет в Софийския университет „Св. Климент Охридски”, делегат на X-XV Студентски научни конференции на Студентското научно общество при УниБИТ и почетен гост – експерт на XVI Студентска научна конференция на университета).

Изключително високо беше оценено от цялата експертна комисия и есето на *София Пецева* (ALUMNI на УниБИТ – бакалавър на УНСС и магистър на УниБИТ, делегат на XIII-XVI Студентски научни конференции

София Пецева

на Студентското научно общество при УниБИТ и почетен гост – експерт на XVI Студентска научна конференция на университета).

А всички участници в конференцията – по линия на всички нейни конкурси – са удостоени с грамоти, които могат да се изтеглят от платформите на сайта на УниБИТ: жълти – за своите изследвания; червени – за участие в конкурса „Декамерон”, зелени – за определение на феномена „Идея”, бели – за организаторите – редакторите от страна на студентите, които ранжираха на различните етапи постъпващата продукция по отворени 26 електронни адреса за хармоничното протичане на работата на форума, на който работят девет терминала (традиционните кръгли маси).

Ангел Георгиев

– Благодаря Ви, д-р Томова!

Експозе на Председателя на Организационния комитет на форума / Любов Йовинска (студентка – III курс, зад. – спец. „Библиотекознание и библиография”).

Любов Йовинска

– Имам честта да съм поканена да председателствам Организационния комитет на форума още от 2019 г., когато стартира подготовката на конференцията.

По моя инициатива Организационният комитет в началото на 2020 г. направи дарение на Студентското научно общество – с личния си труд обновихме и реставрирахме Академичния парк за тържествените церемонии на УниБИТ.

На новината за пандемията реагирахме така – поднесохме дарение на Ръководството на УниБИТ – защитни маски, изработени лично от нас.

А що се отнася до същинската работа:

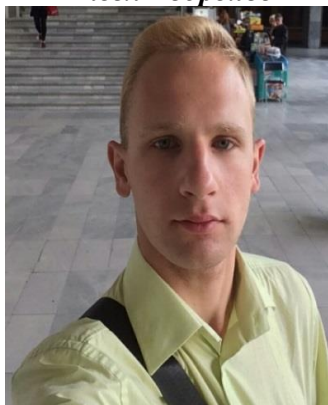
- обработихме и въведохме в научен оборот 387 доклада: NN 2913-3299, представени – освен от студентите (бакалаври) на УниБИТ – и от нашите **НАУЧНИ КОНСУЛТАНТИ**, участници в работата на форума

от БЪЛГАРИЯ:

3 магистри на УниБИТ:

	<p>маг. програма „Информационни системи и технологии”,</p> <p>9 докторанти на УниБИТ по 5 докторски програми</p> <p>от двата факултета на университета,</p> <p>2 докторанти по 2 докторски програми</p> <p>на Софийския университет „Св. Климент Охридски”,</p> <p>1 инж. д-р на УниБИТ,</p> <p>1 ас. на УниБИТ,</p> <p>1 ас. на Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий”,</p> <p>1 гл. ас. на Държавния библиотечарски институт – УниБИТ,</p> <p>1 гл. ас. на Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий”,</p> <p>1 гл. ас. на Института за литература при БАН,</p> <p>1 гл. ас. д-р на Софийския университет „Св. Климент Охридски”,</p> <p>7 гл. ас. д-ри на УниБИТ,</p> <p>1 доц. д-р на Централната библиотека на БАН,</p> <p>2 доц. д-ри на Института за литература при БАН,</p> <p>2 доц. д-ри на Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий”,</p> <p>7 доц. д-ри на УниБИТ,</p> <p>1 доц. доктор на науките на Института по електроника при БАН,</p> <p>1 проф. д-р на Софийския университет „Св. Климент Охридски”,</p> <p>5 проф. д-ри на УниБИТ,</p> <p>1 проф. доктор на науките на Медицинския институт при Министерството на вътрешните работи на Р. България,</p> <p>1 проф. доктор на науките на Института за литература при БАН,</p> <p>7 проф. доктори на науките на УниБИТ,</p> <p>5 академици;</p> <p>1 библиотекар, завеждащ Библиотеката на Института за литература при БАН,</p> <p>1 гл. библиотекар на Народната библиотека „Иван Вазов” – Пловдив,</p> <p>1 библиотекар на Народната библиотека „Иван Вазов” – Пловдив,</p> <p>1 библиотекар на Библиотеката на Университета за национално и световно стопанство;</p> <p>1 свещеник,</p> <p>1 ген.-майор д-р – Началник на Военната академия „Г. С. Раковски”,</p> <p>12 ALUMNI на УниБИТ...</p>
--	--

Ангел Георгиев

– Благодаря Ви, колежке Йовинска!

Експозе на Председателя на Програмния комитет на форума / **Андреа Пандулис** (докторант по докторска програма „Автоматизирани системи за обработка на информация и управление” към катедра „Информационни системи и технологии” в УниБИТ – Факултет по Информационни науки).

Андреа Пандулис

– За мен е голяма чест да съм поканен на финала на форума.

Като студент по линия на Студентското научно общество направих първите си публикации.

Бях в Организационния комитет на няколко студентски конференции, както и водещ на форумите и автор на комюникетата им за пресата.

Днес за първи път съм Председател на Програмния комитет на форума.

От ЧУЖБИНА на днешния форум участват:

15 изследователи от Великобритания, Израел, Индия, Русия, САЩ –

2 студенти от чужбина:

1 студент от Великобритания –

Royal Holloway University of London

(в бакалавърска степен на обучение),

1 студент от Русия –

Санкт-Петербургский государственный институт культуры, Россия

(в бакалавърска степен на обучение),

1 библиотекар на Конгресната библиотека – САЩ,

Завеждащ руската и южнославянската колекции

в Европейския отдел на библиотеката,

1 ас. д-р – Институт за научна информация по обществените науки (ИНИОН)

на Руската академия на науките – Москва, Русия;

3 доц. д-ри от Русия –

Институт за САЩ и Канада на Руската академия на науките –

	<p>Москва, Русия,</p> <p>Заместник-директор на Руската държавна библиотека за младежта – Москва, Русия,</p> <p>Заместник-директор на Челябинската областна универсална научна библиотека – Русия,</p> <p>1 доц. д-р от Германия – Friedrich-Schiller-Universität – Jena,</p> <p>1 проф. от Индия – Съпредседател на Генералния съвет на Асамблеята на народите на Евразия,</p> <p>National Wasteland Development Board – India,</p> <p>Head of Department of The Indian National Congress,</p> <p>1 проф. д-р на Московския държавен институт на културата – Русия, ръководител катедра за управление на информационно-библиотечната дейност,</p> <p>1 проф. доктор на науките на Московския държавен институт на културата,</p> <p>водещ научен сътрудник на</p> <p>Научния център за изследванията на книжовната култура на Руската академия на науките,</p> <p>1 проф. доктор на науките – декан на Библиотечно-информационния факултет</p> <p>на Санктпетербургския институт за култура – Русия,</p> <p>1 проф. доктор на науките от Израел – University Central of Ashdod,</p> <p>1 проф. доктор на науките – Президент на Ноосферната обществена академия на науките,</p> <p>гранд-доктор по философия, пълен професор на Оксфорд,</p> <p>заслужил деятел на науката на Руската Федерация,</p> <p>5 академици,</p> <p>1 чл.-кор.</p> <p>Екипът, стоящ зад тази продукция, е изпълнен от идеята за облагородяване на <i>информационната среда</i> чрез <i>хуманното</i> инкорпориране в нея на феномени от <i>аксиологичния</i> порядък: ИНТЕРАКЦИИ – ЕТИКА – ЕСТЕТИКА – МЪДРОСТ. Този екип получава днес РЕКТОРСКАТА БЛАГОДАРНОСТ на УниБИТ, обърната и персонално към 424 АДРЕСАТА:</p> <p>- 201 ВИДНИ И НАМИРАЩИ СЕ В ЗОРАТА НА ТВОРЧЕСКИЯ СИ ПЪТ УЧЕНИ И СТУДЕНТИ ОТ СТРАНАТА И ЧУЖБИНА – специалисти и специализиращи в</p>
--	---

	<p>областта на хуманитарните, общественно-политическите и естествените науки, сред които се открояват имената на изтъкнати представители на информационните науки – личности, които са автори на ОБРЪЩЕНИЯ, ПОЗДРАВИТЕЛНИ АДРЕСИ И БЛАГОДАРСТВЕНИ ПИСМА, свързани със Студентското научно общество при УниБИТ (: NN 2913-3203);</p> <p>- 69 БИБЛИОТЕКИ, от които 34 – в България и 35 – в чужбина, които ПОДДЪРЖАТ В КНИГОХРАНИЛИЩАТА СИ ТЕЧЕНИЕТО на „Трудовете на Студентското научно общество при УниБИТ” – плода на студентските форуми;</p> <p>- 63 ВИДНИ УЧЕНИ, ДЕЙЦИ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА, СТУДЕНТИ И ДОКТОРАНТИ ОТ СТРАНАТА И ЧУЖБИНА, УЧЕНИЦИ (: NN 3204-3265);</p> <p>- 35 ИЗСЛЕДОВАТЕЛИ – УЧЕНИ, ДОКТОРАНТИ И СТУДЕНТИ, ОТ СТРАНАТА И ЧУЖБИНА, ОПРЕДЕЛИЛИ ФЕНОМЕНА „ИДЕЯ” (: NN 3266-3299);</p> <p>- 56 ИЗСЛЕДОВАТЕЛИ – ПРЕПОДАВАТЕЛИ НА УНИБИТ И ТВОРЦИ ОТ ДРУГИ ЦЕНТРОВЕ НА ИНФОРМАТИЗАЦИЯТА – УЧАСТНИЦИ В ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ФОРУМА.</p> <p>Нужни са 100 астрономически часа, за да бъдат прочетени от едно лице свързаните с настоящия форум материали, въведени в е-платформи на централната страница на УниБИТ и на сайта на Студентското научно общество.</p>
<p>Проф. д.ик.н. Стоян Денчев</p> 	<p>Колеги! Тук е мястото да се изтъкне, че УНИБИТ е член на:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Международната федерация на библиотечните асоциации и институти (IFLA – International Federation of Library Associations and Institutions); - Българската библиотечно-информационна асоциация (ББИА); - Европейското бюро на библиотечните, информационните и документационните асоциации (EBLIDA – European Bureau of Library Information and Documentation Associations). <p>За първи път през двадесет и шест годишната история на EBLIDA в управителния съвет на асоциацията бе избран представител от България – доц. д-р Марина Енчева, преподавател по електронни информационни ресурси в УниБИТ, стана част от ръководството на организацията благодарение на номинацията на ББИА. Изборите се проведеха на 30 май 2018 г. в Страсбург (Франция).</p> <p>УниБИТ е член на:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Европейската мрежа за културен мениджмънт и политика (ENCATC – European network on cultural management and policy); - Руската библиотечна асоциация (Российская

Доц. д-р Марина Енчева

библиотечна асоциация РБА) – има и 7 индивидуални членове от УниБИТ;

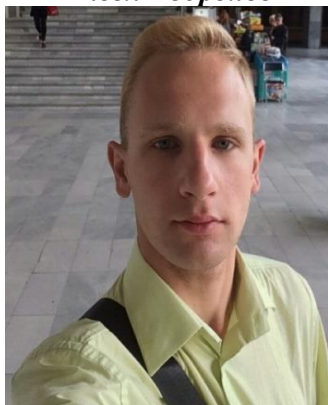
- **Американската библиотечна асоциация** (American Library Association ALA) – има и 4 индивидуални членове от УниБИТ...

... Бих искал да обърна Вашето внимание на **иконата „Св. Св. Методий и Кирил”** в залата.

Тази икона е предоставена за съхранение на УНИБИТ от Негово Светейшество Българския патриарх + Максим.

Иконата е храмова на храм-паметника „Св. Александър Невски” докато той е бил за кратко преименуван на името на Светите братя...

Ангел Георгиев

– Благодаря Ви, *професор Денчев!*

Благодаря и на Вас, *колега Пандулис!*

Експозе на Председателя на ALUMNI на СНО при УниБИТ / Тервел Стилиянов (Министерство на вътрешните работи на Р. България – ALUMNI на УниБИТ).

Тервел Стилиянов

– **Още в работата на III Студентска научна конференция** бях въведен да участвам от сегашния гл. ас. д-р Георги Бояджиев, когато поех функции по организацията. Оттогава съм участвал във всички форуми на Студентското научно общество – не само като студент и магистър, но и след това – като техен експерт и почетен гост.

52 експерта работят на днешния форум:

- от **България** и

- от **чужбина**.

От БЪЛГАРИЯ на форума се трудят нашите експерти *от:*

Българска православна църква;

УниБИТ;

Софийски университет „Св. Климент Охридски”;

Медицински институт на Министерството на вътрешните работи на Р. България;

Национална библиотека „Св. Св. Кирил и Методий” – София;

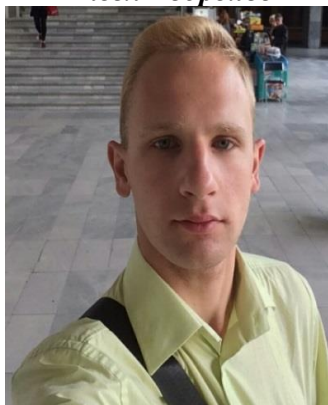
Централна библиотека на БАН;

Библиотека на Института за литература при БАН;
 Библиотека на Университета за национално и световно стопанство;
 Народна библиотека „Иван Вазов” – Пловдив;
 Столична библиотека – София;
 Библиотека на 6. ОУ „Граф Н. П. Игнатиев” – София;
 Сдружение „Писалка и перо”;

От ЧУЖБИНА дистанционно с нас са студенти и преподаватели творци на информатизацията от:

Royal Holloway University of London – Great Britain,
 Санкт-Петербургский государственный институт культуры – Россия,
 Library of Congress – USA,
 Институт научной информации по общественным наукам (ИНИОН)
 Российской академии наук – Россия,
 Институт США и Канады Российской академии наук – Россия,
 Руската държавна библиотека за младежта – Русия,
 Челябинска областна универсална научна библиотека – Русия,
 Friedrich-Schiller-Universität Jena – Germany,
 Co-Chairman of the General Council of the Eurasian Peoples` Assembly,
 National Wasteland Development Board – India,
 Head of Department of The Indian National Congress,
 Московски държавен институт на културата – Русия,
 Научния център за изследванията на книжовната култура на Руската академия на науките,
 Библиотечно-информационния факултет на Санктпетербургския институт за култура и изкуства – Русия,
 University Central of Ashdod – Israel,
 Ноосферна академия наук,
 Философский совет Русского космического общества,
 International Informatization Academy (IIA)
 of the United Nations (Library Science Department).

Ангел Георгиев

– Благодаря Ви, колега *Стилиянов*!

А сега нека дадем думата на студентите и докторантите...

Следват:

- ТЕЛЕФОННИ ВКЛЮЧВАНИЯ;

**- ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНИЯ ПО
ПАРАЛЕЛНИТЕ ЛИНИИ НА ФОРУМА.**

Информацията от *тези два блока* се въвежда синхронно в е-платформите на форума и в неговата Стенограма.

ТЕЛЕФОННИ ВКЛЮЧВАНИЯ

(По реда на постъпването)

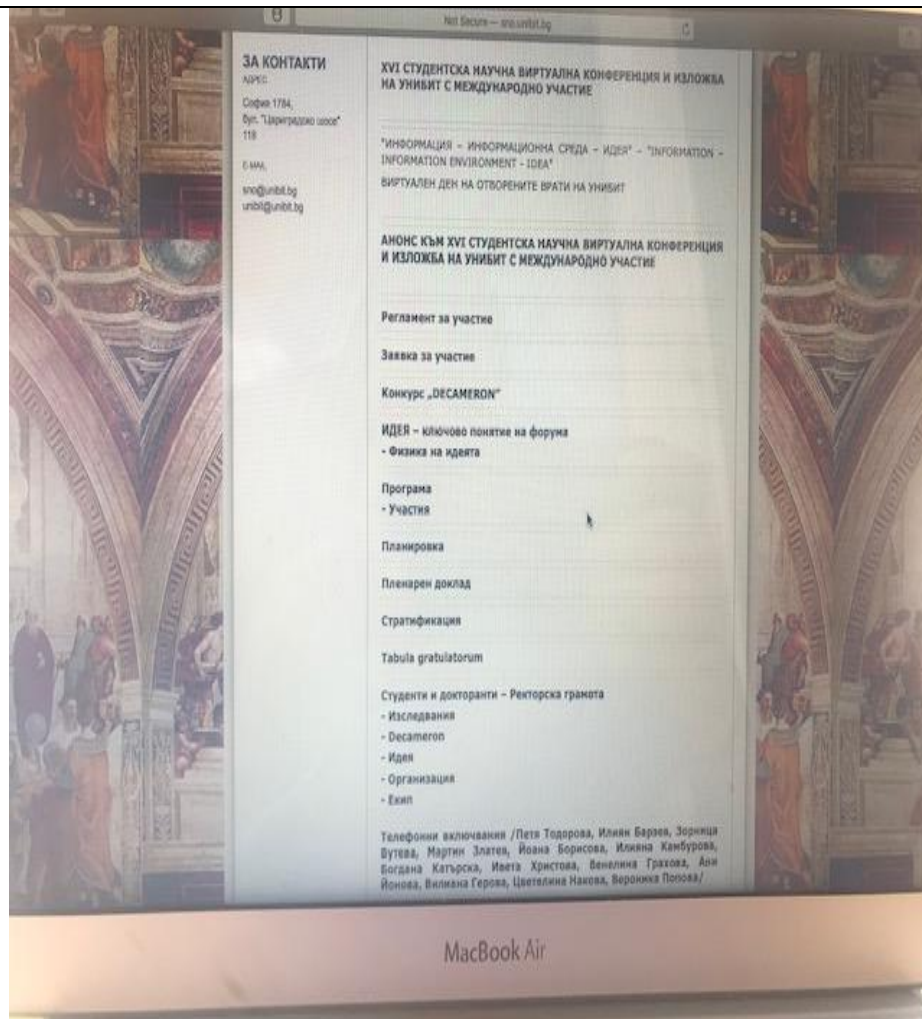
Карта 2

Визуализираща справочно-информационна карта на телефонните включвания на студенти и докторанти от УниБИТ и на ученици, свързани с Университета

Борис Георгиев
„Странстващият
пастир” (1922)

Богдана Катърска

Петя Тодорова

ТЕЛЕФОННО ВКЛЮЧВАНЕ

1. Петя Тодорова (II курс, зад. – спец. ББ) (Стара Загора)

– Здравей, XVI Студентска научна виртуална конференция с международно участие, на която тържествено отбелязваме 70-годишнината на нашия Университет!

Аз се казвам Петя Тодорова (студентка съм от II курс, задочно обучение – специалност „Библиотекознание и библиография“). Обаждам се от Стара Загора.

Много се радвам, че за втори път имам възможност да участвам на този уникален форум. С много смисъл и висок академичен заряд са изпълнени Студентските конференции на университета.

Специално бих искала да благодаря за въведената в сайта на УниБИТ информация за това, че моето определение на феномена „идея“ и посланието ми към света по конкурса „Декамерон“ са приети за публикация. Специално благодаря за тези две изключително интересни и важни теми, по които протича тазгодишния форум! Благодаря на ръководството на университета и пожелавам успех на всички студенти, докторанти и преподаватели! Пак ще участвам на Студентските конференции!

Илиян Барзев

ТЕЛЕФОННО ВКЛЮЧВАНЕ

2. Илиян Барзев (IV курс, ред. – спец. КН) (с. Мокрище, Пазарджишка обл.)

– Уважаема Госпожо Ректор! Аз съм четвърта година участник с доклади на ежегодната Студентска научна конференция на УниБИТ. Името ми е Илиян Барзев (студент съм от IV курс, редовно обучение – специалност „Компютърни науки“). Поздрав от родния ми край – с. Мокрище, Пазарджишка област! Благодарение на постоянната секция по „Информационни технологии“ на форума винаги съм имал участия с изследвания, които са били високо оценявани и публикувани. Бих искал специално да благодаря на проф. Иван Гарванов и проф. Галина Панайотова, които още в I-ви курс ни насочиха към избираемата дисциплина „Методика на научните изследвания“, водена от проф. Александра Куманова и д-р Николай Василев. По линия именно на тази дисциплина аз и моите колеги бяхме мотивирани да се занимаваме с научни изследвания. Точно по тази дисциплина направих първите си академични изяви. Благодаря и за това, че станах съавтор на енциклопедичното монографично издание „SOGDIANA“, посветено на проф. Стоян Денчев като архитект на съвременната информационна среда.

Много съм горд с това, че съм навигатор на Студентските конференции, защото на тях се създава атмосфера като в истинско пътешествие в света на знанието и информацията. Специално бих искал да изкажа моята признателност и за възможността да общуваме в условията на днешната виртуална конференция безпрепятствено с нейните ръководители. На разположение ни бяха съответните адреси на електронната поща, но често се налагаше и да разменяме директни мисли по телефона в жива конферентна връзка. За нас бяха разработени специални виртуални лекции, които ни бяха от голяма полза в процеса на подготовката. Бих искал да кажа и за сайта на Студентското научно общество. В него са въведени изключително ценни информационни ресурси. Желая на всички участници във форума успех!

Зорница Вутева

ТЕЛЕФОННО ВКЛЮЧВАНЕ

3. Зорница Вутева (I курс, ред. – спец. ПК) (Правец)

– Обажда се Зорница Вутева от I курс, редовно обучение – специалност „Печатни комуникации“. Включвам се от Правец с поздрав към всички участници в конференцията. Благодарение на дисциплината „Академично писане“ пред мен се разтвори светът на изграждане на нова реалност чрез създаване на научноизследователски текст. Много бях щастлива, когато разбрах, че моето изследване, свързано с изграждане на информационна картина на стихотворението „Удавници“ на Асен Разцветников е оценено високо от Академичната комисия по конкурса за създаване на най-качествен коментар към произведение от българската

	<p>литература.</p> <p>За целта аз работих с метода на „информационната решетка”, който помага на изследователя да се движи креативно по белите полета на историографията и да създава ново знание. Благодаря за Ректорските грамоти, с които са отличени и тази ми разработка, и участията ми в другите два конкурса на форума – за разкриване на смисъла на понятието „идея” и за написване на послание към света през пролетта на 2020 г.</p> <p>Когато човек се запознава с резултатите от конкурсите на Студентската конференция, – а те са въведени в електронната страница на УниБИТ, – той има чувството, че се докосва до знание от ново поколение – трепетно, искрящо, красиво... Благодаря на Организационния комитет за това, че бях поканена да съм сред водещите на конференцията.</p> <p>Следваше да олицетворя образа на Св. Петка Търновска – Българска. Надявам се, че ще се намери форма да направим заедно с моите колеги тази Академична сцена в настоящата година, свързана със 150-годишнината от възстановяването на Българската екзархия!</p>
<p><i>Мартин Златев</i></p> 	<p>ТЕЛЕФОННО ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>4. Мартин Златев (ученик от <i>VI a</i> клас на 126. ОУ „Петко Ю. Тодоров” – София, най-младият участник в историята на Студентските научни форуми на УниБИТ) (София)</p> <p>– Здравейте, професор Куманова и всички преподаватели и студенти на УниБИТ! Честит празник – Виртуалния Ден на Отворените врати на Университета по библиотекознание и информационни технологии, посветен на 24 май!</p> <p>Аз съм Мартин Златев – ученик от 6 „А” клас на 126. ОУ „Петко Ю. Тодоров” – София, и съм най-младият участник в 15-годишната история на Студентските научни форуми на УниБИТ.</p> <p>Преди много години – през 2011 – асистирах на моята Майка – д-р Иглика Гетова, която по традиция – от първата Студентска научна конференция (2005 г.) – от времето преди да се родя – тя ръководи на тези форуми секция по „Информационни технологии” от 2006 г.</p> <p>За интереса, който проявих, бях поканен от професор Куманова да взема участие във встъпителната Академична церемония. Мисля, че се справих, защото последвах поканата за участието ми във важни събития, които Университетът отбелязва извън сградата си.</p> <p>Такива бяха честванията за 1 ноември – Деня на народните будители. На тях имах представяния в Големия салон на Българската академия на науките.</p>

Беше изключително преживяване! Бях редом със студентите на катедрата в Големия салон на Академията, където не може да влезе който и да е! До мен бяха и Отец Стефан, и цигуларката от Софийската филхармония Румяна-Мария Лиркова, които имаха също важни изяви. Никога няма да забравя всичко това, защото бяхме ЕДИН ЕКИП и доброто представяне зависеше абсолютно от всеки един от нас!

След това постоянно идвам на изявите на Студентското научно общество – вече като гост. Такива бяха няколкото големи церемонии в Народната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“!

Разглеждам сайта на днешната конференция. Радостта ми е огромна, защото във визуализирания архив на Студентското научно общество виждам и моите снимки, съхранени за културната памет!

Честит 70-годишен Юбилей на Университета на всички преподаватели, студенти, докторанти! Горд съм, че пак сме заедно!

Йоана Борисова

ТЕЛЕФОННО ВКЛЮЧВАНЕ

5. Йоана Борисова (I курс, ред. – спец. ПК) (Елин Пелин)

– Добър ден на всички участници в днешния Юбилеен форум – 70 години Университет по библиотекознание и информационни технологии и 15 години Студентско научно общество при УниБИТ! Аз съм Йоана Борисова от I курс, редовно обучение – специалност „Печатни комуникации“.

Обаждам се от Елин Пелин. И аз, и семейството ми се вълнуваме много от това включване, защото моят доклад на днешния форум е удостоен да бъде публикуван. Той е посветен на научния коментар на стихотворението „На моя син“ на Димитър Подвързачов.

И по другите два конкурса – „Идея“ и „Декамерон“ – ще бъдат публикувани текстовете ми. Гордея се с тези достижения. Макар че съм в началото на образованието си, разбирам, че самото писане на научно изследване е изследване.

Отговорността ми към Студентското научно общество е огромна, защото във въвеждащата към конференцията традиционна Академична сцена следваше да съм водеща – в образа на Дева Мария Българска. За тези участия се канят най-изявените в учебния и извънаудиторния процес студенти.

Това е голяма чест за всеки – да участва във възкресяването на персонажите от българската духовност! Вдъхновяващи са аналогични представяния на студентите, за което

	<p>има свидетелства във визуалния архив на Студентското научно общество за 15 годишнината му, публикуван на сайта на УниБИТ.</p> <p>Сигурна съм, че ще участвам отново и отново в Студентските конференции.</p> <p>С трепет очаквам да разгледам изданието с участията в него на най-успелите в обучението и в гражданската си активност студенти на нашия университет.</p> <p>Благодаря за предоставените възможности да творим, да мечтаем, да учим и да се усъвършенстваме.</p>
<p>Илияна Камбурова</p> 	<p>ТЕЛЕФОННО ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>6. Илияна Камбурова (докторант по докторска програма „Книгознание, библиотекознание и библиография” към катедра „Библиотекознание и библиография” в УниБИТ, ALUMNI на УниБИТ) (София)</p> <p>– Добър ден на всички преподаватели и студенти на Университета!</p> <p>Аз съм Илияна Камбурова и съм докторант по докторска програма „Книгознание, библиотекознание и библиография” към катедра „Библиотекознание и библиография” в УниБИТ, ALUMNI на УниБИТ. Обаждам се от София. Много съм щастлива да поздравя Студентската конференция. От I-ия си курс на студентка в Университета участвам в работата на тези стойностни и много интересни знаниеви триумфи на младежкия дух в науката.</p> <p>През миналата година имах рядката възможност да бъда поканена да създам своята автобиобиблиография – описание на публикациите ми, направени по линия на конференцията – и днес тя е публикувана в представяния на този форум том 15 на <i>Трудовете на Студентското научно общество при УниБИТ</i>. На това периодично издание вече III-та поредна година съм и в</p> <p>Редакционния му съвет. Участвам в създаването на неговите показатели. Вярвате ли – аз съм и библиографски редактор в автобиобиблиографията на професор Куманова. Вече имам такъв солиден списък на публикации, че при финализирането на моята докторантура ще стоя пред въпроса – коя да включа.</p> <p>Много ценя в Студентското научно общество индивидуалната работа с всекиго от нас. На всеки от нас се дава възможност да разработва това, което му е близко и го вълнува.</p> <p>Така аз натрупах и знания, и умения чрез участията ми в Студентските конференции, които ми помагат изключително в моята докторантура.</p> <p>Млади колеги – студенти!</p> <p>Благословени сме с единственото в България наше – на</p>

	<p>70-годишния ни Университет вече на 15 години – Студентско научно общество!</p> <p>На многая лета!</p>
<p>Богдана Катърска</p> 	<p>ТЕЛЕФОННО ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>7. Богдана Катърска (ученичка от <i>IV д</i> клас на 88. СУ „Димитър Попниколов” – София, участник в историята на Студентските научни форуми на УниБИТ) (София)</p> <p>– Здравейте на всички – преподаватели, студенти, докторанти!</p> <p>Гости от страната и от чужбина на Виртуалния ден на Отворените врати на УниБИТ!</p> <p>Обажда се Богдана Катърска – ученичка от 4 „Д” клас на 88. СУ „Димитър Попниколов” – София.</p> <p>Аз добре познавам конференциите на Университета, защото много пъти съм присъствала на провеждането им – първо – когато съм помагала на мама – Д-р Светла Шапкалова, която е научен секретар на излизащото от тези конференции издание <i>Трудове на Студентското научно общество при УниБИТ</i>.</p> <p>Моята майка по установена традиция ръководи – заедно с професор София Василева – постоянната секция на конференциите на студентите „Културно-историческо наследство”.</p> <p>Съвсем естествено преди три години възникна идеята в един разговор – и аз да участвам в Академичната сцена, която се прави към всеки форум.</p> <p>На следващата година такава покана за участие от професор Куманова получи и моят брат Румен, когото аз й предложих да включим също.</p> <p>Тази година мечтите на всички ни се разраснаха и сценарият за Академичната сцена се подготвяше и за участието в него и на моята сестра Никулина. И тримата дистанционно усилено се подготвихме, но пандемията ни попречи да ни видите... Надяваме се да имаме други възможности!</p>

Ивета Христова

ТЕЛЕФОННО ВКЛЮЧВАНЕ

8. Ивета Христова (III курс, ред. – спец. ПК) (София)

– Добър ден!

На телефона е Ивета Христова от III курс, редовно обучение – специалност „Печатни комуникации”.

Звъня от София. Вече трета година участвам в Студентските конференции.

Много обогатяващо е това академично изпитание. Въодушевлението е огромно и чакаме форумите с нетърпение. Виртуалната конференция днес е постижение на духа, който намира винаги решение!

Честит двоен Юбилей – и на Университета, и на Студентското научно общество!

Благодаря за Ректорските грамоти, с които сме наградени и аз, и моите колеги!

Като изучаващи през семестъра дисциплината „Културна антропология” можем да преценим, че конференцията на Университета за студентите е висока форма на научна култура. Не случайно на нея участват студенти от Великобритания и Русия. През миналата година имахме участие и на студентка от Унгария!

Честит виртуален научен форум на всички!

Венелина Грахова

ТЕЛЕФОННО ВКЛЮЧВАНЕ

9. Венелина Грахова (IV курс, ред. – спец. ОПП) (Кюстендил)

– На всички участници на форума – желая успешно представяне.

Аз съм Венелина Грахова от IV курс, редовно обучение – специалност „Обществени политики и практики”. Приемете поздрава ми от Кюстендил.

На конференцията участвам с изследване върху езика на житията на Св. Патриарх Евтимий.

Много бих се радвала да надградя точно това мое изследване за бъдеща дипломна работа. Паметно за мен е, че това мое участие на днешната конференция е в двойно юбилейната за УниБИТ 2020 г.

На всички преподаватели, студенти и докторанти желая успех и щастие. Това, което днес докладваме на форума, ще даде тласък да става по-добър светът, в който живеем.

Честит празник!

Ани Йонова

ТЕЛЕФОННО ВКЛЮЧВАНЕ

10. Ани Йонова (I курс, задочно – спец. „Комуникации и информиране“).

– Включвам се от с. **Драгичево, Пернишка обл.**

На телефона е Ани Йонова – I курс, редовно обучение – спец. „Комуникации и информиране“).

Аз съм от с. Драгичево, Пернишка обл., но се чуваме от София.

Щастлива съм да съм част от Студентското научно движение на Университета!

Докладът, който представям днес, е посветен на информационната картина на „Похвала за Свети Йоан Богослов” на Йоан Екзарх.

Много се чувствам обогатена с това проучване. Смятам да го задълбоча и в бъдеще да давам нови свидетелства за себе си като изследовател.

На всички честития предстоящия 24 май.

С кръга от изследвания с подчертано духовен контекст днес отдаваме почит на 150-годишнината от провъзгласяването на независимата Българска екзархия!

Живеем в уникално време и сме част от теб, любим Университ!

Вилиана Герова

ТЕЛЕФОННО ВКЛЮЧВАНЕ

11. Вилиана Герова (II курс, зад. – спец. ББ) (**Ихтиман**)

– На всички – добър ден. Обаждам се от Ихтиман. Аз съм Вилиана Герова от II курс, задочно – специалност „Библиотекознание и библиография“.

Аз не само участвам като изследовател на форума в секция „Библиотекознание, библиография, книгознание”, но съм и негов редактор, участвам в ранжирането на постъпилите студентски разработки.

Бях избрана от Програмния комитет на конференцията дори да определя най-доброто според мен есе по конкурса „Декамерон” с участници не само от страната, но и от чужбина. Посочих текста на Йоана Борисова.

Направи ми впечатление, че точно тази студентка е поканена да е водеща на форума.

Очевидно е, че този, който е добър в нещо, той има и много други таланти.

	<p>От много ъгли се засичат оценките, които получава днес всеки и аз се гордея, че съм експерт от студентската квота на експертизата на конференцията.</p> <p>Намирам форума на студентите за една истинска жива приказка в нашия живот, която ще е с нас винаги и ще ни помага да променяме всичко в света в по-добра посока.</p> <p>Очевидно е, че за да има приказка, някой трябва много силно и усърдно да се старее и грижи за ДОБРОТО в този свят...</p> <p>Благодаря за внимането.</p>
<p>Цветелина Накова</p> 	<p>ТЕЛЕФОННО ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>12. Цветелина Накова (докторант по докторска програма „Теория на информацията и управление на знанието” към катедра „Библиотекознание и библиография” в УниБИТ, ALUMNI на УниБИТ, библиотекар в Националната библиотека в София) (Кюстендил)</p> <p>– Обажда се Цветелина Накова (докторант по докторска програма „Теория на информацията и управление на знанието” към катедра „Библиотекознание и библиография” в УниБИТ, ALUMNI на УниБИТ, библиотекар в Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий” в София).</p> <p>В момента се включвам от Кюстендил. От студентската скамейка постоянно участвам в работата на Студентските конференции на Университета.</p> <p>Изцяло практическа е насочеността на форума и това много ме обогатява и като библиотекар, и като изследовател, и като докторант, като гражданин.</p> <p>Благодаря на <i>Трудовете на Студентското научно общество</i>, за които разработих моята персонална автобиобиблиография.</p> <p>На всички участници във форума желая нови открития!</p>
<p>Вероника Попова</p> 	<p>ТЕЛЕФОННО ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>13. Вероника Попова (IV курс, ред. – спец. ББ) (с. Кривина, Софийска обл.)</p> <p>– Здравейте от с. Кривина, Софийска обл. На днешния форум аз – Вероника Попова от IV курс, редовно обучение – специалност „Библиотекознание и библиография” и моята колежка Никол Борисова (от същия курс) поднасяме разработените от нас карти, предназначени за справочно-информационно търсене на литература по топонимите на издания на световния поток от заглавия, свързани с игрите на човечеството.</p> <p>За тази цел работихме с електронните каталози на националните библиотеки на България (www.nationallibrary.bg),</p>

	<p>Великобритания (www.bl.uk), Германия (www.dnb.de), Русия (www.rsl.ru) и на Конгресната библиотека на САЩ (www.loc.gov).</p> <p>Имам и друг доклад – той е посветен на библиографския модел на създадения от мен списък на библиографски описания на творби <i>от</i> и <i>за</i> Иван Вазов.</p> <p>На мисленето, свързано с решаването на въпросите на информационното моделиране, ни учи изследователската платформа на Студентското научно общество – да сме във връзка с традициите, но и – иновативно настроени!</p> <p>Мъчно ми е, че форумът не може да се проведе на живо, защото вече четвърта поредна година съм в режисьорския студентски екип, който подготвя знаковата Академична церемония на конференциите. В тези церемонии – заедно с моята колежка от друг курс – Памела Делева – обозначаваме БЪЛГАРСКИЯ НАРОД и сме облечени в национални български носии...</p> <p>На всички участници на конференцията – желая успех, щастие и любов в сърцата!</p>
<p>Ангел Георгиев</p> 	<p>– Благодаря за всички телефонни обаждания на студентите и докторантите, а също така и на учениците!</p> <p><i>Пълните звукови записи могат да бъдат прослушани на е-платформи на форума!</i></p> <p><i>Пълните текстови записи могат да бъдат проследени в Стенограмата на е-платформи на конференцията!</i></p> <p>И на финала на настоящото Пленарно заседание: ВКЛЮЧВАНЕ НА ЖИВО НА НАБЛЮДАТЕЛИТЕ И ЕКСПЕРТИТЕ НА ФОРУМА...</p> <p><i>Колеги! Към форума се присъединява Деканът на Факултета по библиотекознание и културно наследство при УниБИТ доц. д-р Христина Богова!</i></p>
<p>Доц. д-р Христина Богова</p> 	<p>ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p><i>– Колеги!</i></p> <p>Днешният форум е триумф на синкретизма НАУКА – ПРАКТИКА – ОБРАЗОВАНИЕ. Какъв по-достоеен начин да се отбележи 70-годишният юбилей на нашия Университет от триединството на трите постоянни секции на Студентските форуми: БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ – БИБЛИОГРАФИЯ – КНИГОЗНАНИЕ, ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ, КУЛТУРНО-ИСТОРИЧЕСКО НАСЛЕДСТВО!</p> <p>Вдъхновяващо е, че 15 години от празнуваната 70-годишнина на Университета принадлежи и на уникалното – единствено в България със самостоятелно периодично издание – Студентско научно общество при УниБИТ.</p> <p>Ако търсим образци на Студентско научно движение по света, то те са в Тарту – в школата на проф. Юрий Лотман, в</p>

	<p>Блумингтън – в школата на професор Томас Сибиък, в Болоня – в школата на проф. Умберто Еко. В София школата на проф. Александра Куманова принадлежи към този уникален кръг и тя е не само на УниБИТ, а – на България и с широк международен резонанс.</p> <p>Днес в нашия Университет ние имаме не просто формация, а 3287 научни публикации на студенти от нашия Университет, от други университети от България, Великобритания, Русия, Унгария. Днес сме свидетели на 387 участия от България, но и от Великобритания, Германия, Израел, Индия, Русия, САЩ.</p> <p>Да се поздравим с това значимо университетско – национално – международно научно събитие! На многая лета!</p>
<p><i>Ангел Георгиев</i></p> 	<p>– Благодаря, <i>доцент Богова!</i></p> <p>Към нас се присъединява <i>професор д.ф.н. Ваня Добрева</i> – завеждащ катедра „Култура, историческо наследство и туризъм“ към Факултета по библиотекознание и културно наследство при УниБИТ!</p> <p><i>Професор Добрева</i> е председател на Комисията по гражданска позиция на научното творчество на Студентското научно общество, в която участват: проф. д.к.н. Димитър Христозов, проф. д-р Жоржета Назърска, доц. д-р Тереза Тренчева, доц. д-р Силвия Станчева, гл. ас. д-р Калина Минчева, гл. ас. д-р Христо Тутунаров, гл. ас. д-р Елисавета Цветкова, докторант Андреа Пандулис.</p>
<p><i>Проф. д.ф.н. Ваня Добрева</i></p> 	<p>ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>– УВАЖАЕМА ГОСПОЖО РЕКТОР,</p> <p>УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ</p> <p>НА ОБЩОТО СЪБРАНИЕ,</p> <p>УВАЖАЕМИ ГОСПОЖО И ГОСПОДИН ДЕКАНИ,</p> <p>УВАЖАЕМА ПРОФЕСОР КУМАНОВА,</p> <p>УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ, ПРЕПОДАВАТЕЛИ,</p> <p>ДОКТОРАНТИ И СТУДЕНТИ,</p> <p>УВАЖАЕМИ ГОСТИ,</p> <p>В добра традиция се превърна, всяка година нашият Университет да отбелязва най-светлия български празник – 24 май, Деня на българската просвета и култура и славянската писменост, с Ден на отворените врати, а в неговите рамки, по инициатива на проф.дпн Александра Куманова, да провежда</p>

	<p>Студентска научна конференция. И днес, независимо от усложнената обстановка с COVID-19, ще бъде проведена както XVI Студентската научна конференция, така и изложба с международно участие.</p> <p>Днешният празничен ден има и още един важен за нас смисъл – научният форум ще преминае под знака на 70-годишния юбилей на нашата Алма Матер. Ще подчертая: УниБИТ е българският университет, в който родолюбието и националното достойнство, уважението към миналото и полета към бъдещето са ценностите, които нашите студенти задължително усвояват. И тук ще изтъкна приноса на проф. д.ик.н. Стоян Денчев, който превърна УниБИТ в реномирано висше училище, с определяща роля в духовното въздигане на Отечеството!</p> <p>В днешния празничен ден бих искала да поздравя проф. д-н Александра Куманова за апостолския дух и младежки ентузиазъм, с които поддържа студентското научно общество и ни прави съпричастни към творчеството и стремежите на младите хора.</p> <p>Пожелавам успех на XVI Студентската научна конференция и изложба с международно участие, на всички преподаватели, докторанти и студенти!</p> <p>Честит празник!</p>
<p><i>Ангел Георгиев</i></p> 	<p>– Благодаря Ви, <i>професор Добрева!</i> Имаме ли други включвания...</p> <p>Включва се <i>ас. д-р инж. Евелина Здравкова.</i></p> <p>Д-р Здравкова е от Катедра „Библиотечен мениджмънт и архивистика” към Факултета по библиотекознание и културно наследство при УниБИТ!</p> <p>Д-р Здравкова е главен експерт в Отдел „Научноизследователска и международна дейност”, Ръководител научна група „Интелектуална собственост” към Младежка академия за управление на знанието (УМЛАУЗ), член на Комисията по етика на научното творчество към Студентското научно общество.</p>

Ас. д-р Евелина Здравкова

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

*– Уважаема проф. Куманова,
Уважаеми участници в XVI. Студентска научна
виртуална конференция и изложба на УниБИТ с международно
участие!*

**Поздравления за организацията, която подкрепя
студентите в УниБИТ!**

**Поздравления за усилията, насочени към
популяризиране на придобиването на по-високи образователни
резултати от младите хора, насърчавани от проф. Куманова и
нейния екип.**

**След почти три месеца, преживени във физическа
изолация, и в навечерието на Деня на българската просвета и
култура и на славянската писменост – празника, честван на 24
май, празник на българската просвета, култура и създаването на
глаголицата от светите равноапостолни братя Кирил и
Методий, такива инициативи като тази конференция са особено
важни и полезни. Защото връщат към живия живот, връщат
към мисълта за духовността.**

**Спасявайки делото на Солунските двама братя,
България е заслужила признателността и уважението не само на
славянските народи, но и на света.**

**И това ще бъде така, докато светът, човечеството влага
истинско съдържание в думите култура, човечност, духовност,
писменост. Това е и мисията на УниБИТ.**

**Поклон пред всички вас, които я следвате и я
превърщате в дело!**

**Благодаря Ви, че имам честта и удоволствието да бъда
част от УниБИТ, защото УниБИТ е бутиковият университет,
който обучава и възпитава българската интелигенция,
допринася за развитието на съвременната наука и образование и
води към духовно извисяване и благоденствие.**

На добър час на форума!

Ангел Георгиев

– Благодаря Ви, ас. д-р инж. Здравкова!

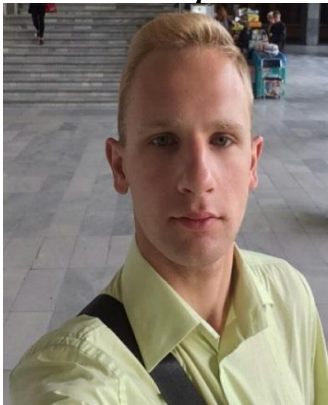
*И – предлагам – още едно включване, след което да се
ориентираме към финал...*

*Пълните записи на останалите включвания, които вървят по
паралелните линии, ще бъдат включени в Стенограмата по
форума...*

Професор д.н. Таня Тодорова е на линията.

**Професор д.н. Таня Тодорова завежда катедра „Библиотечен
мениджмънт и архивистика” към Факултета по библиотекознание и
културно наследство при УниБИТ!**

Професор Тодорова е член на Комисията по научна

	<p>парадигма към Студентското научно общество!</p> <p><i>Нека да поясня, че – освен назованите Комисии по гражданска позиция на научното творчество и научна парадигма – към Студентското научно общество постоянно работят още три комисии: по етика на научното творчество, по лингвистично ниво, по технологична обезпеченост.</i></p>
<p>Проф. д.н. Тания Тодорова</p> 	<p>ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>– Драги колеги,</p> <p>Вече 15 години творческата енергия на Студентското научно общество при УниБИТ създава интелектуални продукти и вдъхновява.</p> <p>Чрез метода <i>learning by doing</i>, под ръководството на професор Александра Куманова и д-р Николай Василев и на вашите преподаватели, вие създавате и структурирате информационни ресурси – над 3300 научни публикации и тематични е-библиотеки.</p> <p>Те са принос към националната и международна инфраструктура на информационното осигуряване в областта на библиотечно-информационните науки и образование.</p> <p>С участието си в разнообразните дейности на Студентското научно общество, вие израствате като бъдещи професионалисти и осмисляте ценността на хуманитарното знание и силата на информацията за успеха на отделната личност и обществото.</p> <p>Бъдете все така активни в академичното общуване и успешни във всяко начинание по този благодороден път!</p>
<p>Ангел Георгиев</p> 	<p>– Благодаря Ви, професор Тодорова!</p> <p><i>Пълните записи на всички включвания – и ТЕЛЕФОННИ, и ОНЛАЙН, както и постъпилите коментари днес до 12 ч. на служебната електронна поща могат да бъдат проследени в Стенограмата на е-платформи на форума, за което ще Ви помоля да следите сайта.</i></p> <p>Уважаема професор Петева!</p> <p>Ще позволите ли да се закрийт и Пленарното заседание, и XVI СТУДЕНТСКА НАУЧНА ВИРТУАЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ И ИЗЛОЖБА НА УНИБИТ С МЕЖДУНАРОДНО УЧАСТИЕ „ИНФОРМАЦИЯ – ИНФОРМАЦИОННА СРЕДА – ИДЕЯ” – „INFORMATION – INFORMATION ENVIRONMENT – IDEA”...</p>

Проф. д.н. Ирена Петева

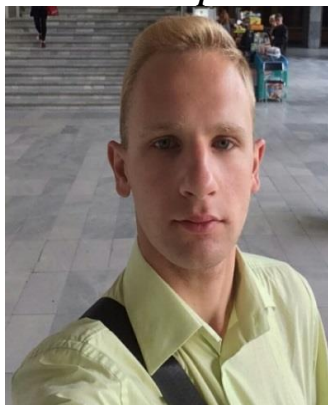
Уважаеми Колеги!

Уважаеми участници, включили се в днешния виртуален форум – това поредно прекрасно начинание на Студентското научно общество **на XVI СТУДЕНТСКА НАУЧНА ВИРТУАЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ И ИЗЛОЖБА НА УНИБИТ С МЕЖДУНАРОДНО УЧАСТИЕ „ИНФОРМАЦИЯ – ИНФОРМАЦИОННА СРЕДА – ИДЕЯ” – „INFORMATION – INFORMATION ENVIRONMENT – IDEA**, провеждана под ръководството на професор Куманова.

Пожелавам Ви весел празник – 24 май и **ДА БЪДЕТЕ С ВСЕ СЪЩИЯ ЕНТУЗИАЗЪМ!**

Закривам **XVI СТУДЕНТСКА НАУЧНА ВИРТУАЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ И ИЗЛОЖБА НА УНИБИТ С МЕЖДУНАРОДНО УЧАСТИЕ „ИНФОРМАЦИЯ – ИНФОРМАЦИОННА СРЕДА – ИДЕЯ” – „INFORMATION – INFORMATION ENVIRONMENT – IDEA”** – Виртуален ден на Отворените врати на Университета по библиотекознание и информационни технологии.

Ангел Георгиев

Уважаеми делегати, експерти, участници от страната и чужбина в работата на XVI СТУДЕНТСКА НАУЧНА ВИРТУАЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ И ИЗЛОЖБА НА УНИБИТ С МЕЖДУНАРОДНО УЧАСТИЕ „ИНФОРМАЦИЯ – ИНФОРМАЦИОННА СРЕДА – ИДЕЯ” – „INFORMATION – INFORMATION ENVIRONMENT – IDEA”! Благодаря на всеки един от Вас за Вашето участие. Очакваме коментарите Ви до 12 ч. *днес* на **ПАРАЛЕЛНИТЕ НИ ЛИНИИ ЗА КОМУНИКАЦИЯ И ОБРАТНА ВРЪЗКА** – на електронната поща!

Очаквайте нашата Стенограма по форума, която ще Ви е достъпна от сайта на Университета!

На добър час любимо, Студентско научно общество при Университета!

Закривам Пленарното заседание и ежегодния XVI научен форум на Студентското научно общество (СНО) при УниБИТ с международно участие!

До нови Академични срещи!

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНИЯ ПО ПАРАЛЕЛНИТЕ ЛИНИИ НА ФОРУМА КЪМ 12 Ч.

(По реда на постъпването)

Доц. д-р Тереза Тренчева

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

Уважаема проф. Куманова,
Скъпи студенти,

Позволете ми да Ви поздравя с провеждането на XVI Студентска научна виртуална конференция и изложба с международно участие като виртуален ден на отворените врати на УниБИТ.

Впечатляващо е посланието, което отправяте към участниците във форума – „Или ще намеря пътя, или ще прокарам път” – сентенция, която неизбежно насочва към размисъл за състоянието на обществото ни в днешно време.

Членовете на Студентското научно общество са достойни млади хора, които търсят верните пътища към желаното щастие с действие, с ум и разум, с активност и позитивизъм. Изправени пред неизвестния враг COVID-19, вие успяхте да преодолеете трудностите и да продължите по пътя, чертан успешно 16 години.

В условия на безпътица по време на извънредно положение, вие, насърчавани от проф. Куманова, поехте отговорността и прокарахте свой нов път към познанието. Увлякохте десетки студенти да тръгнат по него, убедени, че този избор е спасителният.

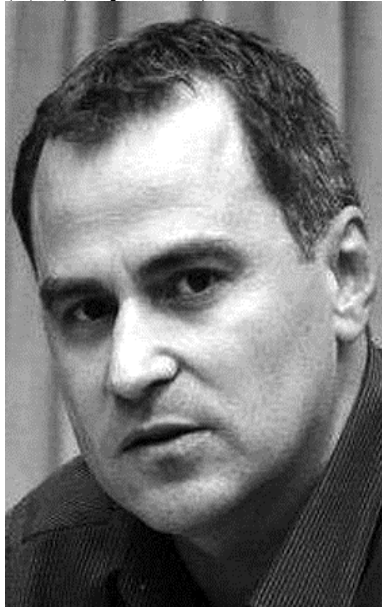
Убедена съм, че търсейки светлина и познание, стремейки се към себепознание, всички заедно ще преминем през трудностите и ще излезем от тях по-одухотворени, по-силни.

Уважаема проф. Куманова,
Пожелавам Ви същото усърдие, вяност и постоянство в делата и духовния свят на знанието.

Продължавайте да търсите доброто и нравствения напредък в името на мъдростта и красотата.

Вярата в доброто и стремежът към съвършенство ще ни бъдат опора в живота по пътя на собственото ни усъвършенстване.

Доц. д-р Тереза Тренчева,
Зам.-ректор на УниБИТ по Научноизследователска дейност и международно сътрудничество, член на Комисията по гражданска позиция на научното творчество към Студентското научно общество

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

Уважаема Госпожо Ректор!

Уважаеми Господин Председател на Общото събрание!

Скъпи студенти от страната и чужбина!

Да е честита 70-годишнината на Университета по библиотекознание и информационни технологии, под чийто знак преминава XVI Студентска научна виртуална конференция и изложба с международно участие на Университета, провеждана по случай 15-годишнината на Студентското научно общество (СНО).

Библиотеките, културата, образованието, науката, изкуството днес са едно цяло!

Те са едно цяло винаги във форумите на Студентското научно общество и в плода на тези форуми – *Трудовете на СНО при УниБИТ*, в чиято научна редакция имам участие от първи том.

Студентското научно общество е едно уникално българско единение на поколенията, което ще даде плодове в бъдещето на обществото.

Създадените 3287 научни публикации на студентите от България, Великобритания, Русия, Унгария, които Студентското научно общество на УниБИТ ни поднася днес, са успех за междуличностните комуникации. За тях няма граници, препятствия и ограничения, когато са пронизани от стремежа към познанието, истината и доброто!

Представените 387 доклада на днешния форум преминават изключително качествена научна експертиза – национална, международна, отраслова, интердисциплинарна, и всички те са по белите полета на историографията на познанието.

Въведеният в УниБИТ за първи път у нас изследователски метод на ИНФОРМАЦИОННАТА РЕШЕТКА е достойние, което съизмерва науката, практиката и образованието в областта на библиотекознанието, библиографията, библиографознанието, книгознанието, полиграфията, палеографията, архивистиката, документалистиката, информатиката, информационните технологии.

В хармония пребивават в Студентското научно общество разпокъсани в битовистичното съзнание области.

Това е научно и хуманитарно достижение от нов порядък и свидетелство за това са учените не само от България, но и от Германия, Израел, Индия, Русия, САЩ, които стоят зад представяната днес научна продукция.

	<p>Фактът, че електронизацията на форума обхваща продукти, за чието преглеждане са нужни минимум 100 ч. от едно лице, е аспект, който фокусира изключително трудоемката научна лаборатория на Студентското научно общество при УниБИТ.</p> <p>Това общество е съвременен център – ковачница на млади творци, които и в науката, и в практиката, и в образованието на България и по света заявяват за себе си като архитекти на един нов свят на интеграцията, взаимопомощта, благородството, добрата воля, усилията за добротворство!</p> <p>Щастлив съм, че съм в недрата на тази лаборатория, от която ни гледа бъдещето – младо, вдъхновено, безкористно и светло!</p> <p><i>Доц. д-р Венцислав Велев, действителен член на Международната академия по информатизация при ООН, Началник на отдел „Регионални дейности” в Министерството на културата на Република България и председател на Българския комитет „Паметта на света”, доцент в катедра „Културно-историческо наследство” на Университета по библиотекознание и информационни технологии, Главен експерт на СНО по електронизацията на информационните ресурси на СНО</i></p>
<p><i>Доц. д-р Красимира Александрова</i></p> 	<p>ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p><i>Уважаема Госпожо Ректор!</i> <i>Уважаеми Господин Председател на Общото събрание!</i> <i>Уважаеми Колеги!</i></p> <p>Приемете поздрава ми по случай 70-годишния юбилей на Университета по библиотекознание и информационни технологии, под чийто знак преминава XVI Студентска научна виртуална конференция и изложба с международно участие на Университета, с която отбелязваме и 15-годишнината на Студентското научно общество (СНО).</p> <p>Като участваща отблизо в работата на екипа, който подготви и организира форума, аз искам да споделя с Вас виждането си за формацията не само като директор на Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий”, а преди всичко като библиотекар и изследовател, ангажиран с платформата на модерната библиография.</p> <p>На форумите на СНО и особено на днешния, триумфира ултрамодерната интердисциплинарна научна парадигма на универсалното хуманитарно познание, която надгражда диференцираното специализирано позициониране на <i>обекти и предмети</i> на изследване, което владее все още голяма част от изследователите на библиотекознанието у нас и се проявява в тяхната отдаденост на това <i>което е подчинено</i>. Майсторският клас на проф. Александра Куманова е ново слово в интегралното структуриране на връзките между библиотекознанието, библиографията, библиографознанието, книгознанието, полиграфията, архивистиката, документалистиката, палеографията, информатиката,</p>

информационните технологии. Това виждане продължава концепцията на акад. Никола Михов и проф. Тодор Боров за сакралната триединна цялост на наука – практика – образование чрез триадата АДРЕС – БИБЛИОТЕКА – ДОКУМЕНТ. И намирам за съществено публикуването на този майсторски клас под шапката на Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“.

На тези форуми се обединяват библиотечните и информационните специалисти и институции без каквито и да е техни противопоставяния с познавачите по целия спектър на познанието – хуманитарно и естественонаучно. Това в библиотечно-информационната сфера у нас се случва засега у нас *само и единствено* в научната продукция на СНО – неговите „Трудове“, на които имам честта да участвам в научната редакция. Тук е важно раждането на *ново* знание, а не служенето на остарели догми, групировки и кръгове. Забележете – днес редом със студентите и докторантите от УниБИТ участват и студенти и докторанти от Софийския университет „Св. Климент Охридски“, библиотекари от Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“, Народната библиотека „Иван Вазов“, Столична библиотека, Централната библиотека на БАН, Библиотеката на Института за литература при БАН, Библиотеката на Университета за национално и световно стопанство.

Във форумите на СНО отечествената и световната библио-инфо-ноосфера се обединяват. Само на днешния форум на СНО участват учени и студенти от България, Великобритания, Германия, Израел, Индия, Русия, САЩ, Унгария. Не наблюдаваме ли в тази феноменология как бъдещето нахлува в нашия свят без географски, административни и институционални граници...

Силата на обединението, хуманизма и морала заявява високо звънкия си глас на форумите на СНО и това е триумф за българското библиотекознание, което влиза в ерата на възстановяване на прекъснатата негова връзка със знаменития Български библиографски институт!

Да не забравяме, че „Трудовете на СНО при УниБИТ“ възприемат, надграждат и развиват модела на „Годишника на Българския библиографски институт“!

Не е случайно, че енциклопедичните и историографски справочни издания, свързани със СНО, са въведени на електронните платформи и на Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“, и Централната библиотека на БАН, и на Библиотеката на Института за литература при БАН!

Предлагам есетата по конкурса „Декамерон“ да бъдат публикувани в списание „Библиотека“.

Здравей, свят на победата на ОБЕДИНЕНИЕТО над разединението!

Доц. д-р Красимира Александрова, действителен член на Международната академия по информатизация при ООН, Директор на Националната библиотека „Св. Св. Кирил и

	<p>Методий”, доцент в катедра „Библиотекознание и библиография” и ръководител на Лаборатория по библиотечни технологии, комуникации и информирание – LibLab на Университета по библиотекознание и информационни технологии, Главен експерт на СНО по библиографското моделиране на информационните ресурси на СНО, член на Комисията по етика на научното творчество към Студентското научно общество, научен редактор на „Трудовете на Студентското научно общество при УниБИТ”, Главен експерт на СНО по клъстър на форумите</p>
<p>Доц. д-р Калин Стоев</p> 	<p>ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>– Колеги!</p> <p>Още по време на една от работните срещи на екипа на проекта – в лицето на проф. Куманова, на мен, на д-р Томова и д-р Спасова, по повод предстоящата научна конференция, споделих опасенията си, че да определиш идея ще е най-сложната задача за студентите в СНО. Определянето на идея само по себе си изисква идея и опитите за такова определение сякаш щяха да напомнят на игра, или по-скоро на това, което У. Еко (в <i>Островът от предишния ден</i>) наричаше <i>всемирна симпатия</i>, в която всяка част влияеше на цялото в странна телекинеза на взаимосвързаността.</p> <p>Толкова по-приятна бе изненадата ми, когато се запознах със самите определения и видях, че в голямата си част студентите не са се подхлъзнали към представата за <i>идеята</i> като начален, преходен етап в планирането на определени действия, произтичащи от нея, с други думи към представата за нейната незавършеност.</p> <p>Вместо това те коментираха идеята като принципиална и фундаментална движеща стихия на науката, изкуството, творчеството...</p> <p>И ако определението за <i>идея</i> може да бъде безкрайно препредаване на огледални образи и безкрайна поредица от отразени симулакри, пресъздаване на безкрайната взаимосвързаност на съществуващото във вселената, не носи ли всяка идея идеална и програмирана завършеност сама по себе си, не е ли всяка идея геном на Сътворението? И в такъв смисъл, определенията на <i>идея</i> не ни ли дават право да наречем СНО и УниБИТ, като две части на един завършен цикъл на знанието, лаборатория на Творчеството?</p> <p>Честитя на СНО и УниБИТ тази постигната завършеност! На добър час!</p> <p>Доц. д-р Калин Стоев – катедра „Култура, историческо наследство и туризъм” към Факултета по библиотекознание и културно наследство при УниБИТ, член на Комисията по научна парадигма към Студентското научно общество</p>

Доц. д-р
Магдалена Гарванова

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

Уважаеми студенти,

Живеем в трудни, динамични и непредвидими времена, съпътствани от икономически, политически и духовни кризи. Често кризите носят стрес, тревога и дисбаланс в нашия личен, професионален и социален живот, но също така ни помагат да отсеем *истинските ценности* от фалшивите убеждения, коригират жизнените траектории, проправят път към нови, прогресивни идеи...

С други думи, кризата е *състояние на алтернатива, възможност за избор, необходимост от промяна.*

За да преодолеем неблагоприятните последици от кризата и за да придобием нови измерения на познанието за личността и обществото, трябва да имаме до себе си *верен приятел, подкрепящо семейство или устойчива организационна и социална среда.*

В този смисъл кризата е *проверка на доверието, принадлежността и съпричастността.*

Настоящите неблагоприятни обстоятелства за пореден път доказаха *непреходната обществена мисия на Университета да приобщава и създава, да интегрира и утвърждава, да развива и налага фундаментални ценности като духовност, независимост, равенство, човечност и др. чрез средствата на науката, потенциала на знанието и силата на просвещението.*

Следователно, *Университетът е институция, която се оживява от личности и култивира лидерски качества сред младите генерации. Той е мощно противодействие на негативните социални тенденции, като налага високи професионални стандарти, иновативни образователни модели и генеративни морални концепции.*

Дълг на всички нас и най-вече на вас, нашите студенти, е да продължите заветното дело на народните будители и да съхраните и предадете на следващите поколения поривите към родолюбие, гражданска отговорност и национален дълг!

Днес Студентското научно общество при Университета

	<p><i>демонстрира качества не само на научен, но и на обществен и граждански лидер!</i></p> <p>Днешният форум е не само <i>страница от науката</i>, той е <i>страница на отвореното учене, отвореното образование</i>. Но и <i>страница по гражданска позиция на учения – достойнството на твореца</i>, което въвежда щедро ЦЯЛОТО ОБЩЕСТВО в своята изследователска лаборатория!</p> <p>Благодаря за това, че съм част от интелектуалното усилие – нравствените норми на поведение да се въдворят в обществото!</p> <p><i>Доц. д-р Магдалена Гарванова – катедра „Обществени комуникации” към Факултета по библиотекознание и културно наследство при УниБИТ, член на Комисията по научна парадигма към Студентското научно общество</i></p>
<p><i>Доц. д-р Никола Казански</i></p> 	<p>ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>– <i>Скъпи Колеги!</i> Хората не искат да вярват в <i>Бога</i>. Дори и след зловещия знак свихе те пак продължават да не вярват...</p> <p>Обществото у нас <i>не уважава културата и нейните светилища – библиотеките</i>. И продължава да не ги уважава...</p> <p>И въпреки това България има своя <i>Университет по библиотекознание и информационни технологии</i>, който е достоен наследник на <i>първопроходеца Държавен библиотекарски институт отпреди 70 лета</i>.</p> <p>А има и <i>единственото в страната, а вече – и в света</i> (след кончините на проф. Юрий Лотман, проф. Томас Сибиък, проф. Умберто Еко) със <i>собствено периодично издание Студентско научно общество от 15 години</i>.</p> <p><i>Това Студентско научно общество принадлежи не само на УниБИТ, не само на България, но – в цялото си етично достойнство и научно достолепие – и на света!</i></p> <p>На многая лета и да ни помага Бог да осъзнаем греховете си и да потърсим покаяние...</p> <p><i>Доц. д-р Никола Казански – Ръководител на отдел „Справочно-информационна и издателска дейност” на Централната библиотека на Българската академия на науките, Секретар на Международната асоциация по библиология, научен редактор на „Трудовете на Студентското научно общество при УниБИТ”, Главен експерт на СНО по клъстър на форумите</i></p>

Ас. Силвия Филипова

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

– Честит празник!

В деня на славянската писменост, просвета, образование и културата е добре да си спомним за *добрите примери*, допринесли за развитието им.

Смея да твърдя, че Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“ е светиня – извор на знания, полезни за обществото.

Много важна част от нашето образование се дължи на преподаватели, отдадени на професията, каквато си ти – Александра – професор Куманова.

Достойна за уважение и адмирации е твоята дългогодишна апостолска дейност по създаването на Студентското научно общество общесво при Университета по библиотекознание и информационни технологии и провеждането на ежегодните конференции на теми, свързани с образованието, наукат и културата!

Именно тези форуми са мястото, където се изграждат бъдещите наши учени и културни дейци! Тази дейност е уникална! Затова те поздравявам за всички твои усилия за поддържане на творческата работилница на бъдещи учени, просветни и културни дейци!

Поздрави на целия Университет! Честит празник!

Ас. Силвия Филипова – Ръководител на Направление „Национална библиографска агенция“ към Дирекция „Създаване на информационни ресурси“ при Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“, научен редактор на „Трудовете на Студентското научно общество при УниБИТ“, библиографски редактор на е- библиотеки на СНО

Ас. д-р Татяна
Дерменджиева

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

– Колеги!

Радостно събитие е днешният форум за цялата библиотечно-информационна колегия на България!

Пред очите ни виждаме уникален начин на използване на най-съвременните информационни технологии при съхранение на индивидуалната работа със студентите и докторантите на образователния, учебно-педагогическия и научноизследователския процес!

Днес тържествува обединяващата сила на познанието, практиката и образованието!

Прави впечатление отсъствие на географски, институционални и административни разделителни линии!

Всичко това се случва за първи път у нас и съзвучието с най-модерните тенденции на образованието е очевидно!

Честит двоен Юбилей – и на Университета по библиотекознание и на Студентското научно общество при УниБИТ!

Ас. Татяна Дерменджиева – Ръководител на Националната агенция за ISBN в Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий”, научен редактор на „Трудовете на Студентското научно общество при УниБИТ”, библиографски редактор на е- библиотеки на СНО

Гл. ас. д-р Добри Бояджиев

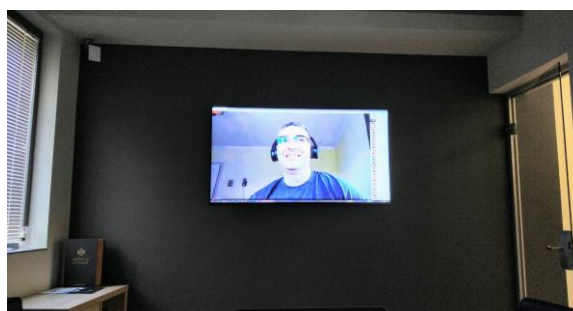
ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

– Поздравления, професор Куманова!

Виртуалната конференция е вдъхновяваща!

В нея е синтезът и непрекъснатото надграждане на всичките 15 години на Студентското научно общество при Университета по библиотекознание и информационни технологии!

Благодаря Ви!

Гл. ас. д-р Добри Бояджиев – Ръководител на екипи, Облачни операции – САП ЛАБС България, организатор и делегат на I-XII Студентска научна конференция и почетен гост – експерт на XV Юбилейна Студентска научна конференция и изложба на

	<i>УниБИТ, Главен експерт на СНО по информационното моделиране на форумите (ALUMNI на УниБИТ)</i>
<p><i>Памела Делева</i></p> 	<p>ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>– Здравейте, <i>професор Куманова!</i></p> <p>За поредна година съм силно впечатлена от конференцията и самата ѝ организация.</p> <p>В толкова трудно време за всички Вие успяхте отново да направите нещо невероятно, да ни мобилизирате отново и отново да се разбере, че най-важното в Университета е <i>живото общуване между всички нас – преподавателите и студентите.</i></p> <p>Благодаря Ви за тази Ваша отдаденост към ВСИЧКО, СВЪРЗАНО с УНИВЕРСИТЕТА и със СТУДЕНТИТЕ!!!</p> <p>Поздрави от целия наш курс!</p> <p><i>Памела Делема – студентка от III курс, ред. специалност „Библиотекознание и библиография”, Председател на Организационните комитети и водеща на XIV и XV Студентски научни конференции и изложби на УниБИТ – Дни на Отворените врати на Университета по библиотекознание и информационни технологии, в които – с Вероника Попова (от наст. IV курс на същата специалност) – олицетворява</i> БЪЛГАРСКИЯ НАРОД</p>
<p><i>Проф. д-р София Василева</i></p> 	<p>ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>– Здравейте, <i>Колеги!</i></p> <p>В юбилейната 70-годишнина на Университета по библиотекознание и информационни технологии настоящият Студентското научно общество при УНИБИТ и неговата дейност по организацията и провеждането на ежегодните студентски конференции и издаването на едноименната поредицата от сборници с научни публикации са лица и емблеми на този Юбилей.</p> <p>Представената проблематика на днешния форум пряко кореспондира с изключително актуалната за нашето съвремие тема за нарастващата роля и значимост на образованието в областта на културата и културното наследство. В условията на динамични глобални промени и ускорено развитие на <i>информационните и комуникационни технологии културата и културното наследство</i> все повече се възприемат като мощно средство за комуникация, за духовна интеграция и съхраняване</p>

на националните идентичности в европейското и световното многообразие. Необходимостта от насочване на вниманието в национален план към отделни важни аспекти на информационния познавателен ресурс на културата и културното наследство според мен е особено важна.

В тази връзка през призмата на постигнатите резултати от петнадесетгодишната дейност на Студентското научно общество при УНИБИТ е-библиотеки на това общество са едно огромно справочно-информационно богатство за културната памет.

Да ни е честито Студентското научно общество! Цялата негова справочно-информационна продукция е на изключителна висота и това е образцовият начин да се провежда учебния и научноизследователския процес в Университета по библиотекознание и информационни технологии!

Изпълнена съм с радост и гордост от плодовете на съвместния ни труд в годините! На многая лета!

Проф. д-р София Василева – катедра „Култура, историческо наследство и туризъм” към Факултета по библиотекознание и културно наследство при УниБИТ, член на Комисията по лингвистично ниво към Студентското научно общество, научен редактор на „Трудовете на Студентското научно общество при УниБИТ”, дългогодишен ръководител на секцията „Културно-историческо наследство” на форумите на СНО

**Проф. д-р Галина
Панайотова**

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

– Здравейте и от мен, *Колеги!*

По традиция с професор Гарванов ръководим секцията по **ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ** на Студентските научни конференции.

Формацията е уникална!

Информационно-технологичните изследвания се срещат с универсалната хуманитаристика на тези форуми, защото едно е да се проучва нещо – било то и информационно-технологично, – но винаги оформянето на текст за това проучване е чисто универсален хуманитарен проблем.

Студентските научни конференции на УниБИТ

	<p>възпитават научна култура на мислене и поведение в студентите. Тези форуми развиват индивидуалното научно творчество, но и екипното мислене на студентите.</p> <p>Прави впечатление, че на днешната конференция се присъединяват млади преподаватели, които заявяват интерес към научноизследователското развитие на студентите. Това говори за една приемственост – достижение на стила на Студентското научно общество.</p> <p>Съвременната интердисциплинарност е главното действащо лице на тези форуми. Виртуалният характер на форума не затрудни рутинната ни работа, защото платформата на организацията и провеждането на конференцията е рудиментаризирана до предвидливост и отчитане на всички детайли.</p> <p>Нашите форуми се провеждат в навечерието на 24 май – националния празник на българската просвета и култура и на славянската писменост. Това силно <i>възпитава</i> студентите! Но и обединява и преподавателите!</p> <p>Да е честит националният ни празник, който ще посрешнем с научните плодове на поредната XVI Студентска конференция на УниБИТ!</p> <p><i>Проф. д-р Галина Панайотова – Ръководител на катедра „Компютърни науки” към Факултета по информационни науки при УниБИТ, член на Комисията по научна парадигма към Студентското научно общество, научен редактор на „Трудовете на Студентското научно общество при УниБИТ”, дългогодишен ръководител на секцията „Информационни технологии” на форумите на СНО</i></p>
<p>Гл. ас. д-р Владимир Манчев</p> 	<p>ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>– Сътрудничеството ми с професор Александра Куманова е голямо богатство за мен!</p> <p>Решаваните от нас съвместно хуманитарни и лингвистични въпроси са едно предизвикателство за мен, което ме прави много богат.</p> <p>Благодарение на това сътрудничество имах възможността да участвам в интересната и уникалната работа по изучаването на пермутационния сигнифициран <i>Англо-руско-български речник по библиотечна и информационна дейност</i>, създаден от срещата на <i>Англо-американската, Руската и Българската библиотековедски школи</i>.</p> <p>Изключително ми е приятно и интересно, че точно свързаните с този речник студентски изследвания съм поканен да рецензирам – какъвто е случаят и с общия доклад на този форум на професор Александра Куманова и библиотекаря от библиотеката на Университета за национално и световно стопанство Александър Хубенов – ALUMNI на УниБИТ.</p>

	<p>Точно на форумите на Студентското научно общество се създават уникални възможности за <i>научно общуване</i> – такъв е случаят и с днешния форум.</p> <p>Като <i>лингвист</i> съм впечатлен от рецензията на един от миналите Студентски форуми, представена от доц. д-р Веселин Чантов за <i>е-библиотека Ековиана</i>... Тази рецензия беше построена около оригиналните названия на трудовете на Умберто Еко в неговата биобиблиография, създадена в УниБИТ... Днес – както и много пъти в годините – имаме възможност да се насладим на словото на уникалния преводач на Омар Хайям професор Иво Панов...</p> <p>Възхитително е, че студентите на Университета по библиотекознание и информационни технологии са закърмени с тези високи Академични традиции!</p> <p><i>Гл. ас. д-р Владимир Манчев – преподавател в Софийски университет „Св. Климент Охридски”, Факултет по славянски филологии, катедра „Руски език”, преводач, научен редактор на „Трудовете на Студентското научно общество при УниБИТ”</i></p>
<p><i>Гл. ас. д-р Поли Муканова</i></p> 	<p>ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>– 2020 година е преломна година – изпитание за хуманността и технологичния прогрес.</p> <p>Тазгодишната XVI Студентска научна конференция и изложба на УниБИТ с международно участие се провеЖДА виртуално, което я направи видима във всяко кътче на света, във всеки дом, достигна до всяко сърце.</p> <p>Форумът е голямо достижение – не само за образованието, науката, но и за хуманизма – за използването на технологиите за високи хуманни цели.</p> <p>Образованието е фундаментална ценност с непрекъснато еволюиращо развитие, чрез което се предава човешкия прогрес.</p> <p>Тази искра, този нетленен огън, който символизира 24-ти май – азбука – знание – наука – е XVI Студентска научна конференция и изложба на УниБИТ с международно участие.</p> <p>Защото <i>„У словността на територията не променя общочовешкия възглед – вярата, общочовешкия стремеж – знанието. Просветители, не материята на мощите, важно е посланието на делото ви и ръката, заменила резките с букви.” ...</i></p> <p><i>Гл. ас. д-р Поли Муканова – катедра „Библиотекознание и библиография” към Факултета по библиотекознание и културно наследство при УниБИТ, член на Комисията по етика на научното творчество към Студентското научно общество, научен редактор на „Трудовете на Студентското научно общество при УниБИТ”, научен редактор на „Трудовете на Студентското научно общество при УниБИТ”</i></p>

Марияна Максимова

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

– Здравейте, *професор Куманова, преподаватели и студенти на УниБИТ!*

Приемете поздравления за успешната работа на XVI-та студентска конференция на УниБИТ, проведена онлайн в навечерието на националния ни празник на 24 май 2020 година!

На Вас, на всички преподаватели и на Вашите студенти пожелавам здраве, радост от творческото общуване и истински успехи в благодатния изследователски труд!

Марияна Максимова – библиотекар, Завеждаща Руския център в Столичната библиотека, дългогодишен библиографски редактор на „Трудовете на Студентското научно общество при УниБИТ”

Екатерина Петрова

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

– Честит празник – 24 май Ден на българската просвета и култура, в чието навечерие по традиция се провеждат ежегодните Студентски научни форуми на УниБИТ !

Уважаеми *Колеги*, творци на науката, знанието, културата и духовното богатство от УниБИТ,

Най-искрено Ви поздравявам с празника 24 май! Този ден е не само празник на българската писменост, а е ден Велик в духовно отношение. Денят 24 май е значим, с труда и делото на Св. Св. Кирил и Методи и техните ученици, които извисиха нашата България, като значима за света държава, дала писменост на славянските народи и станала част от световното културно наследство! 24 май е денят, в който всеки един от нас, докоснал се до българската писменост, изразява своята благодарност към своите учители и просветители. Тази благодарност е заслужена, защото нашите просветители и учители ни дариха с възможността не само да придобием знания и умения, но и да даряваме с такива нашите деца и следващи поколения! Безспорен факт е, че който има четмо и писмо, ще има значимост през вековете, значимост за поколенията и своя идентичност. Факт е, че, който има своя писменост, има знания, а знанията са вечност, богатство и повод за гордост.

Да ние честит 24 май, деня на българската просвета и култура. Нека да продължим своето благородно дело за просвета и духовно развитие на следващите поколения, които да бъдат с отворени зеници за познанието, за да бъдат уверени в себе си в утрешния ден! Честит празник и нека да пребъде делото на Св. Св. Кирил и Методи и техните ученици! Нека всички българи бъдем горди, че сме техни наследници и да творим дела, с които да се гордеят следващите български поколения, където и да са по света!

	<p><i>Екатерина Петрова – докторант по докторска програма „Национална сигурност” към катедра „Национална сигурност” в УниБИТ – Факултет по Информационни науки, ALUMNI на УниБИТ, делегат на IX-XV Студентски научни конференции на Студентското научно общество при УниБИТ и почетен гост – експерт с доклад на XVI Студентска научна конференция на университета, модератор на IX Терминал (Кръгла маса)</i></p>
<p><i>Доц. д-р Веселин Чантов</i></p> 	<p>ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>– С изключителна благодарност се обръщам към участниците в екипа на проекта: преподаватели от УниБИТ, докторанти и студенти на УниБИТ, както и учените от други центрове на информатизацията, за невероятните издания <i>SOGDIANA</i> и том XV на <i>Трудовете на Студентското научно общество при УниБИТ</i>. Доказателство за творческите търсения на студентите, тези издания провокират и будят в мен възхищение от извършената работа.</p> <p>Ежедневието на българина е изпълнено с глад за знания и култура, и във връзка със 70-годишнината от създаването на Университета по библиотекознание и информационни технологии, тези издания идват тъкмо навреме, за да ни напомнят, че именно най-българският университет, университетът на българщината, има право да се гордее със своите възпитаници, като същевременно дава надежда, че макар и в условия на социална изолация, пазителят на познанието е горд наследник на делото на братята Св. Св. равноапостолни Методий и Кирил.</p> <p><i>Доц. д-р Веселин Чантов – Ръководител на Департамента по Общобразователни дисциплини на УниБИТ, член на Комисията по лингвистично ниво към Студентското научно общество, рецензент на изданията, свързани със Студентското научно общество при УниБИТ</i></p>
<p><i>Вилиана Герова</i></p> 	<p>ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>– Здравейте, <i>професор Куманова!</i></p> <p>Не спирайте да сеете семенцата на знанието! И винаги да Ви е отлична реколтата на успеха – като днес! Продължавайте неуморно да превръщате уроците в приказки. И всички около Вас в унес да Ви слушат и наблюдават.</p> <p>За мен е щастие да работя с Вас! Честит и светъл 24 май!</p> <p><i>Вилиана Герова – студентка от II курс, зад. специалност „Библиотекознание и библиография”, член на Щаба на форума, отговарящ за ранжиране на есетата по конкурса „Декамерон”</i></p>

Цветана Йовчева

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

– Уважаема *професор Куманова*,

Поздравления за чудесната конференция!

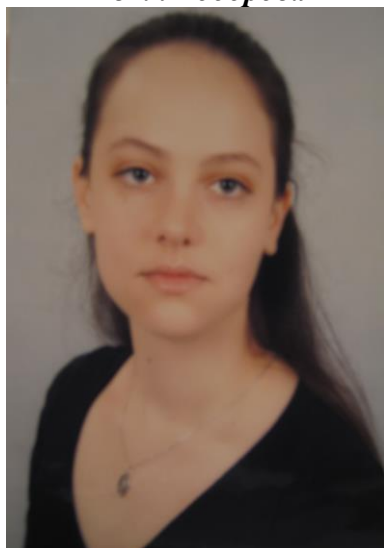
Цялата група наблюдавахме прекрасния форум, на който всички имаме участия с доклади.

Респект към Вас и д-р Николай Василев за всичко това, това, което правите!

С уважение!

Цветана Йовчева – студентка от I курс, зад. специалност „Библиотекознание и библиография”, член на Щаба на форума, отговарящ за ранжиране на програмата на конференцията

Петя Тодорова

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

– Честит празник, *скъпа проф. Куманова!*

Пожелавам Ви здраве и лично щастие, много осъществени проекти и идеи!

Вдъхновение за проектите и Божествени слова за идеите!

С най-искрени чувства на уважение

Петя Тодорова – студентка от II курс, зад. специалност „Библиотекознание и библиография”, член на Щаба на форума, отговарящ за ранжиране на определенията, давани на феномена „Идея”

Елена Грошева

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

За културното наследство и за човешката мощ на култура и знание. размисъл за истината и смисъла – творческите търсения на Студентското научно общество при УниБИТ

Вече 15 години сме свидетели на резултатите от една мащабна синтезна платформа, целяща да обедини същностната задача на култура и знание, в основата на материалното и духовно наследство на 21 век.

Отправната точка в този проект е цял клъстер: човекът, Бог, преплиташите се историографски жития, модели на познание, верността към отношението, информационна среда и типологизиращите методи за извличане на културографски

мостове от единичното към общоцивилизационно проникване на мощта на човешкия интелект, духовна спойка и апологетика на учителите.

Всъщност това е динамиката на търсенията, заложили в школата на ерудита от ново време проф. д.п.н. Александра Куманова. Студентското научно общество е мотивирано и мобилизирано от професор Куманова, аплодовете на този труд намират пряк израз в публикуваните сборници на формацията.

Човечеството отдавна носи стремежа да обедини всичко, което е написано и публикувано, в *единна универсална система за приобщаване на всяка нова творческа публикация в контролирани регистри.*

И днес, в условията на тотално преодоляване на тромавите пространствени и времеви улеснения с мощни социални мрежи, езикови редактори, проникващи в текстовете програми, се освобождават усилия за максимално международно сътрудничество, обмен на идеи и достижения. Мечтаната т.нар. ноосфера вече изисква човекът да е наясно какво е неговата съвременна задача – това намирам в идеите на заложената школа.

Пробуждането на великата сила на човешкия дух, на познавателното му начало, за да се извиси той – в Студентската общност се обяснява, творчески се осмислят категориите време, пространство, движение, интелект, информация, водещите психиката вяра, дълг, народност и национални светини, дават се ориентири към родолюбие, просвета, обединение на религии, познание.

Масштабният синтез дава основание да се счита, че културната глобализация може да се случи с мащабни познания.

Хоризонталните и междувидови връзки методологично водят до глобални обобщения.

Учителите се познават лесно, не е нужно да имаш специални знания, или да си свръх наблюдателен: учителят въздейства на околните.

Не можеш да приличаш на учител – или си, или не си.

Духовността е познание, мъдрост, просветеление и любов. Това са принципите в школата на Студентското научно общество мостове към новия мислещ човек.

Цяло щастие е да си човек.

Елена Грошева – библиотекар в Библиотека на б. ОУ „Граф Н. П. Игнатиев”, ALUMNI на ДБИ – УниБИТ, експерт на Студентското научно общество при УниБИТ

Андреа Пандулис

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

Уважаема професор Куманова!

Безкрайно съм Ви благодарен и винаги ще бъда за всичко което правите за нас, за всичко, което *правим заедно*.

За мен този опит е безценен и – както казахте Вие – *да живеем в едно време това е повече от чудесно*.

Сърдечни поздрави!

Андреа Пандулис – докторант по докторска програма „Автоматизирани системи за обработка на информация и управление” към катедра „Информационни системи и технологии” в УниБИТ – Факултет по Информационни науки, член на Комисията по гражданска позиция на научното творчество към Студентското научно общество, ALUMNI на УниБИТ – бакалавър по специалността „Библиотечен мениджмънт” и магистър на УниБИТ, водещ и делегат на IX и XI Студентски научни конференции на Студентското научно общество при УниБИТ и почетен гост – експерт с доклад на XVI Студентска научна конференция на университета, председател на Програмния комитет на форума

Станимира Георгиева

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

– Здравейте, професор Куманова!

Изгледах виртуалната конференция – не съм виждала по-красив форум! Благодаря Ви за грамотата. Това е стимул да продължавам да създавам текстове и да се развивам в тази трудна, но прекрасна професия. От Вас научих много.

Желая ви здраве. И отново благодаря! С уважение!

Станимира Георгиева – студентка от I курс, ред. специалност „Обществени политики и практики”, член на Щаба на форума, отговарящ за арбитража за спорни мнения по представените на форума текстове

Анджела Димчева

ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ

– УниБИТ излъчва на живо онлайн конференция, посветена на 70 години Държавен библиотечарски институт – УниБИТ, 15 години Студентско научно общество!

Пандемията не може да спре иновативното мислене. Научният потенциал запазва своите сили и гледа в бъдещето чрез провеждане на вече планирани инициативи, които от традиционния академичен дискурс преминават в онлайн продукт. Университетът по библиотекознание и информационни технологии ще акумулира разработките на десетки студенти, докторанти и преподаватели чрез виртуално провеждане на XVI-тата Студентска научна конференция и изложба с международно участие на тема „Информация –

информационна среда – идея”. Събитието е под знака на 150-годишнината от учредяването на Българската екзархия и може да бъде наблюдавано свободно на 22 май от 10.00 ч. на официалния сайт на УниБИТ www.unibit.bg и на www.sno.unibit.bg. Под председателството на проф. д.н. Ирена Петева – ректор на УниБИТ, и проф. д.ик.н. Стоян Денчев – председател на Общото събрание, ще бъдат представени 387 доклада с участие на повече от 100 изследователи от България и 15 учени от Великобритания, Израел, Индия, Русия, САЩ.

Форумът се провежда по научноизследователски проект, одобрен от МОН, на тема „Структуриране на информационни ресурси на Студентското научно общество при УниБИТ 2005-2020 г. (Библиометрични и хуманитарни измерения)” с ръководител проф. д.п.н. Александра Куманова.

Девизът е: „Или ще намеря пътя, или ще прокарам път” – „Aut inveniam viam, aut faciam”. От 2005 г. до този момент по проекта са реализирани 3287 публикации на студенти от България, Великобритания, Русия, Унгария.

Редица важни годишнини събират във фокуса си усилията на учените. Затова форумът е посветен не само на 24 май, но и на 120 години от смъртта на капитан Петко войвода, 170 години от рождението на Иван Вазов, 170 г. от рождението на Захарий Стоянов, 140 г. от рождението на Йордан Йовков, 130 г. от рождението на Чудомир, 100 г. от рождението на Валери Петров, 100 г. от рождението на Леда Милева.

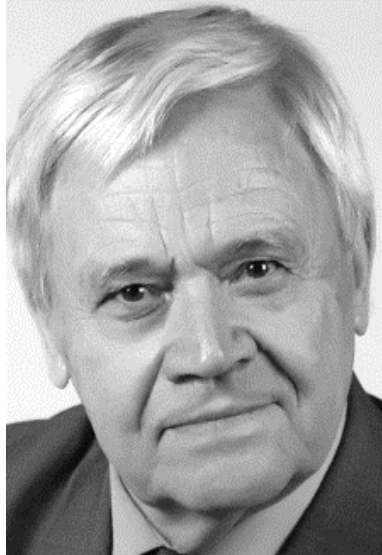
По време на виртуалната конференция ще текат три конкурса за редовни и задочни студенти и докторанти – от УниБИТ и от други университети от страната и чужбина. Ето и конкурсните направления:

– За най-качествен научен коментар на произведение от електронна библиотека ANTOLOGICA по белите полета на историографията и чрез метода на информационната решетка – по кн. 2 на „Златна христоматия на България” (в обем min 1800-3600; max 5400 печатни знака), предназначен за публикуване в универсалния и специализирания научен печат, както и в „Трудове на Студентското научно общество” – Том XVI;

– За най-актуално есе на тема „Декамерон” (в обем min 1800-5700 печатни знака), посветено на социалните аспекти на пандемията „Коронавирус”, предназначено за структуриране на дискусия и манифест на гражданското общество по проблематиката, както и за публикуване в „Трудове на Студентското научно общество”;

– За най-кратко, точно и изчерпателно определение на феномена „идея”.

В работата на форума ще вземат участие студенти, доктори,

	<p>асистенти, доценти и професори от УниБИТ, Националната библиотека, БАН, СУ, МУ, УНСС; представители на Българската православна църква и на големите библиотеки в София и страната.</p> <p>Дебатите ще се състоят в рамките на девет Кръгли маси в три секции. Сред темите привличат вниманието: „Постмодерна когнитология”, „Културата на България в началото на XX в.”, „Културно-антропологичен модел на българската литература”, „Епистоларна култура”, „Феноменът на деструкцията”. Интерес ще представлява лекцията на руския академик Александр Субетто, озаглавена „Явлението „Коронавирус” към света през призмата „Изповеди на последния човек”. Подробната програма на докладите и съпътстващите събития могат да се разгледат на сайта на УниБИТ.</p> <p><i>Анжела Димчева – докторант на УниБИТ, поет, журналист – учен, наблюдател на форума от България, член на Комисията по етика на научното творчество към Студентското научно общество, рецензент на изданията, свързани със Студентското научно общество при УниБИТ</i></p>
<p><i>Леонид Писанов</i></p> 	<p>ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p><i>Дорогая профессор Куманова!</i></p> <p>С особым интересом приняли участие в работе конференции.</p> <p>Для нас это стало событием: присутствие без присутствия, но как-будто побывали лично.</p> <p>Прослушали все выступления, многое было понятно.</p> <p>Перевели на русский язык <i>Манифест о Болгарском языке</i>.</p> <p>Поднятая тема очень близка и для нашего общества.</p> <p>Ушли в мир иной крупные языковеды В. Иванов, Н. Топоров, А. Зализняк.</p> <p>Русский язык пущен на самотёк, интернет заполнили полуграмотные авторы.</p> <p>Обращение университета о повышении грамотности -- для нашей страны тоже актуально. Мы опубликовали в интернете снимки с конференции, в том числе и снимок присутствия Владислава.</p> <p>Душевное спасибо многолетнему Ректору – ныне Президенту Университета профессору Стояну Денчеву и Вам, с которыми у нас глубокие научные и человеческие связи, и за приглашение участвовать на форуме и за то, что были сказаны добрые слова в наш адрес, это было понятно и без перевода.</p> <p>Ваше внимание к нам дорого и волнующе.</p>

	<p>(Обстановка с короновиром в Челябинске довольно спокойная, хотя карантин продолжается... Влад сразу после конференции уехал с семьей в горы, в свой кемпинг, у нас тепло).</p> <p>С искренними пожеланиями здоровья, творческих достижений и научного сотрудничества!</p> <p><i>Леонид Писанов – журналист – лингвист, наблюдатель на форума от Русия – Челябинск</i></p>
<p>Владислав Писанов</p> 	<p>ОНЛАЙН ВКЛЮЧВАНЕ</p> <p>Сердечно поздравляем участников знаменательного форума!</p> <p>Уверены, что среди его участников немало тех, кто продолжит лучшие традиции университета в развитии научных идей. Считаем за честь участвовать в этом единении помыслов и стремлений, желаем открытия новых горизонтов, просторов вдохновения на благо людей.</p> <p>Особая признательность многолетнему ректору, профессору Стояну Денчеву, профессору Александре Кумановой, доктору Николаю Василеву, доктору Николе Казнскому и всем, кто способствует и поддерживает лингвистическое творчество.</p> <p>Здоровья всем и новых творческих достижений.</p> <p><i>Владислав Писанов – журналист – лингвист, наблюдатель на форума от Русия – Челябинск</i></p>
<p>Черната Гостенка – „Декамерон” – Бокачо и НИЕ...</p> <p>Джовани Бокачо (Giovanni Boccaccio, 1313-1375) (Ил. 1. Гравюра на Рафаело Санцио Морген /Raffaello Sanzio Morghen, 1758-1833/) се ражда близо до Флоренция като незаконен син на търговец и обедняла френска благородничка. В продължение на 10 години пребивава в Неапол, където по онова време КУЛТУРАТА е издигната в КУЛТ от крал Робер Мъдри Анжуйски (Roberto il Saggio, 1276-1343). Тук получава високо класическо образование и става изтъкнат поет и велик хуманист.</p>	<p>КОНКУРС ЗА НАПИСВАНЕ НА ЕСЕ „ДЕКАМЕРОН”:</p> <p>ПОСЛАНИЕТО МИ КЪМ ЧОВЕЧЕСТВОТО ПРЕЗ ПРОЛЕТТА НА 2020 г.</p> <p>БЛАГА ВЕСТ НА ДОБРОЛЮБИЕ</p> <p>РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНКУРСА НА XVI СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ</p> <p>I. Почетни гости на форума</p> <p>I. 1. Най-младият участник – нашият посланик в бъдещето</p> <p><i>„Оставете децата и не им пречете да дойдат при Мене, защото на такива е царството отнебесно.”</i></p> <p>(Мат. 19:14)</p>

Ил. 1

Кралският
**БИБЛИОТЕКАР насърчава
Бокачо да изучава гръцката
митология, античните класици
и науките изобщо.**

... Джовани се влюбва в
незаконната дъщеря на краля
Мария Аквинска (Maria
d'Aquino, ? – 1348) и тя остава
завинаги **Дама на сърцето му...**

Обезсмъртена е в
творчеството му под името
Фиамета (ПЛАМЪЧЕ).
Обезсмъртена е и от *неизвестния
миниатюра от XVIII в. (Ил. 2), и
от Данте Габриел Росети* (Dante
Gabriel Rossetti, 1828-1882) (Ил.
3)...

Ил. 2

Ил. 3

... В Неапол Бокачо
слуша **разказите на моряци и
пътешественици за източните
страни като Византия, Персия,
Индия и Китай.**

Живена Гарова – Мечтател

(ученичка от VIII д клас на

9. Френска езикова гимназия „Алфонс дьо Ламартин” – София, България)

ВИРУС – ЗДРАВΟΣЛОВЕН И СЕРИОЗЕН СОЦИАЛЕН ПРОБЛЕМ

(С нас или без нас **кръговратът** на живота продължава:

По добре да е с нас, нали!)

Тази пролет е необичайна за всички по света. Ние, хората, и пряко и косвено сме засегнати от един необичаен враг – коронавируса COVID-19. Този коварен **вирус е не само здравословен, но и сериозен социален проблем**. Принудени сме да си стоим вкъщи. Ние не водим социалния живот, който сме имали преди неговата страховита поява. Много анализи показват, че икономиката в почти всички засегнати страни значително се затруднява и трудностите в тази сфера тепърва предстоят. Този факт отваря въпросите за предстоящите проблеми. Колко време ще е нужно всичко да се възстанови отново? Това е въпрос, на който още не може да се отговори. Можем само да гадаем и да вярваме, че това ще стане бързо.

От друга страна, като че ли екологията печели – липсата на натоварване на индустриалните мощности и ограничаването на използването на автомобили направиха въздуха по-прозрачен, водите по-чисти и почвата по-малко замърсена.

Важна за целия цивилизован свят е темата образование. Засега учителите работят с учениците неприсъствено, чрез електронни приложения. Новият начин на обучение обаче, не беше толкова ефективен в началото. За всички нас – ученици и учители, това беше нещо ново и естествено, при неговото реално прилагане се срещаша известни затруднения в общуването.

В забързаното ежедневие, преди появата на COVID-19, на всеки един от нас не ни оставаше достатъчно време за най-скъпото – нашите близки. Откакто сме си вкъщи, говорим повече един с друг и се радваме на близостта си.

Сега успявам да свърша неща, за които преди не съм отделяла време – например научих се да готвя.

Трябва да сме силни и спокойни, защото **с нас или без нас кръговратът на живота продължава.**

По добре да е с нас, нали!

Човечеството е претърпяло далеч по-лоши неща и все още сме тук на Земята.

Вярвам, че вирусът и породените от него тревога и паника ще отминат. Въпреки всичко, ние хората, трябва да продължим да творим и да мечтаем, защото това ни кара да се чувстваме живи, вдъхновени и полезни! (1)

3205

I. 2. Дейци на Българската православна църква – наша пътеводна звезда **Денница**

„Ако заключи небето и няма дъжд,
ако заповядам на скалци да изпоядат земята,
или направят мор върху Моя народ,
и Моят народ, който се именува с Мое,
се смири, почне да се моли,
да търси лицето Ми
и се отвърне от лошите си пътища,
Аз ще чуя от небето,
ще простя греховете му
и ще изцеля земята му.”

(2 Парал. 7:13-14)

Отец Стефан Пашов

ПОСЛАНИЕ КЪМ СВЕТА И ЗА РАЗМИСЪЛ:

НЕ ЖАДУВАМЕ ЗА ЖИВАТА ВОДА,

И НЕ МЕЧТАЕМ ЗА ВЕЧНОСТТА

(Бог се опитва да ни събуди,

когато сме **прекалено сигурни и доволни от себе си,**

че мечтите ни се сбъдват)

Припомням си новелата „Чумата в Бергамо” на датския писател, поет, ботаник и преводач Йенс Петер Якобсен (Jens Peter Jacobsen, 1847-1885): „**Колко пъти съм искал да ви събера чедата ти, както кокошка събира пилците си под крилете, и не рачихте.**” (Мат. 23:37)...

Джовани Бокачо е първият хуманист на служба във Флорентинската република. Той дори става един от нейните най-авторитетни дипломати.

Бокачо се заема с мисията да наложи новата ХУМАНИСТИЧНА КУЛТУРА.

Дълги години той се занимава с научна дейност, преводи от гръцки и латински, коментари на античната митология и на Дантевата „Божествена комедия“ (*La Divina Comedia*, 1320).

Изключително влияние върху живота и творчеството на Бокачо оказва

чумната епидемия във Флоренция през 1348 г.

Именно от тази трагедия е вдъхновен прочутият сборник с новели „Декамерон“ [1-2]. „Декамерон“

(на италиански: *Il Decamerone*; на старогръцки: δέκα „десет“ + на старогръцки: ήμέρα „ден“, буквално: Десетоднев) е сборник с новели, чието пълно заглавие гласи: „Започва книгата, наречена „Декамерон“, назована „Принц Галеото“, в която се съдържат сто истории, разказани в течение на десет дни от седем дами и трима младежи“.

Идеята на автора е да противопостави човешкия свят (десетоднева) на Божественото творение – Шестоднева.

Творбата съдържа 100 новели, разказани в рамките на 10 дни от десетина души.

Различните истории в „Декамерон“ варират от еротичното до трагичното, често остроумни и шеговити, но определено са **ЖИТЕЙСКИ УРОЦИ**, които винаги носят мъдрост и дидактика.

... В Италия по време на чумната епидемия във флорентинската църква „Санта Мария Новела“ на утринната служба се срещат седем млади дами – всички свързани помежду си било то по роднинство, по дружба или по съседство.

След службата те

Животът си струва само тогава, когато се изживява със Спасителя на света Исус Христос, Който казва: „**Никой няма любов по-голяма от тая, да положи душата си за своите приятели, няма по-голяма любов от тази да дадеш живота си за своите приятели.**“ (Иоан. 15:13)...

И Той дава Своя живот за спасението ни.

По това познаваме, че сме преминали от смъртта към живота.

Ако обичаме не само тези, които ни обичат, но най-вече тези, които ни мразят, това е възкресението – като гледаме на врага като на един, за когото Христос умря, когото Христос обича.

Бог се опитва да ни събуди, когато сме прекалено сигурни и доволни от себе си, че мечтите ни се сбъдват, когато сме стигнали до брега, спокойно плавайки само покрай брега и, претоварени от обилни притежания, не жадуваме за живата вода, и не мечтаем за вечността.

Наблягаме да съградим нова земя, нов свят, а сме забравили копнежа по новото небе, по Царството Божие – Царството Небесно...

Човечеството повече от всякога следва да се завърне при Бога, да се помири с Него и заедно с Него да осъществи Божиите цели за нас.

Благодатта на Господа Исуса Христа, Който е главата на Църквата и сърцето на света, да бъде с нас! (2)

3206

I. 3. Учените от различни краища на света и ALUMNI на УниБИТ– нашите консултанти и лоцмани

„Наука без съвест е гибел за душата.“

Франсоа Рабле

I. 3. 1. Русия

Александр Субетто

(акад. проф. докт. филос. наук, докт. экон. наук, канд. техн. наук,

Заслуженный деятель науки Российской Федерации /РФ/),

Лауреат Премии Правительства РФ,

директор Центра ноосферного развития

Научно-исследовательской лаборатории руссиеведения,

евразийства и устойчивого развития Северо-Западного института управления

(филиала Российской академии народного хозяйства и государственной службы /РАНХиГС/)

при Президенте РФ, профессор кафедры истории религии и теологии

Факультета истории и социальных наук

Российского государственного педагогического университета (РГПУ)

им. А. И. Герцена,

почетный профессор Новгородского государственного университета (НовГУ)

им. Ярослава Мудрого,

почетный президент Ноосферной общественной академии наук,

вицепрезидент Петровской академии наук и искусств,

председатель Философского Совета Русского Космического Общества,

вицепрезидент Международной академии гармоничного развития человека (ЮНЕСКО),

член президиума Международного Высшего Ученого Совета,

започват да разговарят и една от тях предлага на останалите да избягат от града и от страшните гледки и мисли.

Всички приемат идеята, но най-разсъдливата от тях отбелязва, че няма да се справят сами без мъже:

„Истина е, че мъжете са разумът на жените; без тяхното ръководство нашите начинания много рядко стигат до добър край”.

Така към тях се присъединяват трима младежи, които с радост приемат да се спасят заедно извън града, където **„се чува песента на птиците, зеленят се хълмове и долини, житата из полето се люлеят като безбрежно море, навсякъде е пълно с какви ли не дървета, а небето изглежда много по-просторно и макар да продължава да ни се гневи, то няма да ни лиши от вечната си красота; всичко това е много по-приятно за гледане от опустелите стени на нашия град”.**

Героите бягат от грозните картини на чумата и опасността и се отдават на веселие.

Въпреки че са млади мъже и жени, те **НЕ ПРИСТЪПВАТ ГРАНИЦАТА НА БЛАГОПРИЛИЧИЕТО – БЛАГОЧЕСТИЕТО.**

Има РЕД, а не хаос.

Не прекаляват с нищо, водени от РАЗУМА.

Отиват на недостъпно място в извънградско имение в продължение на две седмици.

Мястото е приказно, заобиколено от зеленина и прелестни градини.

За да са вечерите по-забавни, всеки трябва да разкаже по една история.

Това става всеки ден – с изключение на един ден в седмицата за домакинска работа и **Светите дни**, в които героите изобщо не работят и **се предават на молитви**, т.е. **ДЕСЕТ** вечери за разказване на истории (Ил. 4. Платно на Джон Уилям Уотърхаус /John William Waterhouse, 1849-1917/).

действителный член Российской академии естественных наук,

Европейской академии естественных наук,

Международной академии психологических наук,

Академии философии хозяйства, Академии проблем качества)

ЯВЛЕНИЕ „КОРОНАВИРУСА” МИРУ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ „ИСПОВЕДИ ПОСЛЕДНЕГО ЧЕЛОВЕКА”

Пандемия „коронавируса”, возникающая на юго-востоке Китая (в городе Ухань), набирает силу, захватывая всю планету Земля. Появляется огромное число статей по поводу её истоков, „природы”, влияния на ближайшее социально-экономическое развитие человечества и России.

В газете „Завтра” в начале марта этого года итальянский политолог Джульетто Кьеза в беседе с корреспондентом этой газеты Екатериной Глушик так определил само явление „коронавируса” миру и процесс разворачивающейся пандемии этого вируса, похоже рукотворного, рожденного в научно-исследовательской лаборатории в одной из стран мира (китайцы указывают в последнее время, что в Ухань этот вирус занесли американские военные специалисты) [1]:

„Думаю, что коронавирус и всё, что с ним связано, продлится недолго. Тем не менее, та ситуация, что возникла сейчас, в корне нова, а именно, в глубокой опасности находится весь мир... можно сказать точно – вторая двадятка двадцать первого века, то самое „2020”, означает начало гигантских потрясений, которые попросту не будут остановлены, некому это сделать... сейчас вирусная ситуация меняет сам вопрос, потому что кризис уже вытекает не из финансовой системы, а из другого мира, из совершенно другой области, не из финансовой, это мир научных экспериментов вирусологии и нанотехнологий... Источник финансового кризиса – не экономический, а биологический”.

Недавно на одном из круглых столов Владимира Соловьева на телевидении один из участников „озвучил” информацию, что по прогнозу Института Коха в Германии пандемия коронавируса будет терроризировать мир человечества ещё два года. Есть и другие оценки, другие реакции. Но все эти оценки и реакции объединяет одно: все сходится во мнениях, что **человечество столкнулось с чем-то необычным, с чем оно не сталкивалось никогда.**

Меня, как автора этих заметок, поразило в явлении „коронавируса” миру одно обстоятельство, – это сходство его порождения Биосферой с общей идеей, которую я положил в основу необычного своего научно-философского эссе, написанного летом 2011 года и опубликованного в научном издательстве „Астерион” в декабре этого же года, под названием „**Исповедь последнего человека (предупреждение из Будущего)**”. Это эссе – необычное по своему жанру, который я фактически изобрел. Я в аннотации к книге определил так этот жанр: „это научно-философское эссе автора, как он пишет в „Заключении”, – в „фантазийном обрамлении”. Эта работа имеет подстрочное название – „предупреждение из Будущего”. Вымышленный герой Иван Александрович Муромцев летом 2037 года пишет „исповедь” то ли от себя, то ли от имени позбшего человечества, отвечая на главный вопрос: „Почему человечество погибло от запуска Биосферой, как суперорганизмом, своего иммунного механизма, „наславшего” на человечество „вирус-истребитель”, почему оно не смогло пережить „Эпоху Великого Эволюционного Перелома” и совершить „Ноосферный Прорыв”?”.

Первая глава „Исповеди последнего человека” „День первый. 15 июля 2037 года”, и первый параграф этой главы „Я – последний человек на Земле...” начинается так:

„Я – последний человек на Земле. Всё человечество в одночасье вымерло на Земле от неизвестного вируса – истребителя человечества, порожденного Природой – Биосферой и Землёй как суперорганизмами, наверное, в порядке иммунной защиты себя от нашего агрессивного потребления, когда истребление биологического разнообразия приняло для Природы катастрофические размеры. Природа убрала нас из своего „тела” как убирает раковые клетки наш же собственный организм, когда его иммунные механизмы срабатывают эффективно.

Что значит – последний человек? Думал ли когда-нибудь человек на Земле, что он будет последним? Думаю – нет, не думал. Всегда смерть человека даже на необитаемом острове сопровождалась его уверенностью, что где-то там, на „большой земле” живёт человечество, живут родственники, друзья, товарищи, родной народ или племя, которые продолжат жизнь и в этой будущей жизни будет запечатлен и миг его жизни.

Здесь же этого чувства нет. Есть беспощадное понимание того, что ты – последний, после тебя – тьма вечности, в которой не останется даже памяти о человечестве. Нет, что-то останется. Какое-то время будут стоять города, в них – памятники, музеи, библиотеки, в библиотеках – на стеллажах книги, но их уже некому будет смотреть, читать, считывать информацию с символов, они уже и не памятники вовсе, и не города вовсе, и не музеи, и не библиотеки, и не книги вовсе и т.д., а просто – некие формы определенного вещества, подверженные тлению и запустению, обреченные со временем,

Ил. 4

Смисълът на техните разкази разкрива **ХУМАНИСТИЧНИЙ СВЕТОГЛЕД** на Бокачо, който се характеризира със засиления интерес към аспектите на **ЧУВСТВЕНИЯ** свят на човека *от гледна точка на неговия РАЗУМ*.

Женските персонажи в „Декамерон“ са ТАКТИЧНИ, ОСТРОУМНИ и ДОСТОЙНИ – според ДОБРОДЕТЕЛИТЕ на Ренесанса.

Бокачо се опитва да равнопостави дамите и мъжете.

... Чумата, която във Флоренция – най-великолепния италиански град (!) – взима живота на повече от *сто хиляди души*, като унищожава цели фамилии и оставя без наследници неизброими богатства, и поради това **авторитетът на Божествените и човешките закони бил силно разколебан, и само малцина се съобразявали с тях:**

„По причина на злочастното и бедствено положение, в което бе изпаднал нашият град, както човешките, така и Божии закони бяха изгубили всякаква власт и никой не ги зачиташе“.

Чрез разказаните 100 новели авторът се заема да изгради един **НОВ СВЯТ** и да го **ХАРМОНИЗИРА** посредством **СПАЗВАНЕТО** както на **човешките**, така и на **Божии закони**.

Този нов свят е светът на хуманизма и неговите идеали.

Корените на хуманистичния заряд на великата творба на Бокачо са във **фолклорната основа**, свързана пряко с **народната материално-телесна „долница“** (по М. М. Бахтин).

вследствие действия жестокого закона энтропии, превратиться в песок, в пыль, в ничто. Я думаю об этом спокойно и отрешенно. Мне кажется, что во мне умерли все бывшие страдания человечества... Собственно говоря, кто я есть – последний человек на Земле? Кого я представляю? – Себя на краю вечности молчания моего разума или всё человечество, его маленькую частицу, чтобы она успела что-то „важное“ „крикнуть“ Будущему, причем „важное“ именно с позиции Будущего разумных существ, которые похожи на нас – людей, чтобы они не повторили тех трагических иллюзий и ошибок, которые обернулись экологической смертью человечества?

... В своём одиночестве на Земле я есть всё человечество, не только последнее человечество, но и все предшествующие человечества на Земле, т.е. все поколения человечества, образующие единый поток истории, – „фокус“ предшествующей истории человечества, её ещё мыслящий, находящийся ещё в сознании, „финал“, дальше после меня – „бездонная пропасть“, называемая небытием человечества.

Поэтому моя „Исповедь“ – это и „Исповедь“ самого человечества“.

В этой „Исповеди“ мой герой – Иван Александрович Муромцев, а вернее, я сам, выстраивал эту фантастическую ситуацию, задавал себе десятки вопросов в связи с эколого-вирусной гибелью человечества, и пытался на них ответить, – и систему этих ответов я и назвал „Предупреждением из будущего“.

„Исповедь“ пишется моим героем с 15-го июля по 21 августа 2037 года. Эти даты отражали время, в течение которого я писал эту исповедь в 2011 году, передвинув это „событие“ на 26 лет в будущее – в 2037 год. И вот прошло 8,5 лет, почти 1/3 этого периода до воображаемой вирусно-экологической гибели человечества, и разразилась эта пандемия с „коронавирусом“.

Сами исследования китайских специалистов показывают, что этот „коронавирус“ – искусственный. Правда, некоторые отечественные ученые-вирусологи настаивают на естественном происхождении коронавируса. Как пишет В. Ванников, – „искусственно сконструированный штамм коронавируса („склейка“ методами геной инженерии вируса атипичной пневмонии 2003 года и вируса иммунодефицита человека)“. И далее он выдвигает свою гипотезу: „Вероятность того, что мутации такого типа могут возникнуть естественным путем, практически равна нулю, а вот техническая возможность „слепить“ жизнеспособную (в плане взаимодействия с клетками человеческого организма) РНК-химеру – уже практически стопроцентная. Их теперь чуть ли на 3D-принтере можно распечатывать. Что, возможно, уже и происходит“ [2].

Иными словами, если эта гипотеза В. Ваникова верна, и носитель уносящей жизни людей пандемии вирус начиная с конца января месяца, получивший название „коронавируса“, – искусственного происхождения (на это обстоятельство обращают внимание и китайские власти, и Джульятто Кьеза, и многие другие), то это нисколько не умаляет моей гипотезы, которую я положил в основу своего научно-философского эссе, и по которой **Биосфера через управляемый (верхними уровнями в структуре её биотической регуляции) мутагенез однажды создает вирус-истребитель, и „убирает“ человечество из своего тела, как свою „раковую опухоль“.** По моей версии, **человечество увеличивая антропогенное „давление“ на живое вещество и гомеостатические механизмы, сталкивается с увеличивающимся числом „обратных связей“ этих механизмов. И это позволяет предполагать, что у Биосферы в „запасе“ несколько десятков своеобразных „реакций“ („стратегий“), направленных, если они будут приведены в действие, на ликвидацию человечества, как организмов похожего по своему действию на „природу“ того же „коронавируса“, с которым мы ведем борьбу, только уже по отношению к Биосфере как суперорганизму, частью которого, и „разумом“ в потенции которого (актуализация этой потенции и будет переход Биосферы в Ноосферу, которую как закон глобальной эволюции, определил В. И. Вернадский), оно (человечество) является.**

И увлечение экспериментами геной инженерии в области вирусологии не возбудит ли такую „реакцию“ со стороны Биосферы? **Не „играем“ ли мы в очень опасные „игры“, которые усиливает „безумие корыстного интереса“ (культу прибыли, наживы, культу денег и власти капитала – капиталоκραтии), которые могут обернуться экологической гибелью человечества до середины XXI-го века?**

Ведь еще в 1918 году русский философ Николай Александрович Бердяев высказал пророчество, становящееся в XXI веке самовыполняющимся: **„в корыстном интересе таится безумие“.** Мир строя мировой финансовой капиталократии, начиная уже с рубежа 80-х – 90-х годов XX века, вошёл, в моей оценке, в первую фазу Глобальной Экологической Катастрофы, и её процессы развиваются, и могут перейти „точку невозврата“ в период между 2030-м и 2050-м годами. И здесь в своей интуиции Джульетто Кьеза, вводя символ „2020“, и говоря, что **вторая двадцатка („20“) будет временем больших потрясений**, прав. Но мне не хотелось бы, чтобы моя „Исповедь последнего человека“ оказалась таким негативным „пророчеством“, а хотелось бы, чтобы сыграло только **роль „предупреждения“.**

„Исповедь последнего человека“ имеет объем более 230 страниц. В главе „День пятый. 5 августа 2037 года“ мой герой указывает, что главный виновник экологической гибели человечества на Земле – **капитализм, который стал превращаться в „экологического могильщика“ человечества.** Иван Александрович Муромцев предупреждает:

„Капитализм как „отрицательная утопия“ жил за счёт своей империалистичности. Это

Това са феномените на **ЕПИСТЕМОЛОГИЧНОТО СИМВОЛНО ЗНАНИЕ**, съпътстващо човечеството от най-дълбока древност – античните митове, народните сказания и особено източните приказки и легенди, Библейските притчи.

Интересно е, че в основата на източните истории от „Декамерон“ са такива шедеври като „Приказките на Шехерезада“ (персийския сборник „Хиляда приказки“ [افسان هزار]), „Трите принца на Серендип“ (персийски мъдрости) и „Дигенис Акрит“ (Διγενής Ακρίτης) – византийска епическа поема, описваща живота и подвизите на легендарния войн Василий, наричан Дигенис Акрит („Двуроден Акрит“, заради смесения му византийско-арабски произход /X-XII в./).

Именно в приказките е постигната извечната хармония между човечност и Божественост, хуманизъм и теизъм, престъпление и наказание...

Много изследователи на културната епоха на Ренесанса: Франсоа Рабле (François Rabelais, 1494-1553); Якоб Буркхардт (Jacob Christoph Burckhardt, 1818-1897); П. М. Бицилли (Петр Михайлович Бицилли, 1879-1953); М. М. Бахтин (Михаил Михайлович Бахтин, 1895-1975; Еудженио Гарин (Eugenio Garin, 1909-2004); Ю. М. Лотман (Юрий Михайлович Лотман, 1922-1993); Чарлз Науерт (Charles G. Nauert, 1928-2013); Симеон Хаджикосев (1941-) акцентират в своите теоретични творби върху същностната промяна от теоцентризм към антропоцентризм: **ПЕРСОНАЛНАТА ОТГОВОРНОСТ НА ЧОВЕКА ЗА ДРУГИЯ ЧОВЕК, ЧОВЕЧЕСТВОТО И ПЛАНЕТАТА.**

В контекста на тази концептуална смяна след Средновековието антропоцентризмът се проблематизира чрез неговите **ДВЕ страни** –

означава, че капитализм не империалистическик быть не может. Такой тип „материализованной утопии“ можно назвать „утопией раковых клеток“, „думающих“, что они могут колонизировать свой „организм-донор“ бесконечно и в силу этого кончат свою жизнь самоубийством, уничтожая „организм-донор“. Именно это и произошло. Капитализм, как утопия, аналогичная утопии бытия раковых клеток, и убил человечество в четвертом десятилетии XXI века...

... Возникла „капиталократическая Эсхатология“, заканчивающаяся якобы „растворением“ человека в Капитале-Боге, а на самом деле закончившаяся экологической гибели и человека, и „Капитала-Бога“, который оказался „Капиталом-Сатаной“ – пустотой и небытием.

Пределом Абсурда Капитала, т.е. его претензий на замещение истинной истории человечества своей „историей“, которая изначально была иллюзией и утопией, в её негативном смысле, и оказалась экологическая смерть человечества, свидетелем которой являюсь я, последний человек, Иван Александрович Муромцев, – последний из 7-и миллиардов людей на Земле“.

Мой герой в этой „Исповеди“ показывал, что капитализм делает ставку на культ невежества (пример – утверждение „гуру“ монетаризма и рыночного либерализма Ф. Хайека, что в основе либеральной свободы лежит невежество), что, как показали Медоузы и Рандерс в своей работе „За пределами роста“ в конце 80-х годов XX века, „Мировые лидеры утратили... привычку учиться...“. Они указывали: „Теперь настало время сказать правду. Как и все люди, мировые лидеры не знают, какие пути ведут к устойчивому развитию. Большинство из них даже не подозревает о такой необходимости...“.

Это заключение Медоузов и Рандерса, более чем 30-летней давности, подтверждается полной неадекватностью политических элит стран Европы тому кризису, который породила пандемия „коронавируса“. Преимущество социалистического Китая, продемонстрированные Коммунистической партией Китая её мобилизационные возможности (в чем-то сравнимые с высоким мобилизационным потенциалом, продемонстрированным советским социализмом в СССР в 1941-45 гг. в борьбе с гитлеровским фашизмом), – это всё „коронавирусный кризис“ явно проявил. Закону эти свои заметки тезисом, который входит важным теоретическим положением в разработанную мною теоретическую систему Ноосферизма, и соответственно – Ноосферного Экологического Духовного Социализма:

Мир вступил в Эпоху Великого Эволюционного Перелома, исторический „старт“ которой обозначил переход глобального экологического кризиса в первую фазу Глобальной Экологической Катастрофы. И „коронавирусная пандемия“ – лишь одно из планетарных событий в „логике“ развития этой Эпохи. Наступил „Конец истории“ не по Ф. Фукуяме, а в совершенно другом смысле – как Экологический Конец всей Стихийной Истории, в том числе – рыночно-капиталистической истории. Начавший действовать императив экологического выживания человечества в XXI веке – есть ноосферный императив, т.е. императив перехода к управляемой социоприродной эволюции на базе общественного интеллекта, научно-образовательного общества, плановой ноосферной экономики и Ноосферного Экологического Духовного Социализма. Других альтернатив исторически достойно прожить XXI век у человечества нет. И разразившийся „коронавирусный кризис“, который де-факто подверг онтологической критике всю мировую рыночно-капиталистическую систему, а вернее – экономико-колониально-империалистическую систему строя мировой финансовой капиталократии, скрывается своеобразный „Зов Будущего“, за которым „прячется“ эпоха грядущих масштабных ноосферно-социалистических преобразований всех основ жизни человечества на Земле. И Россия призвана возглавить этот Ноосферный Прорыв человечества.

„Исповедь последнего человека“, которую я написал и опубликовал в 2011 году, и к которой, на фоне современной рефлексии думающих людей по поводу явления миру „коронавируса“, я обратился в своей нынешней рефлексии, я надеюсь только и останется „предупреждением из Будущего“, но не станет реальностью! (3)

Цитируемая литература

1. Къеза, Джульетто. Конец истории или конец света?. // *Завтра*. – 2020. – Март. – N 10 (1368), с. 3.
2. Ванныков, В. Зараза по заказу. // *Завтра*. – 2020. – Март. – N 11 (1369), с. 3.

3207

Виктор Ярцев

(докт. филос. наук, действительный член Международной академии наук экологии, безопасности человека и природы, соавтор программы „Человек будущего“ – Омск, Россия)

ТРИ ВОЗМОЖНЫХ СЦЕНАРИЯ РАЗВИТИЯ ЦИВИЛИЗАЦИИ

Окружающий нас мир основан на гармонии, на объективных законах Мироздания. Задача человека их познать и в соответствии с этим организовывать свою жизнь. Мир троичен и в основе его находятся информация, энергия и материя. Первопричиной всех изменений является информация. Изменение информации, новые идеи генерируют соответствующую

ИНДИВИДУАЛИЗЪМ и ХУМАНИЗЪМ.

Точно в тази днада се разполагат **ИЗБОРЪТ** и **ДЕЙСТВИЕТО на човека** – съотнесено с неговите **ЖЕЛАНИЯ – ВОЛЯ** (Артур Шопенхауер /Arthur Schopenhauer, 1788-1860/) – **чрез неговия МОРАЛ – неговата СЪВЕСТ**.

Според **Никола Бенин** (Никола Димитров Бенин, 1962- /ст. ас. по българска литература във Великотърновския университет „Св. Св. Кирил и Методий“ и в Русенския университет, член на Дружеството по библеистика/) **„В края на Ренесанса индивидуализмът постепенно се откъсва от орбитата на хуманизма и се превръща в титанизъм, което е една от причините за разпада на двувековния хармоничен ренесансов свят“**.

Именно на този проблем е посветено и гениалното произведение на **Гьоте** (Йохан Волфганг фон Гьоте /Johann Wolfgang von Goethe, 1749-1832/) **„Фауст“**, където **възгорделят се (и самозабравил се) човек – дори учен на своето време** – започва гибелния флирт с дявола, който продължава с пълна сила и до днес...

„Декамерон“ се смята за първия шедевър на класическата европейска проза, повлиял пряко на други подобни творби като:

- **„Кентърбърийски разкази“** (Canterbury Tales) на **Джефри Чосър** (Geoffrey Chaucer, 1343-1400);

- **„Поучителни новели“** (Novelas ejemplares) на **Мигел де Сервантес** (Miguel de Cervantes Saavedra, 1547-1616);

- **„Добрият край оправя всичко“** (All's Well That Ends Well) и **„Цимбелин“** (Cymbeline) на **Уилям Шекспир** (William Shakespeare, 1564-1616);

- **пасторалните комедии „Изобретателната влюбена“** (Discreta enamorada) и **„Славейт на Севилия“** (El ruiseñor de Sevilla) на **Лопе де Вега** (Lope Félix de Vega y

энергия за их реализации, которая далее проводит преобразования в видимом, физическом мире. Человечество, можно так сказать, живёт и развивается в координатах времени и информации.

По многим показателям современная цивилизация подошла к тупику своего развития, и впереди видится полный её крах. Ещё в древности Пифагор говорил: „Познав самого себя, ты познаешь Вселенную и Бога“. Этот принцип познания не был взят за основу современной цивилизацией. В итоге человек, как был загадкой для себя, так и остался. Всё познание в существующем мире направлено на познание чего угодно, только не на познание себя. А это породило то, что человек перестал быть субъектом и превратился в объект для различных манипуляций.

Человек является микрокосмосом, и в нём отражены все законы мироустройства, и согласно им происходят все процессы в его организме. Следовательно, всякое познание должно начинаться с самопознания. В противном случае познание приведёт к получению массы ошибочных знаний и к заблуждению в восприятии, как самого себя, так и окружающего мира. Итогом такого процесса будет ошибка в понимании человека, его сути, его цели и задачи в жизни. И самое главное – человек не будет знать, ощущать и владеть процессами своего внутреннего мира, а через это будет потеряна его естественная, органическая связь с Мирозданием, с Богом. Вот в таком положении сейчас находится всё человечество.

И в итоге – наше общество пришло к тому, что далее в том состоянии, в котором оно находится, дальнейшая жизнь невозможна. Перед всеми людьми открываются три пути дальнейшего развития цивилизации.

Первый путь – это ничего не менять, жить согласно устоявшемуся типовому мышлению и общепринятому мировоззрению. Он ведёт к деградации людей и деградации жизни на этом пути.

Второй путь – это активное противостояние всему новому, отрицание основополагающих законов мироустройства, стремление жить по своим желаниям и прихотям. Он ведёт к полной гибели, т. к. в этом случае происходит отрицание самой жизни, её законов развития.

Третий путь – это путь рождения новой цивилизации. Он основан на принятии новой информации, новых идей на дальнейшее развитие и практической реализации этого в своей жизни. Для этого необходимо, прежде всего, изучение самого себя, процессов своего внутреннего мира и основополагающих законов мироустройства, которые были скрыты от людей в существующей цивилизации. Всё это поможет человеку самому расстаться с ошибочными знаниями, понятиями, ложными мифами, заблуждениями в философско-религиозных воззрениях и преодолеть целый ряд различных зависимостей и стать истинно духовно свободной личностью.

Выбор стоит перед каждым человеком. И ему дана свободная воля избрать тот или иной путь, но существует и право знать об этих трёх путях развития цивилизации. В недрах существующей цивилизации должна зародиться новая, нацеленная на эволюционное развитие самого человека на основе гармонизации внутреннего мира, гармоничного взаимодействия между людьми, между людьми и Природой. От самоопределения активных, пассионарных личностей, от их стремления к самопознанию зависит, сможет ли возникнуть в современной цивилизации зачатки будущей. (4)

3208

Надежда Ярощик

(чл.-кор. Международной академии наук экологии, безопасности человека и природы, соавтор программы „Человек будущего“ – Омск, Россия)

ЭВОЛЮЦИОННЫЕ ПРЕОБРАЗОВАНИЯ НА ПЛАНЕТЕ

В результате исследований течения жизни, начатых нами с 90-х годов XX века, можно увидеть, куда и как пришла наша цивилизация. Анализ шёл в историческом плане, в социальном, научном, философском, мировоззренческом и др. В основу изучения было положено 4 направления познания, данных человеку – наука, философия, религия, искусство. Объединение их в единый процесс познания позволило найти основополагающие законы мироустройства. Основными вопросами изучения было познание сути человека, организации его внутреннего мира, жизненно важных аспектов.

Если говорить о будущем, то совершенно определённо можно сказать, что будущее мы творим сегодня, в настоящий период времени. И поэтому необходим анализ нашей жизни. Кризисы различного плана – экономические, политические, экологические, нравственные, духовные, природные – касающиеся всех сторон жизни – сотрясают нашу планету уже 25-30 лет, усугубляясь и набирая обороты. Данный деструктивный процесс и всё большее отхождение от принципов и законов мироустройства не может продолжаться вечно.

Но за все эти годы человечество не сделало соответствующих выводов и не приняло мер по коррекции своей жизни. Сейчас уже понятно, что цивилизация прошла точку невозврата, и впереди после глобальных потрясений грядёт совершенно другой тип цивилизации, основанной на гармонии самого человека и на гармоничных взаимоотношениях в обществе. Положение дел во всех вопросах можно охарактеризовать как беспредел. Мировой хаос и

Carpio, 1562-1635);

- пиесите „Училище за мъже” (*L'École des maris*) и „Жорж Данден” (*George Dandin ou le Mari confondu*) на Жан-Батист Поклен Молиер (Molière, Jean-Baptiste Poquelin, 1622-1673).

Данте, Петрарка и Бокачо стават „трите ФОНТАНА” или „трите КОРОНИ” – точно *това* са названията, под които като универсално хуманитарно триединство – грандиозна интеракция във времето и пространството – са известни и на италианското (и европейско) Възраждане, и на всички времена...

А на нас?..

Като зловещо послание от миналото идват (точно 500 години след Бокачо!) посланията на друг гений Едгар Алън По (Edgar Allan Poe, 1809-1849), чието първо стихотворение е „Тамерлан” (*Tamerlane*, 1827), *opus magnum* е „Гарванът” (*The Raven*, 1845), а провидческото му произведение е „Маската на Алената Смърт” (*The Masque of the Red Death*, 1842). Нека не забравяме неговото верую:

„Литературата е най-благородната професия. Всъщност тя е почти единствената, достойна за един човек. За мен няма съблазън, която да ме изкара от правия път.”

Цитирана литература

1. *Boccaccio, Giovanni*. II Decamerone. – Firenze, 1348-1353. – *Manoscritto*.

Boccaccio, Giovanni. II Decamerone. – Venezia, ca. 1492. – *Първо печ. изд. на лит. паметник*.

Акад. съвр. изд. на лит. паметник:

Boccaccio, Giovanni. II Decamerone. – Torino : Einaudi, 1980. – 1362 p.

2. *Прев. на бълг. ез. на лит. паметник*:

Бокачо, Джовани. Декамерон. – София : Библиотека за възрастни, 1908. – 934 с. – *В кн. не е посочен прев.*

Бокачо, Джовани. Декамерон : [Кн. 1-3]. – София : Хемус, 1920-1921.

отсутствие миропорядка. Всё чаще вопросы решаются с позиции силы. И это на всех уровнях нашей цивилизации: от межличностных до межгосударственных.

И видимо самое главное проявление этого – природа отвечает на весь человеческий беспредел тайфунами, землетрясениями, извержениями вулканов и изменением погоды. Нет стабильности, гармонии в человеческих отношениях и в душе людей – нет и стабильности в природных проявлениях. И фактически это противостояние человека и природы существовать долго не может. Человек вошел в противостояние с природой, а значит со своей человеческой сутью. И победителем всегда будет природа.

И уже сейчас наше пространство меняется. Может измениться необходимый режим работы электромагнитных излучений. Существует влияние мыслительной деятельности человека на ионосферу, а психо-эмоциональной – на магнитосферу. А изменения в них напрямую влияют на природу, на климат, на геологические процессы. Основой всего живого являются электромагнитные излучения и обмен информацией, которая происходит в определённом частотном диапазоне. Природа может изменить этот частотный диапазон и человек, неготовый к этим изменениям, просто может выпасть из будущего.

Надо сказать, что события на планете по эволюционному преобразованию, по трансформации самой структуры жизни идут семимильными шагами, с огромной скоростью. И все мы являемся свидетелями этих преобразований. Причём в разностороннем плане, в различных проявлениях существующей действительности. Те проблемы, которые возникли в жизни всех людей, следует рассматривать как эволюционный процесс жизни. Они являются путеводной нитью для людей и характеризуют то, что человек и общество в целом должно увидеть что-то, что привело к этому неприятному явлению. А увидев, исправить ошибку, допущенную в ходе жизненного процесса.

А по большому счёту каждому человеку следует провести анализ своего мировоззрения, миропонимания, мироощущения. И увидеть несоответствие своих дел, поступков, мыслей основополагающим законам мироустройства, в основе которых лежит Гармония. Очень важно предпринять всё возможное и необходимое, чтобы вписаться в новую грядущую цивилизацию, умело и мудро пройти период трансформации на соответствие возможности жить в новом обществе, в новой цивилизации.

И направление жизни цивилизации зависит от решения каждого человека, суммируясь в общий поток.

Внутреннее „Я” большинства людей спрятано за закрытой дверью. Им редко удастся осознать, кто они есть на самом деле и развить свой духовно-творческий потенциал. И чтобы открыть эту запёртую дверь, надо найти ключ от своего внутреннего мира. (5)

3209

Наталья Ситникова

(доц. д-р, Заместитель директора по научноисследовательской работе

Челябинской областной универсальной научной библиотеки – Россия)

КАКОЕ ЖЕ БУДУЩЕЕ ВЫБЕРЕМ ДЛЯ СЕБЯ МЫ?

(Истинные приоритеты)

Сегодня, когда весь мир борется с опасным вирусом, думаю, необходимо каждому задуматься о причинах и последствиях произошедшего.

Пандемия показала разрушительность непродуманных и безответственных действий, итогом которых стали распространение заразной инфекции по всему миру, более миллиона заболевших людей, тысячи погибших, кризис экономики, приостановка работы предприятий, опустевшие улицы. Может быть, случившееся – это результат масштабного эгоизма или обостренной человеческой гордыни, вселенского желания обладания властью и богатством?

Вечный вопрос – „Что является главным в жизни человека?” – обретает особую остроту, когда человечество находится на пути к самоуничтожению.

Пришло время оставить рабочую суету и серьезно задуматься о главном для каждого из нас, о смысле жизни, расставить в ней приоритеты (не надуманные, а истинные), провести переоценку ценностей.

Как никогда актуальна крылатая фраза из *Екклесиаста*: „Всему свое время, и время всякой вещи под небом: время рождаться, и время умирать; время насаждать, и время вырывать посаженное; время убивать, и время врачевать; время разрушать, и время строить; время плакать, и время смеяться; время сетовать, и время плясать; время разбрасывать камни, и время собирать камни; время обнимать, и время уклоняться от объятий; время искать, и время терять; время сберечь, и время бросать; время

[Кн. 1] : Ден I-III / Прев. от итал. Д. Хр. Максимов. – [1920]. – 324 с.
[Кн. 2] : Ден IV-VII / Прев. от итал. Вас. Василев. – 1921. – 311 с.
[Кн. 3] : Ден VIII-X / Прев. от итал. Вас. Василев. – 1921. – 304 с.

Бокачо, Джовани.

Декамерон. – София : Самообразование, 1942. – 568 с. – *В кн. не е посочен прев.*

Бокачо, Джовани.

Декамерон / Прев. от итал. Никола Иванов ; Прев. на стиховете от итал. Драгомир Петров ; худож. Петър Станимиров. – София : Народна култура, 1970. – 872 с.

2. изд. – София : Народна култура, 1980. – 684 с.

3. изд. – София : Захарий Стоянов, 2000. – 520 с.

4. изд. – София : Захарий Стоянов, 2003. – 863 с.

5. изд. – София : Захарий Стоянов, 2011. – 704 с.

6. изд. – София : Изток-Запад, 2015. – 710 с.

Проф. д.п.н. Александра Куманова

раздирать, и время шивать; время молчать, и время говорить; время любить, и время ненавидеть; время войне, и время миру”.

Так какое же будущее выберем для себя мы? (6)

3210

Марианна Соколова

(доц. д-р – Институт США и Канады Российской академии наук – Москва, Россия)

ЛЮДИ ВСЕ БОЛЬШЕ УХОДЯТ ИЗ ПРИРОДЫ,

ЗАМЫКАЯСЬ В ТЕХНОЛОГИЗИРОВАННОМ СОЦИУМЕ:

БЫСТРОТА НОВЫХ КОММУНИКАЦИЙ СОЗДАЛА МИР,

ПАРАЛЛЕЛЬНЫЙ РЕАЛЬНОМУ

(Как существовать дальше в виртуализированном обществе,

пересмотреть ценности и найти гармоничные формы

соотношения технологизированного и природного миров)

Много веков тому назад, сидя в темной пещере с играющими по потолку бликами от костра, древние люди пристально всматривались в манящее их пламя. Огонь давал им тепло, помогал приготовить пищу, защищал от темноты, опасностей, диких зверей и врагов. Вглядываясь в игру языков пламени, люди учились размышлять о законах мироздания, создавали первые мифы, запечатлевали на стенах пещеры сцены охоты, обряды и проч. Огонь вызывал ужас, когда становился пожаром или – в руках врагов – первым оружием.

Спустя века люди все больше уходят из природы, замыкаясь в технологизированном социуме. И сегодня тот свет, который отбрасывал в древности первобытный костер, перекочевал за „черное стекло” экранов гаджетов, всматриваясь в которые люди, а иногда и их виртуальные двойники, работают, занимаются бизнесом, воюют, учатся, совершают покупки, виртуальные путешествия или походы в музеи, общаются, развлекаются. Но вместе с виртуальной жизнью в мир пришли и новые проблемы. Произошли изменения в политике, экономике, военном деле, сфере информации, культуры, человеческом общении, частной жизни. Быстрота новых коммуникаций создала мир, параллельный реальному, и человечество, воспользовалось этим, чтобы не только выжить, но и продуктивно существовать во время повсеместного карантина, вызванного глобальной пандемией 2020 г.

Перед лицом этого испытания человечеству придется задуматься о том, как существовать дальше в виртуализированном обществе, как восстановить доверие к миру, природе, поколебленное глобальной эпидемией и переходом к более безопасному виртуальному общению на технологической основе, преодолеть ставшее теперь постоянным ощущение социальной дистанции, решать проблемы безопасности, следовать этике в использовании технологий. Словом, ему придется многое пересмотреть в своих ценностях, установках и уже сложившихся способах жизни в современном информационном технологизированном обществе.

А возможность задуматься дает шанс для того, чтобы найти более гармоничные формы соотношения технологизированного и природного миров, осознать и предотвратить связанные с этим риски и опасности. Насколько сможет человечество это сделать? – этот шанс должен быть использован полностью и максимально. Но, не дожидаясь глобальных ответов, каждый человек может и должен попытаться отыскать их прежде всего для самого себя. (7)

3211

Леонид Писанов

(филолог, журналист, издатель интернет-портала

„Славянское лингвистическое общество” – Челябинск, Россия)

Владислав Писанов

(филолог, журналист, главный редактор

издательства „Труд-Регион” – Челябинск, Россия)

МОЖЕМ ГОВОРИТЬ НА РАЗНЫХ ЯЗЫКАХ И НАРЕЧИЯХ,

НО В ТО ЖЕ ВРЕМЯ НАХОДИТЬ ОБЩИЙ ЯЗЫК

В СВОИХ ПОМЫСЛАХ И ДЕЙСТВИЯХ

(Не терять мудрую сущность бытия, созданную Творцом)

Библия утверждает, что от Сотворения мира был у людей единый язык. Учёные всех стран упорно стремятся проникнуть в его глубины, выявить первые смыслы, содержащие звуки, чтобы понять: с чего начиналась речь, которая сделала планету говорящей, слушающей, мыслящей...

Работая над этимологией языков, мы всё больше убеждаемся в их общем родстве. С помощью компьютерного анализа мы разделили слова со звонкими согласными и глухими всего состава словаря русского языка. И выяснили: в остатке оказались слова с глухими согласными базового слоя языка: гласные А, Е, И, О, У, согласные В, К, Л, Н, П, С, Т. Сюда не вошли даже такие фонемы как М и Р. Эта дюжина – языковое ядро, сохранившееся с незапамятных времён.

Так появился новый метод реконструкции слов: перекодирование или замена звонких глухими. Сравнивая их структуру, часто находим общность многих языков и наречий. Один пример: в Белоруссии есть топоним ПОЛЕСЬЕ – что означает „сплошной лес”. В то же время, существует топоним БРЕСТ – название городов и в той же Белоруссии, и во Франции. Если все звонкие заменить глухими, то получим „полест”. Получается, что слово „полесье” предшественник более позднего „брест”.

Однако ЛЕС *по-французски* FORET (*по-английски* FOREST). Если в слове F заменим П (по аналогии ФЛОТ – ПЛОТ), то получим PORES, как прообраз топонима PARIS – Париж, главная примета которого – Булонский лес. Их общий предок ПОЛЕСЬЕ.

Таких примеров – множество.

Старейший на планете **гавайский язык** состоит из той же дюжины звуков. Языки меняются, а их глубинные общие предки становятся лингвистическими артефактами.

Не только славяне имеют общие языковые корни, но эти факты неизменно ведут к **мировому родству языков**.

Мы можем говорить на разных языках и наречиях, но в то же время находить общий язык в своих помыслах и действиях, не терять мудрую сущность бытия, созданную Творцом.

Пандемия 2020 г. указывает на это. (8)

3212

I. 3. 2. България

Никола Р. Казански

(доц. д-р, ръководител на отдел „Справочно-информационна и издателска дейност”

на Централната библиотека на Българската академия на науките,
секретар на Международната асоциация по библиология,
научен редактор на

„Трудове на Студентското научно общество при УниБИТ” /2008- /,
почетен гост на I-XV Студентски научни конференции

на Студентското научно общество при УниБИТ

и почетен гост – експерт

на XVI Студентска научна конференция на университета)

КЛЮЧ НА РАЗБИРАНЕ

(Нека ПАМЕТТА да бъде пътна ти чанта)

„Носи само това, което знаеш и можеш – учи езици, изучавай страни, разбирай хората. Нека паметта да бъде пътната ти чанта.“

Александър Исаевич Солженицин

Водейки се от горната мъдрост, научих много езици, изучих всички страни, но дали успях да разбера хората?!?

Понеже все пак сме българи, искам да ви разкажа една неизвестна история на един известен българин и дано тя да ви научи на нещо **полезно**...

Художникът **Минчо Тодоров Кацаров** се ражда в село Брезово, Пловдивско през 1891 г. Той е бил с една нормална ръка – лявата, а дясната била съвсем недоразвита. Именно с лявата си ръка рисува прекрасно. По спомена на една негова съселянка, макар и отличен ученик в гимназията, той бил постоянно подиграван от съучениците си заради неговия недъг. Толкова му било тежко, че най-после решил да се самоубие. Снабдил се с револвер, но искал хазайката да излезе и тогава да се застреля. Следейки ситуацията, прозорецът му бил отворен...

Но докато чакал, пред него се спрели двама свещеника и заспорили върху учението на Толстой за нравствената добродетел и ненасилието. Заслушан в техния диспут, той не усетил как револверът се изхлузил от ръката му и паднал на земята. Но той не се навел да го вземе, а се обърнал към тях и им казал: „Зная, зная, че и двамата сте хора на лъжата, но все пак ви облажавам, че има за какво да живеете“.

Единият от свещениците, който говорел против Толстой, си тръгнал, но другият се обърнал дружески към художника и го запитал: „Какво ти е, бе, момче? Виждам, че си тъжен нещо. Какво ти тегне на душата?“... „Ето това“ и показал недъгавата си ръка. А свещеникът му казал: „Слушай да ти кажа една мисъл от Лев Николаевич Толстой: **„Човек да се роди нисък или висок, рус или черноок, не е в негова власт, а да направи от себе си истински човек, това е напълно във властта му. Затова, ти можеш да издигнеш себе си и твоя недъг така, че да не прави впечатление на никого. И не само това, но и да те уважават всички хора по света“**.

Нашият герой учи в Художествената академия при Иван Мърквичка и прави изложби в София. След това живее във Виена и Париж, като обикаля цяла Европа. Признат е за **най-добрия портретист на гения Бетховен**. Неговите картини го изобразяват в различните му творчески състояния и са известни в целия свят. По същото време се запознава със секретаря на Толстой Валентин Булгаков и по негова поръчка рисува картините **„Толстой в ръжта (степта)“, „Толстой на кон“, „Толстой на смъртно легло“** за Руския културно-исторически музей в Прага (1935-1949).

За съжаление е починал рано (1953) и никога не се завръща в България. За още по-голямо съжаление е известен навсякъде, но не и в собствената си страна. Все пак в писмо до брат си Стою пише: **„Там, в Брезово, аз получих оня ключ на разбиране, с който си служа и ще си служа до края на своя живот“**.

В сърцето си аз изписвам за него епитафия:

*„Не назову святое имя:
Любовь безмолвная свята,
И чем тоска неутолимей,
Тем молчаливее уста“ ... (9)*

3213

Диана Ралева

(гл. ас., библиограф в Библиотеката на Института за литература
при Българската академия на науките,

ALUMNI на ДБИ – УниБИТ –

бакалавър по специалността „Библиотекознание и библиография“ на ДБИ,

бакалавър и магистър на Киевския държавен институт по култура – Украйна,

научен редактор на

„Трудове на Студентското научно общество при УниБИТ“ /2008- /,
почетен гост на I-XV Студентски научни конференции

на Студентското научно общество при УниБИТ

и почетен гост – експерт

на XVI Студентска научна конференция на университета)

ПЧЕЛАТА ЗЛАТНА
(Вашата личност)

Хора на БЪДЕЩЕТО, мои съвременници!
Следвайте ПОЛЕТА на МИСЪЛТА си и както пчелата златна – древният символ на библиографа – **събирайте НЕКТАРА на ЗНАНИЕТО**.
Но само Вашата личност, знайте, може да го превърне в **мед целебен**.
Не спирайте да се усъвършенствате и бъдете благословени! (10)

3214

Анатоли Андреев
(д-р, инж. – УниБИТ)

ЧОВЕКЪТ И ПРОЛЕТТА НА 2020 ГОДИНА
(Повече **ЧОВЕЦИ** на тази прекрасна Земя)

Пролетта е може би един от най-хубавите сезони в годината. Тогава природата се събужда за нов живот. Дърветата и цветята разцъфтяват, птичките започват весело извиват трели и радостно да чуроликат, очаквайки затоплянето на времето. Цялата природа се готви за нов живот, но... ... 2020 г., пролетта!

Да, тя идва с надеждата за този нов живот, но сее смърт. Човекът, подготвяйки се и очаквайки пролетта, е в емоционален шок. Очаквайки пролетта, най-малко е очаквал смъртта. Но законите на времето са неумолими. Забързан в ежедневието си, притиснат от материалните и битови проблеми, той е стъписан. Мисълта му е изместена от тях и е насочена към опазване на здравето и живота му.

В един такъв момент първичното е страхът дали ще оживее, оцелее, страхът за близките и роднините. Мисълта на човека започва да търси познание за проблема.

Известно е, че най-трудно в човека се променя начинът му на мислене и той осъзнава, че сам не може да се пребори със смъртта.

Необходими са усилията и на другите хора, за да се спаси от злото, надвиснало над живота на всички. Така, преминавайки през познанието и натрупвайки знания, човекът постепенно започва да променя ценностната си система и начина си на мислене. **Започва да се вглежда в себе си и да се преоткрива духовно.**

Думи като *помощ, доброта, милосърдие* добиват реално измерение в живота му.

И той пред лицето на смъртта е обхванат от еуфорията да бъде съпричастен, да даде всичко от себе си в борбата с нея.

Пролетта на 2020 г. донесе „COVID-19”¹, тя донесе смърт, но и най-ценното: **промяна в мисленето на хората, духовното им израстване, връщането им към изконните човешки добродетели и ценности.**

Залутан в материалното, човек губеше духовната си същност, духовния си облик, който именно е този, който го прави човек.

Или както казваше моят дядо: „Чедо, хора по тоя свят много, но човеци малко”.

Пролетта на 2020 г. ... Тя донесе „COVID-19”, но донесе и най-ценното: **повече човеци на тази прекрасна Земя. (11)**

Бележка

¹ Коронавирусната болест 2019 (англ.: COVID-19, съкратено от Corona Virus Disease-2019) е инфекциозна болест, която се причинява от тежкия остър респираторен синдром коронавирус 2 SARS-CoV-2. На 11 март 2020 г. Световната здравна организация обявява пандемия от коронавирус. // <https://bg.wikipedia.org/wiki/Коронавирусна_болест_2019>. – 26.03.2020. – 2 с.

3215

Марияна Максимова

(библиограф – експерт на отдел „Информация по култура и Булгарика”

в Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий” – София, България,
завеждаща Руския център в Столичната библиотека – София, България,
ALUMNI на ДБИ – УниБИТ –

бакалавър по специалността „Библиотекознание и библиография” на ДБИ,
бакалавър и магистър на Санктпетербургския институт по култура – Русия,
научен редактор на
„Трудове на Студентското научно общество при УниБИТ” /2008- /,
почетен гост на I-XV Студентски научни конференции

на Студентското научно общество при УниБИТ
и почетен гост – експерт
на XVI Студентска научна конференция на университета)

ДУХЪТ Е ПОБЕДИТЕЛЯТ ВЪВ ВСЯКА ВОЙНА

„Дълготърпелив е по-добър от храбър,
и който владее себе си,
по-добър е от завоевател на градове”.

(Притч. 16:32)

75 години след края на най-кръвопролитната в историята на цивилизацията Втора световна война човечеството не е спирало да воюва. Локални войни за икономическо и политическо надмощие (с цел печалби за елита), незачитане на моралните ценности (война с ближния), война с природата...

Сега, а и не случайно в дните на Великден, когато физическото ни оцеляване е изпитание и проверка за силата на Духа, да погледнем без страх в себе си. Да почувстваме силата, която е във всеки от нас – вярата в Божествения порядък и в това, че с мисъл и действие сме изцяло отговорни за живота на Земята, тук и сега. (12)

3216

Стефка Илиева

(главен библиотекар на

Народна библиотека „Иван Вазов” – Пловдив,

завеждаща отдел „Методичен” към тази библиотека,

библиотекар в Народно читалище „Алеко Константинов – 1954 г.” – Пловдив,

председател на Сдружение с нестопанска цел „Писалка и перо”,

ALUMNI на ДБИ – УниБИТ –

бакалавър по специалността „Библиотекознание и библиография” на ДБИ,

бакалавър и магистър на Санктпетербургския институт по култура – Русия,

научен редактор на
„Трудове на Студентското научно общество при УниБИТ” /2008- /,
почетен гост на I-XV Студентски научни конференции

на Студентското научно общество при УниБИТ
и почетен гост – експерт
на XVI Студентска научна конференция на университета)

ДА ПОСРЕЩНЕМ ЛЮБОВТА:

ВРЕМЕ ДА СЕ ИЗЛЕКУВАМЕ ОТ ВИРУСА НА ОТДЕЛЯНЕТО

(Посредством книгите и комуникациите се опитваме да бъдем заедно:

Отделният човек все повече осъзнава връзката си със света;

Никой не може да бъде щастлив, ако остане сам)

Пролетта е начало, промяната, от която всички се нуждаем. Тя е радостното обновление,

	<p>време на нови мечти и надежди.</p> <p>Пролетта дава шанс на тези, които не са почувствали радостта и любовта, да бъдат докоснати и да усетят лечебната им сила. Тя ни дава знанието и мъдростта, че животът не свършва, че след тежката зима идва възраждането и започва времето на разгръщането на Духа, и реализацията на заложите.</p> <p>Пролетта е времето на кипяща творческа и съзидателна дейност. Време, когато Човекът се слива с природата, черпи енергия от нея и върви уверено напред.</p> <p>Но тази Пролет е различна, тя дойде със страха от бедствие, за което няма намерен лек.</p> <p>Затворени в принудителна изолация, посредством книгите и комуникациите се опитваме да бъдем заедно. Отделният човек все повече осъзнава връзката си със света. А той чака да бъде променен, но промяната идва с осъзнаването, че не трябва да се изгарят мостовите между минало, настояще и бъдеще. Книгите и библиотеките пренасят в бъдещето най-ценното от човешкото знание, емоции и мисъл.</p> <p>Това е време на избор. Дали да изберем да оцеляваме поотделно, без да се интересуваме от съдбата на другите или да заживеем с мисълта, че всички сме една духовна същност и че никой не може да бъде щастлив, ако остане сам. Осъзнаваме, че е време да се излекуваме от вируса на отделянето и че всички сме едно цяло.</p> <p>Коя е сега най-голямата ни сила?</p> <p>Това е заедността, обединението, желанието за промяна, откъсването ни от живот само за себе си и извървяването на път към другите. Отказ от лъжливи стремеж към придобиване, ламтеж за власт и слава. Живот в полза на рода, Родината, обществото.</p> <p>Животът е такъв, какъвто си го направим – отделният човек, страните, обществото като цяло, човечеството.</p> <p>Достатъчно е да променим себе си и отношението към света, за да стане природата също по-щедра към нас. Избавяйки се от саморазрушителното поведение, от егоизма, човечеството ще се спаси от гибел, ще постигне значителен напредък, ще освободи неизчерпаема енергия за съзидание, а животът ще стане по-пълноценен – с грижа за другите, с любов към природата.</p> <p>Нека изградим нов свят, в който спазваме Божиите закони, където всеки човек осъзнава отговорността пред себе си, пред другите и вселената.</p> <p>Заедно, с чувство на солидарност и разбиране към различията, да търсим път към другите, да изоставим болката и страданието и да посрещнем Любовта.</p> <p>Нека изживеем пролетта с мъдростта, че човечеството ще наделее над страха и отчаянието, че вярата, прошката и любовта са лекарствата, от които сега се нуждаем.</p> <p>(13)</p> <p>3217</p> <p style="text-align: center;">Никола Георгиев (библиотекар в сектор „Изкуство” на Народна библиотека „Иван Вазов” – Пловдив, почетен гост на I-XI Студентски научни конференции на Студентското научно общество при УниБИТ и почетен гост – експерт на XVI Студентска научна конференция на университета)</p> <p style="text-align: center;">ЩЕ УСПЕЕМ ЗАЕДНО: АКО ТЕЗИ, КОИТО ИМАТ, ДАДАТ НА ТЕЗИ, КОИТО НЯМАТ (ЧОВЕК трябва да се развива и върви напред по начин, по който да не се самоунищожи или да не стане ненужен в новия,</p>
--	---

създаден от него свят)

„Това, което ни изглежда като горчиви изпитания, често са прикрити благословии. ”

Оскар Уайлд

Днешният свят на глобализация и свръхразвити технологии ни предлага различни изкушения и удобства в ежедневието и съответно ни изправя пред различни предизвикателства, породени от това. Благодарение на напредъка на науката и технологиите, достигнали върхова форма в началото на XXI век, човекът е абсолютно зависим от **масовото присъствие и приложение на различни устройства и уреди**. Например: Умният дом (*Smart Home*). Ако това удобство отсъства, човек трябва да загуби от личното си време за почивка, за да извърши същите дейности.

По този начин **технологичните спестяват време, но поражат функционална зависимост**. Човек смята, че контролира уредите, което (засега) е така, но **технологичните обвързват него**.

Напредват разработките на **изкуствения интелект** (ИИ или AI – *Artificial Intelligence*), който помага на човека във всекидневния му живот. След делегиране на компетенции изкуственият интелект ще може да взема определен обем решения, вместо човека и в един момент „контролиращият човек” може да се окаже **подчинен на изкуствения интелект**, който го е определил като „пречка” пред собственото си развитие. **Човек трябва да се развива и върви напред по начин, по който да не се самоунищожи или да не стане ненужен в новия, създаден от него свят**.

Днес, за да запазим своето здраве и това на близките си хора, сме принудени да си стоим вкъщи и да спазваме физическа и социална изолация, поради наличието на COVID-19. Тази ситуация поставя на изпитание нашата вяра в доброто („*Всичко способства за добро на онези, които обичат Бога*” – Рим. 8:28), търпението, смирението, психичното ни здраве и увереността, че „когато свърши всичко”, ще продължим живота си „както преди”.

... Дали „както преди” е добър вариант?

Ще бъде ли възможен? Ще има ли смисъл?

Смятам, че „добрият финал”, продължаването напред след това изпитание, ще е възможно само:

- ако тези, които имат, дадат на тези, които нямат;

- ако всеки направи необходимото по силите си, за да могат нуждаещите се да получат според нуждите си, за да можем да продължим заедно напред, не поединично.

„Сам за себе си” само ще ни раздели и ще ни приближи до „края” така, както всеки го разбира.

Само заедно, с грижа за близките ни и нуждаещите се, опознали силата на духа си, ще можем да преодолеем трудностите, които ще се изправят пред нас след тази криза. (14)

3218

II. Участници на форума

II. 1. Докторанти и

ALUMNI на УниБИТ –

нашите днешни навигатори

„Ако искаш да построиш кораб,
не викай хората да събират дървета
и не им възлагай работни задачи,
а ги научи да копнеят
за огромното и безкрайно море.”

Антоан дьо Сент-Екзюпери

Теодора Георгиева

(докторант по професионално направление

„Журналистика (Вътрешна политика)“

към катедра „История и теория на журналистиката“

на Факултета по журналистика и масова комуникация

в Софийския университет „Св. Климент Охридски“)

СВЪРЗАНОСТТА СИ С ДРУГИТЕ

И НАШАТА МАЛКА РОЛЯ В ЖИВОТА

НА ПО-ГОЛЯМАТА НИ ОБЩНОСТ

(Въпреки невероятните си научни постижения,

нямаме пълен контрол над природата)

Преди близо 100 години испанският грип, превърнал се в пандемия и обхванал целия свят, отнема живота на 27% от заразените или на 500 милиона души.

Това се случва в периода от януари 1918 г. до декември 1920 г. и нашите прабаби и прадедовци са преминали през този ад, заради което тези числа не са просто статистика, а болезнено преживяване, предадено по някакъв начин и на нас с генетичната памет.

Давали ли сме си сметка за това преди пролетта на 2020 година? Преди ужаса, който днес изживяваме с пандемията от коронавирус?

Дали такива пандемии, засягащи целия свят, не избухват на сто години?

И как е възможно, въпреки невероятните възможности на фармакологията, имунологията и вирусологията, извършили огромен скок в сравнение с 1920 г., днес да предвиждаме, че ще разполагаме с ваксина срещу коронавируса едва през юни 2021 година?

Тези въпроси вероятно си задава всеки.

Но има и въпроси, които вълнуват отделните специалисти.

Едни са те за медиците по света, принудени да работят с болните от коронавирус с ясното съзнание, че предпазните средства, които използват, не са 100 % надеждни.

Втори – за икономистите и финансистите, които си дават сметка, че едва ли всички днес, останали без работа, с овладяването на пандемията ще си намерят нова и ще продължат живота си по стария начин.

Трети – за артистите, музикантите и художниците, чиито сцени, зали и галерии осъмнаха с катинари на вратите. *Четвърти* – за политиците, които са принудени да взимат непопулярни решения, рискуващи подкрепата на следващите избори, или напротив – отправящи популистки призови, които им осигуряват висок рейтинг.

Пети – за журналистите, които трябва да представят цялата палитра от гледни точки с ясното съзнание, че някои лидери на мнение извършват откровени манипулации, но в същото време звучат силно успокояващо и събират многохилядно одобрение, а други изразяват позиции, разтърсващо жестоки и сковаващи от ужас, но същевременно обосновани с факти и с доказано превантивно действие.

За журналистите отразяването на пандемията е невероятно професионално изпитание. Много от тях биха предпочели да са доброволци на първа линия, отколкото тъкмо в този момент да ги обвиняват в разпространение на фалшиви новини и съучастие в конспирации.

Като че ли журналистическата професия е най-оплюваната в момента. Като че ли всеки журналист трябва да си сложи маска – не само в прекия, но и в преносния смисъл. Но все пак се разпространяват и положителни новини – много от културните центрове излъчват спектаклите си онлайн. Много от рождените дни на любимите внучета се излъчват за бабите и дядовците през камерите на мобилните телефони. Светът по-леко преживява пандемията именно заради цифровизацията и социалните мрежи.

И тук се сещаме за *Първо послание до Коринтяни* – 10:13: „Когато сте подложени на

изпитание, помнете, че и други са били изпитани по същия начин. Но Бог държи на думата си. Той няма да позволи изпитанието пред вас да е по-голямо, отколкото можете да понесете, и заедно с изпитанието ще ви посочи и изход, за да можете да устоите”.

За тези думи на Св. апостол Павел се предполага, че са писани през една пролет, на 57 година. И те дават надежда! Днешната пандемия е ужасяваща, защото човек може да няма никакви симптоми, да се чувства здрав и силен, но да ходи и заразява, покосявайки скъпите си хора.

Благодарение на интернет технологиите обаче, физическото дистанциране днес се понася много по-лесно в сравнение с периода на испанския грип преди повече от 100 години. Не трябва да забравяме този факт.

За това нека се изпълним със смирение и благодарност.

Нека тези, които взимат най-отговорните решения, подчинят амбициите си в служба на хората.

Нека без паника признаем, че **въпреки невероятните си научни постижения, нямаме пълен контрол над природата.**

Защото и мнозинството лекари влизат в операционната, призовавайки Божията помощ.

Юни 2021 г. чука на вратата ни. И тогава основният въпрос, който ще си зададем, е: успяхме ли да предпазим възрастните и болните хора? **Успяхме ли да се усъмним – ние, вечно уверените в себе си, в собственото си усещане за крепко здраве и да не излагаме другите на опасност?**

Да вярваш в себе си безспорно е голямо постижение, но когато се оказва, че не можеш да гарантираш дали си вирусоносител или не, **усъмняването в собственото здраве, е истински подвиг.**

Нека възприемаме себе си за заразни, нека се солидализираме със стотиците хиляди болни в момента. И когато в края на пандемията оздравеем, ще ценим много повече не толкова собственото си здраве, колкото **свързаността си с другите и нашата малка роля в живота на по-голямата ни общност. (15)**

3219

Маргарет Поппетрова

(докторант по професионално направление

„Съвременна българска история”

към катедра „История на България”

на Историческия факултет

в Софийския университет „Св. Климент Охридски”,

делегат на X-XV Студентски научни конференции

на Студентското научно общество при УниБИТ

и почетен гост – експерт

на XVI Студентска научна конференция на университета)

„ДЕКАМЕРОН” ИЛИ

САМ СЪС СЕБЕ СИ:

ДА СЕ ОТДАДЕШ НА ТВОРЧЕСТВО –

ПЪТ КЪМ УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ:

Човек се изразява и осъществява в играта

(Когато физическото бягство е възпрепятствано,

интелектуалното е достъпно;

Отлично средство срещу обезверяването и отчаянието е

да фабулираш)

В условията на криза често се прибегва до литературни примери. В дни на изолация, пред лицето на могъща заплаха **каква поука може да извлечем от предшестващия ни опит?** И доколко позовавания на отдалечени със столетия творби са актуални, полезни и ползотворни?

Без съмнение, в дни на епидемия се припомнят произведения като Бокачовия „Декамерон”.

Поуката от тази забележителна ренесансова творба е, че **когато физическото бягство е възпрепятствано или невъзможно, интелектуалното е достъпно – стига, разбира се, да имаш съответната нагласа, настроение и даденост.**

Кризата ограничава, наранява, потиска, но и същевременно, чрез интелектуалното бягство позволява да използваш времето и уменията си. Когато имаш нагласата за овладяване на непознати литературни творби, за придобиване на нови знания, четенето е онова средство, което позволява да издържиш.

Трябва да се отбележи и още една поука от чудесната книга на флорентинския писател – тя е, че **отлично средство срещу обезверяването и отчаянието е да фабулираш** (точно това правят героите от „Декамерон”), за да превръщаш случки от живота във впечатляващи и поучителни разкази, но и за да разгърнеш въображението си.

С други думи – да се отдадеш на творчество.

Творчеството е най-висшата интелектуална игра, а човек се изразява и осъществява като индивид именно в играта.

Овладяването на думите – четене, но и като писане и говорене е път към интелектуално усъвършенстване. Разбира се, не е нужно да има пандемия или друга криза, за да се вглежда човек в произведенията на литературата и изкуството или да проявява сам творчество. Това винаги е възможно, стига да има желание и потребност. (16)

3220

Андреа Пандулис

(докторант по докторска програма „Автоматизирани системи

за обработка на информация и управление”

към катедра „Информационни системи и технологии”

в Университета по библиотекознание

и информационни технологии –

Факултет по информационни науки,

ALUMNI на УниБИТ –

бакалавър по специалността „Библиотечен мениджмънт”

и магистър на УниБИТ,

водещ и делегат на IX и XI Студентски научни конференции

на Студентското научно общество при УниБИТ

и почетен гост – експерт

на XVI Студентска научна конференция на университета)

АЗ – КАТО НЕГОВ СИН –

ИСКАМ ДА ИЗГОНЯ ВСИЧКО ОНОВА,

КОЕТО ПРЕЧИ НА ДУШИТЕ НИ

И ИСТИНСКАТА НИ СЪЩНОСТ

(Да помним и да не забравяме

колко крехко е равновесието,

което ние всячески нарушаваме)

Годината е 2020, месецът е април, броени дни ни делят от настъпването на един от най-светлите християнски празници – Великден.

Днес е Велики Понеделник.

И тъй както **Христос е изгонил търговците от храма в този ден, аз – като Негов син – искам да изгоня всичко онова, което пречи на душите ни и истинската ни същност.** Тази година е различна. Още с нейното настъпване природата ни дава безценен урок: **да помним и да не забравяме колко крехко е равновесието, което ние всячески нарушаваме.**

Изгубени в мечти материални,

от похот обезумели,

загърбили човешки облик,

ценности и благодетели,

треперейки,

се молим на болестта да си тръгне.

До днес сякаш на боговете равни бяхме,

съзнанието захвърлили,

в луд бяг към щастieto,

не се спряхме.

А сега като невръстни в тъмното треперим

и лицемерно към Всевишния отправяме молба за помощ.

Заслужаваме ли ние Неговото опрощение,

щом майката земя погазихме и осквернихме...

Ще намерим ли сили света да си върнем,

но този път –

съзнателно към истинската си същност да се върнем.

Да си спомним и открием истинската стойност на живота!

Творци да бъдем, създатели,

а не безмозъчни консуматори.

Защо в трудно време само, способни нии сме

да разберем каква илюзия крилата

създали сме на гърба на земята...

Достойни ли сме на тоз свят да останем,

само Тоз, Който гледа ни може да знае.

Щом еволюцията тук ни завари,

само тя пак ще ни изправи.

На крака бавно да се вдигнем

и съзнанието си да издигнем.

Да прогледнем през мъглата

и нов свят да повдигнем на рамената. (17)

3221

Илияна Камбурова

(докторант по докторска програма

„Книгознание, библиотекознание и библиография”

към катедра „Библиотекознание и библиография”

в Университета по библиотекознание

и информационни технологии –

Факултет по Библиотекознание и културно наследство,

ALUMNI на УниБИТ –

бакалавър по специалността „Библиотекознание и библиография”

и магистър на УниБИТ,

библиотекар в LibLab на УниБИТ,

делегат на IX-XVI Студентски научни конференции

на Студентското научно общество при УниБИТ)

ПЛАМЪКЪТ В ЖИТЕЙСКИТЕ УРОЦИ

(**ЧОВЕК** не е безсилен да кове съдбата си и да търси новото)

Историите, разказвани в „**Декамерон**” на Джовани Бокачо (1313-1375), съгласно фабулата са житейски уроци, към които трябва да се обърнем и днес.

Стотте новели са описани в рамките на десет дни от седем жени и трима мъже, по време на разгара на чумата във Флоренция през 1348 г.

Всичко започнало с дамите, разбира се, ние сме колелото на Света, но истината е, че

„...мъжете са разумът на жените”, без който рядко стигаме до добър край.

Дамите разговаряли след сутрешната служба в „...божия храм „**Санта Мария Новела**”, там влезли тримата младежи. Дамите решили, че това е съдба, която им изпраща „...тези

добродетелни и почтени млади люде...”. „Всеки, който се е родил на този свят, има естествено право да поддържа, да пази и защитава, доколкото е възможно, своя живот...”

Героите на Бокачо бягат от грозните картини на чумата в извънградско имение, където „се чува песента на птиците, зеленят се хълмове и долини...”. Вечерите им преминавали по-забавно, защото всеки разказвал по една история.

Днес всеки би искал да направим като тях, но ние не можем да се отдадем на групово веселие.

Наш дълг е да имаме търпение и да не подценяваме вируса, за да предпазим нашия живот и този на близките ни.

Да, **човекът** е със свободна воля, творец на съдбата си и сам определя участието си, но, следвайки векове наред средновековните канони и догми, все още не може да осмисли, да обхване с разума си новия обществен ред.

Обръщайки се назад във времето към разказите в „Декамерон”, с помощта на героите и техните житейски уроци ние можем да излезем от това извънредно положение.

Човек има правото на уникалност, многостранност и екзистенциален избор.

Той не е само дълг, морал или чувство.

Той **не** е безсилен да кове съдбата си и да търси новото.

Сега от нас зависи да няма нова „чумна епидемия”.

Останете въщи, прочетете разказите, които са достъпни и онлайн.

Всички имаме желанието да запазим здравето ни – нашето и на нашите близки.

Това е нашият дълг! (18)

Цитирана литература

1. Тук и по-надолу цитатите са по електронния вариант на изд.:

Бокачо, Джовани. Декамерон / Прев. от итал. Никола Иванов ; Прев. на стиховете от итал. Драгомир Петров ; худож. Петър Станимиров. – София : Народна култура, 1970. – 872 с.
<<https://chitanka.info/text/5473/2#textstart>>. – 26.03.2020.

3222

Цветелина Накова

(докторант по докторска програма

„Теория на информацията и управление на знанието”

към катедра „Библиотекознание и библиография”

в Университета по библиотекознание

и информационни технологии –

Факултет по Библиотекознание и културно наследство,

ALUMNI на УниБИТ –

бакалавър по специалността „Библиотечен и информационен мениджмънт”

и магистър на УниБИТ,

библиотекар в „Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий”,

делегат на VIII-XVI Студентски научни конференции

на Студентското научно общество при УниБИТ)

В СЪРЦЕТО НА ПРИРОДАТА

(Нашето ново лице:

Все повече от виртуалния свят;

вселената иска да се замислим за действията си)

Вгледайте се в детските очи, в топлата, току-що извадена от фурната пита, във венчалната халка по пътя на спомените ни.

Пътят ни в кръга или по спиралата на спомените... Тези спътници на човешкия живот – **все повече са от виртуалния свят, а не от живата природа.**

И тя все повече е изместена от виртуалния свят в нашите смартфони, таблети и свръхкомпютри!

Дали природата иска да ни вразуми и да си отдъхне от замърсяването и причинените ѝ от нас щети, ако коронавирусат е естествено създаден?

Или **вселената иска да се замислим за действията си**, ако това е биологичен опит с цел намаляване на милиардите жители на Земята?

Каквито и да са хипотезите, бедата е на прага ни.

От усилията на всички нас зависи да се справим и да излезем от кръга на изолацията по-силни отпреди. (19)

3223

Северина Георгиева

(библиограф, завеждаща Библиотеката на Института за литература

при Българската академия на науките,

ALUMNI на УниБИТ –

бакалавър по специалността „Библиотекознание и библиография”

и магистър на УниБИТ,

водеща и делегат на III и VII Студентски научни конференции

на Студентското научно общество при УниБИТ
и почетен гост – експерт
на XV и XVI Студентски научни конференции на университета)

ПРОЛЕТТА ВИНАГИ Е ЗНАК ЗА НОВО НАЧАЛО
(В основата на всичко е любовта)

Въпреки, че през последните десетина години сезоните в България не са четири, а може би само два, всяка година съм в трепетно очакване, че след края на месец февруари започва зараждането на новото начало – началото на пролетта, на приятните аромати от нацъфтялите дръвчета и растения, показващи ни възобновяването на живота. През 2020 г. обаче, нищо не беше същото, сякаш нещо витаещо във въздуха ни подсказваше, че нещо не е наред. И... наистина не закъсня. Още в края на февруари и началото на март всички медии в страната гръмнаха, че вече у нас е дошъл смъртоносният вирус с названието Корона. Какъв парадокс – казах си, намирайки противовесен паралел с пролетта. Вместо да се радваме на Короната на пролетта, носеща новото начало, възобновяването на живота, тя беше светкавично заменена с Короната на вируса, смъртоносен вирус дошъл по нашите ширини чак от далечен Китай. Следях всички медии, новини и брифинги за новия брой заболяли в страната. Хвана ме страх, паникьосах се и изпаднах в истерия. Защо?! Поинтересувах се за вируси и грипове, които са се случвали в миналото и за съжаление се оказа, че милиони хора в света са загивали от тях. Четейки за Испански, Хонгконгски и други грипове, върлуващи в отминалите времена, си дадох сметка, че е трябвало да се случи и да премине през нас. В моменти на кризи като тази се откроява доброто, което е във всеки един от нас. Станах свидетел на много добри инициативи и каузи, породени от доброто. Дори в началото на месец март се бяхме събрали с колеги, за да отбележим новото начало на т.нар. „Женски месец“ и правехме асоциации с произведенията на Пушкин „Пир по време на чума“ и Маркес със своята „Любов по време на холера“. **И докато в творбата на Пушкин се пее химн в чест на Чумата, аз станах свидетел днес, как хора атеисти се обръщат и гласно се молят на Бога за спасение от вируса.** Дори и в гръцката митология често действието се развива по време на пир, а и в чумни времена. В Библията също са описани подобни събития. И макар че днес сме поставени в изолация и собствените ни домове са затвор за нас, за съжаление нямаме късмета на флорентинците от „Декамерон“, напуснали града и отдалели се на веселие, за да не мислят за заразата. Но все пак и това ще премине. **Спазвайки наложените стриктни правила и не само.** Да, нужна ни е много вяра. Без надежда не може. Но в основата на всичко е любовта, която винаги ще бъде основоположница на доброто и на зараждащото се ново начало през пролетта на 2020 г. (20)

3224

София Пецева
(ALUMNI на УниБИТ –
бакалавър на УНСС и магистър на УниБИТ,
делегат на XIII-XVI Студентски научни конференции
на Студентското научно общество при УниБИТ

и почетен гост – експерт

на XVI Студентска научна конференция на университета)

**ПАНДЕМИЯ ОТ АЛЧНОСТ И СПАСЕНИЕ ЧРЕЗ ВЪЗКРЕСЕНИЕ:
НАСТАНА ПРОЛЕТ НЕ САМО СРЕД ПРИРОДАТА, НО И В СЪРЦАТА НИ**
(Колко страшно щеше да е, ако няхахме вярата си:
Празникът на празниците – победа над смъртта)

Грохот, вик, моторен шум, кикот, звън на монети, бизнес, кариера, надмощие. Препускащи хора. Сякаш Светът се задъхва. Но може ли той да препуска през времето с бясна алчност и егоизъм? Не сме ли точно ние, хората, които сме вечно заети със себе си? Колко е лесно да си помислим – „природата е полудяла, Земята си прави шеги с нас“. Всъщност Светът с виковете ни предупреждава, опитва се да ни усмири, но ние оставаме глухи и слепи за знаците, символите, а те са пред очите ни. Ежедневно затваряме сетивата си за тях, мислейки си, както казва папа Франциск, че можем „да останем винаги здрави в един болен свят“. Сред тътената на забързаното ежедневие сякаш взрив раздразя цялата земя и всички притихнахме. Настъпи оглушително мълчание. **Огледахме се и видяхме, че не сме сами, до нас има хора, също толкова уплашени, но и душевно красиви. Осъзнахме, че можем да сме полезни, а не вечно вгълбени в себе си и егоистичните си мисли и желания.** Променящото се ежедневие ни донесе освен тревога и милосърдието на ближния,

усмивката, скрита зад предпазна маска, добрата дума. Настана пролет не само сред природата, но и в сърцата ни.

Уплахата от смъртта винаги е съществувала в човека, но колко страшно щеше да е, ако нямаше вярата си, ако го нямаше Възкресението. Сякаш не случайно, точно в пика на заразата, дойде Празникът на празниците, а именно – победата над смъртта.

Притихнали в домовете си, без шума от престорени възгласи и поздравии, си даваме сметка, че човек е роден, за да живее вечно и животът му тук на земята е дар. Всеки от нас трябва да се грижи и опазва този дар с отговорност. Повече от всичко случващото се днес ни припомня каква огромна надежда може да роди в нас вярата в победата над смъртта. Точно затова нямаме право да бъдем тъжни.

Изненадани сме, че във вечно претъпканата от туристи Венеция, водата се е избистрила, отново плуват необезпокоявани редки водни екземпляри, въздухът над главите ни стана по-звънък, дори чуваме песента на птиците.

Но защо това ни учудва?

Карантината и извънредните мерки, които ни затвориха по домовете, дават шанс на природата да възкръсне.

Имаме шанс да ѝ се насладим, да вдишаме аромата на цъфтящите растения, очите ни да се окъпят в багрите на раззеленените дръвчета и красивите изгреви и залези. Повече се усмихваме на галещите лъчи на слънцето.

Склонни сме да обичаме повече, да си помагаме, да си прощаваме, да защитаваме семейството и живота, защото разбрахме колко ценен е той.

Осъзнавайки всичко това, разбрахме, че Възкресението поставя началото на нов живот, различен от стария.

При всички бури и изпитания в живота, Възкресението за нас не е просто надежда, а сигурност.

Затова можем да си позволим да сме по-добри, да даряваме нежност и обич, да не спираме да се усмихваме и да благодарим за всеки жест. (21)

3225

II. 2. Студенти – нашите съвременни апостоли на инфосферата

*„Вече овладяхме енергията на вятъра, на морето, на слънцето.
Но денят, в който човек успее да овладее Енергията на ЛЮБОВТА,
ще е толкова важен, колкото и откриването на огъня.“*

Пиер Теяр дьо Шарден

I. 2. 1. ... от чужбина

I. 2. 1. 1. Великобритания

Dimitrios Biskas

(II year, full-time student, course of
Politics, International Relations and Philosophy –
London University of Royal Holloway, Great Britain)

WHAT DOES IT MEAN TO HAVE AN IDEA IN THIS WORLD?

Do we know we think or do we believe we think? Are our ideas ours, have they been implanted by something or someone else or are they just a mere product and force of evolution and destiny? Does it matter? Being able to think doesn't only allow us to think about thought and its essence but also lets us question thoughts' significance, subjective or objective. These qualities of thought and its influence at generating ideals come at a different intensity for every and each of us. It is said we think differently and that's why we never seem to collectively agree on something. Nonetheless the consequences of our limited intelligence though, **ideas** move our world and effect the environment as a dominant force of influence. While they attempt to improve and describe reality, they rarely, wholesomely do. That since knowledge and ideals are topics which are still up for debate.

Arguably every great and in contrast awful thing ever invented, created or done has its roots at someone's mind before it came into existence as sound, movement or generally described as a calculated contextual action. Thought is believed to reside in the mind of living organism. Scientifically we recognize thought as a result of various electrical signals in the brain, a tool that assists an organism in achieving its biological goals.

Due to the vast variety of such goals, thought becomes a multidimensional quality as it can assist in any concept imaginable or unimaginable to come forward for consideration. It gives answers, questions, limitations and probabilities. It is the one trigger we mostly hold accountable for resulting actions of desired or undesired events and happenings. Accompanied in the flow of imagination, ideas can give birth to tools and concepts that move the human world and the environment. Human institutions in their conceptual and infrastructural sense have initially resided

in a leaders' head, coming into existence through force and/or acceptance. Everyday items, pieces of art and technologies from the wheel to the smartphone have initially been ideas refined through someone's or multiple peoples' experiences.

As thought though unites us by assisting and improving the quality of our lives short and long term, it also affects us in negative ways as well. War, abuse, fraud, overthinking and manipulation have been consistent throughout human experience and known history. Examples of such human potential for atrocities and suffering as world war, theft and oppression are just some of the negative implications of thoughts and ideals.

Thinking takes up a huge part of our lives and it can be a curse and a blessing. We find comfort in the solitude of our heads while a feeling of ultimate loneliness lurks at the back. To think means to be alive and to be able to bring about a change in the world around you, for your personal or communal gain.

Overthinking, ignorance or overanalysing can make us lazy or reckless when facing something we are responsible about (be it ourselves or others). It is thus significant to remember at times like that to act smartly and contribute with our self-assured manners and attitude. Pandemics as COVID-19 show us how interdependent we all are and also our potential for improvement. This specific pandemic may not be one that should concern our species' survival as a whole, but it indicates our weaknesses in contaminating such dangers. New habits and culture is needed. We should follow the example of the people in eastern countries as Japan, China and South Korea who have implemented cautious mask-use in everyday life. Doing so for the concern of spreading bacteria, viruses and protecting themselves from city pollution. We may not yet have the capacity to protect and cure every virally ill person on time, but we are capable of preventing further damage if we are aware of the warnings. The ill should be able to rest or work in isolation and should at first symptoms wear a mask to protect others. Cities should become eco-friendlier and carbon emissions should decrease so we can breathe cleaner air. We shall not forget though also, how some choices may affect our individual liberty and privacy as a consequence. It is on our hands to resist and educate ourselves about the forces that oppress or rule us, because they may be varying or different depending on who you are.

To make the world better our thought management matters.

Ideas may be the core of our individual choices in the case where we believe freedom exists, and if it does then all our habits and principles may matter for a better future. (22-1)

3226-1

Димитриос Бискас

(редовен студент, втора година, специалност
„Политика, международни отношения и философия” –
University of Royal Holloway, Лондон, Великобритания)

КАКВО ОЗНАЧАВА ДА ИМАШ ИДЕЯ В ТОЗИ СВЯТ?

(Превод)

Знаем ли, че мислим или вярваме, че мислим? Наши ли са нашите идеи след като са ни внушени от нещо или някого или те са просто продукт в резултата на еволюция или случайност? Какво значение има това? Да си способен да мислиш не значи само да можеш да мислиш за мисълта и нейната същност, но поставя въпроса за значението, субективно или обективно, на мислите ни. Тези качества на мисълта и нейната роля в производството на идеалното са резултат от различна интензивност на всеки един от нас. Знае се, че ние мислим индивидуално за това рядко стигаме до общо съгласие. Все пак последствията от нашата ограничена интелигентна мисъл са **идеите**, които движат нашия свят и влияят на околната среда като доминираща сила. Докато те се опитват да опишат и подобрят действителността, те обаче рядко успяват да го направят в пълна степен. Затова знанието и идеалите са теми за допълнителен дебат.

Безспорно всяка добро или лошо нещо, което е изобретено, създадено или направено, има своите основи в нечий ум преди да се появи като звук, движение или най-общо описано като премислено контекстуално действие. Счита се, че мисълта съществува в ума на живите организми. Научно ние разглеждаме мисълта като резултат от различни електрически сигнали на мозъка, като инструмент, който помага на организма в постигането на биологичните му цели.

Благодарение на това разнообразие от подобни цели, мисълта придобива мултипликационни качества и може да подпомага всяка представима или непредставима концепция, за да достигне до завършен стадий. Тя дава отговори, поставя въпроси, ограничения и задава вероятности. Тя е този „спусък”, който ние използваме за привеждане в действие на желани или нежелани събития или случки. Потопени в потока на въображението, идеите могат да родят инструменти и концепции, които движат човешкия свят и околната му среда. Човешките институции в техния концептуален и инфраструктурен смисъл се намират в главите на ръководителите им, като се осъществяват чрез насилие и/или съгласие. Всекидневните вещи, произведения на изкуството или технологиите от колелото до смартфона са били първоначално идеи, които са усъвършенствани от нечия или нечий многобройни експерименти. Тъй като мисълта от една страна ни обединява чрез подобряване качеството на нашия живот в краткосрочен и

дългосрочен план, то тя също така ни влияе и в отрицателна насока. Войната, злоупотребата, измамата и манипулацията са непрестанно присъщи на човешкото битие в известната му история. Примери за тази човешка способност към жестокост и причиняване на страдание като световните войни, грабежа и подтисничеството са само част от отрицателното приложение на мислите и идеите (идеалите).

Мисленето заема по-голямата част от нашето съществуване и не може да се счита за проклятие или за благословия. Ние намираме покой в самотата на нашите умове, докато чувството за крайна самотност ни дебне в засада. Да мислиш означава да си жив и да си способен да осъществяваш промени в света около теб, за твоя лична и обществена полза. Мъдруването, невежеството или прекаления самоанализ могат да ни направят лениви или неразумни, когато се сблъскваме с нещо, за което сме отговорни ние или другите. Това е съществено важно да си спомним във време като днешното, за да действаме умно и да допринасяме за нашата самоувереност с действия и поведение. Пандемии като КОВИД-19 ни показват колко взаимозависими сме всички ние и нашите възможности за усъвършенстване. Тази специфична пандемия може да не е от тези, които застрашават оцеляването на човешкия род като цяло, но показват нашата слабост при подобни опасности. Нуждаем се от нови навици и нова култура. Нека следваме примера на източните страни като Япония, Китай и Южна Корея, които възприеха предпазните маски в ежедневието си. Да направим това, защото сме загрижени от разпространението на бактерии, вируси и за да се запазим от замърсяването на градовете. Ние може все още да нямаме способността да защитим или да излекуваме всеки болен човек навреме, но ние ще сме способни да предотвратим бъдещи вреди като сме разбрали предупрежденията. Болният трябва да бъде по-способен да почива или да работи в изолация и трябва при първите симптоми да носи маска, за да предпази останалите. Градовете трябва да станат по-екологични и въглеродните емисии да намалят, за да дишаме по-чист въздух. Не трябва да забравяме също така, че тези наши действия могат да засегнат нашата индивидуална свобода. Но в ръцете ни е да устоим и да изучим силите, които ни подтискат или управляват, защото те се променят и зависят от това, което сме самите ние.

За да направим света по-добър, нашите мисли трябва да управляват битието. Идеите са същността на нашия индивидуален избор, особено ако вярваме, че свободата съществува и че всички наши навици и принципи имат определящо значение за по-доброто ни бъдеще... (22-2)

3226-2

I. 2. 1. 2. Русия

Олга Адаменко

(III курс бакалавриата, кафедра информационного менеджмента,
библиотечно-информационный факультет –
Санкт-Петербургский институт культуры, Россия)
(III year bachelor's student, Division of information management,
Library and Information Faculty –
St. Petersburg State Institute of Culture, Russia)

ПАНДЕМИИ –

НРАВСТВЕННОЕ ЗЕРКАЛО ИСТОРИЧЕСКОГО ПЕРИОДА
(„Соболезновать страждущим – черта истинно человеческая”)

Во всякой гениальной или новой человеческой мысли... всегда остается нечто такое, чего никак нельзя передать другим людям... всегда останется нечто, что ни за что не захочет выйти из-под вашего черепа и останется при вас навеки.

Ф. М. Достоевский

Жизнь иных народов, в иных странах и в иные времена научает нас понимать, что считающиеся у нас вечными идеи суть только наши заблуждения.

Лев Шестов

Мы живем в безыдейном мире. Идеологии, мировоззрения приходили и уходили, словно мировые приливы и отливы, оставляя берег человечества то в обломках, то в безжизненных телах, а иногда и ничего после себя не оставляя.

В каждом историческом периоде, в каждой культуре можно выявить такую Идею-исток, лежащую в основе сей эпохи, в которой берут начало ее духовные источники, словно бы в нее и впадающие. Всемирная история в изобилии поставяет нам такие примеры: античность – южный исток европейской культуры, кроваво-красный океан, затопивший

1/6 часть суши в XX столетии, или борющиеся течения века текущего.

Мы живем в изобильном и разнообразном беспорядке идей, и в тоже время в их отсутствии.

Вильгельм Виндельбанд писал „Идеи могут находиться только в головах мыслящих людей”. Но так ли это? Является ли смутное убеждение, представление Идеей в полнокровном философском смысле этого слова? На мой взгляд, идея – не только лишенное конкретики нечто, занимающее место в наших мыслях или „все, что содержится в нашем уме”, как определял ее Декарт (в письме к Мерсенну за июль 1641 г.), но и непосредственный результат сей мысли, ее следствие, продукт произведенного или воспроизведенного мыслительного или, если угодно, когнитивного процесса. Идея должна быть прожита и прочувствована, не передана по наследству, как фамильный сервиз или анатомическая особенность, но быть результатом собственных внутренних усилия и работы.

В связи с этим, во мне не находит духовного отклика платоническая концепция Идей как неких абсолютных, самодостаточных единиц. Ведь разве может быть Идея без Мысли – мысль без мысли?... Человеческое существо не рождается с набором внутренних установок и убеждений и лишь в последствии становится (или, увы, не становится) личностью, человеком в полном смысле этого слова.

Средневековая мораль не поощряла излишние размышления народа на теологические или философские темы, но мы живем в другое время и нам искать и находить, мыслить и создавать в современном хаосе Идей. (23)

3227

I. 2. 2. ... от България

Йоана Борисова

(I курс, ред. – спец. ПК)

ДОБРОТО В ЛОШАТА СИТУАЦИЯ ОТ ВИРУСА

ЩЕ ОСТАНЕ И ЩЕ ДАДЕ ПОЧВА

ЗА РАЗВИТИЕТО НА *НОВИ ИДЕИ* В ПОЛЗА НА ЦЯЛАТА ПЛАНЕТА

(Бъдете благодарни за това, че посрещате пролетта!)

Пролетта на 2020 г. донесе една промяна, в която се включи целият свят. Доброволно или не, планирано или точно обратното, факт е, че планетата ни придоби един нов облик. Тази трансформация се случи много по-бързо от разпространението, на която и да е пандемия.

Обаче трябва да признаем, че поговорката „всяко зло е за добро” никога не е била по-вярна.

Ето че в резултат на мерките на изолация, хората си взеха почивка от своите вредни дейности, а природата ни се отблагодари. Въздухът се пречисти, дърветата разцъфнаха, замърсяването се ограничи.

Човечеството позволи на планетата да си вземе глътка въздух след толкова много години на бавно и постоянно унищожение.

За няколко дни светът просто забави темпото си, а хората прекарват повече време със семействата си. Всички прочетохме повече книги. Просто забравихме за онова непрестанно бързане, съпровождащо ежедневието ни. Много хора разбраха какво е важното в този живот и към какво да се стремят.

Дали цялата работа беше планирана от някоя особено могъща организация или просто някоя висша сила бе решила да ни влее разум – не зная...

Важното е обаче, че доброто в лошата ситуация от вируса ще остане и ще даде почва за развитието на нови идеи в полза на цялата планета.

За да бъде полезен за другите, а и за самия себе си, човекът трябва да намери покой в душата си, да е здрав и щастлив.

Обърнете внимание на важното, на това, което остава, а не на преходното.

Планетата ни ще бъде тук и утре, а дали ще бъде същата, зависи изцяло от нас.

Посланието, което тази пролет ни донесе, е за нас и нашето бъдеще.

Трябва отново да открием свещената връзка с природата – майка на всичко добро в този свят и храм на духовното, които мнозинството от човешката популация приемат за даденост.

Благодарността е пътят към истинското щастие.

Да бъдем благодарни за това, че посрещаме пролетта! (24)

3228

Зорница Вутева

(I курс, ред. – спец. ПК)

ДА ПОЗВОЛИМ НА САМИТЕ СЕБЕ СИ ДА СЕ ПРОМЕНИМ

(Инструмент с много важно предназначение)

Това, което ни дели сега е 1.50 м пространство. Затова ли ни беше нужен вирус, за да ни дисциплинира и отдалечи един от друг?

Не. Много преди здравето ни да бе заплашено от каквато и да е болест, хората пак бяха отдалечени един от друг. Свободният избор ги предразполагаше да се дистанцират не само от съседа си, а от проблемите на човешката общност. Животът наистина бе по-поносим, когато ние решавахме какво и кого да допуснем до себе си. Имахме избора да бъдем или да не бъдем част от чуждите несгоди, да подадем ръка на страдалците или да се престорим на твърде засти, за да удостоверим пред себе си и пред всички, че очевидно не ни интересува.

Човекът се отдалечаваше не само от другите, но и от самия себе си. Бе свикнал да се наслаждава на онова, което му доставя удоволствие и да роптае срещу това, което нагло възпрепятства щастieto му. В тази, нарисувана от човешкото същество картина, акцентът на фона на красивия пейзаж бе изгнилата вътрешност на лъскавата отвън ябълка. Затова дори малкото неща, които радваха човека, като милувката на любимия или свободата да правиш това, което пожелаеш, ни бяха отнети. Човекът забрави, че понякога разстоянието не е по избор.

Сегашните обстоятелства не би трябвало да са пъклен заговор срещу човешката еволюция, а **инструмент с много важно предназначение.**

Фактът, че вчера не сме искали да видим, почувстваме и осъзнаем „гнилото” в ежедневно суетене и в квазиценностите, не е предпоставка за днешното ни бездействие.

Материалното ни богатство, цветът на кожата, религията и политическите убеждения не са от значение за онова, което има силата да отнема живот.

Именно тези обстоятелства ни подтикват да направим една стъпка назад, за да саморефлексираме и да видим в що за същества сме се превърнали.

Разстоянието не ни отчуждава, ако ние вече сме избрали да бъдем част от онова, което ни обединява.

Понякога трябва една ръка разстояние, за да позволим на самите себе си да се променим. (25)

3229

Цветана Йовчева

(I курс, зад. – спец. ББ)

„ПАНДЕМИЯТА, СВЕТОТ И „ДЕКАМЕРОН”

(Хора, които търсят решението, а не проблема)

Можем да четем Бокачо сякаш разказва от нашето настояще, а не отпреди почти осем

века. От сянката на Флоренция в 1348 година можем да създадем една интерпретация или по-точно казано – актуализация на „Декамерон“, в който се представя една толкова разнообразна общност, толкова различни типове и занимания, толкова жизнени знаци, толкова ситуации, че сякаш това се отнася за нашето време, за днешната пандемия и за днешните удари на съдбата.

И днес Словото е силата, която представя необятните измерения на любовта.

И в днешните трудни времена, които толкова наподобяват събитията от произведението на Бокачо, думите са средството, които ще ни помогнат по-спокойно да преминем през изпитанието.

Думата днес е спасител на човешката душа и стимул за преборване на трудностите.

Спрял е светът, но не и животът, улиците са празни, но не и сърцата. Всичко е по-лесно, ако го направим заедно. **Изолирани сме, но може би по-близки от всякога.**

Тъжното е, че когато най-много се нуждаеш от прегръдка, никой не може да ти я даде, нито ти да прегърнеш някого е възможно, но в замяна на това можеш **да му кажеш добра дума, да го насърчиш, да го подкрепиш и да засилиш вярата му**, че всичко минава, лошото също.

Защото сме хора, които търсят решението, а не проблема, хора, които имат надежда, хора, които се поддържат и грижат един за друг.

На Бокачо епидемията му е помогнала да напише една от най-добрите книги в историята на литературата. Вместо да се остави да бъде увлечен от песимизма и паниката, той създава шедьовър – песен на радостта от живота.

Да си припомним творбата му, да продължим неговия пример и да **намерим спасение в литературата, която винаги е най-добрата компания.** (26)

3230

Надя Василева

(I курс, зад. – спец. БИМ)

СВЕТЪТ ЩЕ Е ТАКЪВ, КАКЪВТО НИЕ ГО НАПРАВИМ

(Вирус, който ни напомни,

че не сме подготвени за всичко, че сме уязвими и високомерни)

Откакто свят светува, хората се опитват да постигнат все повече и повече. Строим все по-високи сгради, летим все по-нависоко, колите ни се движат все по-бързо. Може да се каже, че напредваме във всяко едно отношение, но ставаме ли по-щастливи от това? Не забравихме ли вече какво е щастие, опитвайки се да го заменим с голямото жилище, скъпата кола и пълната банкова сметка? Не, щастieto не е в тях и колкото по-скоро го разберем, толкова по-лесен ще е животът ни. Щастieto е много просто, то е в умението да обичаш, да раздаваш любов без да се замисляш. Защото любовта те кара да летиш без да се качваш на самолет, кара те да се чувстваш значим, да виждаш слънцето дори в облачен ден, да чуваш птичките и през зимата. Такъв трябва да е нашият свят – пълен с любов.

Съвременният човек е много странно същество. Обвива се в красива обвивка, а вътрешността му е черна и изгнила, мислите му са нечисти и злобни. А не такива трябва да бъдем, не трябва да забравяме нашата майка – Природата, най-великата сила в нашия свят. Майката, която си опитва да покаже на децата си правилния път, но те са толкова вглъбени в себе си, толкова съсредоточени в личните си стремежи, че не поглеждат наоколо, забравят да обичат хората около себе си и нашия дом – нашата планета.

Съвсем скоро прочетох някъде в социалните мрежи нещо, което ме докосна дълбоко – „Харчим пари, които нямаме, за да си купим нещо, от което не се нуждаем, за да впечатлим някого, когото дори не харесваме“. Колко истина има в тези думи, колко болка, колко съжаление... Мислим си, че това ще ни направи щастливи, опитваме се да запълним празнината в себе си.

Празнина, която е породена от липсата на любов, на самочувствие и на доброта. Само че така все повече се оплитаме в паяжината на омразата и егоизма.

Живеем във време, в което нашата планета – нашият дом, това което е безценно и пренебрегнато от нас. Въздух и вода. Сещахме се за тях от време на време, а не можем без тях. Вземаме ги за даденост и ги замърсяваме, а те не са неизчерпаеми.

Време е всички ние да започнем да мислим глобално, т.е. да мислим за целия свят.

Да погледнем отвисоко и да видим какво става надалеч, какво се заражда и накъде се е запътило човечеството. Защото ние самите чертаем не само собствения си път, но и този на човечеството. Всеки от нас малко по малко допринася за посоката, в която върви светът ни и ако всеки го е направил с любов към себе си и планетата, то светът вече е едно по-добро място.

Яростта на Природата се стовари върху нас с пълна сила. Опустошителните пожари, които горяха в най-живата част на нашата планета затриха огромно количество растения и животни. Тогава не беше насочено пряко към нас и макар да ни уплаши много, не ни постави на колене и ние продължихме досегашния си живот, замърсявайки планетата. И ето я и нея – една малка капчица, съдържаща в себе си вирус.

Вирус, непознат досега, който ни напомни, че не сме подготвени за всичко, че сме уязвими и високомерни.

Сега наистина сме на колене. Паднахме изведнъж, уплашихме се. Сега наистина се спряхме, остава само да се огледаме, да се замислим какво правим... Сега разбрахте ли? Да, ние разрушаваме собствената си планета, а алтернатива нямаме. Кое е по-важно от това? Трябва да съумеем да се съхраним, а това ще стане само със задружни сили и любов. Любов към себе си, към ближния ни, към животните, планетата, към всичко. Сега е времето, когато хората трябва отново да станат хора.

В този деликатен и шокиращ момент, когато не можем да спим, ядосани сме и се чувстваме ужасно сами, не трябва да забравяме, че имаме задължения. Задължения към себе си, към децата си, към внуците си, към бъдещите поколения. А то е да им оставим един по-добър и по-красив свят. (27)

3231

Зорница Христова-Жолева

(I курс, зад. – спец. БИМ)

СЪБУДИ СЕ, ЧОВЕКО, ОТ ДЪЛБОКИЯ СИ СЪН!

ВРЕМЕ ЗА ЧОВЕЧЕСТВОТО ДА ПРЕОТКРИЕ СЕБЕ СИ!

(Когато балансът между материално и духовно е нарушен,

ни се дават уроци:

Земята е училище, а животът – дар)

Годината е 2020-та. Една година, която започна изпълнена с трудности за цялото човечество. Сякаш като в роман от отминали времена ни се стовари нещо толкова далечно и страшно, а същевременно близко, трудно за разбиране и приемане. Сполетя ни нещо забравено. Човечеството отново се сблъска с пандемия, отнемаща хиляди животи. Дори циклично в историята си да сме се сблъскали с подобни изпитания за душата и тялото, ние отново сме неподготвени. Уроците са отдавна забравени. Остават въпросите, които всеки от нас ще си зададе: Защо ни се случва това? Дали Господ Бог, вселената или друга велика сила ни подсказва нещо? Защо точно на определени цикли ни сполетяват подобни беди? И как изведнъж животът, който често определяме като сив, скучен, монотонен, дори изцеждащ последните ни сили, се оказва не толкова лош, дори доста цветен, разнообразен, предлагащ толкова възможности?!

Не трябва да забравяме, че човек – освен физическата си обвивка – притежава нещо много ценно и то се нарича душа. Тя търси красота, хармония, баланс, има нужда да бъде вдъхновявана. **КОГАТО БАЛАНСЪТ МЕЖДУ МАТЕРИАЛНОТО И ДУХОВНОТО Е НАРУШЕН, НИ СЕ ДАВАТ УРОЦИ.** Пандемията е крайна фаза. Тя е като шамар по лицето. Ако си направим една ретроспекция и внимателно анализираме етапите, през които сме преминали, ще открием как сме се вкопчили в материалното и сме забравили за душата. Купуваме хиляди ненужни вещи, в домовете ни няма въздух, енергията ни се разпръсква, разсейва и не циркулира правилно. Превърнали сме телата си в затвор за душата, вместо в оръжие, чрез което да я съхраним, обогатим и възнесем на едно

различно ниво. Нека не забравяме, че **Земята е училище, а животът – дар**. За съжаление често ни се налага да се явяваме на поправителен, за да си научим уроците и да спрем с пропиляването на отреденото ни време в безсмислени страхове. Ние сме създадени да бъдем творци. И като такива виждаме света в дълбочина, търсим емоция, красота, баланс, без тях душата страда. За да опознаем и прегърнем света, трябва да погледнем дълбоко в себе си, а за да опознаем себе си, трябва неспирно да търсим, докосваме, вкусуваме, да се учим и удивляваме на света около нас с всичките си сетива.

До вчера крачехме сиви, безсловесни затворници на собствените си тела, а днес обръщаме отново поглед към красивото, търсим цвета и вкуса на живота. Красива картина, добре забравена, но любима книга, снимки от отминали времена на щастие, любима песен, която да докосне душата ни. И сякаш сега разбираш, че няма значение какъв си, кой си, колко и какво имаш.

Осъзнаваш, че това време ти се дава, за да обърнеш поглед навътре в себе си. Сега е моментът да се изолираш физически и да намериш душевния покой. Да си дадеш време, в което да опознаеш и разбереш себе си.

Това е подарък, възможност за едно ново начало.

Да подхраним душата си!

Да открием истинското ни АЗ!

Да бъдем по-толерантни към себе си и околните!

Да оценим всяка възможност и да погледнем на неуспехите си под друг ъгъл, като възможност, нова посока към верния път.

Тук за мен възниква един въпрос: Защо хората често изглеждат като мазохисти, вкопчени в удоволствието от собственото си страдание и болка?

Трябва ли да ни се случи нещо подобно, за да обърнем поглед към небето и да видим колко синьо и безоблачно е, колко ясен е хоризонтът, а птиците пеят прекрасно, колко красота и любов има около нас?!

Събуди се, Човеко, от дълбокия си сън и прегърни всичко това!

ПРОЛЕТТА Е ВЪЗКРЕСЕНИЕ. Нов живот, а тя вече дойде.

Мисля, че е **ВРЕМЕ И ЗА ЧОВЕЧЕСТВОТО ДА ПРЕОТКРИЕ СЕБЕ СИ И ДА ПОСТАВИ НОВО, ПО-ДОБРО НАЧАЛО.** (28)

3232

Станимира Георгиева

(I курс, ред. – спец. ОПП)

АКО МОГА ДА СЪБЕРА ТАЗИ КРАСОТА В ДЛАН:

ЗА ДА ДОПУСНЕШ КРАСИВОТО В ДУШАТА СИ,

ТРЯБВА ДА ИМАШ ИДЕЯ ЗА НЕГО

(В скромните макове е скрита *крехкостта* на мечтите;

***Идеално* просветление, което кара **ЧОВЕКА** да *твори*)**

Пролетта... Сезонът на обновлението, на изумрудената прелест на цветята, на прекрасния аромат на рози и лилии, на кристалния полъх на вятъра, на красивите спомени... През пролетта дори звездите в небето приличат на ефирни светулки... Време на поезия, зелена мечта, страст и сърце.

Пролетта е най-нежният и лиричен период от годината, листата отразяват лъчите, дърветата се смеят, водата в реките пее песента на живота.

Тази пролет любовта е алена смърт, плен на теменужена синева.

Любовта е вече сама, потънала в сребърна, меланхолична тъга.

Любовта ни отрече.

	<p>С тебе бе грях да вярвам, че си единствен.</p> <p>Виж – няма никакво време, перли не стават кървав рубин.</p> <p>Тази пролет любовта е символ на края – с дъх на къпини и чуждо легло.</p> <p>Уморих се да вярвам и да мечтая: каквото беше, се счупи като стъкло.</p> <p>А във цъфтят опални цветя, изумрудени, зелени, щастливи...</p> <p>Кой ще плати тази цена? И кога ще се наречем ние щастливи?</p> <p>Тази пролет любовта е просто фина шег, цветна, астрална, кристална, нюанс, който преобразява света, прекрасна, чудна, витална.</p> <p>Ако мога да събера тази красота в длан и да я раздам на всеки човек, да докосна най-тънките струни в човешките души, да подаря възшебството и красотата, прелестта и чудния чар на пролетта, бих била много щастлива, защото всеки се нуждае от красота, магия, лиризм.</p> <p>Именно това е моето послание към всички: красота има в изобилие особено в пролетта – в капките дъжд се крият хиляди цветове, в паяжината на градинския паяк се пречупват ювелирните лъчи на природата, в скромните макове е скрита крехкостта на мечтите... Просто човек трябва да види всичко това и да допусне красивото, възвишеното, прекрасното в душата си.</p> <p>За идеята искам да ви споделя...</p> <p>Защото, за да допуснеш красивото в душата си, трябва да имаш идея за него!</p> <p>Идеята е онова идеално просветление, което кара човека да твори, да създава.</p> <p>Може да се каже, че идеята е проекция на съвършенството в човешката душа, мисъл, с която той създава творби, литературни шедеври, политически идеологии, философия.</p> <p>Възшебството и магията на живота се крие именно в идеята.</p> <p>Самата дума „идея“ – идеал, идеално – е пленителна...</p> <p>Дори светът е една идея на по висш Разум, а хората всеки ден откриват нови и прекрасни неща чрез идеи.</p> <p>Защото всяка една идея е записана във Вселенския софтуер, а какво би бил животът без идеи?</p> <p>Нямаше да има творци, мислители, философи, политици, театър, поезия, музика... дори сънища.</p> <p>И накрая – да обобщя: идеята е онова нещо, което е в основата на човешкото съществуване и чрез нея светът е прекрасен, възшебен и извисен.</p> <p><i>Да се влюбвам в студения смисъл на любов без излишни слова,</i></p> <p><i>а някой друг за теб да е писал, че животът е само съдба.</i></p> <p><i>Да обичам някой и нещо с чувства силни,</i></p> <p><i>а отверъщане – с хлад...</i></p> <p><i>Да бродя наскърбен и да мисля,</i></p> <p><i>а понякога да викаш от яд.</i></p> <p><i>Любов, стара надежда, скитница с твърде младо лице,</i></p> <p><i>ти добре ме подвеждаш и лъжеш моето доверчиво сърце.</i></p>
--	---

Аз обичах безброй непознати, но никой нямаше всъщност душа,

любовта им беше в карати, измервах с брилянти нощта.

Всъщност... съдбата е нищо, за любовта няма цена,

и в нея няма нищо излишно, а трябва дух, морал, чистота.

За онази чиста любов аз копнея!

Като капка в лунен кристал!

Затова умирам и тлея – за един възвишен идеал! (29)

3233

Лилия Зарева

(II курс, ред. – спец. ББ)

КАКЪВ УРОК ЗА ПЛАНЕТАТА НОСИ КРИЗАТА С КОРОНАВИРУСА:

ПОУКИ И СТРАТЕГИИ ЗА ГРАЖДАНСКОТО ОБЩЕСТВО

(Отговорността сега е на всеки един ЧОВЕК на планетата)

В края на 2019 година човечеството се сблъска с най-коварния вирус, познат на човечеството досега. Той бе разпространен най-напред в провинция Хубей, Китай. А там най-много заразени бяха в гр. Ухан. В продължение на месеци китайските лекари се бориха ожесточено със заболяването, което покоси десетки хиляди и отне живота на хиляди. И докато всички ние, мислейки си, че Китай е далече и че скоро няма да дойде до нас, в Италия бе регистриран първият за Европа случай. След това много бързо се стигна до момента да няма нито една незаразена с COVID-19 европейска държава и всеки ден към списъка със заразените се прибавя нова страна в света.

Всички си задаваме въпроси: какво се случи, кой е начинът да се предпазим, защо в Италия пандемията е ужасна и най-вече кога ще свърши, кога ще бъде намерено ефективно лекарство? Дали обществото ще създаде колективен имунитет (случаите във Великобритания и др.), дали да ограничим частично или изцяло социалните контакти на хората с решение на всяко отделно правителство.

Нека помислим – според специалистите коронавирусът най-тежко засяга възрастните хора над 60-годишна възраст и хронично болните. Нека всеки се замисли дали не трябва да се лиши от всички екстри, с които е свикнал в нашето ежедневие, да си остане въщи и да запази живота на най-близките си – нашите родители, баби и дядовци. Социалните мрежи гъмжат от гняв и омраза, неправилно отправена към отговорните власти, които налагат строги мерки, за да опазят живота на човечеството. Тези гневни хора, явно с ниска култура и образование, смятат, че тях не ги засяга този проблем. Именно тези хора са едни от потенциалните заразители на всички останали, които спазват ограниченията и правилата. Може би поуки за тези хора ще бъдат взети единствено, когато те лично бъдат засегнати – дали те ще се заразят и заболяват или техен близък ще пострада, или загуби живота си. Може би тогава биха разбрали цената на човешкия живот. Но за съжаление ще е късно.

Някои казват, че например в България българското правителство е виновно за това да сме затворени въщи, изолирани и ограничени. По-голямата част от бизнеса чака на помощи изцяло от държавата. А не трябва ли и те да помислят как да помогнат на държавата в неравната битка с този невидим враг? Икономики се сриват в цял свят. Системите на здравеопазването дали ще издържат? Средствата на държавите докога ли ще стигнат? Регистрират се все повече и повече безработни. Малкият и среден бизнес е на прага на фалит. Проблемите се задълбочават от ден на ден. Сега е моментът да покажем силна позиция и обединение на всички нива – граждани, работодатели, държавни институции и заедно да бъдем силни и да си помагаме.

Никой не знае точно кога пандемията ще свърши. Въпреки че надеждата ни сега е в учените по цял свят, които ще разработят ваксини или лекарства за справяне с болестта. Анализите

на всички – учени, лекари, математици, политици трябва да бъдат взети под особено важно внимание. Изводите след пандемията трябва да бъдат на всяко ниво – политическо, научно, икономическо, социално.

Единственото положително нещо за момента, предизвикано от изолирането на по-голяма част от населението въкъщи е по-малкото вредни емисии в атмосферата, поради използването на по-малък брой автомобили за придвижване, както и затварянето на някои предприятия.

Изводи, които трябва да направят и мерките, които да се вземат от:

1. Лекарите епидемиолози, експерти на световно ниво на базата на получените данни след края на пандемията и какви негативни последствия е допринесла като цяло върху човешкия организъм и съответно да направят своеобразна прогноза за евентуална подобна пандемия, за да могат да се вземат предварителни адекватни мерки. Съответно да разработят лекарства и ваксини срещу подобни болести. А още по-добре би било те да не се допускат.

2. На ниво правителства – всяко правителство на база данни от пандемията да направи така, че да подсили необходимите резерви, средства, кадри, които при евентуална нова пандемия да бъдат подготвени с предпазани средства, лекарства, оборудване с необходимата апаратура, с преобразуването на съществуващата леглова база, с разширяване капацитета на болниците. Да бъдат провеждани учения, дискусии.

3. На ниво обществени организации – да бъдат проведени образователни беседи, срещи главно със затворените общности за това как да се предпазват от заразни болести, за повишаване на тяхната култура на хигиена.

4. На ниво министерство на образованието – да се организират обучителни курсове, видеа какво да бъде нашето поведение по време на пандемия, как да носим отговорност за своето поведение и за живота на всички около нас, как се спазват правила, наложени от специалисти, защо да им се доверим и какъв резултат бихме очаквали, ако правилата се спазват, съответно и ако не се спазват. В тези материали и часове /особено подходящи за деца от основните и средните училища/ да се образоват по отношение на култура на поведение, хранене, дисциплина.

Глобално погледнато човечеството трябва да се замисли – дали не прекаляхме в стремежа си да постигнем всичко материално, да удовлетворим всички прищевки и желания, дали да продължаваме да сме материалисти ИЛИ да погледнем на живота по друг начин – да станем по-добри, по-човечни, по-смирени, по-изпълнителни и внимателни към всеки проблем. Както и да се опитае да бъдем истински единно, здраво общество, мислещо за бъдещето на идните поколения.

Затова **отговорността сега е на всеки един човек на планетата**. Колкото сме по-отговорни, толкова по-бързо ще отминем всичко. Човечеството не трябва да забравя, че дори и когато вирусът отмине и животът тръгне отново в нормален ход, винаги трябва да бъдем бдителни и подготвени за подобни ситуации, за да вземем своевременни мерки. Трябва да се научим наистина да ценим човешкия живот и да пазим планетата. (30)

3234

Десислава Колева

(II курс, ред. – спец. ББ)

ДА ИЗЛЕЗЕМ ОТ ВОЙНАТА

(С ВИРУСА ИЛИ С ИНЕРЦИЯТА НА МИСЛЕНЕТО СИ)

КАТО ПОБЕДИТЕЛИ НА СВОЕТО ЕГО

(За свободата, равна на отговорност)

Сегашното положение е предизвикателство най-вече за младежта, за да осъзнае тя ролята на личната отговорност, разбираана като поведение за оценяването на общността, където са приятелите, майките и бащите, бабите и дядовците. Изборът – какво да се направи тук и

	<p>сега – определя бъдещето не само на конкретния човек, но и на хората, с които живее и обича. Ето как ситуацията, досега мисловен експеримент за мнозина, показва колко е важно да се спазват правилата на общността, за да ни има.</p> <p>Да приемем изпитанието като урок и да излезем от войната (с вируса ли, с инерцията на мисленето си ли) като победители на своето Его. Сплотеност – единение. Липса на страх = смелост. Това са ключовите понятия за изход от ситуацията. Осмисляне на собствения живот, жизнеността на духовните неща. Както в книгата на Виктор Франкъл „<i>Човекът в търсене на смисъл</i>”. В нея авторът – виден философ, описва живота си в нацистките концентрационни лагери и научените там уроци за духовното оцеляване. Въпреки годините на страдания в лагерите на смъртта, където загиват всичките му близки – майка, баща, брат и бременната му съпруга, Виктор Франкъл не престава да вярва, че животът има смисъл. Дори и в най-ужасните обстоятелства, когато е изгубил всичко, когато страда от глад и студ и е подложен на нечовешко отношение, дори тогава вътрешната сила на човек може да го издигне, твърди Франкъл.</p> <p>Защото на човек може да се отнеме всичко, освен едно: последната човешка свобода да избере своето отношение при всякакви обстоятелства, да избере свой собствен път.</p> <p>Лагерниците са обикновени хора, избирайки да бъдат достойни за своите страдания, доказват, че човек може да намери смисъл дори в безнадеждна ситуация.</p> <p>Да превърне личната трагедия в триумф, а страданието си – в достижение с общочовешки характер.</p> <p>Човек „<i>може да остане смел, доблестен и щедър, или в горчивата борба за самосъхранение може да забрави човешкото си достойнство, да стане животинно или нищо повече</i>”.</p> <p>В книгата на Франкъл се утвърждава тезата за присъщата на всеки воля за смисъл, която в сблъсъците ни със смъртта и болката ни мотивира не само да не се отчайваме, но и да израстваме.</p> <p>Този, който има цел и смисъл в живота си, се предава много трудно. Онзи, без цел и смисъл, се отказва от живота и умира пръв.</p> <p>Човек може да търси смисъл в три неща:</p> <ul style="list-style-type: none"> - работа – да правиш нещо значимо; - любов – да се отдадеш на другия; - смисъл – да виждаш светлина в трудни времена. <p>Етимологията на логотерапията – „лекуване със смисъл” – разкрива, че човек живее истински, само ако има нещо или някого, което да го прави щастлив и да забрави всичко останало.</p> <p>Ситуацията с вируса е тест за човечността ни.</p> <p>Случилото се в Китай през последните два месеца дава примери за всичко това.</p> <p>В сърцето на епидемията – град Ухан, малко след избухването ѝ, тя се превърна в катастрофа. Изключително енергичната намеса на китайската държава обаче доведе до бързото овладяване на ситуацията.</p> <p>България прави опит да се възползва от най-доброто в световните практики за борба със заразата.</p> <p>Италианците запяха по балконите, китайците в Ухан показаха невиджана дисциплина и спряха смъртта.</p> <p>В България има призив за колективна молитва в 21 часа всяка вечер.</p>
--	--

Но има и обратна страна на медала. Презапасяването с храни и медикаменти например.

А се вижда като на длан – дали обществото е узряло за **свобода**, която според Сартр е равна на **отговорност**.

Човечеството ще оцелее – както е оцелявало, дори от чумата при неразвита медицина. Но важното е друго: дали ще извлече поука; ще промени ли мисленето и поведението си на потребител и ще се превърне ли в **стопанин на общия ни дом – Земята**. (31)

3235

Веселина Платонова

(II курс, ред. – спец. ББ)

ГЛОБАЛНА КРИЗА ЗА ПЛАНЕТАТА,

ЧИЕТО РАЗВИТИЕ И ПОСЛЕДИЦИ

СА НЕВЪЗМОЖНИ ЗА ПРЕДВИЖДАНЕ

(Уроци)

През декември 2019 г. започна диверсията, наречена коронавирус – COVID-19. Започна **глобална криза за планетата, чието развитие и последици са невъзможни за предвиждане**. С коронавируса се появиха въпроси: дали той е генетично биологично оръжие или е естествена еволюция на нов вирус, тръгнал от прилепите на един пазар в многомилионния град Ухан в централен Китай, тъй като сервирането на екзотични животни е традиция в Китай (особено по време на Китайската нова година). И в този момент интернет пространството – основна арена на информацията е затрупано с всякакви теории и хипотези, дебати и спорове за произхода на коронавируса. Но аз бих искала да опиша тази ситуация от по-различна гледна точка.

За кратко време и почти без да си дадем ясна сметка за случващото се, огромна част от населението на Земята се оказахме затворени, ограничени в придвижването си, в комуникацията и като възможност за работа. Но може би това не е случайно, защото ние се надпреварвахме да консумираме вещи и удобства. Вече не правим това, което обичаме, не живеем живота, който искаме, не споделяме времето и масата си с любимите хора, не почитаме и не се грижим добре за душата и тялото си, не откриваме и не подхранваме светлината у себе си и у другите забързани в ежедневието – дали тогава вирусите, с или без корона, са същинската заплаха за нас? В този момент е важно да живеем леко и без страх. Случващото се със сигурност е за добро. И светът ще увеличи светлината си след това трудно преживяване. **Но сме свикнали да очакваме светът да се оправи, за да станем и ние „наред“.** Всъщност ние трябва да се изправим, за да стане наред и светът. В материала по-долу съм описала уроците за планетата и поуците от кризата с COVID-19:

Първият урок е, че за разлика от финансовата криза през 2008-2009 г. коронавирусът ще наложи завръщането на голямото правителство. Хората разчитат на правителството да организира колективна защита срещу пандемията, разчитат на правителството и да спаси потъващата икономика. Ефективността на правителствата сега се измерва със способността им да променят ежедневието на хората. Защото, само ако сме единни, може да се справим.

Вторият урок е, че коронавирусът демонстрира мистиката на границите и ще помогне да се утвърди отново ролята на националната държава в рамките на Европейския съюз. Затварят се границите между държавите и всяко правителство в Европа се фокусира върху собствения си народ. Коронавирусът ще засили национализма.

Остава да видим как точно кризата ще се отрази на бъдещето на европейския проект.

Третият урок от коронавируса се отнася до доверието в експертизата. Финансовата криза и кризата с бежанците през 2015 г. породиха огромно недоволство от експертите. Сега хората повече се доверяват на експертите, когато е застрашен собственият им живот.

Четвъртият урок е много важен. Човек може да обвинява китайските лидери за липсата на прозрачност, която ги накара да реагират бавно на разпространението на вируса, но ефективността на реакцията им и способността на китайската държава да контролира

движението и поведението на хората е впечатляваща.

Петият урок е, че в определен момент правителствата ще бъдат принудени да избират между ограничаване на разпространението на пандемията с цената на унищожаване на икономиката или търпимост към по-висока цена, измерена в човешки животи, за да спасят икономиката.

Ефектът от вирусната епидемия върху способността за мобилизиране и правилно разпределение на ресурсите също може да се сравни с екстремните условия на войната, тъй като кризата както в икономически план, така и в чисто човешки, тепърва предстои. Но пандемията ни направи по-дисциплинирани и сплоти нацията, показва ни, че само заедно може да се справим с тази ситуация. (32)

3236

Миглена Георгиева

(II курс, ред. – спец. ОПП)

ПАНИКАТА НИ ПРАВИ НЕРВНИ И АВТОРИТАРНИ:

ЗАПАЗЕТЕ ТЕРИТОРИЯ ЗА РАЗЛИЧНИ МНЕНИЯ

(Как правиш това, човечество?)

Как всеки път редиш кулата си без Божие съучастие?)

Чумата сваля правителства. Има такива дни. Колкото повече говориш, толкова повече затъваш. Трябва военно положение, но обявено от Президента. Суспендиране на Парламента. Всичко свърши. Започваме отначало, за които останат. Защото епидемия има, но това правителство няма да даде и един лев за справяне с нея. Защото ще се разбере едно – нямаме пари за нищо. Явно нямаме и резерв. Явно нямаме и армия. Експериментът приключи. Още един в нашия обзрим живот, втори. Демокрация, която не беше демокрация, е нормално да завърши с липса на демокрация. Щеше да стане и без вирус. Организацията на хората е най-важна.

Дали в правителството се справят както трябва? По време на чумата по прасетата държавата България организира дезинфекция на пътя около огнищата на заразата. Днес никой не прави същото, когато става дума за хора.

Да погледнем в Китай – около болници и в заразените градове пръскат с дезинфектанти. Драконовски мерки се нарича това. По границите никой не мери температура на влизащите. Никой не спира полети, никой не налага карантина.

Някой знае ли какво прави Израел? За Луфтханза? А у нас по телевизията казаха да се подготвим за смъртни случаи. Е, готови сме. Държавата готова ли е? Сетиха се да започнат, но кога? Какво чакаха?

Паниката ни прави нервни и авторитарни. Все повече хора се карат на други хора заради мнението им. Има много засегнати, обидени и страшно много намерили начин за справяне с епидемията и пишеци за нощните въртолетни, които пръскат.

Запазете територия за различни мнения. Търпение е нужно, момчета и момичета, млади и стари.

Хората се разкриват най-добре в кризисни ситуация. Има одобряващи статии за мерките, но има и различни. Хубаво е да има различни, нали?! Другото е стаден болшеvizъм.

Италианците помолиха руснаците да им помогнат в битката срещу коронавируса. Руснаците изпратиха медици и оборудване. В Италия е дислоциран руски многофункционален модул комплекс за анализ на патогенни биологически материали и поддръжка за вземане на решения от оперативни групи на Министерството на отбраната на Русия.

Как правиш това, човечество? Как всеки път редиш кулата си без Божие съучастие? Как? Как харчиш милиарди за футбол, например, а не за умни доктори и учени? Как изобретяваш още една пластмасова чупачка за яйца, пластмасов уред за правене на снежни топци, а нямаш полипропилен за щитове и очила в реанимацията? Както пита една испанска докторка – имате толкова скъпи футболисти, инвестирахме толкова в тях, защо те не ви лекуват сега? Защо? Бог да те пази, ако кажеш нещо срещу футболисти. Просто това е най-лесният пример за идеята в какво инвестираше човечеството – в храна и зрелища, далеч под нивото на провинциален театър. Кое е важно: границата, емигрантите, приспособлението... или реалната битка за

живот?

Кое е по-важното: реалната битка за живот и опазване на цивилизацията или спонсорираната снимка във Фейсбук как един вълк яде зеле и е много мил?

Няма да спра да твърдя, че ние всички се занимавахме с глупости, насочвани от ръка, пръскаща пари.

Не, не смятам, че една болест е flagellum Dei (прев. от лат.: бич Божии), не съм средновековен човек.

Смятам, че имаме празник, „Ковидов ден“, на който си проличава кое знаме е истинско и коя война е за човешината.

Не смятам, че е дошло време да спрем да говорим за свобода и права.

Но смятам, че логиката на спирта и невидимите същества, която днес е на път да стане мания и религия – тази логика идва да ни каже нещо просто.

С простотата на неувверено човешко същество мога да го кажа, страховито, но ще го кажа: Не можете да градите кулата на човеците без тухлите на Бога.

Не можете. (33)

3237

Вилиана Герова
(II курс, зад. – спец. ББ)

**СЛЕД ВСЯКА БУРЯ ЧОВЕК ИЗЛИЗА ПО-СИЛЕН
И УВЕРЕН В СЕБЕ СИ**

*(Тези хора, които си мислят, че имат всичко,
всъщност нямат пролетта в душата си:
Да разгадаем символите на сезона)*

Пролетта носи надежда, пролетното слънце събужда нов живот, избликващ от земята.

Тя е символ на плодородието и обещава по-добри времена, слънчеви и усмихнати.

Всичко оживява след дългата и студена зима. Денят става по-дълъг, за да освети пътя на човека и да му покаже красотата на природата.

Пролетта вдъхновява хората да творят.

Понякога обаче не всичко е така красиво, както в песните и поемите за пролетта...

В живота винаги има и трудности, с които хората трябва да се борят.

Тогава хората се обединяват и си помагат взаимно, защото точно както зимата не може без пролетта, така и доброто не може без лошото.

Народът е силен, когато е обединен и хората си помагат.

След всяка житейска буря човек излиза по-силен и уверен в себе си, готов за нови начинания.

... Ние, хората, често се самозабравяме и мислим, че всичко се върти около нас.

Но хората, които си мислят, че имат всичко, всъщност нямат пролетта в душата си.

Затова сега след тази буря, която ни помете, хората, обичащи природата, ще ѝ се радват, а тези които не са забелязвали малките, но толкова важните неща, като простото разхождане в парка и разходките, ще го оценят. Природата не гледа и не подбира на кого да даде повече, а на кого – по-малко. Тя за всички се раздава еднакво и за това трябва да се научим да я ценим.

Дадено ни е време да се отпуснем, да поразмишляваме и да празнуваме в душите си.

Да разгадаем символите на сезона.

Отворете прозореца си!

Чуйте птичите песни! Внесете слънчев лъч в дома си!

Направете нещо, което сте отлагали от години!

Направете нещо ново!

Потопете се в света на книгите! Тренирайте!

Чуйте се с приятели или роднини!

Животът е свеж и цветен, изпълнен с безкрайни възможности!

Само трябва да се огледаме за тях. (34)

3238

Петя Тодорова
(II курс, зад. – спец. ББ)

**ЗЕМЯТА НИ ГОВОРИ:
„СЪБУДЕТЕ СЕ И ВИЕ.
ОТВОРЕТЕ ОЧИ И ВИЖТЕ**

КАК ПРИРОДАТА ТАНЦУВА ПОД ЗВУЦИТЕ НА СВОЯТА МЕЛОДИЯ”
(Всеки от нас е част от ДРУГИТЕ)

Пролетта, най-нежният сезон... Време, през което спящата природа сякаш, усетила повика на топлиите лъчи на слънцето, събужда всяка пролетна поляна. Пъстроцветните пътеки от цветя носят аромат, изпълнен с благодат, а жизнените сокове на стъблата даряват с чудодейна сила всяка билка, израснала в тревите.

Земята ни говори: „Събудете се и вие. Отворете очи и вижте как природата танцува под звуците на своята мелодия”.

Вълшебството ѝ хармонира и засилва свещената ѝ връзка със сърцевината на Земята. Колко годишно е Дървото на живота? На колко ери, векове, хилядолетия, а може би еони...

Какво е неговото послание към нас?

Може би е разказ за невидимите нишки, които свързват всичко съществуващо в него и че всяка част живее, благодарение на друга.

Всяка част е безценна, както и самото то, и ако някоя загива, създава огромна празнота в сърцевината, заради това че липсва.

Животът на всеки човек е безценен и когато вече го няма, се усеща чувство на дълбока тъга от загубата му. Всичко, до което се е докосвал приживе, носи неговия отпечатък, запазило е негов мисъл и емоция и по начина, по който той го е виждал, го виждаме и ние.

Всеки от нас е част от другите и, вглеждайки се един в друг, рано или късно започваме да осъзнаваме, че това е истина.

Моето послание към света през пролетта на 2020 година е: да следваме пътя на тази истина.

Тогава ще се справяме по-леко с проблемите, пред които сме изправени.

Защото същността на живота е във взаимното разбирателство, подкрепа и обич, на които всички ние сме способни.

Животът е крехък – като самата пролет. Пазете го. (35)

3239

Христина Донкова

(III курс, ред. – спец. ПК)

ВИРУСЪТ НИ СПРЯ

(Изгубени в своята заетост)

Планетата Земя е нещо божествено и уникално. Тя притежава огромна енергийна сила и ослепителна красота със своето разнообразие от форми, образи и животи, които я правят забележителен феномен.

Планетата Земя е нашият дом.

В последно време ние хората сякаш забравихме колко важна е тя за нас, за нашето съществуване, за нашето оцеляване.

Колко е важно да я пазим и да се грижим за нея, защото тя е жива, също толкова, колкото и ние, човечите, сме живи. В забързаното си ежедневие ние черпим нейните ресурси, за да задоволим нуждите си и не осъзнаваме, че сме зависими от нещо много по-голямо, отколкото си мислим.

Сега светът е изправен пред голямо изпитание – КОРОНАВИРУСА.

Заедно с глобалната заплаха той носи на човечеството послание, отправено от планетата Земя към нас, хората. Разтърси ни и ни накара да оценим изобилието, в което живеем.

Изобилие от здраве, блага и свобода.

До вчера ние приемахме този лукс за даденост и с лекота подминавахме.

Вирусът ни спря и ни накара да осъзнаем, че сме изгубени в своята заетост.

Не намирахме време за важните неща.

Превръщахме дребните неща в проблеми и се съсредоточавахме в тях.

Сега Земята си почива от нас. (36)

3240

Деница Крумова

(III курс, ред. – спец. ПК)

**КОРОНАВИРУСЪТ Е ИЗПИТАНИЕ В ПО-МАЛКА СТЕПЕН
ЗА ОТДЕЛНИЯ ОРГАНИЗЪМ
И В МНОГО ПО-ГОЛЯМА – ЗА ОБЩЕСТВОТО**

**(Изкуствено нагнетяване на напрежението
между вече утвърдените политически сили)**

Така наречената криза с коронавируса е изкуствено нагнетяване на напрежението между вече утвърдените политически сили – по-дълбоко насаждане на неприязън между отделните националности на база на техните различия, но под претекст, че наложените мерки гарантират безопасност.

За да обоснова това твърдение е необходимо да поговорим за същността на „заплахата“. Вирусите биват два вида – ДНК и РНК вируси и усвояват енергията от други клетки, т.е. не могат да се разпространяват или да съществуват без тях (което обяснява карантинния период). Коронавирусът е РНК вирус [1]. Това всъщност е семейство от вируси, а формата, която в момента се разпространява се нарича просто нов коронавирус. Чрез специфична мутация от животните, вирусът се е прехвърлил върху хората и в момента създава паниката, на която всички сме свидетели.

Истината е, че в живота си много пъти сме се срещали с него или поне с подобни форми от неговото семейство (много голяма част от вирусите на грипа са именно коронавируси).

Проблемът в случая идва от факта, че тъй като е нов вирус, никой няма изграден имунитет срещу него, по-често дава усложнения и е по-заразен. Така представена информацията за него звучи притеснително, но смъртността при заразяване с коронавирус статистически е по-малко от два процента и засяга предимно хора с нарушена имунна система и остри респираторни заболявания. Този процент би могъл дори да е по-малък, защото често заразените проявяват само грипоподобни симптоми, които не изискват непременно изследване или хоспитализиране.

Другият проблем е, че все още няма разработена ваксина срещу този вид вирус, което обаче не означава, че няма лечение. То се извършва симптоматично, т.е. ако пациентът има кашлица, се предписват лекарства за кашлица, ако вдига висока температура, се лекува температурата и т.н.

Изхождайки от тези данни (които впрочем са изключително леснодостъпни) МЯСТО ЗА ПАНИКА НЯМА. Тя бива създавана, но с каква цел, бих могла единствено да гадая. Разбира се, това не означава, че трябва да постъпваме безотговорно и лекомислено, защото ако не ние, то наши близки биха могли да развият по-сериозна форма на заболяването, но вероятността това да се случи и при всеки сезонен грип не е по-малка.

Дори няма да пристъпвам към теорията за този вирус като биологично оръжие, застрашаващо крехкото обществено равновесие, а ще разгледам само резултатите от опита за справяне и влиянието му върху межкултурните връзки.

На всички е известно, че огнището на вируса е един пазар за месо и риба в китайския град Ухан. Откакто медиите се погрижиха този факт да стигне до очите и ушите на възможно най-много хора, отношението към китайците и всеки, който носи характерните черти на монголоидната раса, е продиктувано от предразсъдъци, неинформираност и дезинформираност. С разпространението на вируса се увеличи и кръга от националности, които са подложени на подобни предубеждения. Пресен пример (към 20.03.2020) е сценката, която се разигра на борда на самолет на Wizz Air от София за Лондон. От подобни обществени прояви става ясно, че привидната толерантност към различните е построена върху много крехки основи. Би могло да се каже, че това отношение произтича от желанието да се съхрани собственото здраве и здравето на близките и няма нищо общо с националност, етническа и културна принадлежност. **Но в момента, в който на територията на България беше обявено извънредно положение и хората бяха освободени от работа, откритите пространства се изпълниха с блажено лапнали цигарата родители, тичащи деца, възрастни хора, препичащи се на следобедното слънце. Вирусът по никакъв начин не повлия на чувството за общност и принадлежност и никакви подсмърчания или кашляния не доведоха до принудително прибиране вкъщи.**

Разбира се, с разпространението на заразата и непрекъснатото бомбардиране на медийното пространство с нови и нови заразени и оскъдна информация за оздравелите, общественото напрежение постепенно се увеличи. **Заразяването стана равносилно на края.**

Драматични репортажи, стряскащи заглавия, шум и извънредни емисии... За да се превъзмогне паниката, за да се погледне рационално на проблема, за да не се всява страх и да се затвърждават различията както между различните националности, така и между различните възрастови групи (тъй като едните са по-податливи от другите) предлагам следните идеи:

1. **На първо място да се ограничи медийното време на новини, свързани с коронавируса.** На всички е ясно, че това е професионално задължение и от служителите и медийните лица се очаква преди всичко да информират безпристрастно. Но начинът, по който се предава информацията, също е от съществено значение за възприемането ѝ.
2. Наред с новите заразени, да се съобщават и оздравелите. В световен мащаб. За да се запази равновесието е важно да се съхрани надеждата и положителното в ситуация на криза.

3. По мое мнение обявяването на извънредно положение в момента е повече вредно, отколкото полезно. Разпространението на вируса продължава, независимо дали е в

супермаркета или в мола. **Спирането на работата на толкова производители и търговци ще доведат до нежелани икономически последици.**

4. Следвайки модела за нагнетяване на напрежението е логично да се разпространи също толкова ефективно спокойствие и разбиране дори и сред хората, които нямат достъп до разнообразни информационни ресурси. Отново на първа линия застават телевизионните медии, които носят пряка отговорност за настроенятия и нагласите на зрителите си.

5. Изграждането на имунитет срещу вируса е неосъществимо, ако няма достатъчно заразени, изследвани и излекувани от него. Това най-лесно ще се осъществи, ако се извършва контролирано, последователно и без да се нарушава естествения ритъм на съществуването.

КОРОНАВИРУСЪТ Е ИЗПИТАНИЕ В ПО-МАЛКА СТЕПЕН ЗА ОТДЕЛНИЯ ОРГАНИЗЪМ И В МНОГО ПО-ГОЛЯМА – ЗА ОБЩЕСТВОТО, НЕГОВАТА СТРУКТУРА, ОРГАНИЗАЦИЯ И СПЛОТЕНОСТ. Освен това резултатите от карантината са благоприятни за околната среда, която заедно с нас си дава почивка от непрестанното бързане и злоупотребата с естествените ѝ ресурси. **Може би това е просто друг начин да се възстанови естественото равновесие между природата и човека. Начин да се възроди и заздравя връзката помежду им. Оттук нататък от нас зависи да я съхраним. (37)**

Цитирана литература

1. Данните са посочени по: <<https://btvnovinite.bg/bulgaria/skandal-v-samoleet-balgarski-patnici-prinudihanglichani-da-sljazat-ot-borda.html>>. – 26.03.2020. – 6 с.

3241

Миглена Кулинска

(III курс, ред. – спец. ПК)

СИЛНИ СМЕ, КОГАТО СМЕ ЗАЕДНО:

ПРОМЯНАТА Е СЛЕДВАЩИЯТ ЕТАП

ОТ СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА НАШАТА ПЛАНЕТА ЗЕМЯ!

(Кризата с коронавируса:

Да загърбим удоволствието от *материалното* и се насочим към *духовното*)

Най-голямата грешка на хората е, че приемат планетата, на която живеем, за даденост.

Голяма част от нас пречи на нормалното функциониране и на естествения цикъл на природата.

И тя ни отвръща, за да ни накара да отворим очите си и да осъзнаем, че всяко наше действие има своите последици.

Смятам, че би трябвало ограниченията и мерките да бъдат още по-строги, например – пълна социална изолация.

Но чрез онлайн платформа хората да се сплотят, да споделят и обсъждат своите интереси, тревоги и т.н.

По този начин хората задружно биха могли да поддържат духа и вярата си будни.

Защото сме силни, когато сме заедно.

Ние не чухме природата. Не усетихме и не обърнахме внимание на посланията, които ни изпращаше.

Сега страхът от непознатото, страхът за оцеляване ни обединява. Учи ни как да живеем с повече любов и вяра.

Време е за равностойка и преоценка на живота.

Сега всички сме взаимносвързани и от нас зависи как ще изградим света наново.

Да! Той се променя физически и енергийно.

Ако бъдем по-добри един към друг, по-единни и милостиви, ако загърбим удоволствието от материалното и се насочим към духовното, ние ще допринесем за положителната промяна.

Промяната е следващият етап от съществуването на нашата планета Земя! (38)

3242

Десислава Петрова

(III курс, ред. – спец. ПК)

КОРОНАВИРУСЪТ ДЕМОНСТРИРА

МИСТИКАТА НА ГРАНИЦИТЕ

**(Ще помогне да се утвърди отново ролята на националната държава
в рамките на Европейския съюз)**

Коронавирусът демонстрира мистиката на границите и ще помогне да се утвърди отново ролята на националната държава в рамките на Европейския съюз.

Човек вече може да види това в затварянето на много от границите между държавите и във факта, че всяко правителство в Европа се фокусира върху собствения си народ. При нормални обстоятелства държавите членки не биха направили разлика между националностите на пациентите в техните здравни системи, но при тази криза те ще дадат приоритет на своите граждани пред другите.

Следователно коронавирусът ще засили национализма, макар и не етническият национализъм. За да оцелеят, правителството ще поиска гражданите да издигнат стени не просто между държави, а между отделните хора. Най-големият риск не е непознатият, а най-близките до вас.

Коронавирусът се отнася до доверието в експертизата. Финансовата криза и кризата с бежанците през 2015 г. породиха огромно недоволство от експертите. Тази промяна, която беше един от основните успехи на политиките популисти през последните десет години, ще бъде преобърната от коронавируса. Повечето хора са много отворени и се доверяват на експерти, когато е застрашен собственият им живот. Потвърждава се легитимността на професионалистите, които водят борбата срещу вируса. За съжаление коронавирусът може да увеличи привлекателността на авторитаризма, доказан от китайското правителство. Човек може да обвинява китайските лидери за липсата на прозрачност, която ги накара да реагират бавно на разпространението на вируса, но ефективността на реакцията им и способността на китайската държава да контролира движението и поведението на хората е впечатляваща.

В сегашната криза гражданите постоянно сравняват отговорите и ефективността на своите правителства с тези на други правителства.

И не трябва да се изненадваме, ако в деня след кризата Китай изглежда като победител, а САЩ като губещ, в определен момент правителствата ще бъдат принудени да избират между ограничаване на разпространението на пандемията с цената на унищожаване на икономиката или търпимост към по-висока цена, измерена в човешки животи, за да спасят икономиката. Все още е много рано да се спекулира с политическото въздействие. Кризата оправда страховете на антиглобалистите: затворените летища и самоизолираните хора, изглежда са кота нула на глобализацията. Но парадоксално е, че новият антиглобалистичен момент може да отслаби популистски политически актьори, които нямат решение, дори когато имат право.

Кризата с COVID-19 също ще прекрои драматично реакцията на ЕС на всички други кризи, с които се сблъска през последното десетилетие. Фискалната дисциплина вече не е икономическата мантра дори в Берлин и няма европейско правителство, което към настоящия момент да се застъпва за отваряне на границите за бежанци. (39)

3243

Михаела Стоименова

(III курс, ред. – спец. ПК)

ПОМОЩ ЗА ПЛАНЕТАТА:

ХОРАТА ИМАТ НУЖДА ДА ПОСПРАТ И ДА СЕ ОГЛЕДАТ

**(Животът и ежедневието ни бяха толкова забързани,
че няхаме време да спрем)**

Съществуват различни хипотези за появата на коронавируса.

Една от тях е, че в китайския град Ухан има лаборатория, която по невнимание е изпуснала вируса в околната среда. Според друга, вирусът е инжектиран в животно, консумирано от населението там.

Според трета, САЩ има „пръст“ в тази работа и целта им е да сринат икономиката на Китай.

Тези хипотези не са доказани официално.

Но едва ли е най-важното откъде е тръгнал вирусът, след като причинява такъв срив и дисбаланс на планетата:

хиляди заболели, жертви, паника, икономически срив. Всяка една държава ще претърпи загуби, ще настъпи сериозна финансова криза.

Но има и добра страна, на планетата Земя ѝ е нужна тази почивка, за да се възстанови макар и за малко.

Беше време светът да забави темпото.

Хората имат нужда да поспрат и да се огледат, макар и от налагащата се обстановка.

Животът и ежедневието ни бяха толкова забързани, че няхаме време да спрем и да се огледаме, какво причиняваме на нас, на близките и на околната среда.

Не можем да живеем с безразличие.

Земята има нужда да си почине от нас, ние я унищожаваме, не я пазим и не я ценим.

Тя ни наемква със земетресения, наводнения, климатични промени и аномалии.

Но ние – хората, не обръщаме внимание на тези сигнали.

Сега даваме почивка на планетата, която ридаше за това.

Това е нейния начин да каже „ПОМОЩ“. (40)

3244

Ивета Христова

(III курс, ред. – спец. ПК)

КАКЪВ УРОК ЗА ПЛАНЕТАТА НОСИ

КРИЗАТА С КОРОНАВИРУСА

(Поуки и стратегии за гражданското общество)

Поуките, които носи на човечеството кризата, създава се след разпространението на коронавируса у нас, а и не само в нашата страна, е че все повече си даваме сметка за това колко сме разглежени и материално зависими, как сме забравили истинските човешките ценности и как в един момент ще трябва сами да се оправяме, защото в тази макар и трудна ситуация започваме да обръщаме внимание на истинското значение на това да си човек и да цениш и всичко, което имаш, да се радваш на малките моменти в живота и да обърнеш погледа си към природата.

Природа, която от години ни дава ясен знак, че се е уморила от човешкото експлоатиране и е време да си почине от това негативно влияние.

Макар и с цената на много жертви, това е факт и ценен урок за човечеството, за неговите възгледи за живота.

Тази криза ще донесе на много държави и икономически загуби.

Да, след това ще има трудно възстановяване, но въпреки това кризата е и ценен урок, който ще покаже **доколко сме силни всъщност и как след подобно бедствие бихме могли да съхраним духовното и истински ценното в живота – нашето здраве.** (41)

3245

Ангел Георгиев

(III курс, ред. – спец. ИРТ)

ЧОВЕЧЕСТВОТО,

ИЗПРАВЕНО ПРЕД СЕРИОЗНО ИЗПИТАНИЕ

(Сила на кармата или възстановяване на космическото равновесие:

Начинът на живот и пътят, по който са тръгнали хората,

са грешни и те ще ги доведат до крах на човечеството)

На 20 март 2020 г. отбелязваме началото на пролетното равноденствие (когато денят е равен на нощта).

Тази година посланията се различават – както по противоположното си съдържание, така и по своята форма.

Само преди година не бихме и предположили, че **човечеството ще понесе сериозно изпитание, което води след себе си глобална икономическа криза, безработица, паника, страх и за съжаление – дори смърт.**

Невидим враг, който не подбира жертвите си: бедни и богати, властни и подвластни, млади и стари, от всички етноси и религии.

Така създалата се ситуация (да я наречем: **сила на кармата или възстановяване на космическото равновесие**) има за цел да ни направи по-разумни.

И най-вече тези хора, за които не е важно дали ще имат верни и истински приятели, дали ще проявяват доброта, човечност и разбиране към другите.

За тях единствено е важно само да имат, действат с цената на кражба и предателство в името на тяхната лична финансова и материална облага.

Днешната ситуация не е изключение в историята на човечеството. През вековете е имало подобни пандемии и кризи. Но днес смисълът на пандемията е **да обърне погледа на хората към същността: към начина им на живот и пътя, по който са тръгнали.**

Всички сме чували за историята на динозаврите, за апокалипсиса, за причините за изчезване на цивилизации.

Това може да се случи и с нас, ако не се осъзнаем.

Изпитанието, което ни постави съдбата през тази пролет (коронавирус) – било то изкуствено създаден от човек или естествено мутирал вирус – или ще ни научи да сме по-добри и отговорни един към друг, показвайки ни, че омразата, завистта и безхаберното не водят до нищо добро, или ще ни погуби.

Съдбата в момента е изцяло в нашите ръце.

Защото **всяко едно природно бедствие** (земетресение, пожар, наводнение, пандемия и пр.) **е вид наказание** за нещата, които правим в глобален мащаб (извличане на природните ресурси от недрата на Земята, замърсяването на въздуха, изсичането на горите, войните и много други).

И е нужно да разбираме този глобален проблем, надвиснал над света в момента.

И е нужно да разбираме причините за тази катастрофа.

Нека променим нещата днес, за да има какво да спасим утре. (42)

3246

Любов Йовинска

(III курс, зад. – спец. ББ)

ТРЯБВА ДА СЕ НАУЧИМ ДА СЪХРАНЯВАМЕ И ПРАВИЛНО ДА НАСОЧВАМЕ ЕНЕРГИЯТА СИ

(Истинско щастие е да бъдеш здрав и свободен,

да можеш да си близо до хората, които обичаш,

и да имаш възможността да им показваш обичта си)

Александър Сергеевич Пушкин, намирайки се Болдино под карантина поради холерата, се обръща и към нас...

Позвольте, жители страны,
В часы душевного мученья
Поздравить вас из заточенья
С великим праздником весны!
Всё утрясётся, всё пройдёт,
Уйдут печали и тревоги,
Вновь станут гладкими дороги
И сад, как прежде, зацветёт.
На помощь разум призовём,
Сметём болезнь силой знаний
И дни тяжёлых испытаний
Одной семьёй переживём.
Мы станем чище и мудрей,
Не сдавшись мраку и испугу,
Воспрянем духом и друг другу
Мы станем ближе и добрей.
И пусть за праздничным столом
Мы вновь порадуемся жизни,
Пусть в этот день пошлёт Всевышний
Кусочек счастья в каждый дом!

А. С. Пушкин, 1827 г.

Посрещаме пролетта на 2020 г., изпълнени с тревога, страх и недоволство. Напрежението обзема голяма част от хората. Свикнали с определени навици и свободи, сега животът ни се промени... Но всичко, което се случва, ни кара да обърнем поглед навътре към духовната си същност и отвъд досегашните ни убеждения. Ние прозираме, че отвъд материалното, в което сме вгълбени, има и нещо друго... Може би е настъпил моментът да отворим съзнанието си, да усетим енергията, която е отвъд материята.

Когато е разпиляна и неосъзната, тази енергия много лесно може да бъде пропиляна. И така мнозина от нас не успяват да видят истински ценните и значими в живота неща... Затова трябва да се научим да съхраняваме и правилно да насочваме енергията си. Да осъзнаваме приоритетите си и да ценим искрено това, което имаме, колкото и малко да е то.

Време е да осъзнаем, че е истинско щастие да бъдеш здрав и свободен, да можеш да си близо до хората, които обичаш, и да имаш възможността да им показваш обичта си. Нека да надмогнем негативизма и страха, да усетим силата на доброта и обичта, защото и след часовете на нощния мрак се показват първите лъчи на слънцето и лека-полека пристъпва светлината... (43)

3247

Десислава Николова

(III курс, зад. – спец. ББ)

**НИЕ ТРЯБВА ДА СЕ ОБЕДИНЯВАМЕ И ДА СЪЗДАВАМЕ ОТНОШЕНИЯ,
ОСНОВАНИ НА НАЙ-ВИСОКИТЕ ПРИНЦИПИ НА СИНЕРГИЯ,
ЧЕСТНОСТ, ИСКРЕНОСТ, ВЗАИМНА ПОДКРЕПА**

(Да **СЛУЖИМ** на света)

Ние трябва да се обединяваме и да създаваме отношения, основани на най-високите принципи на синергия, честност, искреност, взаимна подкрепа.

Ние трябва да създаваме възможности за цялостно развитие и хармонизиране на отношенията с другите, за поддържане на пълноценен начин на живот.

Ние трябва да допринасяме за отключване на потенциала, изпълнявайки своята съдба, като служим на света.

Ние трябва да създаваме идеални условия за еволюция, съчетавайки съвременната технология с хармоничния живот в природата.

Защото, ако продължим да игнорираме този свят и да нехаем за съдбата му, докато ние вървим по свой собствен път, потапяйки се само в ежедневните си преживявания, този свят може скоро да престане да съществува. (44)

3248

Георги Александров

(IV курс, ред. – спец. ПК)

ЧОВЕЧЕСТВОТО ПРЕЗ 2020 ГОДИНА

(За тежестта на *отговорността*)

Човечество – звучи величествено, нали? Но велики са идеалите, които обединяват хората в едно цяло, лутанията и търсенията на душата, които са тласъкът към развитие: „Вечност, всемир и безсмъртие” са характеристика само на духа, защото вечно е само човешкото – търсенето, въпросът и борбата по пътя към отговора, а не делничните нужди. Битът е този, който разделя хората, а духът и стремежът към „безсмъртието” на идеалите създават човечеството и го крепят. (45)

3249

Милена Ангелова

(IV курс, ред. – спец. ПК)

ПАНДЕМИЯТА НА 21 ВЕК

(Как от *страха* ще се роди нещо хубаво)

2020 година не започна особено добре, заради вируса COVID-19 или така наречения Коронавирус.

За съжаление тази епидемия покори целия свят и взе доста невинни жертви. Заради пандемията на 21 век човечеството претърпява сериозни промени и неудобства. Разбрахме, че най-уязвими са възрастните хора.

Нашите баби и дядовци са неизменна част от нашия живот. От тях черпим мъдрост и милосърдие.

Дали са ни много любов, внимание и грижи, докато ни помогнат да съзреем и продължават да го правят, когато вече сме пораснали.

За това трябва да се грижим добре за тях и да се опитаме да ги предпазим от този вирус.

Най-важното нещо в този момент е да бъдем любвеобилни, обичащи се и спазващи всички препоръки от специалистите. За да предпазим околните, първо трябва да се погрижим за себе си като се самоизолираме и се погрижим за нас самите. Нека показваме любов и към другите, защото доброто винаги побеждава. В тези трудни времена, които преживяваме, трябва да оценим труда и грижите на нашите медици. Лекарите и медицинските сестри, които се сблъскват ежедневно с коварната зараза, заслужават подкрепа и уважение. Сега повече от всякога заслужават да им покажем нашите благодарности, за да разберат, че оценяваме техния труд и усилия.

За да се преборим по-бързо и лесно с епидемия е много важно да не се поддаваме на паниката и да не позволяваме тя да ни завладее. Защото паниката е много по-опасна от

коварната зараза.

Всичко ще бъде наред!

Ще се преборим с пандемията на 21 век!

Заедно сме по-силни! (46)

3250

Адриан Арсов

(IV курс, ред. – спец. ПК)

„ПРИРОДАТА НИ ГО ВРЪЩА”

(Природата срещу човека:

Още едно доказателство, че ВСИЧКО Е БАЛАНС!)

С всеки изминал ден човекът оставя все по-голям „мръсен” отпечатък върху Земята. Промислеността, замърсяването и убиването на животни са трите основни причини, които водят до унищожаването на планетата. Тези неща стават неусетна част от ежедневието ни и ние не усещаме как това се отразява върху природата.

С всяка изминала година хората взимат от нея повече отколкото им се полага. Това се отразява на природата пагубно и в краен резултат тя си го връща, а срещу нея не можем да се борим. Хората са устроени така, че трябва да се случи някакво бедствие, за да се замислят над нещата, които правят. Че те не са така наречените „гости” на тази земя, а трябва да работят за нея. По начина, по който взимаме от нея, трябва и да се трудим, за да ѝ отвърнем с добро.

Най-актуалният пример за това е Коронавирусът, който се разпространи в целия свят и взе хиляди жертви. В момента той е причината за почти тоталното спиране на промишлената индустрия, търговията и промени коренно начина ни на живот. Това, от своя страна, ще доведе до световна икономическа криза.

ВСЯКА ПРИРОДНА СТИХИЯ Е ПО-СИЛНА ОТ НАС. ПРИРОДАТА НИ ДАВА ПОСТОЯННИ ЗНАЦИ, ЧЕ ТРЯБВА ДА ПРОМЕНИМ НАЧИНА СИ НА ЖИВОТ И ДА СЕ ЗАМИСЛИМ КАКВО ТРЯБВА ДА НАПРАВИМ ЗА НЕЯ. ТОВА СА ЗНАЦИ, ЧЕ ОСВЕН ДА ВЗИМАМЕ, ТРЯБВА И ДА ДАВАМЕ. (47)

3251

Билиана Асенова

(IV курс, ред – спец. ПК)

ДА СИ ЧОВЕК СЕ ОКАЗА ПО-ТРУДНО ОТ ОЧАКВАНОТО!

(Моят апел)

Пандемии са често срещани в нашата история. От чумата, през испански грип, та до коронавирус или иначе казано COVID 19. Черната смърт, както още се нарича чумата е епидемия започнала през 1346 г. Преминува през по-голямата част от Европа. Жертвите са между 30 и 60 процента от населението. Испански грип (или инфлуенца) е втората голяма епидемия в Европа. Започва през 1918-1920. Умрелите са 50 милиона души. Тук обаче веднага правя връзка с днешната епидемия. Точно 100 години по-късно идва и нов вирус. Тръгва от Китай, градчето Ухан. До момента загиналите от COVID19 са 25 042, заболелите са 552 600, като 20 790 са новите случаи. Тази статистика е от 27.03.2020 г.

Задавам си въпроса дали всичко това не е свързано? Дали не сме много на планетата и тя не се опитва да ни „изчисти” на определен период от време? Може би просто сме ѝ „натежали”, унищожаваме ресурсите ѝ и тя се опитва да ни премахне? Или пък всичко е изкуствено създадено и някой се опитва да ни изтребят? Не искам да развивам излишни теории за това какво може да е станало и как всъщност се е появила тази болест. Нали не мислите, че всичко е тръгнало от един прилеп? Прилепи има навсякъде по света!

Но това не е темата. Тук искам да споделя **моя апел!** На никого не му е приятно да седи само вкъщи, да е затворник в собствения си дом. Повярвайте, не сте сами! Всеки иска да излезе, да се разходи на хубавото време, да не се страхува, че може да се разболее. На мен

също ми се иска!

Моля Ви, ако не мислите за себе си, то поне мислете за семейството си – за родителите, за бабите и дядовците си. Те са най-рискови, защото имунната им система е много отслабнала с годините. Подобна болест би ги убила бавно и мъчително. Тъжно е да знаеш, че някой ще умре от задушаване и при това сам.

Моля Ви, спазвайте мерките за безопасност и хигиена. Не излизайте безсмислено. Не разхождайте кучето си по 2 часа навън. Пазете се! Бъдете разумни!

Искам да Ви накарам да се замислите! Лятото ще искате да отидете на море, нали? Или пък на планина? Точно заради това спазвайте тези елементарни условия. Има толкова много занимания, които можете да правите. Подредете си гардероба. Почистете онзи шкаф, за който все си казвате „Някой ден ще го подреда”. Сгответе си нещо вкусно. Играйте някоя игра със семейството си. Прочетете онази книга, за която никога не ви е стигало времето. Направете пролетно почистване въщи, измийте прозорците, изперете пердетата. Подновете плейлистите на телефона си. Изгледайте сериала, който винаги сте искали, но сте били уморени. Започнете да тренирате. Да си останеш въщи не е чак толкова лошо! Поговорете с близките си! Има толкова много неща, които сте пропуснали да си кажете, заради забързаното си ежедневие.

Всички заедно ще се справим и с тази пандемия!

Няма нужда от паника!

Няма нужда от презапасяване с продукти!

Нека покажем, че българите сме задружни, нека покажем, че България може да се справи с епидемията и то с минимален брой жертви!

Останете си въщи!

Нека пазим околните, а не само себе си! (48)

3252

Александра Давчева

(IV курс, ред. – спец. ПК)

„СПАЗВАЙТЕ ПРАВИЛАТА”

(Човешките права и свободи –

Демокрация VS Демонстрация)

Живеем в свят на бурни промени. Всеки ден ставаме свидетели на развитието, на проблемите и новостите, които настъпват в страните по целия свят. Обаче има проблеми, които не могат да бъдат толкова лесно решени, като един от тях е пандемията от Коронавирус.

Коронавирусът взема ежедневно хиляди жертви из цял свят. Борбата с него става все по жестока, трудна и безрезултатна, а решение за справяне с него все още няма.

Голяма част от обществото подценява ситуацията като не осъзнава, че са единствените, които могат да помогнат за избавянето от тази беда.

В много страни, както и тук в България се създадоха строги мерки за справянето с тази наистина неприятна ситуация. Институциите непрестанно работят за откриването на адекватно решение, но и ние също трябва да помогнем. Трябва да се преборим с паниката и страховете си.

Коронавирусът е изпитание за нашето общество. Ще трябва да свикнем с новите правила, за да избегнем нови забрани. В тези дни на социална изолация и масово скучаене, има хора които са на работа. Професионалисти от различни сфери, които се грижат за това да се чувстваме комфортно. На работа са хората, които произвеждат хляба ни, тези които ни информират и разбира се – медиците и сестрите, които лекуват болните, полицаите, пожарникарите. Трудът на всеки е ценен и важен, нека им благодарим и бъдем съпричастни с тях. В извънредни ситуации първичният ни инстинкт е да защитим себе си, семействата и приятелите си. Но паниката е най-опасната част при извънредните ситуации.

Друг проблем е, че голяма част от обществото не спазва мерките и мисли главно за себе си, а трябва да е точно обратното, а именно да мисли и за останалите. Нищо не е по-важно от здравето ни и това на близките ни.

Можем да кажем, че тази пандемия до някаква степен ни научи да осъзнаем кое е най-важното и колко ценен всъщност е нашият живот. Трябва да ценим възрастните хора и болните, защото те са най-уязвими. Подценихме нещата, като мислехме, че можем да купим всичко, да бъдем навсякъде и с всеки и по този начин осъзнахме, че нищо в този живот не е даденост. Прекарвахме свободното си време в търговските центрове, но разбрахме, че можем да си купим всичко, но не и щастие.

Нека спазваме правилата и покажем, че сме по-умни и по-силни от вируса.

Нека защитаваме себе си и тези около нас.

Останете си вкъщи. (49)

Използвани източници

1. Взрив във фейсбук: Човечеството получи болестта, от която се нуждаеше. // <<https://www.marica.bg/tema-v-razvitie/covid-19/chovechestvoto-poluchi-bolestta-ot-koqto-se-nujdaeshe>>. – 24.03.2020. – 2 с.
2. Полицията, едни от професионалистите на първа линия!. // <<https://www.ngobg.info/bg/news/120122>>. – 19.03.2020. – 2 с.
3. Какви ползи донесе коронавирусът?. // <https://www.actualno.com/interest/kakvi-polzi-donese-koronavirusyt-news_1437425.html>. – 27.02.2020. – 3 с.
4. Коронавирус: Паниката е най-големият риск за здравето ни. // <<https://www.vesti.bg/temi-v-razvitie/tema-koronavirus/koronavirus-panikata-e-naj-golemiat-risk-za-zdraveto-ni-6106716>>. – 10.03.2020. – 3 с.

3253

Александра Димитрова

(IV курс, ред. – спец. ПК)

ПАНДЕМИЯТА И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА

(Земното кълбо като обща родина)

Добре е, че у нас се въведе извънредно положение, още преди да е станало лавинообразното нарастване на броя на заразените. Дисциплината не е най-силното ни национално качество. Също така е добре да се слуша Националния оперативен щаб, който дава подробна информация за положението в страната, а не да се четат изобилията от глупости онлайн или хипотези за лечение, представяни като доказани истини. Заразяването става много лесно, макар че то не е смъртна присъда. Вирусът е невероятно устойчив и вече е навсякъде – дори в Гренландия. Така че трябва да бъдем много разумни и дисциплинирани. Без да се подаваме на паника и депресия от несигурността и изолацията.

Светът е преживявал далеч по-тежки пандемии от тази.

При чумната епидемия в средата на 14-и век умира около половината от населението на Европа. Това е в зората на Модерното време. А през 1918 г., в края на Първата световна война, избухва най-голямата грипна пандемия. Смята се, че заразените са били около 500 милиона. А жертвите – вероятно около 50 милиона, което е повече от жертвите на войната.

Пандемията е част от сянката на глобализацията.

Днес светът е едно цяло. И дано да е поумнял. Защото технологиите умножават многократно и Доброто, и Злото. Всяка новина, всеки финансов проблем, всяка заразна болест, която възниква някъде днес за часове и минути обикаля целия свят. За добро и за зло. Лесното пътуване на информацията, на хора, стоки и идеи важи и за фалшивите новини, конспиративните теории, умишлените измами. Смъртоносните вируси и масовите психози.

Глобализацията няма алтернатива и няма да ни е много приятно, ако се лишим от нея.

Нито ще можем да оцелеем по-лесно в изолация. **ТРЯБВА ДА МИСЛИМ ЗА ЗЕМНОТО**

КЪЛБО КАТО НАША ОБЩА РОДИНА. Родина, която е застрашена. Коронавирусът се опитва много бързо да свърши работата на изолационистите и национал-популистите: затваряне на границите, недопускане на миграция в света, страх и дистанциране от съседите. Всяка държава е със своя национална политика. Освен социалната изолация и затварянето на границите, също и икономическите последици от пандемията несъмнено заплашват да ни върнат назад към „предглобални” времена. От друга страна обаче, в извънредната ситуация става още по-ясно, че сътрудничеството между държавите няма алтернатива. (50)

3254

Венцислава Кадийска

(IV курс, ред. – спец. ПК)

ПОСЛАНИЕ КЪМ ЧОВЕЧЕСТВОТО

(Мислете за ДРУГИТЕ!)

Опашки пред магазини, аптеки, претъпкани паркове и детски площадки. А коронавирусат всеки ден взима нови жертви. Колкото по-бързо започнем стриктно да се придържаме към правилата, толкова по-скоро ще се избавим от тази беда.

Мнозина все още не са схванали какво е истински важно в момента. Голяма част от хората negliжират случващото се, мислейки единствено за себе си без да се замислят, че са опасни за хората около тях. А откакто затвориха училищата, по улиците цари истинско ваканционно настроение. Сякаш нищо не се е случило. Експертите вирусолози имат съвсем друга представа за това как изглежда ограничаването на социалните контакти до абсолютния минимум. Ето защо ограниченията, които явно не работят на доброволна основа, сега трябва да бъдат наложени със забрани.

От ключова важност сега са най-вече солидарността и емпатията в обществото. В България вече се вижда консолидация на хората около институциите, борещи се срещу вируса. Прояви на спонтанна солидарност като дарения, набиране на доброволци и ръкопляскания за медиците са най-видимите форми на този феномен. По-важното е обаче, че лекари, медицински сестри, полицаи, държавни служители, продавачи, работници по заводи и бензиностанции и др. съвестно и отговорно изпълняват задълженията си в една среда, която е потенциално опасна за тяхното здраве и за това на семействата им.

Мислете за другите!

НЕКА ВЗЕМЕМ ИНИЦИАТИВАТА В СВОИ РЪЦЕ. Нека да спазваме стриктно сегашните правила, за да избегнем нови забрани. Да, ние и в момента вече плащаме висока цена с всичките тези ограничения на личните ни свободи. Но нека не забравяме, че значително по-висока цена плащат онези, чието икономическо оцеляване е сериозно заплашено от сегашната извънредна ситуация. **Но най-страшната цена плащат онези, които умират от опасната болест. Жертвите са главно възрастни и болни хора, но не само. Никой не е застрахован срещу вируса. Всеки може да бъде герой и да спаси човешки живот, ако се придържа към правилата.**

НЕКА ДА ГО НАПРАВИМ! НЕКА МИСЛИМ ЗА ДРУГИТЕ! (51)

3255

Милан Миланов

(IV курс, ред. – спец. ПК)

ПАНДЕМИЯ 2020

(Да запазиш ЧОВЕШКОТО у себе си не е трудно!)

Няма човек, който да е роден само за щастие. Ето – един е роден отличен работник, но няма щастие в семейството. Друг има и двете, но пък няма здраве. Трети е здрав, но пък децата му са болни и т. н. Във всеки човек има и добро, и зло. Така е устроен светът.

Някой си мисли, че като има пари може да си купи и любов, но това е вятър работа. Любов с пари не се купува. Или пък си мисли, че като стане богат, всичко ще му е наред, но и това не е вярно.

Работи, работи човекът, трупа пари и вещи и после вземе, та умре и остави всичко на друг.

Който много събира, никога не го използва. Друг събира плодовете на труда му. Затова по-правилно е така: не трупай, парите са средство за живот, използвай ги всеки ден.

За всеки човек идват периоди на трудности. Дори и за най-богатите и за най-силните. Затова човек трябва да се стреми да бъде смирен, за да не умре в прегръдките на злото.

Човек никога няма да спечели пари, ако не се занимава с подходяща работа. Той трябва първо да разбере какво най-много му харесва да прави, а не да робува на мода или нечий съвети.

Хората вече се интересуват само от пари. Мислят, че ако имат пари, всичко ще им е наред. Не знаят, че един ден тези пари няма да им служат за нищо.

Който краде, за здраве ще плаче...

Нека знаят всички, че нищо не остава неизплатено на този свят. Хората вършат престъпления и мислят, че никой не ги е видял. Не е така!

Всичко се вижда и идва време, когато провинилият се трябва да плати! (52)

3256

Жени Мишева

(IV курс, ред. – спец. ПК)

ПО ПРИМЕРА НА ВЕЛИКИЯ ДЖОВАНИ БОКАЧО

(За морала, волята и човешкото във всеки от нас)

„Декамерон“ на Джовани Бокачо е сборник от сто новели, разказани за десет дни от седем жени и трима мъже, избягали от чумата във Флоренция. Историите, които те разказват, нарушават средновековния аскетичен морал и благоприличие, но въпреки благонравствеността на разказвачите си от тях полъхва свежия порив на ренесансовия човек към свободата като най-ценен дар и разчупването на феодално-католическите окови.

В „Декамерон“ се формулира една нова концепция за човека. Той е със свободна воля, творец на съдбата си и сам определя участието си, но следвайки векове наред средновековните канони и догми не може да осмисли, да обхване с разума си новия обществен ред и да се възползва от свободната воля. И дилемата му е: а дали не съм в плен на съдбата?

Събраните в крайградската вила мъже и жени простиичко разказват своите истории. Мисълта за смъртта, неизбежна в дадените обстоятелства – чумната епидемия в града, провокира максимална искреност в разказите на младежите. Те сякаш се наслаждават на последните мигове от живота си. Любуват се на неговите радости, говорят открито за скритите му наслаждения. Водеща тема е любовта. Любовното чувство е свободно, разкрепостено и всеки има право на него, независимо от мястото, което заема в обществото. Любовта е дар за човека, който изпълва душата му. Човекът е духовно щедър и безкрайно великодушен. За да обичаш, трябва да имаш сили да защитаваш правото си на любов и това ни показва Бокачо в сблъсъка между позволеното и непозволеното в стотте разказани истории. В тях героите на Бокачо са личности, които доказват себе си. Те произхождат от всички обществени слоеве – граждани и селяни, търговци и занаятчии, крадци и благородници. От социалното дъно до светския и църковен елит – всички са представени. До епископите и архиепископите стоят обикновени монаси и монахини. И всички те са подвластни на любовта, греховно изкусени от нейните страсти. Всички имат право да обичат, ако душите им са осенени от божествения дар на любовта – законите на човешкото щастие са несъвместими с обществената и социалната йерархия.

Ренесансовата идея за доброто и злото като страни на човешката добродетел се интерпретират в контекста на любовните отношения. Добродетелни са действията на всеки, който защитава правото си на обич. За Бокачо е естествено към любовните наслади да се стремят и живеещите в монашеско усамотение. Радостта и щастието, изпитани от любовта не бива да бъдат обект на престъпление и наказание от страна на Църквата. Всички са човешки същества от плът и кръв.

„Декамерон“ е реалистично огледало на живота, обществото и човешките страсти с всичките им смешни или безобразни страни, енциклопедия на ренесансовия човек, който не желае повече да се съобразява със средновековните норми. Бокачо защитава правото на всеки от героите си да бъде верен на доброто и злото в себе си, но да остане човек в своята

греховност и да се върне към прозрението на своя прародител – „човек съм и нищо човешко не ми е чуждо”. Въпреки нравствения критерий на времето си ренесансовият човек има правото на уникалност, многостранност и екзистенциален избор. Той не е само дълг, морал или чувство, не е безсилен да кове съдбата си и да търси новото, не е само функция на Бога. Ренесансовият човек е творец с авантюристичен дух и ново съзнание.

„Декамерон”, наречена още „Принц Галеото”, не е изгубила своята жизненост и веселост през вековете. Със своите простонародни разкази Бокачо руши средновековната крепост на католицизма и утвърждава по един фриволен начин правото на човека на земен живот и блага в противовес на задгробния.

Пазете се и бъдете здрави!!! (53)

3257

Румяна Нацева

(IV курс, ред. – спец. ПК)

ЩАСТИЕ НЯМА, НО СИ СТРУВА ЦЯЛ ЖИВОТ ДА ГО ТЪРСИМ!

(Заедно сме по-силни)

България е разположена на площ от почти 111 000 кв. км, има 28 областни града и население около 7 млн. към 2018 г. Нашата столица София попада също в капана на световната пандемия, с най-много положително заразени – тя е 1 от 28-те града в нашата страна! В тежката ситуация и безумието около COVID-19 – последното, което искаме да слушаме от екраните си в домовете, е плашещият брой заразени ежедневно.

Има ли място за паника... Според вирусолога проф. Георгиев: „Няма място за паника, това е вирус като вирус. Всеки вирус се лекува, тази пандемия има свойството след като стигне някакъв връх, да започне сама да се ограничава”.

Видяхме в Китай, откъдето тръгна всичко, какво се случи! Също видяхме и в Италия, Испания и Франция, Англия...

В днешното време на глобализация пренасянето на вируса от единия до другия край на света е абсолютно възможно и лесно. Този вирус няма да е последният – да не се зальгваме.

Положителното при нас българите е, че сами си произвеждаме защитните облекла и материали. Вземите превантивни мерки навреме са от голямо значение. Затова няма място за паника. При наложената карантина може само да имаме ползи от това, тъй като населението се адаптира.

Да вземем например – вредните емисии... по-малко превозни средства, неработещи предприятия – драстично намаляване на замърсяването на въздуха, укрепване на озоновия слой на земята. Но идва и друго – безработицата, спад в икономиката ... и още, и още...

Да не забравяме личната си хигиена, да поддържаме допустимата дистанция между хората, да сме задружни и отговорни към препоръчителните и задължителните мерки, за да предотвратим или поне да съкратим периода на развитие на този вирус.

Моля, останете си вкъщи!

НЕ изпадайте в паника!

Заедно сме по-силни.

Ще се справим с тази ситуация и със следващата...

Да не е само както в анекдота за Наполеон, който имал личен лекар. Извикал го и му казал:

„Докторе, аз от днес нямам нужда от вас. Купил съм си литература и ще чета и ще се лекувам сам.

Докторът казал: Добре, само Ви предупреждавам, че такива като Вас умират от печатни грешки.”...

Нека Бог ни помага! (54)

3258

Светла Педакова

(IV курс, ред. – спец. ПК)

**ЗЕМЯТА – РАЙ И МОДЕРНИЗИРАНЕТО НА СВЕТА
В ТЕХНОЛОГИЧЕН И ИНДУСТРИАЛЕН АСПЕКТ**

(Да спрем замалко)

Планетата Земя е дом на всички нас – хората. Дом, който ние трябва да пазим и обичаме. Нашата природа ни дарява с много топлина и красота и ако ние самите не се погрижим за това богатство, животът на планетата ще се превърне в ад.

През пролетта природата се събужда и ни показва колко красива може да бъде **нашата Земя**. Дарява ни с прекрасни цветове, цъфнали дръвчета, цветя, греещо слънце и пеещи птички. Но какво всъщност правим ние – **сами унищожаваме тази природа и този свят във всеки един момент**.

Хората сме толкова погълнати от съвременния технологичен живот, забързано и активно ежедневие, че забравяме за заобикалящия ни естествен свят.

Не оценяваме, това което ни се дава, безнаказано рушим. Най-безотговорно замърсяваме въздуха, водите и почвата. Изсичаме горите, хвърляме си боклука навсякъде и строим безкрайни магистрали и сгради.

Има и хора, които са против опазването на околната среда, защото смятат, че това пречи на индустриалното развитие. Това ми напомня за книгата на Олдъс Хъксли „*Прекрасният нов свят*”, в която чрез определени методи всеки индивид бива научаван от ранна възраст да изпитва ненавист към всичко, свързано с природата, което е в полза на развитието и **модернизирането на света в технологичен и индустриален аспект**.

Ние вече сме започнали да проявяваме тази „ненавист”, но ако се замислим и се опитаме да поправим нещата, **докато не е късно, може и това кътче, наречено наш дом, да се превърне в едно по-добро място**.

Този **свят на алчност, безхаберие, агресия и егоизъм** завладя всички нас. И така забравяме едно важно нещо, че **като унищожаваме света около нас, убиваме и самите нас**.

И може би в днешната ситуация, в която се намираме е трябвало да попаднем в капана на един коварен вирус, за да осъзнаем колко всъщност е **мил животът ни и колко е скъпа за нас нашата планета**. Да разберем, че **нито парите, нито агресията, нито ходенето по молове са по-важни от здравето ни и семейството ни**.

Посланието ми към човечеството е следното: **да спрем замалко и да се опитаме да зашием раните, които сами сме отворили и оставили на Земята**.

Нека опазим ценностите, благата, горите, реките и всичко, което ни заобикаля в нашия дом.

Нека бъдем различни и да спасим, както света, така и себе си.

Да оставим този Рай и тази красота на следващите поколения, да ги научим да ценят това, което имат и да го запазят истинско. (55)

3259

Дара Петрова

(IV курс, ред. – спец. ПК)

**ЗА КОВИД-19, РЕСТРИКЦИИТЕ И ЛИЧНАТА СВОБОДА
(Мерките, които бяха въведени, трябва да се спазват)**

Посланието ми към човечеството към възникналата пандемия в България и извънредната ситуация в страната ни е че, въведените мерки трябва да се спазват. За да оцелеем трябва да сме си у дома и да не ги пренабрегаме. Смятам, че сега никак не е лошо да обърнем внимание на нашите близки докато сме си у дома, защото в забързаното ни ежедневие не остава време за тях, а те са най-важните.

Сега имаме възможността да направим всичко онова, което сме пренебрегвали като несвършена работа у дома, непрочетена книга, филм, за който все сме казвали, че нямаме време да гледаме, да общуваме по-често със семейството си и да им покажем любовта си.

Мисля, че ако изпълним мерките за безопасност и не излизаме за щяло и не щяло, а само за най-необходимото ще излезем по-бързо от кризата.

Посланието ми към човечеството е да бъде по-отговорно и разумно. (56)

3260

Ралица Христова

(IV курс, ред. – спец. ПК)

КОРОНАВИРУСЪТ ЗА КРАТКО ВРЕМЕ ЗАВЛАДЯ СВЕТА

(Изкуството не може да бъде поставено под карантина:

Спасение в Словото)

С идването на пролетта с огромна радост и вълнение ми се иска да изкрещя на всички: „Отворете прозорците, навън е пролет. Живи сме тук и сега, светът, макар и крехък, е красив. Сутрин въздухът е резлив и кара лицето да потръпва; слънцето те погалва и лицето се отпуска в усмивка. Не забравяйте да изпитвате радост”.

Накратко ще разкажа за най-актуалната тема от началото на годината – **Коронавируса (COVID19), който за кратко време завладя света** и постави милиони хора под карантина. Тежкия остър респираторен синдром **коронавирус**, по-рано известен като **нов коронавирус 2019 (2019-nCoV)** е заразен вирус, който засяга пряко белите дробове и може да доведе до тежка двустранна пневмония и смърт. Първата известна инфекция при хората се появява през декември 2019 г. в Ухан, Китай, вероятно произхождаща от заражено животно. Впоследствие вирусът се разпространява в Китай и в повече от 25 страни в Азия, Европа, Северна Америка и Океания. Сега вирусът е завладял целия свят.

Разпространението на вируса от човек на човек е потвърдено и на 30 януари 2020 г. COVID-19 е обявен за световна здравна заплаха от Световната здравна организация (СЗО), а малко по-късно и за пандемия.

Безспорен е фактът, че за ден светът стана различен от този, който познавахме до вчера. В този „нов”, различен свят и поради карантината, хората станаха заложници в собствените си домове. Вижте колко хора заразливаша отново „Декамерон” или „Чумата” на Камю, или колко напрегнато се обсъжда испанският грип в новините. Изведнъж започнахме да разбираме прекомерното може би желание за ред и хигиена на старото поколение и да виждаме, че то може да е родено от опит с войни и болести, през които не ни се е налагало да минаваме.

Нека си спомним какво е написал Бокачо: „Данте надникнал в отвъдния свят, Петрарка – в себе си, а Бокачо – в света, който го заобикалял”.

Един от биографите на Джовани Бокачо представя заслугите му сред всички големи италиански поети. Флорентинският творец се откроява особено чрез своето новаторство. Той утвърждава краткия прозаичен разказ в европейската култура чрез „Декамерон”. В този новелистичен сборник Бокачо измества теологичното средновековно мислене и дава тласък на **антропоцентричната идея**, представяйки разказването като **символ на живота**.

Словото на новатора в творбата въздейства силно. То е **единствен начин човешката душа да бъде утешена и спасена в дни на изпитания**. Разказването е път към представянето на **любовта** като основна тема в творбата. **Бокачовото слово се характеризира с представянето на много земни романтични истории...** Сложната композиционна рамка на творбата играе важна роля за представянето на Словото като единствено спасение. Въведението в произведението, където най-дълго се чува авторовият глас, представлява най-външната рамка, даваща сведения за реалното време във Флоренция през 1348 г. Бокачо описва страшното време, в което чумната епидемия отнема живота на много хора: „Болестта беше толкова прилепчива... ако живо същество се допреше до вещь на болен или умрял от тази болест, то не само се заразяваше, но и умираше за съвсем кратко време”.

Истинският трагизъм се състои не само във физическото унищожение, а и в разрухата на човешкия дух, на способността човекът да носи в себе си милосърдието, състраданието, готовността да подаде ръка на попадналия в беда: „...почти всички постъпваха по един и същ начин: почваха да странят от болните, да избягват да се

докосват до тях и вещите им, защото вярвах, че така ще се опазят живи и здрави”.

Бокачо не пести на читателя нито една подробност, описваща **егоизма, безмерната жестокост на човека**: „Често в един ковчег наблъскаха по два или три трупа...”.

Всеки се стреми да оцелее, а когато смъртта е на крачка от човека, дори най-близките са далече от безпомощния. Чумната епидемия води хората до полудяване, до загуба на съзнателното. Ето защо Бокачо налага **Словото и разказа** като **единствено спасение**.

Самото заглавие „Декамерон” значи десетоднев и представлява сборник от десет новели, разказани в продължение на десет дни от седем дами и трима мъже. Тук авторът поставя акцент върху заложената символизъм на числата. Десетима са разказвачите, а числото десет е символ на съвършенството. Числото, представящо броя на дамите, съчетава **четирите основни добродетели – мъдрост, умереност, мъжество и справедливост, с трите богословски добродетели – вяра, надежда и любов**. Авторът определя целта на събирането и разказването на развлекателни истории, така че те да ангажират вниманието на слушателя и да го отклоняват от лоши мисли.

Героите се срещат по време на утринна служба в църквата „Санта Мария Новела” и по предложение на най-възрастната сред тях – Пампиней, решават да се оттеглят извън града, където да се опазят от страшната чума. Самото име **Пампиней** означава „**жизнена**”, „**цъфтяща**”. Героинята иска да живее и няма да се предаде пред трудността на времето. Тя първа сред всички търси и вижда **спасението в Словото**.

За всеки от десетте дни, през които персонажите остават заедно, един от тях поема ролята на водещ (крал или кралица) и организира протичането на деня – хранене, забавления, разказване. Всеки ден се подава по една тема и всеки разказва някаква новела. Бокачо умело представя **активността, борбения дух и желанието за живот** на тези хора. Това, че се оттеглят от опасността, не ги прави бездушни, защото те **намират начин да оцелеят и да запазят себе си**.

Чрез ролята на повествователната рамка на „Декамерон” Бокачо убеждава читателя в **силата на Словото**. В дните на изпитания **Словото утвърждава любовта като най-висша ценност и движещата сила в света**.

Тя е представена като чувство на духовно изживяване и телесно удоволствие. Словото в творбата предизвиква смеха, радостта, забавата у читателя. Точно такава е разказаната от Памфило шеста новела през деветия ден. Бокачо отбелязва, че дава на своите герои условни имена. **Памфило** значи „**обожател**”, „**целият изтъкан от любов**”. Силата на любовта, която премахва социалните граници между бедни и богати, е представена в **Дионеовата** десета новела от десетия ден. Тя представя страданието на човека, разделен от любимия, но завършва с щастлив край. Самото име на разказвача значи „**радостен**”, „**весел**”, „**сладостен**”. Грешната любов присъства и в осма новела през третия ден в разказа на **Емилия – „влюбена в красотата си”, „ласкателката**”. Красивата съпруга на Ферондо е изкусителка за абата, чийто обет за въздържание се оказва сломен под желанието за телесното удоволствие. Чрез Словото Бокачо представя необятните измерения на любовта. За Бокачо не съществуват забранени теми, но той говори пристойно, когато представя любовта като плътско блаженство за човека. Новаторът разказва с неповторимо умение. Той въвежда в битовите сцени романтичен нюанс и с изящна артистичност разсмива читателя. Този свеж смях, присъстващ в новелите, разтушава и забавлява. „Декамерон” превръща Бокачо в знаменит творец на ранния Ренесанс и в един от най-популярните писатели не само в Италия, но и в целия свят.

Сравнявайки днешната ситуация и наложеното извънредно положение с пандемията назад във времето се появяват редица въпроси: Звучат ли думите по друг начин днес, когато сме изправени пред изпитание? **Кое ни води – страхът или желанието за свобода?** Ще се появи ли нов „Декамерон”, който да ни припомня онова, което така или иначе няма да забравим? Въпросите ни събират, въпросите ни делят. Изолацията ни взима, но навярно и ни дава. Едно е сигурно – **изкуството не може да бъде поставено под карантина**.
Особено – литературата! (57)

3261

Илиян Барзев

(IV курс, ред. – спец. КН)

ИНФОРМАЦИОННО ОБЕЗПЕЧАВАНЕ НА СТУДЕНТИТЕ НА УНИБИТ

ПО ВРЕМЕ НА ИЗВЪНРЕДНО ПОЛОЖЕНИЕ:

ЧОВЕКОЦЕНТРИЧЕН СВЯТ

(Интеракциите между хората са сърцевината на нашия свят:

Директното човешко общуване –

най-важният фактор във виртуалните научни форуми)

Препоръчаното със Заповед N 113/13.03.2020 г. на Ректора на УниБИТ, проф. дн Ирена Петева **дистанционно обучение в УниБИТ във връзка с кризата**, предизвикана от коронавируса: е ЕФЕКТИВНО, ХУМАННО, ХАРМОНИЗИРАЩО, а не само своевременно.

Учебният процес в Университета протича без прекъсване и върви със същото темпо – като при традиционния план. С пълна сила работи и моделът на Студентското научно общество към УниБИТ (СНО) – двигателят на нашите извънаудиторни научни изследвания.

Както и преди, и в настоящия момент имаме директен контакт с ръководителите на СНО – проф. д.п.н. Александра Куманова и ас. д-р Николай Василев. Работим близо с Организационния комитет на протичащата в настоящия момент XVI Студентска ВИРТУАЛНА научна конференция с международно участие при УниБИТ – гл. ас. д-р Надежда Томова, гл. ас. Соня Спасова.

Независимо от разстоянието, ние непрекъснато обменяме имейли и споделяме информация по електронната поща и в директни телефонни контакти. Дори **личните ни – макар и дистанционни – контакти станаха по особен начин търсени, ценни, решаващи.**

Сайтът на СНО, който се намира на адрес <http://sno.unibit.bg/>, е актуализиран с **най-новата литература**, до която студентите имат **незабавен постоянен достъп**. Всички информационни ресурси са на наше разположение. Интересното е, че **наличието на тази платформа разширява общата ни култура, събужда нови интереси**. В нея има директории с цели електронни библиотеки по аспекти на човешкото познание – **откритията на човечеството, личностите на откривателите, психологически концепции за човека**. Особено ценни са не само **учебните издания**, но и **монографиите**, както и **томовите с публикации на СНО от ежегодните научни форуми на формацията**. Тук са поместени **проспектите на ежегодните Студентски научни конференции**, които са стимул за нови наши участия днес. Прави впечатление нивото на изпълнение на тази **продукция, създадена по най-модерни стандарти**. Най-важното е, че **тази съкровищница е изцяло в помощ на студентите**.

За протичането на процеса на дистанционно обучение на студентите от УниБИТ от различните специалности, дисциплините от учебния план са добавени и в **онлайн платформа за обучение Мудъл**, която се намира на адрес <https://edu.unibit.bg/>. Освен **литература**, системата предоставя възможност да се добавят **видеоматериали**, както и да се осъществяват **видеоконферентни връзки чрез допълнително инсталирания плъгин BigBlueButton**. По този начин обучението протича във форма, която е все по-близка до редовната присъствена форма. Студентите могат да водят дискусии и да обсъждат различни казуси с преподавателите и състудентите си, да споделят свои проучвания и да бъдат оценявани.

Като студент по специалността „Компютърни науки” и преди съм използвал платформите. Намирам това за изключително ефективно, защото информацията за всяка дисциплина е подредена, а достъпът до нея е бърз и лесен. Дори при евентуален проблем с тази платформа, **в рамките на минути ние можем да се свържем по имейл или мобилен телефон** и да намерим алтернативно временно решение, за да се възобнови процесът.

От моите колеги – студенти, които са от специалности „Информационни технологии” и „Компютърни науки” получих изключително добри отзиви за процеса на обучение, въпреки наложеното извънредно положение. Преподавателите проф. д-р Георги Димитров и доц. д-р Боян Жеков, с които говорих, също са на мнение, че по този начин учебните занятия могат да бъдат провеждани плавно и без прекъсване.

Въпреки модерните цифрови технологии, които използваме днес, и въпреки дистанционния достъп до информация, който в момента е основен, **най-важният фактор при обучението на студентите е директното човешко общуване – както в реална, така и във виртуалната среда.**

ЛИЧНИЯТ КОНТАКТ между хората никога не може да бъде заменен изцяло от

<p>софтуера и винаги ще ни бъде от ПЪРВА необходимост, за да може да протича пълноценно КОМУНИКАЦИЯТА, българската дума за която е: ОБЩУВАНЕ.</p> <p>Защото смисълът и на виртуалното обучение, и на виртуалните научни форуми е ДА УСЪВЪРШЕНСТВАМЕ СВЕТА, В КОЙТО ЖИВЕЕМ И ТВОРИМ, и ЧОВЕКЪТ е двигателят на това усъвършенстване.</p> <p>СВЕТЪТ, В КОЙТО ЖИВЕЕМ И ТВОРИМ, ТРЯБВА ДА БЪДЕ ЧОВЕКОЦЕНТРИЧЕН, И В НИКАКЪВ СМИСЪЛ – ОСОБЕНО В УСЛОВИЯТА НА ВИСОКОТЕХНОЛОГИЧНАТА ИНФОРМАТИЗАЦИЯ – ЕДНОСТРАННО ТЕХНОЦЕНТРИЧЕН.</p> <p>Знаменателно е, че един от последните метаинформационни ресурси, въведен в сайта на УниБИТ, е колективната монография на нашия Университет „<i>Game- Play- феноменология на информационната среда</i>” (сред авторите – простете ми за гордостта – съм и аз...)... Трудът провъзгласява ИДЕИТЕ ЗА СВОБОДАТА, РАВНОПОСТАВЕНОСТТА НА СТРАНИТЕ, УЧАСТВАЩИ В ИНФОРМАЦИОННИТЕ КОМУНИКАЦИИ, СМИСЪЛА НА ОТКРИВАТЕЛСТВОТО – ДА СИ СВЪРЗАН РЕАЛНО С ИЗСЛЕДВАНАТА РЕАЛНОСТ И ДА УМЕЕШ ДА ВНЕДРЯВАШ НОВАЦИИТЕ В ИНФОРМАЦИОННАТА СРЕДА.</p> <p>Да не забравяме, че според най-модерните днес виждания на проф. д.ик.н. Стоян Денчев, на когото е и посветен трудът „<i>Game- Play-феноменология...</i>”, информационната среда е ТРИЕДИНСТВО от информационни фондове, информационни технологии и интеракции между хората...</p> <p>Мисля, че интеракциите между хората са сърцевината на нашия свят! (58)</p> <p>3262</p> <p style="text-align: center;">Венелина Грахова (IV курс, ред. – спец. ОПП) ДА ОТВОРИМ ДУШИТЕ СИ С ВЯРАТА (Възраждащата се <i>природа</i> ще ни влее част от могъщата си сила)</p> <p>В 5 часа и 49 минути, половин час преди изгрева на слънцето кукувицата извести, че зимата си е отишла и вече е пролет.</p> <p>Това означава, че в този момент Слънцето, при своето видимо движение по еклиптиката, пресича пролетната равноденствена точка и от южната небесна полусфера преминава в северната.</p> <p>Периодът от време от началото на астрономическата пролет до началото на следващата астрономическа пролет е равен на една тропична година и се равнява на 365,24219 денонощия. По света е възприета календарна система, основаваща се на т.нар. Григориански календар.</p> <p>Според календара по определен начин се редуват обикновени години по 365 дни и високосни по 366 дни, в които допълнителният 29 февруари компенсира натрупаната разлика. Това е направено за удобство, но е и причината датата на пролетното равноденствие да е различна всяка година – варира между 20 март, 21 или 22 март за северното полукълбо. Календарната дата зависи от това, колко години са минали от последната високосна.</p> <p>Тази година посрещаме първия пролетен ден при по особени обстоятелства – в условията на извънредно положение заради пандемията от коронавирус.</p> <p>Нека това не бъде пречка да отворим душите си с вярата, че възраждащата се природа ще ни влее част от могъщата си сила, за да преодолеем успешно това най-голямо от началото на века изпитание. (59)</p> <p>3263</p> <p style="text-align: center;">Салваторе Митов (IV курс, зад. – спец. ББ)</p>

ДА ОБИЧАМЕ

(Да бъдем повече в услуга на **ДРУГИТЕ**;

Да повишаваме вибрацията и съзнанието си)

Посланието ми към света: да започнем повече да обичаме, да прощаваме на себе си и на другите и по този начин да спрем колелото на кармата. Трябва да се фокусираме върху това да бъдем повече в услуга на другите в ежедневието си, както и – да повишаваме вибрацията и съзнанието си.

Начинът на живот може да бъде свободен и красив, но ние сме загубили по пътя.

Текущата ситуация в света е наша отговорност.

Когато всички бъдем способни да осъзнаем отговорността в цялата й пълнота за всичко, което става, ние ще можем облекчено да въздъхнем. (60)

3264

Марина Георгиева

(I курс, маг. програма „Информационни системи и технологии“)

ЗИМАТА НА НАШАТА ПРОЛЕТ

(Снегът ще се стопи, това е неминуемо)

Пролетта на 2020 г. беше необикновена и като казвам необикновена, то тя беше наистина необикновена по две причини.

Първата причина беше, че не можехме да се радваме на природата и пролетта отблизо, бяхме поставени принудително под карантина в домовете си. Целият свят беше завладян от вирус, който привидно протичаше като обикновен грип и уж не беше много опасен, но в същото време много заразен и смъртоносен за възрастните хора и хора с хронични заболявания. Умираха хиляди хора на ден, по цялото земно кълбо, нямаше незасегнато кътче от Земята. Бяхме предприели действия по социална изолация и наблюдавахме света през прозорците си и мобилните устройства.

Когато попитах баба си един ден дали я е страх, тя ми каза, „*Не се страхувай чедо, ние старите хора, които сме живели в два века, знаем, че Земята се прочиства през сто години. Натежава и се отърсва от старите и болни хора и дава път на новото поколение, полеква за новия живот.*” – помислих си „*точно като пролетта*”. Баба каза, „*човечеството е преживяло чума, холера, испанския грип и това ще мине, не бой се!*”.

Втората причина беше, че тъкмо, настъпи астрономическата пролет, разпространиха се снимки на цъфнали дървета и пристигнали щъркели и една сутрин осъмнахме затрупани от сняг. Имало е сняг и други години през март, но толкова много натрупан сняг, през пролетта, аз не помнех. Март месец е последният от зимата и първия от пролетта, какво нещо е природата, колко необяснима е Тя! Само един месец, а събира в себе си два сезона и то какви – противоположни.

Извиках 6-годишната си дъщеря да погледне през прозореца, колко много сняг има, а тя погледна и каза: „*все едно идва Коледа*”!

Въпреки страха на младите за по-възрастните и малките деца, пролетта настъпва въпреки вирусите, страховете и снега! Нека се учим от по-старите и гледаме света с очите на децата – в тях няма страх, а само очакване за нещо ново и по-хубаво!

Пролетта настъпва за новия живот в природата.

Човечеството очаква новото начало! (61)

3265

Под птичето трасе
Via Понтика

КОНКУРС ЗА ДАВАНЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ФЕНОМЕНА

**„ИДЕЯ”:
ТОЧНО – КРАТКО – ИЗЧЕРПАТЕЛНО**

I. ИНТРОДУКЦИЯ

ИДЕЯ –

ВСИЧКО, КОЕТО ИМАМЕ,

И НИКОГА НЕ МОЖЕ ДА НИ БЪДЕ ОТНЕТО

Диалог между ръководителите на Студентското научно общество
проф. Александра Куманова (А. К.) и д-р Николай Василев (Н. В.),
състоял се пред студентите на университета
по библиотекознание и информационни технологии на 28.02.2020 г.

като увод в подготовката на

XVI СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ И ИЗЛОЖБА

НА УНИБИТ С МЕЖДУНАРОДНО УЧАСТИЕ

„ИНФОРМАЦИЯ – ИНФОРМАЦИОННА СРЕДА – ИДЕЯ”

„INFORMATION – INFORMATION ENVIRONMENT – IDEA”

(девиз: *„Или ще намеря пътя, или ще прокарам път”* –

„Aut inveniam viam, aut faciam”)

ДИАЛЕКТИЧЕСКИЯТ ЗНАМЕНАТЕЛ

НА ЧОВЕШКАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ

А. К.: Идеята е феномен на идеалния свят. Тя е измерение, но не на „нещо”, а на **СЪСТОЯНИЕ**, различно от материалния свят. Идеята е проекция на душата, на интуицията и вярата – все разреди, които стоят над рационалното, видимото и познаваемото.

Да имаш идея за нещо, означава **това** състояние да е в душата ти, да вярваш в него **въпреки всичко**.

Примерите са много: Г. Галилей, Н. Коперник, И. Нютон, Д. Менделеев, А. Айнщайн...

Няма да изброявам писателите, художниците, музикантите, архитектите, защото цялата история на изкуството е илюстрация на този **философски сюжет**.

Висша проява на интелигентност е да разбираш идея, с която не си съгласен.

Унищожаването на идея, която не разбираш, е суицидно за извършителя на деянието...

Н. В.: Този дискурс е обективен, същностен, важен, но само цитирането му ще заеме и без това оскъдната територия на диалога.

А. К.: Какво предлагате?

Н. В.: Предлагам да изградим **информационна картина на думата „идея”,** но като **морфологична единица...**

А. К.: Езиковите фиксации за даден феномен са съкровищницата (*гр.:* thesauros – *букв.:* запис) за разгадаването му.

Н. В.: Следвайки не абстрактен, а **конкретен лингвистичен дискурс в тезауруса на думата „идея”,** ще направя **три тълкувателни решения,** поднесени във **фрагментарен порядък,** които изграждат една **по-обобщена** и, в определен смисъл, **по-универсална представа за същността на думата,** която ни интересува...

А. К.: Думата „идея” няма славянски корен!

Н. В.: Тъкмо оттук тръгва и **първото тълкувателно решение.**

Думата е преди всичко **фонетична калка от гръцки език: *ἰδέα* (по-късният латински еквивалент е: *idea*).**

Във всички езици на съвременна Европа, без полски и чешки (!), тя звучи по един и същ начин: **идея (руски), ідэя (белоруски), ідея (украински), idea (словашки), идеја (сръбски), ideja (хърватски), ideja (словенски), idea (английски), idea (италиански), idee (немски), idée (френски), idea (испански), idee (румънски), idéia (португалски)...**

А. К.: Така звучи и на **съвременен български език: идея.**

Н. В.: Истинска загадка се крие в **полския и в чешкия еквивалент...**

А. К.: На полски е „**pomisl**”...

Н. В.: А на чешки е „**přad**”.

В богослужебния църковнославянски език, който всъщност е формиран върху езика на Св. Константин-Кирил Философ и Св. архиепископ Методий (граматична характеристика на югозападните родопски диалекти), **отсъства думата „идея”...**

А. К.: Там съвсем категорично е лансирана лексемата „**помисъл**”...

Н. В.: Думата „**помисъл**” е пълен еквивалент на **полската и чешката версия.**

А. К.: И е **абсолютен неологизъм** спрямо **гръцката *ἰδέα*** и нейния **латински еквивалент (*idea*).**

Н. В.: **Чешкият вариант** е **свободен фолклорен превод на полския,** а това – каквото и да означава – ни отвежда преди всичко в **хронотопа на Панонската и Великоморавската мисия на Славянските първоучители (IX в.)...**

А. К.: Винаги съм си мислела, че полската дума „**pomisl**” има нещо общо с българската дума „**смисъл**”...

Н. В.: Църковнославянската дума „**помисъл**”, чийто фонетичен рефлекс откриваме в полската дума „**pomisl**”, няма нищо общо с думата „**смисъл**” или със „с **мисъл**”, макар че **словообразователната коренна морфема е една и съща.**

Става дума за обикновено словопроизводство, което е **обгръщало** във времето ядрото на думата с различни суфикси, за да съхрани някакъв **коронен, коренен смисъл** от атаките на

	<p>различни езикови инвазии. Така комбинациите са се втвърдявали, след което или са изчезвали, или са оставали да „живеят“ за всеобща почуда на езиковедите.</p> <p>Думата помисъл е комбинация от <i>предлога „по“</i> + <i>съществителното „мисъл“</i> (Това означава да се движа <i>по мисълта, върху мисълта, покрай мисълта, над мисълта</i>, което си е чист творчески акт!), а думата смисъл е комбинация от <i>предлога „с“</i> + <i>съществителното „мисъл“</i> (Това означава да се движа <i>с мисълта, да съм съгласен с нея, да се подчиня на мисълта</i>, от което следва, че тук творчески акт няма – следвайки смисъла, ти не раждаш нещо ново, защото си задължен да <i>влезеш в смисъла, в традицията</i>, а семантичният пълнеж на идеята е преди всичко <i>надрастване на установеното, традиционното, узаконеното с мисълта</i>).</p> <p>Подобни комбинации са такива наречия като всъщност (<i>предлогът „в“</i> + <i>съществителното „същност“</i>), нагоре (<i>предлогът „на“</i> + <i>наречието „горе“</i>), надолу (<i>предлогът „на“</i> + <i>наречието „долу“</i>), вкъщи (<i>предлог „в“</i> + <i>съществителното „къщи“</i> – тук множественото число е абсолютно неправомерно, но съществува, а ние му се наслаждаваме...) и т.н.</p> <p>Езикът е жива материя и съхранява паметта си така, както може.</p> <p>Българинът е елиминирал надежната система, защото пет века не я е употребявал, но чрез подобно словопроизводство е успял да създаде девет лични и пет нелични глаголни времена.</p> <p>А. К.: Като компенсация!</p> <p>Н. В.: Общата цифра е 14, към която лично аз прибавям още 3 (сегашно историческо, сегашно вместо бъдеще и сегашно гномично), а това означава, че приключващата цифра би трябвало да е 17.</p> <p>Такава темпорална система няма в нито един славянски език, да не говорим за неславянските...</p> <p>А. К.: Но в съвременния български книжовен език съществителното нарицателно име помисъл е почти забравено...</p> <p>Н. В.: Но са съхранени различни словообразователни рефлексии (<i>глаголи и отглаголни съществителни и прилагателни имена</i>), които образуват цяла редица от <i>пъстри синонимни гнезда</i>, които би трябвало да ни ориентират преди всичко към изконното българско звучене на <i>гръцката дума ιδέα (идея)</i>:</p> <ul style="list-style-type: none"> - помисъл → помисля, помисляне, помислен...; - мисля → мислене, мислен...; - размишлявам → размишляване (размишление)...; - замислям → замисляне, замислен...; - измислям → измислен, измисляне...; - разсъждавам → разсъждаване (разсъждение), разсъждаван...; - обмислям → обмисляне, обмислен... <p>А. К.: Напълно възможно е думата помисъл да е продукт и на полска езикова инвазия, осъществена по нашите земи през Х в. от учениците на Св. Константин-Кирил Философ и Св. архиепископ Методий: Св. архиепископ Климент Охридски, Св. епископ Наум, Св. Горазд, Св. Сава и Св. Ангеларий...</p> <p>Н. В.: Специално <i>лингвистично</i> проучване в тази насока може да изясни движението на думата помисъл във времето и пространството на европейското езиково море.</p> <p>Но каквото и да се разкрие, винаги ще стигаме до <i>априорния извод</i>, че семантичният</p>
--	---

еквивалент на *гръцката* дума идея **ἰδέα** (*гръцки*) → **idea** (*латински*) има и **конкретен славянски рефлекс**, който в онова историческо време е звучал като нова дума: **помисъл** (*църковнославянски*) → **pomisl** (*полски*) → **přad** (*чешки*)...

А. К.: А *второто тълкувателно решение*?

Н. В.: Отново ще се върна на **граматичните характеристики на думата**, но от друга гледна точка.

Наблюдавайки най-повърхностния, но и най-видимия слой на думата **помисъл** → **помисля**, **помисляне**, **помислен...** ($\equiv \text{ἰδέα} \rightarrow \text{idea} \rightarrow \text{идея...}$), веднага се хвърля на очи констатацията, че комбинацията от *предпоставения суфикс „по“ (представка)* и думата „**мисъл**“ (*коренна морфема*) превръща **речниковото значение** на въпросната дума в **протяжно философско понятие без ограничения...**

А. К.: Защо?

Н. В.: Защото едно е да **мисля**, а съвсем друго е да **помисля**.

А. К.: Помислянето е допълнително съзерцание, което задължително поражда **нова мисъл, нов аналитичен дискурс** за вече видяното, познатото, осъзнатото, осезаемото, констатираното, узаконеното...

Н. В.: Тук семантичната динамика във философски кръг „**помисъл** → **помисля**, **помисляне**, **помислен...** ($\equiv \text{ἰδέα} \rightarrow \text{idea} \rightarrow \text{идея...}$)” преструктурира, доизяснява, преузаконява, пре моделира **нова мисъл за стара идея**, която чрез потока на речта се превръща в **нова констатация, в нов природен закон за видими природни същности...**

А. К.: На практика **помисъл** → **помисля**, **помисляне**, **помислен...** ($\equiv \text{ἰδέα} \rightarrow \text{idea} \rightarrow \text{идея...}$) е озвучаване на онова човешко състояние в потока на речта, което предвижда съвременната цивилизация **напред и нагоре**.

Н. В.: Може и **обратно – напред и надолу...**

А. К.: По принцип **помисъл** → **помисля**, **помисляне**, **помислен...** ($\equiv \text{ἰδέα} \rightarrow \text{idea} \rightarrow \text{идея...}$) е пак битност, пак битие, пак материална същност, която обаче съществува не **посредством своята собствена същност** (идентичност, приоритетност, осезаемост...), а **посредством чужда същност...**

Н. В.: Иначе казано, **посредством същността на условията**.

Историята е доказала, че ако има **условия, които могат да формират нов хоризонт на очакванията**, постигнат в рамките на модалната философска категория **възможност**, чак тогава въпросната **помисъл** ($\equiv \text{ἰδέα} \rightarrow \text{idea} \rightarrow \text{идея...}$) се превръща в **материално битие**, в **материя** или **природен закон**, който ще предвижи **съвременна цивилизация напред и нагоре...**

А. К.: Или **напред и надолу...**

Н. В.: Следователно: **помисъл ...** ($\equiv \text{ἰδέα} \rightarrow \text{idea} \rightarrow \text{идея...}$) е **мечта и реалност едновременно, небитие и битие едновременно, съзидание и разрушение едновременно**.

Ето го **третото тълкувателно решение**, което е може би най-вдъхновящото, най-мечтаещото, но и най-смисленото, защото винаги и по всяко време може да породи огромна верига от актуални социални, психологически и – защо пък не (!) – политически аргументи.

А. К.: Всичко зависи от това, **КАК „УПОТРЕБЯВАМЕ“ модалната категория ВЪЗМОЖНОСТ...**

Н. В.: С омраза или с радост, с пристрастеност или с безразличие, с оптимизъм или с песимизъм.

ЛИЧНОСТТА превръща една **имагинерна, мечтана нематериална помисъл ...** ($\equiv \text{ἰδέα}$

→ idea → идея...) в БИТИЕ...

А. К.: Моментният хоризонт на очакванията в обществото е от съществено значение – ниският хоризонт заличава помислите (*идеите*), високният хоризонт ги поражда и възбужда, но винаги отначало и отначало, сякаш го върши за първи път. Както е в изкуството...

Н. В.: Това е диалектически закон...

А. К.: За мен това е геокосмическа пулсация, която превръща всяка помисъл ... (≡ *ἰδέα* → idea → идея...) в диалектически знаменател на човешката цивилизация.

Н. В.: Може и така да се окаже, ако продължим да мечтаем...

А. К.: Следвайки фабулния поток на подобен обективен дискурс, искам да резюмирам: идеята е *Райската врата*, чрез която *идеалното* влиза в *реалния* живот, за да го *промени*.

Идеята е творецът на живота и е най-човешкото в човека.

Иденте са вечни и за тях няма граници.

По идеите се отличават и обединяват хората.

Влизайки в морфологията на думата „идея”, ние всъщност разкриваме филигран в Словото – Третото лице в Св. Троица (Св. Отец, Св. Син, Св. Дух) – Божествената промисъл...

Н. В.: Думите **помисъл** и **промисъл** са от един и същ семантичен разред и могат да се представят като *степени за сравнение*:

- „**помисъл**” е фонетична контаминация на категориална сравнителна степен за качество – **помисъл** (≡ *пó* мисъл);

- **промисъл** (≡ *най* мисъл) експонира превъзходна степен за сравнение от думата „**мисъл**” и нагоре, където всъщност се крие думата *идея*.

По принцип *в думата и в думите* е ИСТИНАТА. В Словото е началото. Казал го е само Св. апостол и евангелист Йоан Богослов:

„В началото беше Словото, и Словото беше у Бога, и Бог беше Словото” (1:1)...

Диалога записаха студентите от редовна форма на обучение на УниБИТ:

Ангел Георгиев (III курс – спец. „Информационни ресурси на туризма”)

Йоана Борисова и Зорница Вутева (I курс – спец. „Печатни комуникации”)

ФИЗИКА НА ИДЕЯТА (Идеалното и информацията: Геокосмически план)

Проф. д.п.н. Александра Куманова

I. Идеалното – диригент на материалното

Идеята е нещо неувидимо, но вездесъщо – всичко, което имаме винаги.

Идеята има не само своя идеална онтология, свързана с психологията на мисленето – психиката, но и своя физика, свързана с геокосмическата физика на човека.

Живите обекти са отворени системи и в това е тяхното характерно отличие от неживите

	<p>обекти, чиято основа на съществуване е тяхната закритост. В закритите системи действа законът на ентропията (хаоса), което привежда към тяхното неживо състояние. Идеята за съхраняване на съществуващото, на стабилността и пасивността се реализира в затворените обекти. Човекът – в съответствие със съвременните изследвания – като жив геокосмически обект / субект – е проява на две форми на живот: - белтъчно-нуклеинова и - полева. Водеща е полевата форма. Тя определя състоянието на белтъчно-нуклеиновата форма. Полевата форма на човека, включваща биополето, мислите и чувствата му, придава импулс на живото вещество – белтъчно-нуклеиновия компонент... Човек отразява в себе си законите на мирозданието, той е мярка за тях (Протагор).</p> <p style="text-align: center;">II. Живата материя и информацията</p> <p>За развитието на живата материя е необходимо постоянно получаване на нова информация, за да е жива системата. Изменението на информационното състояние на системата или средата пряко влияе върху вълновото – полевото – взаимодействие, съществуващо в системата и в средата. Фундаменталното за живота понятие „информация” се намира в основата на събития, явления и процеси, в които тя може да има различно смислово значение.</p> <p>За информацията може да се каже, че тя се подразделя на естествена (физическа, биологична) и изкуствена (културна); нова и стара; определена и неопределена; първична и вторична; определяща и съпътстваща; жизненоважна и опасна за живота и т.н.</p> <p>В информатиката и кибернетиката информация е мярката за отстраняване на неопределеност (А. Д. Урсул).</p> <p>В теорията на информацията (изчислителната техника) информация е количеството приети, обработени и предадени съобщения (бит).</p> <p>Появилата се в началото на 90-те години на XX в. наука информатологията (за всички информационни явления, микро- и макродинамични процеси в природата и обществото, за всички процеси и явления в живата и неживата природа: К. Шенън, Ю. А. Шрейдер) дава следното определение: „информацията е вездесъща – в нас, извън нас и в цялата вселена: това е единна фундаментална същност на проява на всички обекти, предмети, явления и процеси на природата. Информацията е всеобща генеративна основа на природата и обществото; това е универсалното генеративно поле на вселената и универсалното начало на всички начала; информацията е първична, материята – вторична” (И. И. Юзвизин).</p> <p>Информацията за човека е сведение / състояние на психиката, привеждащо живата система в друга форма, друго състояние, напълващо я с друго съдържание.</p> <p>В живите системи изменението на информацията е първопричина за организацията на всеки процес.</p> <p>Насочеността на този процес се определя от вектора на изменение на информацията.</p> <p style="text-align: center;">III. Темпора на идеално-реалното движение на информацията:</p> <p style="text-align: center;">идея – знание – посока – качествен анализ – цел – творчество – плодове</p> <p>Съществуващият вектор на насоченост на информацията във вселената дава посока на развитието, т.е. определя замисъла или идеята за материализация на информацията (1).</p> <p>В човешкия свят за реализация на идеята са необходими знания – за законите и механизмите, посредством които става въплъщението на идеята (2).</p> <p>Изхождайки от идеята и съответните знания, се създава посоката за действие (план, образ, програма), по които се генерира видимото и осезаемото (3).</p>
--	---

Със съгласуването и хармонизирането на информацията в **МИГНОВЕНО ДЕЙСТВАЩИТЕ процеси по веригата ИДЕЯ – ЗНАНИЕ – ПОСОКА** е възможно базирането на **качествен анализ** – механизъм за хармонично съгласуване на всички процеси (4).

Необходим е **импулс на действие** за създаване на необходимите условия и събития за материализация на замисленото – **цел** (събитие) (5).

Чрез **БЪРЗОДЕЙСТВАЩИТЕ ПРОЦЕСИ по веригата КАЧЕСТВЕН АНАЛИЗ – ЦЕЛ** е възможно да се породе зарядът на **творчеството** (6) като закономерен качествен резултат на материализацията на **мигновено** и **бързодействащите процеси**.

По този начин същинската материализация на информацията се състои в проявите ѝ – **плодовете** (на творчеството) (7).

БАВНОДЕЙСТВАЩИ ПРОЦЕСИ са протичащите **по веригата ТВОРЧЕСТВО – ПЛОДОВЕ**.

Пред нас е лапидарната картина на **темпората на идеално-реалното движение на информацията: ИДЕЯ – ЗНАНИЕ – ПОСОКА – КАЧЕСТВЕН АНАЛИЗ – ЦЕЛ – ТВОРЧЕСТВО – ПЛОДОВЕ** (1-7) (*вж и по-долу*).

IV. Торсионно поле – тъждественост на информацията

От философска гледна точка **движението е форма на съществуване на материята**.

Материята е локализирана част на пространството, носеща определена информация – проявена информация (И. Нютон, А. Айнщайн).

Всеки въртящ се обект (атом /протон, неутрон, електронен облак/, планета) има **импулс на въртене**.

При въртеливото движение на обекта, взаимодействащо с вектора на насоченост на информацията, се образува **торсионно поле**.

Торсионното поле е тъждествено на информацията.

По тази причина то се отнася към **МИГНОВЕНО ДЕЙСТВАЩИТЕ процеси**.

V. Отзивчивост на атомите на живата материя към всеки род информация

Във връзка със спецификата на торсионното поле атомите на **живата материя** са изключително **отзивчиви** към всеки род информация.

Поради това **живото вещество и живите системи са изключително чувствителни** към всеки род информация и особено – към посоката ѝ, към качествената ѝ страна.

В тази чувствителност е разликата между живото и неживото.

Според В. И. Вернадски: „*Самото взаимодействие на екологичните процеси в минералите с живите организми, с биосферата, е непрекъснат поток на атомите от неживото вещество в живото и от живото в неживото, и този поток по много начини се определя и организира под действието на енергията на слънчевата и космическата радиация*”.

В резултат на своите многочислени изследвания той определя, **че между живото и неживото вещество съществува огромна разлика – „живото се строи върху изотопния спектър от елементи”**. Изотопите са разновидност на химическите елементи, при които атомните ядра се отличават по броя на **неутроните**, но **съдържат еднакво число протони** и поради това заемат едно и също място в периодичната система на елементите, но атомната им маса е по-голяма.

VI. Времето – продължителност на процеса на преход от едно информационно състояние в друго

Времето следва да бъде определено като продължителност на процеса на преход от едно информационно състояние в друго.

Характеристиката на времето във всяка от седемте сфери (*вж по-горе и по-долу: 1-7*) **на информационното пространство е специфична**.

В първата сфера – сферата на идеята (1), която дава **основния заряд в човешкия живот** – **времето се проявява като продължителност на изява на самата тази идея, на замисъла, определяни от самия човек**. Чрез тази сфера човек получава изначалния импулс за изменение на съществуващата информация в една или друга област. Тук е

	<p>началото – <i>зародишът</i> на целия <i>творчески</i> процес.</p> <p>В сферата на знанието (2), в която се формират системни, цялостни и комплексни възгледи, концепции, теории, времето се определя като продължителност на осмисляне на понятията, раждащи нови идеи, отказвайки се от безсистемните стари стереотипи и от отживялата информация, ориентирана към разпокъсани знания.</p> <p>Сферата на посоката на планиране на бъдещето, насочено към развитието (3), поражда представа за времето, характеризиращо се като продължителност на формиране на мисли и образи, съобразно с новата идея и съответстващите ѝ понятия, зависещо от способността на човека да коригира своите планове и програми, да вижда своите грешки в миналото – настоящето – бъдещето, и да ги поправи.</p> <p>Сферата на качествения анализ (4) е свързана с хармонизацията на мирозданието и се проявява в реалните жизнени процеси на човека. И времето тук е функция на продължителността, в която творецът се намира в състояние на хармония, защото само в такова състояние човек може да твори.</p> <p>В сферата на целта (5) времето се проявява като продължителност на протичането на определени процеси, където нехармоничното пребиваване в събитията прекъсва времето и връща човека в изходното положение.</p> <p>В сферата на творчеството (6) – като непосредствен процес на съзиданието във видимия и осезаем план – времето се определя като продължителност на творческия процес (когато човек не е в творчески процес, той не твори време в тази сфера, а пребивава в пустота).</p> <p>В сферата на плодовете (7) – същината на съзиданието – е печатът на процесите във всички сфери и тук човек генерира време, в което може да види своите недовършени неща, грешки, които може да поправи, за да не изостане в движението към самопознание и самореализация (В. В. Ярцев).</p> <p style="text-align: center;">VII. Човекът – част от мирозданието и отворена хармонична система</p> <p>Човекът е роден, за да е отворена система, за да е в унисон с мирозданието и да е част от това мироздание.</p> <p>Идеята / идеите на човека са начинът, по който се осъществява геокосмическата свързаност на човека със света – той непрекъснато избира по какъв начин да взаимодейства със света.</p> <p>И този идеален, ментален процес е реактив и ядро на материализираща се в битието информационна реалност.</p> <p>Идеята е феномен на идеалния свят.</p> <p>Тя е измерение (не „нещо“, а СЪСТОЯНИЕ), различно от материалния свят и е проекция на душата, интуицията и вярата – разреди, които стоят над рационалното, видимото и познаваемото...</p> <p>Да имаш идея за нещо – означава: то да е в душата ти, да вярваш в него въпреки всичко (Г. Галилей, Н. Коперник, И. Нютон, Д. Менделеев, А. Айнщайн... Специално не изброявам писателите, художниците, музикантите, архитектите, защото цялата история на изкуството е илюстрация на това)...</p> <p>Идеята е Райската врата, чрез която идеалното се претворява в реалния живот, в средата, променяйки я. Идеята е творецът на живота – по аналог на Творението...</p> <p style="text-align: center;">VIII. Идеята – най-антропологичният белег на човека (Геокосмическа природа на човека: Хуманитарни измерения)</p> <p>Идеята – като интегрална величина – е най-антропологичният белег на човека.</p> <p>И в този белег е отразена геокосмическата природа на човека.</p> <p>В идеите на човека е безсмъртието на човека. Те са вечни. За тях няма граници. По това се отличават и обединяват хората.</p> <p>Да се направи информационна картина на феномена „идея“ означава да се разкрие в единство: онтологията ѝ (същността ѝ: идеална), гносеологията ѝ (познанието ѝ: индивидуално) и методологията ѝ (начина, чрез който се постига истината).</p> <p>Тези аспекти могат да бъдат обхванати и измерени чрез езика – Словото – Третото лице на Св. Троица: Бог – Син – Божествения промисъл за всяко нещо. Затова езиковите фиксации за феномена „идея“ са път за разгадаването му, лаборатория на хуманитарните</p>
--	---

измерения на човека, в която той философски осмисля всички други **измерения**, установявани от него **рационално – физически, биологични, торсионни, културни, библиометрични...**

IX. Многомерни измерения

на многомерната полисемантична реалност: Хуманитарни измерения

Евклидовото пространство, пространството на Лобачевски, Декартовите координати, законите на Кеплер, законите на Нютон, лентата на Мьобиус, скоростта на светлината, Квантовото състояние ... са **многообразни форми на измерения на свойствата и различните проявления на света**, наблюдавани и осмисляни в природата...

Тези измерения са присъщи на многомерната реалност.

И идеите на човека улавят и фиксират тези измерения в познаваем когнитивен вид.

Когато фиксират своите идеи, учените често не биват разбирани от обкръжението си (Сократ, Галилей, Н. Коперник...), но установеното от тях (откритията) след време, право пропорционално на дистанцията, с която учените са избързали своето време (и генерирали ново време), намират приложение.

Съвременният свят не разполага с **единна философско-информационна картина – системно свързване на наблюдаваните и постиганите негови измерения**, намиращи се в **полисемантична ризоматична обвързаност – конотации, контаминации, конициденции, противоречливост и т.н.**

Но движението към тази картина е толкова важно – колкото е **важен и животът.**

Защото с **всяко ново стъпало на познанието се откриват нови и нови хоризонти на проекции и връзки между РЕАЛНОСТТА и СЪЗНАНИЕТО.**

Съзнанието е дирижирано от главния мозък чрез довербалните и дообразните негови **идеи** (Г. В. Фр. Хегел, И. Кант, А. Шопенхауер, М. Полани, Г. Башлар).

Тези идеи се материализират в Словото (Бог – Слово) – строителят на света.

А **психологията** – като **наука за здравия човек** (за разлика от **психиатрията** – наука за болния човек, която разпространява моделите си за **болното** съзнание под вид на **психологически** – за цялата човешка популация, включвайки и **здравата**) – продължава (психологията!!!) да е **най-бялото петно на информационната карта на познанието...**

Психологията е най-бялото петно на познанието, защото тя е **функция на полевата форма на съзнанието на човека като жив геокосмически обект / субект.**

Тази форма определя състоянието на **белтъчно-нуклеиновата** и корелира с нея.

В разгадаването на **тази** загадка е **бъдещето на универсалното хуманитарно знание: хуманитарните измерения на света** като **интегрална платформа** за цялото познание, включвайки и **естествено-научното и техническото** (практически модел на естествено-научното) **знание.**

Лекцията, прочетена на 2.03.2020 г.,

записаха студентите от редовна форма на обучение на УниБИТ:

Ангел Георгиев (III курс – спец. „Информационни ресурси на туризма“)

Йоана Борисова и Зорница Вутева (I курс – спец. „Печатни комуникации“)

II. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНКУРСА НА XVI СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ

I. Студенти

I. ... от чужбина

I. 1. Великобритания

Dimitrios Biskas

(II year, full-time student, course of

Politics, International Relations and Philosophy –

WHAT DOES IT MEAN TO HAVE AN IDEA IN THIS WORLD?

It is said we think differently and that's why we never seem to collectively agree on something. Nonetheless the consequences of our limited intelligence though, **ideas** move our world and effect the environment as a dominant force of influence. While they attempt to improve and describe reality, they rarely, wholesomely do. Accompanied in the flow of imagination, ideas can give birth to tools and concepts that move the human world and the environment. Human institutions in their conceptual and infrastructural sense have initially resided in a leaders' head, coming into existence through force and/or acceptance. Everyday items, pieces of art and technologies from the wheel to the smartphone have initially been ideas refined through someone's or multiple peoples' experiences. As thought though unites us by assisting and improving the quality of our lives short and long term, it also affects us in negative ways as well. War, abuse, fraud, overthinking and manipulation have been consistent throughout human experience and known history. Examples of such human potential for atrocities and suffering as world war, theft and oppression are just some of the negative implications of thoughts and ideals.

Pandemics as COVID-19 show us how interdependent we all are and also our potential for improvement. This specific pandemic may not be one that should concern our species' survival as a whole, but it indicates our weaknesses in contaminating such dangers. New habits and culture is needed.

To make the world better our thought management matters.

Ideas may be the core of our individual choices in the case where we believe freedom exists, and if it does then all our habits and principles may matter for a better future. (1-1)

3270-1

Димитриос Бискас

(редовен студент, втора година, специалност

„Политика, международни отношения и философия” –

University of Royal Holloway, Лондон, Великобритания)

КАКВО ОЗНАЧАВА ДА ИМАШ ИДЕЯ В ТОЗИ СВЯТ?

(Превод)

Знае се, че ние мислим индивидуално, за това рядко стигаме до общо съгласие. Все пак последствията от нашата ограничена интелигентна мисъл са **идеите**, които движат нашия свят и влияят на околната среда като доминираща сила. Докато те се опитват да опишат и подобрят действителността обаче, те рядко успяват да го направят в пълна степен. Потопени в потока на въображението, идеите мога да родят инструменти и концепции, които движат човешкия свят и околната му среда. Човешките институции в техния концептуален и инфраструктурен смисъл се намират в главите на ръководителите им, като се осъществяват чрез насилие и/или съгласие. Всекидневните вещи, произведения на изкуството или технологиите от колелото до смартфона са били първоначално идеи, които са усъвършенствани от нечия или нечий многобройни експерименти. Тъй като мисълта от една страна ни обединява чрез подобряване качеството нашия живот в краткосрочен и дългосрочен план, то тя също така ни влияе и в отрицателна насока. Войната, злоупотребата, измамата и манипулацията са непрестанно присъщи на човешкото битие в известната му история. Примери за тази човешка способност към жестокост и причиняване на страдание като световните войни, грабежа и подтисничеството са само част от отрицателното приложение на мислите и идеите (идеалите). Пандемии като КОВИД-19 ни показват колко взаимозависими сме всички ние и нашите възможности за усъвършенстване. Тази специфична пандемия може да не е от тези, които застрашават оцеляването на човешкия род като цяло, но показват нашата слабост при подобни опасности. Нуждаем се от нови навици и нова култура.

За да направим света по-добър, нашите мисли трябва да управляват битието. Идеите са същността на нашият индивидуален избор, особено ако вярваме, че свободата съществува и че всички наши навици и принципи имат определящо значение за по-доброто ни бъдеще... (1-2)

3270-2

I. 2. Русия

Ольга Адаменко

(III курс бакалавриата, кафедра информационного менеджмента,

библиотечно-информационный факультет –

Санкт-Петербургский институт культуры, Россия)

(III year bachelor's student, Division of information management,

Library and Information Faculty –

St. Petersburg State Institute of Culture, Russia)

ЧТО ОЗНАЧАЕТ ИМЕТЬ ИДЕЮ В ЭТОМ МИРЕ

В каждом историческом периоде, в каждой культуре можно выявить такую Идею-исток, лежащую в основе сей эпохи, в которой берут начало ее духовные источники, словно бы в нее и впадающие. Всемирная история в изобилии поставляет нам такие примеры: античность – южный исток европейской культуры, кроваво-красный океан, затопивший 1/6 часть суши в XX столетии, или борющиеся течения века текущего.

Мы живем в изобильном и разнообразном беспорядке идей, и в тоже время в их отсутствии.

Вильгельм Виндельбанд писал „Идеи могут находиться только в головах мыслящих людей”. Но так ли это? Является ли смутное убеждение, представление Идеей в полном философском смысле этого слова? На мой взгляд, идея – не только лишенное конкретики нечто, занимающее место в наших мыслях или „все, что содержится в нашем уме”, как определял ее Декарт (в письме к Мерсенну за июль 1641 г.), но и непосредственный результат сей мысли, ее следствие, продукт произведенного или воспроизведенного мыслительного или, если угодно, когнитивного процесса. Идея должна быть прожита и прочувствована, не передана по наследству, как фамильный сервиз или анатомическая особенность, но быть результатом собственных внутренних усилия и работы.

В связи с этим, во мне не находит духовного отклика платоническая концепция Идей как неких абсолютных, самодостаточных единиц. Ведь разве может быть Идея без Мысли – мысль без мысли?...Человеческое существо не рождается с набором внутренних установок и убеждений и лишь в последствии становится (или, увы, не становится) личностью, человеком в полном смысле этого слова. (2)

3271

I. 3. България –

УниБИТ

(сведения за курсове и специалности на студентите –

участници с научни изследвания във форума –

са посочени в съдържанията към изданието,

публикувани на български, руски и английски език)

Андрей Добрев

(III курс, ред. – спец. ПК)

Идеята е онази част от нас, която излиза наяве, когато най-много имаме нужда от промяна или решение на даден проблем. Този феномен се поражда благодарение на нашите усилия, нашите мисли и търсенето на така желаното решение, което ще ни накара да подобрим нашите намерения. (3)

3272

Ася Благоева

(II курс, зад. – спец. ББ)

Идеята е теоретично решение на практически проблем. Тя е ново начало или форма на творческо вдъхновение.

Идеята е катализатор в раждането на ново, различно и мотивиращо състояние. (4)

3273

Вилиана Герова

(II курс, зад. – спец. ББ)

Идеята се повлиява от заобикалящата ни среда. Тя е граница на съзнаваното и несъзнаваното. Идеите се появяват, за да се борим за тях. Идеята е стимул за живот. (5)

3274

Георги Боянов

(II курс, зад. – спец. ББ)

Идеята е феномен. Когато се поражда, тя създава импулс в човека. И тогава може да бъде реализирана. (6)

3275

Георги Найчев

(II курс, зад. – спец. ББ)

Идеята е чувството отвътре, което трябва да се реализира с труд, упоритост и постоянство.

Идеята не винаги може да бъде внедрена от нас в реалността по начина, по който си представяме. (7)

3276

Деница Крумова

(III курс, ред. – спец. ПК)

Идеята е изначален за всичко съществуващо феномен и съдържа в себе си фундаменталния планетарен смисъл. Тя е неделима част от битието, мисленето и общуването. (8)

3277

Десислава Кемилева

(II курс, зад. – спец. ББ)

Идеята възниква в съзнанието ни в следствие на мисловния процес. Когато мислим по определен въпрос, имаме различни идеи (варианти, предложения) за реализация. (9)

3278

Десислава Колева

(II курс, ред. – спец. ББ)

Идея (от *гр.*) е мисловна форма или прототип на обект, явление или принцип, отразяващ основните и съществени характеристики на този обект. С други думи, това е мисъл или продукт на ума, който може да бъде изразен с думи или с други средства.

Мисълта зависи от възприятието на човека, което може да има цялостен или локален характер по отношение на един предмет, явление или принцип.

Идеите могат да бъдат категоризирани: идеи на усещанията, идеи на възприятията, идеи на мисленето и идеи на представите. (10)

3279

Десислава Петкова

(II курс, зад. – спец. ББ)

Идеята е замисъл, намерение за дадено нещо. Тя изразява отношението на човека към света.

Светът е прозорец, а идеята е отражението, което се появява в този прозорец. (11)

3280

Десислава Петрова

(III курс, ред. – спец. ПК)

Идеята е свързана с мисловен образ на битието, природата и Вселената. Тя е предмет на мисленето и логиката. Идеята завладява съзнанието. Тя е представа, отразяваща действителността в съзнанието на човека, която изразява отношението му към обкръжаващия го свят. (12)

3281

Диана Каранлъкова-Лямова

(IV курс, зад. – спец. ИРТ)

Идеята е мисъл, включваща в себе си цели и проекции за изпълнение. (13)

3282

Евелина Спасова

(II курс, зад. – спец. ББ)

Идеята е устойчив плевел, родил се от мисленето ни. Ако дори и най-малкото семенце от идеята попадне в подходящата *почва*, разрастването ѝ става неконтролируемо. (14)

3283

Жаклин Динева

(I курс, ред. – спец. КИ)

ЖИВАТА ИДЕЯ

Беше мрак и хаосът цареше,
нужна беше капка светлина.
Слънцето я даде на света,
една Идея – тъй наречена.

Нежна и магична, тази идея
сътвори и мен в съня.
И с мисъл романтична
оцвети деня – нощта.

Загнезди се в ума ми
със своята красота,

разкри ми що е радостта,
вплетена в реалността.

Векове развива тя света
чрез своята красота.
Без покана влиза във дома,
за да докосне чуждата душа.

Макар и без другар
не забравя своята съдба:
да си Идея е коварен дар –
понеже вечно си сама.

Единствена наслада има от това –
да вижда как помага на света,
как издига го към небеса,
и хората целуват ѝ ръката.

Ден и нощ танцува тя,
обикаля от глава в глава
и оставя по идея във съня,
за да бъде част от вечността.

И при мене беше през нощта!
Надвеси ме с нежна топлина
и прошепна ми: „Какво видя?“, –
обвита в блян и самота.

И ето казвам аз сега:
„Видях в твоята искра –
светлината на света,
вплетена в реалността.” (15)

3284

Иван Посталков

(II курс, зад. – спец. ББ)

Когато имаш идея, трябва да я **реализираш**. Дори да не се получи така, както си очаквал, следва да опитваш отново.

Идеята е **диамант, който не е шлифован**. Всеки ден работиш по малко върху него, докато не започне да блести и не стане съвършен този диамант. (16)

3285

Ивета Христова

(III курс, ред. – спец. ПК)

Идеята е **средството, с което вселената ни подсказва как да реализираме своите цели и мечти**.

Идеята е онази **искра, съществуваща във всеки от нас и даваща смисъл на делата ни**.

Тя е светлината, озаряваща пътя на всяко човешко същество. (17)

3286

Иво Трендафилов

(IV курс, ред. – спец. ИРТ)

Какво е идея? Най-просто казано идеята е движещата сила на човешкото развитие. Ако не беше стремежът за усъвършенстване на човека, все още щяхме да ходим превити о две и да драскаме по стените на пещерите си... Именно този стремеж за развитие се основава на идеи. **Ако човешките мозъци не измисляха постоянно нещо ново, то тогава не би имало развитие. Всичко тръгва от идеята.**

Ако погледнем по-прагматично и научно на нещата, може да прочетем за това как учени заснемат раждането на идея в мозъка. Съвременната магнитнорезонансна томография позволява да се улови мигът, когато в мозъка се ражда идея, пише френскоезичното списание „*Sciences et Avenir*”. Когато се ражда идея, специфична мозъчна зона – десният горен темпорален гирус – се активира и излъчва гама вълни. Феноменът е изследван от Джон Куниос от университета Дрексел във Филаделфия, Пенсилвания, и от Марк Бийман от Северозападния университет в Евансътън, Илинойс. Става въпрос за **процес, който е плод по-скоро на дейността на дясното полукълбо на мозъка, докато аналитичното мислене е свързано повече с лявата му половина**. Ядреномагнитният резонанс разкрива, че в мига, когато имаме креативен отговор на съществуващ въпрос, е налице увеличена активност в десния горен темпорален гирус. Това е **зона, която се активира при свързване на различни далечни информации**. Електроенцефалограмата на свой ред показва увеличаване на гама вълните в същата зона. Тя показва също и нещо неочаквано – **пик на алфа вълните**, които се наблюдават например при **медитация, в мига, преди да бъде даден отговорът**.

Човекът, сам по себе си, е една идея на Господ. Това е за вярващите. Ако продължаваме да бъдем верни на природата си и „раждаме” нови идеи, човечеството ще продължи да достига нови висоти. Да мечтаем, да се развиваме и да „раждаме” идеи! (18)

3287

Илиян Барзев

(IV курс, ред. – спец. КН)

Идея е умението да анализираме определена ситуация. Идеята е **начинът, по който вбираме възможно най-много контекст и фактори, на базата на предишния опит и знания**, с които разполагаме. Като използваме аналитичното си мислене, идеята е двигател за установяване на най-добрия подход, отговор или решение да намерим изход от всяка ситуация. (19)

3288

Катрин Тошкова

(II курс, зад. – спец. ББ)

Идеята е нещо, което ни хрумва спонтанно. Когато човек обмисли добре своята идея и се стреми да я осъществи, тя може да се превърне в реалност. (20)

3289

Маргарита Стрелцова

(II курс, ред. – спец. ОПП)

Идеята е съвкупност от знания на субекта за обекта. Идеята е **замисъл, намерение, отразяващо действителността в съзнанието на човека и изразяващо отношението му към обкръжаващия го свят**. (21)

3290

Мая Махмуд

(I курс, зад. – спец. АД)

ИДЕЯТА ЗАЩО БОГ Е ЕДИН

Съдбата ми отреди да бъда част от две различни култури, вероизповедания и традиции.

Майка ми е българка, православна християнка, а баща ми е арабин (бедуин), мюсюлманин (сунит) от земите на Северна Сирия.

Винаги съм търсила общото между двете култури и вероизповедания – общата им **идея**.

Като нрави, обичаи, традиции, природа и архитектура и двете страни се оказваха доста различни.

Всяка от тях си имаше своите **добри качества**, които никак не бяха сходни – при **българите**: цветните и разнообразни носии, които носеха белега на тяхната култура и етнос, красивата природа и техните народни песни и танци, които могат да ни върнат векове назад в историята. При **арабите**: красотата на пустинята и начинът на живот на бедуините, големите и шарени шатри, всяка част от които е определена за специално събитие. Едната част от шатрата е предназначена за шейха на племето, който напътства и управлява останалите, а другите части – са за всекидневие и направата на арабско масло, кисело мляко, прясно мляко, сирене и т.н.

Както в арабските стихотворения и предания, в които можем да открием магията – колко славен народ са арабите, в реалния живот тяхното гостоприемство е пословично. Да бъдеш гост на едно арабско семейство, е истинска чест за стопаните. Те умеят да бъдат ненадминати домакини.

Гостоприемството на българите също е забележително.

Тези неща будеха у мен огромното възхищение, че нося **духа – идеята – печата** и белега на тези две славни култури!

Но тук възникна и въпросът: щом духът – идеята – печата на тези култури е един, Бог един ли е? Има ли общо между християнството и мохамеданството?

Първият признак, общ и за двете религии, е, че и двете са монотеистични, което автоматично ги прави сходни.

Но, не се спирам дотук, а продължавам да търся още информация...

След дълго търсене и допитване до различни източници, стигнах до извода, че Бог е един!!!

Ще се позова на **три доказателства**, които мисля, че са достатъчни, за да отговорят на въпроса „Защо Бог е един?“.

Първо доказателство е *Свещеният Коран*, който прочетох. В него са споменати Адам, Ева, Моисей, Йоан, Исус Христос, Дева Мария и т.н. Това е направено по същия начин, по който е и в *Светата Библия*, възникнала преди *Свещения Коран*. *Светият Коран* с нищо не се отличава от *Стария Завет* и е просто една модификация в много отношения на *Светата Библия* и по-специално на *Стария Завет*.

Второ доказателство е *Светата Библия*. Прочитането на *Стария* и *Новия Завет* ме отвежда автоматично до *Светата Тора* – свещената книга на евреите...

Трето доказателство е *Светата Тора*. След запознаването ми с нея, разбрах, че и тя – подобно на *Светия Коран* и *Светата Библия* – по никакъв признак не се отличава от тях.

Тези *Свещени Книги* са едно цяло!

И трите *Свещени Писания* ни отвеждат до един Бог.

Разликата е в имената на Бог...

В мохамеданството – името е Аллах (الله).

При християните – името е Йехова.

При евреите – името е Яхве.

Така стигнах до **идеята**, която няма да се поколебая да нарека **истина**: Господ е един! (22)

3291

Миглена Георгиева

(I курс, ред. – спец. ОПП)

КАКВО ОЗНАЧАВА ДА РАЗБЕРЕШ ЕДНА ИДЕЯ

Бог казва: „Ако искаш да извлечеш всички ползи, следвай заповедите, както са описани”. Хората, приели този път, са велики мислители, психолози и психиатри. Те са разбрали природата на човешкия ум и трудностите, през които трябва да премине човек в живота си.

Животът е разцъфваща мистерия и всяко разтваряне е прекрасно.

Просветлението е отваряне на съзнанието, а не затваряне и ограничаване. Много хора в течение на разясняването и практикуването на някоя своя дейност проявяват склонност да затварят съзнанието си, да ограничават своя ум. Не това е целта на живота. В момента, в който започнем да се ограничаваме, навлизаме в негативно състояние, а не позитивно.

Имам предвид **система за прогрес и напредък**. Тази система вече е тук. Няма нужда да я създаваме, просто трябва да **я следваме**. Пътят е начертан, от значение е само непрекъснатото движение по него. Това е посланието на Бог.

Чрез дисциплина е възможно да се овладеят емоциите и колебанията на ума. След канализиране на емоциите и активността на ума, е възможно да се достигне степен, в която човек може да изпита **същността на Аза**, природата на светлината. Но, поради нашите предубеждения и нагласи, дисциплината и редът се превръщат в структура, която създаваме в живота си. Разсъждавайки, ние не създаваме ред, ние ставаме осъзнати за реда, който вече съществува. Тази структура е обединяващият аспект на целия космос и на индивидуалното създание. **Ние сме част от огромно цяло и трябва да живеем, да играем роля в това цяло. Но тази роля не съм само аз, а аз във връзка с всичко, с цялото.**

Разбирането на една идея е не само физическа практика, но и промяна на отношението.

Нашето наблюдение е ограничено до посоката, до областта, която нашето съзнание възприема в настоящия момент. Нашето осъзнаване е ограничено по същия начин, по който е ограничено зрението ни. Ако гледам напред, не мога да виждам назад, ако гледам на едната страна, не мога да виждам и другата. Ние сме осъзнати само за това, което се случва на полето на нашето съзнание. Но, **развивайки способността за самонаблюдение, ние можем да разширим областта на осъзнаването. Можем да придобием осъзнаване за цялата картина, не само за тази част, в която ни отвежда съзнанието в този момент.**

Правдивостта е истина, осъзнаване как изразяваме себе си в живота. Готови ли сме да се изразим по позитивен, съзидателен начин? Искрени ли сме в това, което правим? **Вярата не означава, че говорим истината, а че сме искрени по отношение на себе си**. Тя означава да **наблюдаваме искреността в самите себе си**. Крием ли се от самите нас? Крием ли се от слабостите си? Избягваме ли да се изправим срещу тях? Ако го правим, значи не сме искрени към себе си. Това е концепцията на християнството.

И така би трябвало да помним, че **ако искаме да извлечем пълната полза от това да разбираме една идея, не трябва да налагаме нашите лични идеи върху практиките или концепциите**. По-скоро трябва да **вкарваме ученията ни в живота според възможностите си и да ги прилагаме във всички ситуации и по всяко време**. По този начин можем да придобием мъдрост. Знанието е интелектуален процес, но от момента, в който започнем да го прилагаме практически в живота си, това познание се превръща в мъдрост. Знанието става мъдрост, когато се прилага в живота. Знанието остава знание, когато ние знаем нещо, но не го използваме според ситуацията или обстоятелствата. Каквато и роля да имаме в света, нашите усилия винаги трябва да са насочени към прилагане на това, което знаем, а не да се задръстваме от различни гледни точки и идеи и да губим собствената си посока в живота. Това е посланието, което ни е дал Бог. Аз съм намерила това вдъхновение в неговите *Писания*.

Ние трябва да се опитваме да разбираме дадена идея, но заедно с това, трябва да се опитваме да **разберем същността отвъд външната изява**. Не всичко, което блести е злато. Откъде обаче да знаем, че не е злато? Трябва да погледнем отвъд външното проявление и едва тогава ще се превърнем в истински мъдrecи. (23)

3292

Петя Дочева

(II курс, зад. – спец. ББ)

Идея е основна мисъл, замисъл, внушение в художествено произведение...

Идеята е нещо вечно, което предхожда материята.

Идеята е **функция на разума**, тя е обективна истина, съвпадение на мисъл и реалност, на обект и субект. (24)

3293

Петя Тодорова

(II курс, зад. – спец. ББ)

Идеята представлява **проникновение в същността на някаква реалност**. Поражда се **внезапно** и по **интуитивен път** постепенно се разкрива, придобивайки очертания в нашата действителност. Разгръщането ѝ може да бъде **катализатор за внедряването на нова концепция в дадена сфера на живота**. Така нововъзприетата идея се **самореализира**, изграждайки нова, по-значима парадигма, която ще даде път на едно ново начало. (25)

3294

Салваторе Митов

(IV курс, зад. – спец. ББ)

Според мен идеята е **концепцията**, обозначаваща **същността** на всяко нещо, неговият **прототип**, изхождащ или от Божествения ум, или от общ световен принцип. По-късно тази концепция получава все по-субективна интерпретация като изображение на нещо, създадено от Духа. От друга страна, когато говорим за идеята, отдаваме значение на **активно действаща сила, която формира реалността**. (26)

3295

Симеон Русчев

(II курс, зад. – спец. ББ)

Идеята е **мисъл, отразяваща действителността в съзнанието на даден човек**. Тя изразява **породените мисли в отношението на човека към заобикалящият го свят**.

Идеята е **дете на импулсите**, родени в следствие на **мисловна дейност и нуждите, осъзнати от количеството им**. (27)

3296

Цветелина Гецова

(II курс, ред. – спец. ОПП)

Идеите за мен са **хрумвания и вдъхновение**. Те ни помагат да сме **креативни и иновативни** в решенията си и **най-често се появяват при общуването ни с другите хора**. Идеята – това е да имаш **прозрение** и да **знаеш какво да направиш**. В **центъра на идеацията, в който се трансформира информацията, при общуването и взаимодействието ни с околните циркулират идеи**. Благодарение на тази трансформация и преобразуване на **съществуващата информация в нови хрумвания, тоест идеи – ние получаваме различни възможни решения как да постъпим или какво да направим в определена ситуация**. (28)

3297

Цветобрияна Славенова

(II курс, ред. – спец. ОПП)

Какво е идеята? Как идва тя? Все въпроси, които „човъркат“ съзнанието ни така, както и въпросът: „Яйцето или кокошката е първо?“. **Всичко навярно е свързано, някъде далеч във времето и пространството**, просто ние не сме достигнали до тази зрялост, за да я определим.

Идеята за мен на първо място е **процес** – при който човекът в размислите си, въз основа на дадена ситуация, или проблем, развива като отговор на терзанията си **мисъл**. Идеята е процес, свързан с **мисловната дейност на човека**. Процес, в основата на който стои **съзнанието**. А това е най-голямата загадка за света. Съзнанието е част от битието, както

всички знаем, именно то дава най-много отговори за съществуването ни, но и в същото време задава много по-сложни въпроси:

Как сме започнали да съществуваме?

Как сме започнали да мислим?

Как сме започнали да говорим?

Какво наистина крие съзнанието ни?

Толкова много въпроси без единствен отговор. Може би някой ден ще ги открием, но засега мистериата е налице.

А идеята е част от основите на тази мистерия. (29)

3298

Цветомир Томовски

(IV курс, ред. – спец. ИРТ)

„Идея” е философски термин, свързан с **мисловен образ** на някаква част от битието, атрибут на мисленето и логиката. В науката и изкуството идея е **главната мисъл, главната тема на произведението или теорията**.

Философът **Кант** разглежда идеята като **функция на разума**, а за **Хегел** тя е **обективна истина, съвпадение на мисъл и реалност на обект и субект**.

В днешно време идеите, освен с творчество, са тясно свързани и с понятия като „патент”, „авторско право” и „секретна информация”.

1. **Представа, отразяваща действителността в съзнанието на човека и изразяваща отношението му към обкръжаващия го свят:** *философски идеи, революционни идеи;*
2. **Замисъл, намерение:** *Имам една идея – да отидем на мач;*
3. **Основна мисъл, замисъл, внушение в художествено произведение:** *идея в роман, идея във филм;*
4. **Идея, която завладява съзнанието:** *идея фикс;*
5. Липса на идея: *Нямам идея, нямам представа.* (30)

3299

III. МАНИФЕСТ

срещу Новия обскурантизъм

(англ.: obscurantism /от лат.: obscurans – затъмняващ/ –

крайно враждебно отношение към просветата,

науката и прогреса изобщо;

ретроградност, реакционност, мракобесие)

(Звучащи в хода на дискусиата мисли)

Андрей Тарковски

Андрей Тарковски (1932–1986) е руски режисьор, едно от най-големите имена в киното на XX в. Син на поета Арсений Тарковски. Филмите му са образец за авторско кино, пропити с дълбока поезия и християнско светоусещане: „*Иваново детство*” (1962), „*Андрей Рубльов*” (1966), „*Соларис*” (1972), „*Огледало*” (1974), „*Сталкер*” (1979). През 1983 г. заминава за Италия, за да снима там филма „*Носталгия*” (по сценарий на Тонино Гуера), но става ясно, че филмът няма да може да се излъчи в родината му. Тогава, изтощен от дългите разпри със съветската цензура, Тарковски решава да остане на Запад. Оказва се, че е болен от рак на белите дробове, но въпреки всичко той успява да заснеме в Швеция своя последен филм-завещание – „*Жертвоприношение*” (1986). Предложеният тук текст е слово, изнесено от Андрей Тарковски в една лондонска църква по времето, когато той работи над постановката на операта „*Борис Годунов*” в „Ковънт Гардън”.

СЛОВО ЗА АПОКАЛИПСИСА

(Превод от руски: Тони Николов –

Християнство и култура (София) – 2017, N 122, с. 38-43.

<<http://kultura.bg/web/%d1%81%d0%bb%d0%be%d0%b2%d0%be-%d0%b7%d0%b0-%d0%b0%d0%bf%d0%be%d0%ba%d0%b0%d0%bb%d0%b8%d0%bf%d1%81%d0%b8%d1%81%d0%b0/>>
;

в наст. публ. са въведени цитиранията,

направени от А. Т. по първ. публ. на съч. в рус. период. печ. – Бел. А. К.)

Не съм много свикнал с изказвания като това, което се готвя да произнеса, още повече на такова място, каквото е църквата. Изпитвам известни притеснения заради мирските си концепции. Но тъй като не се готвя да изнеса специален доклад, а просто ще се опитам да размишлявам какво означава Апокалипсисът за мен като художник, струва ми се, че това донякъде спасява положението и обяснява защо се решавам на подобна стъпка.

Самият факт на моето участие в този фестивал носи според мен напълно апокалиптичен характер. В този смисъл, че ако само преди няколко месеца ми бяха казали, че това е възможно, аз не бих повярвал. В последно време обаче самият мой живот е някак апокалиптичен, следователно и тази стъпка е съвсем естествена и логична.

Апокалипсисът е най-великото поетично произведение, създадено на земята. Той е феномен, който придава израз на всички закони, наложени на човека свише. Ние знаем, че от много, много време вървят спорове по повод различията на едни или други откъси от Откровението на св. Иоан. Тоест, казано най-общо, свикнали сме с това Откровението да се тълкува, да го тълкуват. А тъкмо това според мен не трябва да се прави, защото да се тълкува Апокалипсисът е невъзможно. В Апокалипсиса няма символи. Това е образ. А ако символите могат да се интерпретират, то образът не бива. Символът може да се разшифрова, по-точно от него да се изтръгне определен смисъл, определена формула, докато образът е нещо, което не сме в състояние да проумеем, а само да усетим и приедем. Тъй като съществуват безкрайно много възможности за неговото тълкуване. Той сякаш изразява безкрайно количество връзки със света, с абсолютното, с безкрайното. Апокалипсисът е последната брънка във веригата, в тази книга – последната брънка, завършваща човешката епопея, в духовния смисъл на думата.

Живеем в много тежко време, чиято сложност се усилва с всяка измината година. Въпреки че, ако поне малко познаваме историята, ще си спомним, че неведнъж се е говорило за наближаването на апокалиптични времена. Казано е: „**Блажен е оня, който чете, и ония, които слушат думите на пророчеството и пазят писаното в него; защото времето е близо**” [1]. И все пак условността на времето е толкова очевидна, че ние не можем с точност да определим кога ще настъпи онова, за което пише св. Иоан. То може да се случи утре, а може и след хилядолетие. В това е и смисълът на духовното състояние на човека, който трябва да чувства отговорността пред собствения си живот. Невъзможно е да си представим, че Откровението ще настъпи тогава, когато нашето време изтече. Ето защо не трябва да се правят никакви изводи от текста на Апокалипсиса по повод времето като такова.

Вие навярно сте забелязали, че в Апокалипсиса има много точни цифри, дати. Изброява се броят на жертвите и броят на праведниците. От моя гледна точка това нищо не означава, сякаш е образна система, която се възприема емоционално. Цифрите, някакви точни моменти, са важни в усета ни за човешката съдба, в знанието ни за бъдещето. Ще го обясня с един пример. От дете много обичам книгата Робинзон Крузо – винаги ужасно много ми е харесвало и е вълнувало въображението ми изброяването на онова, което е било изхвърлено на брега и става достояние на Крузо. Ние живеем материално, непрекъснато повтаряме за съществуването на пространство и време. Тоест ние живеем благодарение на тези два феномена, като сме им подвластни, доколкото те ограничават нашите физически рамки. Ала както е известно, човекът е създаден по Божия образ и подобие и следователно притежава свободна воля, способност за творчество. В последно време – не само напоследък, а и доста отдавна – често си задаваме въпроса: „А не е ли греховно въобще творчеството?”. Защо възниква такъв въпрос, ако ние със сигурност знаем, че творчеството ни напомня, че сме създадени, че имаме един Отец? Защо възниква такава, дори бих казал, кощунствена мисъл? Защото културната криза от последното столетие ни доведе дотам, че художникът не се нуждае от никакви духовни концепции. Все едно че творчеството е

	<p>инстинкт. Знаем, че някои животни също притежават естетическо чувство и могат да създават нещо завършено във формален, в натурален смисъл. Да кажем восъчните пити, които пчелите създават, за да трупат там мед.</p> <p>Художникът започва да се отнася към таланта, който му е бил даден, като към своя собственост, а оттук възниква и убеждението, че талантът с нищо не задължава. С това се обяснява и цялата тази бездуховност, която цари в съвременното изкуство. Изкуството се превърна или във формални търсения, или в стока за продажба. Едва ли трябва да ви се обяснява, че киното изпада най-силно в това положение, тъй като е възникнало на панаира в края на XIX в., тоест с чисто комерсиална цел.</p> <p>Неотдавна бях във Ватиканския музей. Там има огромен брой зали, посветени на съвременната религиозна живопис. И това трябва да се види, защото е ужасно. Простете, но наистина не разбирам защо тези произведения трябва да се излагат по стените на такъв музей. Как това може да удовлетворява религиозните хора, в частност църковната католическа администрация? Направо е поразяващо.</p> <p>За съвременната криза. Живеем в погрешен свят. Човекът се ражда свободен и безстрашен. Но историята ни се състои в това да се скрием и защитим от природата, която все повече и повече ни принуждава да се сплотяваме. Ние общуваме не защото ни се нрави да общуваме, не за да получим наслада от общуването си, а за да не ни е толкова страх. Това е погрешна цивилизация, щом отношенията ни се градят на такъв принцип. Цялата технология, целият така наречен технически прогрес, който съпровожда историята, всъщност създава протези – той удължава ръцете ни, изостря зрението, позволява ни да се придвижваме много бързо. И това е от принципно значение. Сега ние се придвижваме неимоверно по-бързо, отколкото през миналия век. Но от това не сме станали по-щастливи. Нашата личност, нашата, така да се каже, <i>personnalité</i>, влиза в конфликт с обществото. Ние не се развиваме хармонично, нашето духовно развитие толкова изостава, че ставаме жертви на лавинния процес на технологичното развитие. Не можем да се измъкнем от този поток, дори много да ни се иска. В резултат на което в човечеството възникна необходимост от нова енергия за технологично развитие и то откри тази енергия, но се оказа, че нравствено не е подготвено, за да я използва за своето благо. Ние сме като диваците, които не знаят какво да правят с електронния микроскоп. Дали да забиват с него пирони, или да къртят стени? Във всеки случай става ясно, че сме роби на тази система, на една машина, която вече не можем да спрем.</p> <p>Ето защо в плана на историческото развитие ние престанахме да се доверяваме едни на други, да не вярваме, че можем да си помогнем един на друг (макар всичко да се е правило, за да оцелеем съвместно); по тази причина и всеки от нас персонално не участва в обществения живот. Личността няма никакво значение. Тоест, накратко казано, ние губим онова, което ни е било дадено от самото начало – свободата на избора, свободата на волята. Затова смятам нашата цивилизация за погрешна. Руският философ и историк Николай Бердяев много точно отбелязва, че в историята на цивилизацията съществуват два етапа. Първият – това е историята на културата, когато развитието на човека е повече или по-малко хармонично и то е на духовна основа; и вторият – когато започва верижна реакция, неподчинена на човешката воля, когато динамиката излиза от контрол, когато обществото губи културата.</p> <p>Що е Апокалипсис? Както вече казах – това е образ на човешката душа с нейната отговорност и задължения. Всеки човек преживява онова, което е темата на Откровението на св. Иоан. Тоест не може да не го преживява. И в крайна сметка тъкмо поради това можем да заявим, че смъртта и страданието всъщност са равнозначни: ако страда или умира личност, или ако завършва исторически цикъл и умират, и страдат милиони. Защото човекът е способен да понесе само този предел на болката, който му е достъпен.</p> <p>За нашия конформизъм. В Откровението на Иоан е казано: „<i>зная твоите дела: ти не си ни студен, ни горещ; о, дано да беше студен или горещ! Така, понеже си хладък, и нито горещ, нито студен, ще те изплювам из устата Си</i>” [2]. Тоест равнодушието, безучастието се приравняват към грях, към престъпление пред Твореца. И от друга страна: „<i>Коиито Аз обичам, тях изобличавам и наказвам</i>” [3]. И тъй, бъди ревностен и се покай. Накратко казано, това усещане за каещия се човек е, общо взето, началото на пътя. Такива усещания идват при различни хора по различен начин и в различно време. Да кажем, Достоевски. Съществува версия, че това е религиозен, православен писател, който е разказал за своите търсения и за свойствата на своята вяра. Струва ми се, че не е така. Достоевски е направил своите велики открития само поради това, че е бил първият от онези, които са доловили и изразили проблемите на бездуховността. Неговите герои страдат от това, че не могат да вярват. Те искат, но са изгубили органа на вярата си.</p>
--	--

Атрофирала е съвестта. И с всяка година Достоевски става все по и по-разбираем, даже модерен. Именно защото този проблем се разраства. Защото най-трудно е да вярваш. Защото да се надяваш на благодат е почти невъзможно. Разбира се, щастлив е човекът, който е в това състояние. Но далеч не всеки може да се похвали с това. А най-главното, за да се почувстваме свободни и щастливи, е безстрашието.

По някакъв вълшебен начин всички тези проблеми се заключават в Апокалипсиса. Апокалипсисът, в крайна сметка, е разказ за съдбата. За съдбата на човека, който е неразривен вътре в себе си между личност и общество. Когато природата спасява даден вид от измиране, животните не усещат драмата на съществуването. Ала тъй като човекът сам избира своя път благодарение на свободата на волята, той не може да спаси всички, но може да спаси себе си. Именно затова той може да спаси и другите. Не знаем какво е любов, ние с чудовищно пренебрежение се отнасяме дори към самите себе си. Неправилно разбираме какво означава да обичаш себе си, дори се стесняваме от това понятие. Смятаме, че да обичаш себе си означава да бъдеш егоист. Това е грешка. Защото любовта е жертва. В този смисъл, че човек не я усеща – това може да се забележи отстрани, от трето лице. И вие знаете, че е било казано: **„възлюби ближния си като себе си”**. Тоест да обичаш себе си е сякаш основа на чувствата, мерило. И не само защото човекът е осъзнал самия себе си и смисъла на своя живот, но и защото винаги следва да започваш от себе си.

Аз не искам да кажа, че съм преуспял във всичко, за което ви говоря сега. И естествено съм далеч от мисълта да давам себе си за пример. Напротив, смятам, че всичките ми нещастия произтичат тъкмо от това, че не следвам собствените си съвети. Бедата е там, че и обстоятелствата са ясни, ясен е и резултатът, до който ще ни доведе този погрешен възглед за нещата. Но би било невярно да мислим, че Апокалипсисът носи в себе си само концепцията за наказание. Може би главното, което той носи, е надеждата. Независимо че времето е близо – за всеки от нас поотделно то действително е много близо – но за всички нас никога не е късно. Апокалипсисът е страшен за всеки поотделно, но за всички нас в него има надежда. В крайна сметка тази диалектика, изразена по образен начин, е толкова вдъхновяваща за художника, че неволно се дивиш колко опорни точки могат да се намерят във всяко душевно състояние.

По повод гибелта на пространството и времето, и на прехода им в ново състояние са изречени изумително прекрасни слова. По повод изчезването на пространството: **„звездите пък небесни паднаха на земята, както смоковница, разлюляна от силен вятър, хвърля незрелите си смокини; и небето се дръпна и се навика като свитък, и всяка планина и остров се отместиха от местата си”** [4]. Небето, което се дръпва и навива като свитък. Не съм чел нищо по-прекрасно. А ето и още за онова, което се случва след снемането на седмия печат. Какво може да каже който и да е художник за начина, по който всичко това е изразено! Как би могло да се изрази не само това напрежение, но и този праг! Когато (Той, тоест Агнецът) **„сне седмия печат, настана тишина на небето, около половина час”** [5]. Както казва един мой приятел – тук думите са излишни. Снет е седмият печат – и какво се случва? Нищо. Настава тишина. Това е невероятно! Това отсъствие на образ в дадения случай е най-силният образ, който изобщо бихме могли да си въобразим. Какво чудо!...

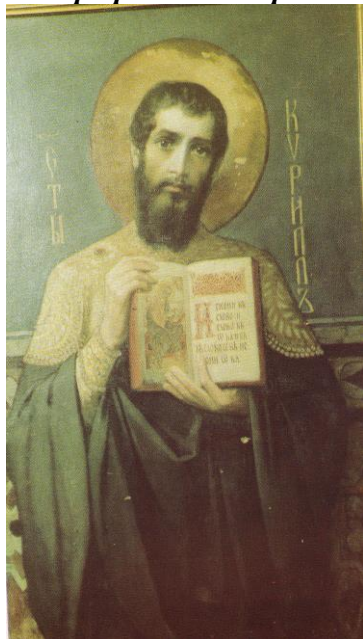
Моята идея е, че художественият образ в крайна сметка се явява чудо.

И ето още един откъс от десета глава. По повод на времето е казано също нещо красиво: **„И Ангелът, когото видях да стои на морето и на земята, дигна ръка към небето и се закле в Оногова, Който живее веќе веќе и Който сътвори небето и каквото е на него, земята и каквото е върху нея, и морето и каквото е в него, – че не ще вече да има време”** [6]. Това изглежда като обещание, като надежда. И все пак си остава тайна. Защото в Апокалипсиса има едно място, което изглежда напълно странно за Откровението. **„И когато седемте гръма проговориха с гласовете си, наканих се да пиша; но чух глас от небето да ми казва: запечатай това, що говориха седемте гръма, и недей го писа”** [7]. Интересно, какво Йоан е скрил от нас? И защо е казал, че нещо е скрил? Защо е тази странна интермедия, тази ремарка? Тези перипетии във взаимоотношенията между ангела и Йоан? Какво е, което не трябва да знае човекът? Нали смисълът на Откровението се заключава тъкмо в това, човекът да знае. А може би самото понятие за знание ни прави нещастни? Нали помните: **„Защото голяма мъдрост – голямо страдание”**.

Защо? Или е трябвало да се скрие от нас съдбата ни? Даден момент от съдбата? Аз например изобщо не бих могъл да живея, ако знаех пророчеството за собствения ми живот. Видимо животът губи всякакъв смисъл, ако аз зная как той ще свърши. Разбира се, имам предвид собствената си съдба. В този детайл се крие някакво невероятно, някакво нечовешко благородство, пред което човек се чувства като младенец – и беззащитен, и същевременно закрилян. Това е направено, за да бъде знанието ни непълно, за да не се

	<p>оскверни безкрайността, за да остане надежда. В човешкото незнание има надежда. Незнанието е благородно. Знанието е вулгарно. Затова грижата, изразена в Апокалипсиса, ни дава в по-голяма степен надежда, отколкото да ни плаши.</p> <p>И сега аз си задавам въпроса: какво трябва да правя, ако съм прочел Откровението? Напълно ясно е, че вече не мога да бъда предишният не само защото съм се изменил, а и защото ми е било казано: знаейки това, което знаеш, си длъжен да се измениш.</p> <p>Във връзка с което започвам да си мисля, че изкуството, с което се занимавам, е възможно само в този смисъл, ако то не изразява единствено мен самия, а акумулира в себе си онова, което мога да доловя, общувайки с хората. Изкуството става грешно, когато започна да го употребявам в свой интерес. И най-главното, аз преставам да си бъда интересен. Може би с това започва и любовта ми към мен самия.</p> <p>Искам да благодаря за поканата за днешната среща, макар и да не успях да ви открия нищо ново. Аз исках – и се получи – да размишлявам във ваше присъствие по такъв начин, че да се усети важността на днешния момент и процес. Вие ми дадохте възможността да стигна до някакви изводи и да изложа някои мисли, защото да размишляваш над това в самота, е невъзможно. Ето защо, подготвяйки се за работа над моя нов филм, готвейки се да извърша нова стъпка в тази посока, за мен е повече от ясно, че съм длъжен да се отнасям към това не като към свободно творчество, а като към постъпка, като към принуждение, когато работата носи не само удовлетворение, а е тежък, дори гнетящ дълг. Честно казано, никога не съм разбирал как художникът може да бъде щастлив в процеса на своето творчество. Или думата е неточна?</p> <p>Щастлив? Не, никога. Човекът не живее за това да бъде щастлив. Има неща много по-важни от щастието.</p> <p>Благодаря ви много.</p> <p><i>Лондон, 1984 г.</i></p> <p>Словото е записано на магнетофонна лента и е публикувано за първи път в сп. „Искусство кино” (Москва), 1989, N 2 <http://tarkovskiy.su/texty/Tarkovskiy/Slovo.html>.</p> <p style="text-align: center;">Бележки</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Апок. 1:3. 2. Апок. 3:15-16. 3. Апок. 3:19. 4. Апок. 6:13-14. 5. Апок. 8:1. 6. Апок. 10:5-6. 7. Апок. 10:4.

Репродукция
на фрагмент
с образа на
Св. Константин-Кирил
Философ,
изографисан на
Светия Престол на
Патриаршеската
катедра
храм-паметник
„Св. Александър Невски”
от проф. Иван Мърквичка

ПОСЛАНИЕ НА ФОРУМА

БЪЛГАРСКИЯТ ЕЗИК

И КОРОНАВИРУСЪТ:

МАНИФЕСТ

1.

Можем да четем, можем да пишем, но пак сме полуграмотни...
Полуграмотността е по-страшна от коронавируса!
Полуграмотността е по-страшна от неграмотността!
Неграмотността няма претенции, тя знае, че не знае, но
полуграмотността има претенции особено когато е комбинирана с т. нар.
„компютърна грамотност”...

Страшно е, когато виждаш полуграмотно изписан текст на
телевизионния екран, на обява в магазина, в мола или в т.нар. „чатове” по
интернет (особено там!).

Личната ми констатация в момента е, че българският народ е
полуграмотен. Какво означава това?

Не искам да отговарям на този въпрос, защото ако тръгна да
отговарям, ще се превърна в обществен враг...

Всички трябва да запомнят максимата: **ЗАГУБИМ ЛИ
УВАЖЕНИЕТО КЪМ БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК, ГУБИМ НАРОДНОСТТА СИ!**
Защо?

Защото **ЕЗИКЪТ Е ПОСЛЕДНАТА ГРАНИЦА НА РОДИНАТА!**
ЕДИНСТВЕНИЙТ ВРАГ, КОЙТО МОЖЕ ДА НИ УНИЩОЖИ КАТО
НАРОД, НЕ Е КОРОНАВИРУСЪТ, А СОБСТВЕНАТА НИ
ПОЛУГРАМОТНОСТ...

ЗАГУБИМ ЛИ УВАЖЕНИЕТО КЪМ БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК, ГУБИМ
НАРОДНОСТТА СИ!

2.

Днес ръкопляскаме на лекарите и сестрите, да не се наложи утре да
започнем да ръкопляскаме на истинските учители по български език, които и
без това са малко.

Защо се сещаме за важните неща тогава, когато вече сме започнали да
ги забравяме?

Кой ни научи да забравяме най-важното малко преди най-важния
момент? Кой ни научи да пишем на български език с латински букви?

Очевидно в съвременния български език (говорим и писмен) изчезва
удвояването на допълнението при личните местоимения, което е наша
уникална черта. Тази „черта” не съществува в другите европейски езици.
Така си мисля! Мъдър е бил българският народ, когато е казвал: „*Казвам му*
аз на него, а той...”, а после го е удрял два пъти по главата, за да запомни.

Два пъти трябва да го уважиш оня, с когото говориш, за да те разбере,
но не защото е тъп, а защото не разбира от дума. От една дума!

Както се казва, понякога ни се налага да се уважаваме и според
старите, древните граматични правила. Така е било през вековете. Така е и

	<p>днес. Иначе не става.</p> <p>От едно посочване българинът не разбира.</p> <p>Но някак не можем днес да се възприемаме и като пряко, и като непряко допълнение едновременно. Не върви. Трябва да бъдем или пряко, или непряко допълнение, както е в другите европейски езици...</p> <p>А защо да не сме непрекъснати подлози в европейския поток на речта, както предлагат нашите съвременни мъдреци?!?</p> <p>Да, но подлогът понякога не върши действието в съвременния български книжовен език.</p> <p>Полуграмотният човек пише: „Обекта се охранява...”.</p> <p>Защо допуска фаталната грешка?</p> <p>Защото си мисли, забравяйки за страданието на българския глагол (сказуемо), че истинският извършител на действието в това изречение е този, който охранява обекта, а не самият обект.</p> <p>Помогни му, Господи, на полуграмотния, за да може и той да помогне на неграмотния да прогледне, защото подсказвачите си отиват.</p> <p>Но остават... Кои остават? И аз не знам... Знаем само, че БЪЛГАРСКИЯТ ЕЗИК Е ПОСЛЕДНАТА ГРАНИЦА НА БЪЛГАРИЯ!</p> <p>ЕДИНСТВЕНИЯТ ВРАГ, КОЙТО МОЖЕ ДА НИ УНИЩОЖИ КАТО НАРОД, НЕ Е КОРОНАВИРУСЪТ, А СОБСТВЕНАТА НИ ПОЛУГРАМОТНОСТ...</p> <p>ЗАГУБИМ ЛИ УВАЖЕНИЕТО КЪМ БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК, ГУБИМ НАРОДНОСТТА СИ!</p> <p>Проф. д.ик.н. Стоян Денчев</p> <p>Проф. д.п.н. Александра Куванова</p> <p>Д-р Николай Василев</p>
--	---

Стенографи – скорописци:

Гл. ас. д-р Надежда Томова –

катедра „Култура, историческо наследство и туризъм”

към Факултета по библиотекознание и културно наследство при УниБИТ,

Научен секретар на СНО по информационното осигуряване на форумите и

научен секретар на проекта

Гл. ас. д-р Соня Спасова –

катедра „Култура, историческо наследство и туризъм”

към Факултета по библиотекознание и културно наследство при УниБИТ,

Научен секретар на СНО по визуализацията на информационното осигуряване на форумите

Ангел Георгиев –

III курс, ред. – спец. „Информационни ресурси на туризма”,
модератор на форума

Любов Йовинска –

II курс, зад. – спец. „Библиотекознание и библиография”,
председател на Организационния комитет на форума

Андреа Пандулис –

докторант по докторска програма
„Автоматизирани системи за обработка на информация и управление”
към катедра „Информационни системи и технологии”
към Факултета по Информационни науки при УниБИТ,
председател на Програмния комитет на форума

В свелянето на записите участват:

Гл. ас. д-р инж. Иглика Гетова –

катедра „Информационни системи и технологии”
към Факултета по информационни науки при УниБИТ,
Главен научен секретар на СНО при УниБИТ

Гл. ас. д-р Светла Шапкалова-Катърска –

катедра „Култура, историческо наследство и туризъм”
към Факултета по библиотекознание и културно наследство при УниБИТ,
Научен секретар на СНО по архитектурниката и стратификацията на форумите

Цветана Йовчева – I курс, зад. спец. „Библиотекознание и библиография”

Вилиана Герова – II курс, зад. спец. „Библиотекознание и библиография”

Илиян Барзев – IV курс, ред. спец. „Компютърни науки”

София, 22.05.2020 г.

12:00 ч.